

eius subtiles nutritur chilo. Et fulcitur q̄r venter in aialibus terre similat in vegetabilibus. vñ q̄rto de p̄tibus. Vēter t̄ destina potentia ē terre: ex qua oī ac cipere alimētū. Et ethymologiaz fo. Qualis terra plantis talis ventris nā aialibus. Quare q̄rto de accidēti t̄ morbo. Vēter in aialibus ē cōstitut⁹ vt cella cibi: sicut tera nascētibus. Vegetabilia No humidi tates trahit a terra: t̄ nutritur ex eis modica altera tōe scā: itaq; venter poterit p̄portionabilr. Sūm eius quādā p̄tē nutriti ex humiditatibus: t̄ precipue cuī ḡnq; motus fibiūnicē ordinate succedentes desiderij terminētur ad ip̄m. Quorum qdem prim⁹ mem/ b̄orū ertat inanitio. Secūdus naturale ipsoz desiderium. Alius suctio venaz. Quartus sensus stōas chī sentiens candē. Ultimus vero desiderium aiatum: quod qdem omniū finis existit. Solus. n. vēter sentit aialiter suam inanitionem quarto de iuuentis. c. 2. t̄ de accidēti. 4. c. 4. t̄ Isaac febrī pri mo. Rursus sicut stomachus sensuz solus habuit aiatum: ita t̄ modū nutritionis poterit pre alijs habere p̄tibus singularē: qualis qui dictus per chilū. Igī opus fuit alii ventrē nō tm̄ ex sanguine verum etiāz ex humiditate sibi p̄ cōtactum p̄pata velut natura ho ra īmense penurie sang. convertit se super phlegma īnta mēbra exīs: ideoq; nutrit eadez p̄rio p̄ria. c. d̄ humoribus absq; fortassis q̄ in sanguinē convertat. Hanc aut̄ cōm̄ oīum positōem cum eisdem moti vis in p̄tūtū cū reverentia p̄ferēs non approbo ne q; multi afficior ad eā: eo q̄ omnes vñico cōcordēt simone. Id. n. enenit q̄r vñū primū dñitem ab illo in dñiter passi secuti sūt ceteri: ceu creticoz primo. c. 2 de affirmatōe diez creticoz tangif hmōl: t̄ ideo ser mones sic lūpti successionē cōdes repiuntur mēdaces qñq;. Coactus enim fuit Ba. vtcūq; in apborisimis p̄mo id ponere vt oñderet q̄o et eo quod est repente t̄ cito nutritre: velox s̄bsequāt superfluitatis egredens: in oī triplici digestione t̄ nutritiua: indeq; p̄tūlit in alijs. Sicq; deinceps ab hinc ceteri. Admotiua igī dicēdū ipsoz: t̄ primo q̄ famēs t̄ sitis nō cesant eo q̄ alij ps̄ venter nutrit ex chilo: s̄z poti⁹ q̄r ps̄ inanita irrigat t̄ eruga reddit: sicq; p̄nter famēs t̄ sitis videntur mitigari: virtusq; roborari: ceu sin copizatus vel dissolut⁹ ex frigide aque fortificat i eū effusione: ita vt anrietas t̄ estuatio sopiant. Lūz igi tar quod exterius id op̄etur applicatū multo ampli⁹ quod i teri⁹ aslumptū poterit roborare. Itidem post cōmestionē mor ac ēt in ipsa eleuant sumi mulcebr̄ es t̄ suaves. q̄ petentes cū alijs p̄tibus cerebz spiritib⁹ assiciant: ipsosq; reddūt vigorosos: velut ēt cere fri gido spūs reintegratur calore dissolutus. Adbuc na tura sagar totius corporis p̄sentiens alime tum iam in ventrē puenisse cōcedit eidem sanguinis tm̄ attrahere vt sufficiat quo ad suam perficiat digō nem. Exspectat nāq; ipsa ex eius digestione bñficiuz grande suscipe: ceu in pollitijs inspectuz ē fieri. Ait enī constitutū ēt venter bene legib⁹ gubernata: dñia. 58. Ad aliud dicēdū q̄ nō est simile cū in vētre vt oñdetur sint vene ip̄m sufficienter nutritre posentes: nō āt in exanguib⁹ inductis. Silicudo ēt vētris in aialibus ad terrā in vegetabilib⁹ ē latitudinis im mēse. Nō. n. vēz est q̄ vēter nutrit ex vegetabili ex humiditatibus terre: s̄z q̄ sicut terra continet ea q̄ bus alitut vegetabilia ita t̄ venter cibos retinet et

digerit t̄ in humida conviertit: qbus factio sanguine p̄tes nutrian̄. Et quo ēt quid dicēdū appet ad reli quā. Nō enim necessitas fuit ppter quā oportuerit vētre ex chilo nutriti ceu hūc sensuz aiatum h̄re cum ppter ceteras corporis appetat p̄tes. vñ nā puidit ei dē in hoc regūiuia fuerūt t̄ alijs maior̄ cupientes sermonē exponere duplē distinguētes: nutritōem vērā vñ in q̄ oēs 2dītōes nutritiis obseruāt: t̄ nō ve ram in qua sub qđā obseruan̄ filitudine aliq. H̄dia gdē dicūt cetera mēbra nutriti. Sc̄da No quo ad p̄tē qndam ventrē. Sunt t̄ alijs dicētes q̄ venter cibi lo nutritiō p̄scitut tertie digōnis et secunde virtute quā venter possidet vigore mēbroz: in quibus cele brantur digōnes perfecte iurta illud dñe. 29. In ue nis vēniētibus ad stomachū et inuenis vēniētibus ad oīa mēbra fuit aligd virtutis generatiue san. Qui dā vero clamant ventrē nutritre chilo nutritione desi derio satissidente idq; getante. Qui oēs nec fimo/nes saluant maiorā: quoz se iterp̄tes insinuat fore cū inqant illi ventrē aut tunicas eius simplē nutriti aut satiari frui seu voluptari cibo in ipso succificato. s̄līt neq; v̄itatē enūciant quoz defectus in sequenti monstrabif dicendorū. P̄opter qd̄ dicēdū tertō supposito vētre ac alimētō cōmensuratis nāe q̄ ven ter fm̄ nām exīs nutritur nō ex chilo sed ex sanguine solū ad humiditates p̄uerso vt p̄tūm alie. Qd̄ t̄ ve ritas cogit p̄ferre. L̄ostat. n. q̄ nutrīmētūm p̄priuz vt dī p̄tibus fit per vasa: ea No ēt oculis subiacētia p̄ totā disseminata sūt ventris sbam v̄ sensibilis oīs denotat anothomie discretio. Ipse nāq; l̄z duas cōi ter ponatur tunicas habere sensus: tm̄ in ipso q̄tuor p̄cipit fore manifeste ceu nālūm primo. c. 8. t̄ tertio is. c. primo: vesica ponitut duas tunicas h̄re vna tm̄ nālūm tertio. c. io. et primo p̄ma. c. de mēbris ceu appens dī ēt sicut et tertio tertia. c. i. cornēa ponit tunica ex q̄tuor cōstructa: cū tm̄ p̄ferat vnam tm̄ a ceteris habere. Tunicarū No quatuor ventris hec extat anothomia: qm̄ tunica vna exīslit exterior s̄tūlis neruosa cooperiens tunicā grossam carnosaq; que v̄f quarto inuamētoz tangi. c. 2. cuius ortus ē a panniculo siphac dicto: ēt subcarnea dcā: et demuz tunica neruosa interior supra quā quarta sternitur tunica interius positōe per omne alba mollis et lenis similiis ymeni forinsecō cuius albedo itenſior ē isopbagō in has fidem tunicas vene quas non frustra sit po nere diffundunt cōplurie sanguinē ēt oñdentes a sa persiciale primarū icipientes per fm̄ t̄ tertia p̄tendū tur in q̄riā manifeste. Neq; dñe sit q̄ ppter eaz p̄uitatē ventrē nō possit sufficiēt nutritre cuī plurime p̄maneāt ipse i tunica carnosa matie q̄ l̄z dicāt carno fa neruositate tm̄ p̄cipiat plurima. Marū. n. a ner nosis dissoluitur et eo parua idigēt restauratōe. Am plius si chilo nutritre vēter appetitus nō accideret caninus q̄ stomachi extat famēs cum ciborum satis etate. Sz fortasse dices id mala cōplone dñante fibi p̄tingere. Sic at reliquū corpus tunc dicetur neq; nutriti debere. Adbuc qd̄ ēt p̄p̄iquū s̄guisicatōnis loco remoti⁹ valz meli⁹ ad se nutrīmētūz p̄ venas at trahere. hmōl āt est vēter. Et iō ipse ac q̄ ip̄h⁹ p̄ ceteris ipugnatūt p̄tib⁹ p̄blematūz qnta. Ampli⁹ q̄uo venter in tunicis neruosis tā cito nutrit̄ vt cōsorratio ex alimētō mōstrat mor scā suscep̄to cum nutritō eius ips̄ regrat medium ier illō qd̄ cōcidit i nutriti

one carnis et ossis ut refondit natura tertius naturali
us apparens ca. 4. ac complexionum. ca. 5. Rursus mos
nutritioris secundum modum genitoris cum ordinatur in ipso
ita ut pinitus quod genitur hunc nutriti primum seu cor: quod
vero hoc postea. Quod sic obseruatum est in fetu matris san
guine nutriente. Antea enim nutrimentum ad cor et epar
deserebat quod ad ventrem filii post partum ante ventrem nu
trientem ista. Fortassis vero quod ipedictum istum hominem, probabile
ex alio modo nutritioris assumptio alimento ari orum
et postea. Sed dicendum quod huius assumptionis repositio sit aliud
de et alibi nunc et prius et modis tria nutritioris ut alia ducunt
papilium id est: Mali cum sit unus modus genitoris unum
erit assumptionis et nutritioris. Propter quod alia predicta et
marie proprie id quod venae ventris plimae ostendit anotho
mia. Eclude ventre ex chilo mimo nutriti nisi irro
tatione quada et exsudatione quam ex elembris suscepit quod
velit entrance nutritione appellare. Neque enim nutritio
mentum est actu nutritus quod in tertia digone elaborabitur: ter
tio complexionum. ca. i. et nati. i. ca. 6. Sit igitur rationabili
id per alijs tactum. Propter siquidem quod pinitus ad aucto
ritates quod dicendum apparuit. Ad aliud dicendum quod chil
lus ventri non sicut usquequod tamen generetur ipsum non tam sim
pleri ut introducat in eum formam tamen quod ipso valeat enutriti
latius est deinde generati generatum similari. Ad ali
ud dicendum filii per iterationem: et tunc ad probationem dicen
dum quod chilus perfecte digeratur in ventre quanto ad h. s. vii
in lagune transmutari epate: ppas. n. veter epatis: non tam
tamen redditis digestus quod valeat per se nutritire: cum nutriment
um oporteat a tribus digestibus instruorum trius possideri.
Ad aliud dicendum quod non est ventre facilis et citius immo
difficilis et tardius nutriti. Et impossibile tunc ex sanguine
ne ut apparuit. Et si dicatur sibi fore filis: dicendum quod ta
lis filitudo est accentualis valde et cuncta quod est doloris
filitudo et non sive perfecte transmutata ac assimilate ad
aliud dicendum quod chilus non desideratur et amplectitur quod de
lectabiliter quod retinet recte punitis nutritioris sed future cum
suerit factus sanguis. huius inter. Autem hunc enit ut on
sum est propter ventre irrigare ac sudare et roribus sumorum
evaporosorum sursum delatorum propter confortare ac per
hoc iam cessat consequens aliud omne.

Katia siquidem istius quod sit dubitat an submissus
per annos possit nutritre. Et ut quod non quod iuuat
metrum. 4. c. i. Non sinit via per quam intrat cibus
quousque pueniat ad corporis nisi una. s. n. os. Et: dicendum
hunc nihil nutritre: nisi per tria loca pmeet digonis. quod
autem submittit non ea pigrat. Non. n. puenit ad ventre
ubi forma chilositatis acgris: quod que immitur neque
quod ascendet per ad ieiunum: quod si tamen valde violentia for
tasse tangit intestina subtilia sola de ingenio. iiii. c. 6. Et
sufficit quod tunc est epar non poterit ab intestinis per mesarai
cas quod ut manus sint ipsi attractu attrahere cum sint iter intesti
num ieiunum per epar situare finem Isaac in vrinis: ad quod i
missum ut dictum non pertingere vobis. Adhuc si deberet quod
imitetur in ventre puenire oportaret id per virtute intesti
num attractiva fieri. Hoc non nihil attrahunt: enim sunt
aut soli: nati: tertio ca. 8. Et firmat quod in problematis
bus quod sit et per me translatum et eo hinc fieri ventre
trahere in natura. Rursus in centrali ordinatis vnu
non potest ab altero separari. huiusmodi aut videt tres fore
digestores. prima namque ordinatur ad eas et illa in tertiam: in qua
bus cum deficiat quod primus oculum puniatur secundum. Oculum
sit in horum ut quod ventris digestio aboleri cessabit et ha
bit quod epatis: cum non possit in ipso immissum per mesaricas

mactari. Deficit tamen igitur et tertia. Amplius ptes
ordinatur ad actus. Sed quod intestino recipere et expellere
quod supsum: ventris autem attrahere et recipere et digere quod
purum. Non itaque quod immissum anno poterit nutritre. In
oppositum zoar. Et: si quod transit per vnam digone nutrit
re valet ut chilus ventris tunica: poterit et quod per da
nas. Sed pinitus potest ut sciuimus oes pus. Sed autem videbi
tur tertio pposito. Itidem tertio probat nati. c. 15.
cum plurimi et aspiratione totias in totum per easdem vias ipse
tamen altero. poterit quod ex intestinis ad ventre ac epar sub in
missum puenire: et tamen pueniens inquit tertio digonis
loca transire. Nutrit itaque subpositum per annum. Pro
pter pinitus autem scientiam quod annus est extremitas recti intestini
fictoris dicta in quod tres vultus situantur musculi. Non autem
submittit fons zoar est lac receter multum aut pulsa
subtilis. Dico autem laudabilis fore pulles meliores in
vino decoctas cum speciebus aromatizatas. Si tamen ut re
gret dispositio: decimique in succu expressos. Aut zoar
forte resperit discrastia calida. Quid autem sit nutritio et
motus ipsius: dixi oportet. Propter hunc vero scientiam
quod aliquis negat quod submittit per annum posse nutritre in ge
niatus fuerit in prelocationibus quo alimento in ventre indu
ceret. Quox aliquis constructerit arundinem aquam de ar
gento vel stagno. cuiusque immitibat extremitas erat sub
tilis et reliqua ampla: quod plures conati sunt facere ut gur
gulioni expellentur aliqui inducerent suetudo: tuncque suc
cū pulsanus aut lac per arundinem intromittebat in ventre
Sed id quide ingenium causat lesionem non quam in locis
gurgionis et gutturis. Et ideo alii iuxter quod patiens
intromitteret in vas lacte predicto ut pulsa tenui v
el ad hunc voletis nutritione taliter per poros cuius attrac
tionem fieri. Non foret subido melius si esset predal
neatus et fricatus. Sed apud zoar modus hic nutritio
nis est debilis. Non enim hinc nutrimentum possit suffici
enter in ptes puenire. Adhuc dictum pinitus super apposi
ta cordi per diem et noctem imanentia non id nutritre. Ve
rū ingeniarus suum modum iuxta pinitum his laudabilior
ut quod intestinum aliquod habatur subtile satiusque forte et per
virgam argenti stanni seu plumbi subtile immitat in stomacho
chili. Cum autem sufficienter intrometeret impellat adeo virga
ut intestinum profert. Autem et ligatio vel iuoluto facta per
nos absoluat: tuncque ipsa extracta remanens intestinum et
terius aperiatur et in id succus pullos predictus intro
mittatur paulatim. Modus enim in submissione gur
gulioni aut gutturi non nocebit ut quod prior. Sed for
tassis aliquando sit difficilis predicta etiam virgam in
ponere: intestinumque immissum sustinere. Quidam dero
negarunt nutrimentum respirationem concedentes:
sed hoc insufficiens est ut prius tactum. Propter
tertiu siquidem scientiam quod predictum submissum successum
potissimum potest nutritre in intestinis mundatis in antea
Vnde zoar mos ppius prestis perculdubio corporis
nutrimenti est ut accipiat vesica alicuius animalis: ca
pre videlicet aut bouis: et impletatur lacte aut pissa
na: et ligetur cum orificio rostrum perforatus quod in
mittatur in anum et prematur vesica illa plena prefa
to nutritamento cum manu ut ipellat quod in ipsa in intesti
num rectum. Accipiet enim inde intestinum predictum
aliquid nutritamenti: residuumque impellat ad aliud si
bi coniunctum: quod demum ad aliud impulsabit do
nec ad pileron perveniat ventris: Ex quo possibile
sunt ipsi quod sibi vtile attrahere digerere: decimique
epi per mesargicas descendens per intestinum mag

anno p' doc 307 ca 107 opusq' auctoris satis 30
notas apparet

dari. **H**ibi tñ visum q' cum clysteri vsu possit me-
lius imitti et marime cum canulae habuerit longam
molles idirectu perforata. q' at h' modus nutritiois
sit possibilis firmat: qm quod imitti aut puenit ad
ventre et in m'ime quoq' siqdem utroq' dato habet i/
tentuz. Quod aut in ventre p'actuz a z'or immititur
possit puenire in solaf q' si q' quod magis extrane/
um pot subimissuz in ventre puenire cum vtute im/
becilliori poterit et qd amicabili ipa fortiori cum ea
motus n'c dirigat i que v'tilia. Sz clyster puenit qn
q' et qualitat' pauce respectu ei' qd h' experit ad v'
tre et in colica vel iliaca in q' vtus in ibecillis. Mul/
to igit h' magis cuz imissuz sit amen' et n'oster vt ad
multu in suffocatoibus hm'oi. Qd at clyster ita ele/
uef scribit d' acc'nti. 6. c. 3. ita. Sepiu ex clysteri as/
picim' prem ascendete supius ppulsari. Terc' quo
q' pariter enatōi sicut ptingit in ileos q' spes e' morta/
lis: qd in breuiario e' recitat Serapionis. Et fulc'
qm colaz aliosq' hu. et marie subtiles aspicim' i ven/
tre ascendere. vii primo tertia. c. de eo qd comedit et
bibit. Tolerare famē stomachū putridis replet hu.
Inspicim' sit nām cu' v'hemeter eget opatōes idu/
cere mirabiles vt sani' expellere possis meditulum
aphoris. 7. Et maz in cerebro ptingit cuz et apopl'ia:
et pprie minor in alterā duarū ptium expellere corpo/
ris. Ac maz moboz in ptes diuersas et longinquas
expellere: vt o'ndit terminatio pectoris passionum.
Si at m'ime pueniat ad v'tre poterit tñ nutritre qm
ad intestina valebit puenire longiori p clysteri ipulsi/
one atq' ptingit scā: et gracilia vbi sunt vene me/
saraice oibus intestinis ptingit fm. A. et Halya. O/
cto. n. venar ortaz a porta epis gnoq' insigunt: et sp/
gutur p oia ob attractōem in epar intestina. Tres vo/
in nutritōem primum ordinatur circu'iacentiu. Mesa/
raici vo quod imissuz aptuz penetratōi tuz subtilita/
te: tu aromaticitare e'c: tu nature ipsius amicabilita/
te, pprie q' fuerit idigentia cuz vtus robore i epar
deducet. Qd vo ad ipm' deuenit sic habitatū pore/
rit in sanguinē converti demuq' nutrire. Et firmat
q' ceu p'actuz sicut in venis venientib' ad oia mem/
bra inest aliqd vtus gnationis san. vigore iecoris
cuius s'ci manus ita intestinis aderit vijs chilosandi
vigore ventris cuius s'ci ptes vtcuq'. Qd ostēdit
oris pellicula in qua digōnis repititur aliqualis parti/
cipatio. ppter ptingit ac affinitatem quaz obtinet
cum ventris tunica. v'robiq'. n. filis v'idef rō. Et
quod submittit nutritōi aptum sit maxime vt intesti/
na sui quadā digōe si et in ventre nō pueniat possint
illum modicuz defectum remouere cuz id sit aplius
nutrire aptuz q'plura p ventre transiuntia. Nutri/
tus. n. qnq' hoium q' feno s'ci diu et paleis cum aq'
nonnulli vo corijs armoz glandib' et filibus q'mul/
tu a vo nutrimento et aplius subimissio distatib'. Vi/
nu e'c nutrit subili' indigentē mor penetrās ventre
Mō. n. qd diuiniz acgritur vt eritāt' gdam in ipso
vt sine eo nō possit fieri alitio et pprie in nutrimento
subili quale p'ictuz v'hemeter alimētare apto cuz
concessum sit hu quasda interdum nutrire absq' in
sanguinis conuersione: d'ria. 30. Itaqz subimissum
poterit nutritre ad v'tre pueniendo vel et m'ime at/
tingendo. Propter quartū vo dicendū ad pm'
q' s'ci via nālis cois: et vt super ptingit cuz aial s'ci
s'ci in luo ec naturali de quo gl'ac' termo. Ad alib' di

gn. 69. v'vo in roti et quano
prolabens r'ut propria et ha nutritio

zendū q' illud subimissum per tria vt declaratum lo/
ca digōnis ptransit simpl'r aut fm aliquid. Qd vo/
dicif dc'm subimissuz per clysterne nequaq' valere ad
ieiunū ascendere v'fificat vt ad multū cuz et ipz opoz/
teat eē minoris quantitatis cum sit acutum serosum
m'tuū hinc timendo exacutōem phsonis de cuius
ibidē agit cura. Tale vo qd itromittitur hic non exi/
stit cum subtile suave ac nature accōmodum ex quo
vicissim potest tanta quantitas subimitti vt attractū
et impulsuz v'entre pertingat: cu' etiā dictuz sit cly/
ster ad stomachuz interdum ascendere. Ad confir/
tōem dicendum q' pro tanto dixit Isaac mesaraicas
eē inter ieiunuz et epar: q' plures sunt in eo q' in ali/
is intestinis: et ideo semper vacuum reperitur de u/
lamentis. 5. ca. 2. Ad aliud qd dicendum apparuit
v'cunq' differentia. 4. cum. A. videtur Ba. con/
traire. V'el q' intestina nil attrahunt sed solum ei'ci/
unt cum aliquid in ipsa intromittitur modo naturali
consueto. Quando vero aliter secus contingit sicut
conspicimus stomachū pravatū qnq' suscepit sur/
sum expellere vomitu cum tamē naturaliter habeat
attrahere ad intestina expellere. Ad aliud dicendū
iam apparuisse quomodo in subimmissione per annuz
remaneat ordo attractionis essentialis. Ad aliud fi/
militer v'isum quoniam id est cum naturalis modus
et v'los fuerit obseruatus subimmissionis alimenti.

Differentia. 54.

V'od pili et vngues nutriant o'ndit'ur ex qn/
to de aialium ge. et pbl. x. Idē aphoris mox
qnta p'oniuz fo. c. 6. t. s. et de iulementis p/
mo. c. 2. Qd firmat rōe: qm mēbra nutriuntur alio/
quin consumerentur irrestaurabilia rata: sed pili et
vngues sunt membra. Ingreduntur nanq' in nu/
merum membrorum Haliab. Rursus pili crescunt
de histori. tertio: similiter et vngues. Clementū ve/
ro non nisi perficitur nutritione. Adhuc capillorum
et vnguium est generatio in tegni libro. 2. sed cui ge/
neratio inerit et augmentum et nutritio: vnguin. n.
ad alteruz ordinatur. generatur nāq' ipsorum si et
non permaneat facto existet ociosa: non perduret at
nisi per alimentum. Et qd intentione p'posito et ar/
te p'ductum nature regimen h'z eiusdē et qd tale nu/
tritum cum nutritionis actus sit permanētie fundamen/
tum. hoc autem inest pilis palpebrarum et supercilie/
orum coniunctionū. 2. c. 8. et theorice fo. c. 16. Am/
plius cu' deficiunt pili aut vngues pleruq' docef co/
pious nutrimentuz corpori administrari q' non sie/
rent nisi susciperent alimentuz inde. Pili ergo nu/
trientur et vngues. In opposituz in tegni. Capil/
lorum et vnguiū non e' regimen quod autem caret re/
gimine cum a virtute dicatur regitua carebit et ipsa
et per consequens nutritione ac alijs minime potie/
tur virtutum effectibus. Itidez si nutrinentur hi ba/
berent regimen aliquod: sed non habent q' vel p' in/
cipitalitatis quod non cum principia sint tria vel que/
nit: q' ea sunt quatuor non principalioribus quatu/
or deservientia neq' virtutem habent influentem et
inatam quoniam carent virtutis receptione a p'mis
neq' regimine participant inato: eo q' habentia ipz si/
bi a p'mis acquisuerunt generationis principijs et
inatu eē et fixū a semetip'sis habuere: non autē postea
p'mo interiorem appens. c. vlt. Adhuc historiaru

tertio: Crescunt pili i infirmitatib⁹ qbusdā puta i pti ficiis magis aut i senecta. et d̄ ce. aialiū scđo: augēs ⁊ mortuox pili: s̄ i talibus passionib⁹ inutris ⁊ miora corpus oē ⁊ marie post mortē. Et iō pmo de ge. aialiū dī: A pilis ⁊ vnguis nihil mā spmatis i coitu d̄ cidi. Nō ḡ nutrimentō crescut substantifco pp qd̄ pili n̄ nutriūt ⁊ vngues. Prop̄ h̄mū gd̄ sciēdū pmit⁹ gd̄ sit pil⁹ cū mō pductionis ipfi⁹: q̄ sue loc⁹. Forū qz iuuamētū oñdañ: ⁊ qd̄ vnguis cū eius pductiōis via. qd̄ ēt noie i portet nutrimenti. Prop̄ hmōi p̄ mū sciēdū q̄ pilis ē corp⁹ est sumo adusto resolutū p̄ poros egrediēs cutis ab exteriori aere exiccatū in longū rotūdūqz ptenus. Hec quoqz descriptio de p se existit ex plib⁹ aggregata de pilis fmonib⁹. Est aut̄ pductio ei⁹ p̄ cutē extroisuz: cōplexionu⁹.2.ca. 7.7.8. ⁊ theor. ca. 16. Caliditas ⁊ p̄prie fccitati cō iuncta cū i corpe obtinuerit humidū supfluū ex pnci pijs germiatōis assumptū calesaciēdo ⁊ ericādo ispi rat rarefacit ⁊ p̄fificat iter. q̄ pmitus parās pilis de mū vigorata humorū qddā in sumos resolutū adureſ ad poros iā pparatos expellit seu aliud psequen̄ ad iungit ⁊ beinceps talis opang pilū in longū ertendit. Oñtine radicē ipius semp intrisco ppellēdo: vnum eni coadiuñat aliud i expellēdo cēu cū liquidū qdā ppellereſ ex vase. Qd̄ apparet ex lanugine capillari sup stercora hūida in vmbra marie aut arbores pducra. Prop̄ hmōi vero scđz sciēdū q̄ capilli pducū per corp⁹ sere oē nō sūt i manuū volis ⁊ pe dū plātis pp̄ musculū cordosū frigidū spactū sub ip̄ his existentē: iuuamentoꝝ scđo ca. 2. Quē ēt solū testaſ primo p̄ma. ca. de muscularū anathomia. Ba. Ani. cognouisse. In facie vero tñ ne visus ipedireſ ⁊ ne facies desormareſ gnāntur qz pauci ⁊ breues pilis ⁊ marie i femella. i capite No m̄lti ⁊ lōgissimi. Est nāqz bō hispidissimū aialiū circa caput de ptib⁹ scđo pñter aut̄ circa semora sub asellas ⁊ fances. Prop̄ pter qd̄ aut̄ ranti ⁊ tales i capite sūnt cū sit frigidissima ⁊ humidissima cerebꝝ p̄ticolaz: dria. 24. q̄ aut̄ talis eoz ipedit pductiōne cuz dictuz sit pilū a calitate ⁊ fccitate pducti. Dicēdū ad id sitū n̄ modicū opa ri. Est nāqz caput tāqz corpis camini cordis caliditati suppositū sumos toni⁹ corpis recipiēs indirectū. Estqz crānen cuz ipius cūte porosū. In ipo eni porofitales ⁊ suture serratiles ertant qz plurime: dria. 39. Que siquidē frigiditati resistūt ⁊ humiditati cerebri cū ēt in ipso spūs augeant subtiles mobiles qd̄ rhe te oñdit mirabile nosituz cū caliditate sub mento re ſtricta. Et qz alioꝝ aialiū piloz mā in cornua trāſmittit aut in vngues dētes plumas seu rostra nō tanto rū adeoqz p̄tēoz est in eoz capitib⁹ piloz aut pēna rū erūtia. Est eni caput in eis nō sic i cordis directe oppidoſi ſitū: sed i anterius lateris magis dria. 79. Et iō in iuba circa dorsum anterius ⁊ collū: ⁊ p̄prie nō cornuta pilosiora reddunt. In caudis No plimū pp̄ ſinē abundant ut tegat ⁊ occurritia ppellat ve lut i egs ⁊ hmōi. pilosi aut̄ i corpe multū idigen̄ habēt circa candas qd̄ euēit i yrsis. de ptibus ſecundo. Prop̄ h̄i gd̄ tertiu ſciēdū q̄ oī piloz vñcunqz iuuamētū exiſtit dupler. Unū ſigdē quātū ad iteriora: reliquū No quo ad extiora. Primum: gd̄ qz in ea pore adusto ex quo p̄creant pilis. mā mala ſupfluā educit de corpe q̄ cā poterat egritudinē eē: ⁊ iō hñtes capitis p̄tes spactas aderē carentes ſere: ut ſumis cō

uerſi in capillos vir egrediantur inde ſepe in dolore concidunt capitū. Nā pilis trahit malā ex corpore materiā ⁊ inde mūdificat ipm collz. 2. ca. de piloz iuuamentis. ſicut georgici cum terrain volunt terri liore reddere: in eā ptem nitrosam amarā ⁊ aduſtam ſemina p̄i ciunt attrahētia ut ſiclam ⁊ lupinos: theo rice ⁊ qrto. ca. 2. Cū enim nutrimentū tandem p̄ ſimi le attrahant huiusmodi nitrosa ⁊ amara: p̄pria nan qz ſunt ipſi ſum, vnde terra remanens. q. vñctuosa ⁊ dulcificata fertilioſ efficitur cuius oppofitum idu cunt rape: cum humorē ex ea ſibi dulcē alliciat qua re ipam demacrant. Tali nāqz modo pili oēs intrin ſecis cōe preſtant corpori ſubſidium. Iuuant etiam p̄tes extrinſecas: Quod ēt dupliciter euēit: aut p̄ ſe magis ex intentione ac arte nature fm propriā pro ueniens plafimationē. velut in plantis ſtingit ſerio ſe pductis: vel per accidens magis. q. materia vel complexionis necessitate cōſecutu⁹. Primi ſiquidē iuuamenti ſūt palpebrax p̄p̄ie pilis ⁊ ſupceliorū. de mū psequēter aut̄ q̄ capitū. Et iſtorum quidē aliqui ſunt ppter defendere magis: ſicut marie qui palpebrarum ⁊ ſupceliōz: prohibent enim ne ad oculos concurrant extrinſeca: ut plutia imber ſeu pulvis ⁊ p̄ſer tim qui palpebrax: ⁊ ideo non fuerunt in ſum ptenſi ut alioꝝ quidam: neqz in deorsum: ſed i anterius ⁊ in rectum extensi. hanc eni hi p̄e alijs pilis habuerunt naturam ⁊ alterā: q̄ vite animalis cō formes ſunt nō eni plongat ſtinue ut reliq: neqz definiunt pducti ēt nativitatis initio. bis ſigdē rostra dētes ⁊ vngues quorundā pportionā aialiū: ⁊ iō de iuuamētis vt. 2. ſplexionū. ca. 8. ſenſit ga. pilos palpebrax ⁊ ſupceliōz ex intentione ⁊ arte pducti nāe. vñ ḡ palpebrax p̄cipue vident nutrimentū ⁊ regimē ſere verū h̄re: cū ita pſitū hēant originis ſp̄s ⁊ pmanēte. Qd̄ ⁊ non oī ſic enenit in bis q̄ ſupceliōz. Augent eni ſenescētibus ut abratiōe idigeat. pp̄ eni humiditatis ſumptionē ſiugētis ⁊ obturatis ſectōes ples q̄ ſunt in ossib⁹ ſupceliōz: ſumus hic emissus ſupceliōz pilos p̄tēdit. In ſenectute nāqz corporis p̄pago: ut antiquū rimosū ⁊ trāſpareſ reddit edificiū: ſuo hiftoriāz. ⁊ de ptib⁹ ſcđo Alij No piloz ſunt pp̄ ſcupi ſcētiā cēu q̄ barbe. hi eni i decore ac venustate iputatis ſūt viris ⁊ p̄prie reliq: a romanis nūc nationib⁹. obtegunt ēt faciei rugas: virūqz a muliere diſtinguit cum ipi barba oriat n̄i valde ſrō ⁊ eunuchato a nā vel arte: nō aut̄ fit ml̄ieri n̄i fortassis pilis grignonū dicti. q̄ aut̄ pp̄ calidū multū enenit ſplexionē ⁊ acutoz viſum vel mēſtruoz ſeſectionē cuz ſpermatis retentione. quibus mulier deturpaf cēu vir decorat. Sed ppter qd̄ viris adest barba: ſcīellis aut̄ mini me. Dicendum q̄ ſt̄ multiplex cauſa: vel quia vir vñiuersalior calidior ⁊ ſiccior muliere differētia. 58. pilis autem in complexionē generantur calida ⁊ ſicca. In frigida vero ⁊ hu. ei abolentur opposita ppter vaporē non potentē i ea perfecte inflāmari: vel qz nā ſunt mulieres venustiores: ⁊ viris impilosc amabiliores. Protenditur etiam huiusmodi ſumi pares omnis in caput. Reputātur enim cōius ex capillis pulchriores ac honestiores: aut quia ut ad multum ſunt ocioſe ſub vmbra morantes i amplius humidis qz ac ſridis ſe alimētis ſplētes. Sunt et bis mēſtrua i qua nō modica materia trāſmittit piloz cum igr̄ vir ut ad multum opponatur cārum p̄ſatioſ barbaꝝ ob

tumis et marione circa mandibulaz inferiorē. Qd etiā nō vī cū hec sit frīa et sicca ossuosa neruosa. Dicēdū id potingere pp cerebꝫ motū mandibule quo caliditas solitata vaporē i pilū adustōe pdnūt. Aut qz calidas a corpore oī delata i cerebꝫ frigidū et hu. refrāgīf i dei hūc locū deorsū: t iō pte submēto sentim⁹ cetis nudis calidiorē p̄sistere vt et frigescētes: q illuc man⁹ grā calesieri adducat. In hoc ēt testes coadiuāt nō paz cū sunt carnes dilatare dure caliditatē corporis et p̄prie cordis refrāgētes i que sursū: t velut solaris radi⁹ speculo cōcaus calibino refract⁹: t iō ex ipso rū abscissōe corp⁹ i frigidaf oē: barba inata nō orif. act⁹ et mores imuliebres puerū. Mōnulli vō sūt pili pp tutelā et ornāmētu: vt q capitis supioris: t i mulieri b⁹ marie. Virisqz sere p̄ter gallicos oib⁹ et marie q le gū extāt aliax: d̄sendūt. n. caput ab ibrib⁹ caumatib⁹ et alijs ab extra i surgētib⁹ leſuīs. ornant āt caput et mētu fz ap̄līm et mulieres p̄serti. Protēdūl ēt capili mūlieb̄ aplīv viris: aut qz pl⁹ eaꝫ hūdū passibile coextēsible: carētqz vt vcm̄ barba. Rursus: viris capilloꝫ accedit detrūctio: nō āt mulieris talr. Passiōnes āt recipiūt pili q capitis p̄prie tā i ſba qz i accētib⁹. In ſba qdē qm̄ abscidūt qñqz oio i loco caluari es dcō pp ipsi⁹ siccitatē pl̄mū p̄plonū fo. c. 8. Et qz pp caliditatē et siccitatē cerebꝫ distat a craneo vt nō sic immediati⁹ valeat q capitis supi⁹ irroratōe hūectar qd̄ mulierib⁹ et eunuchis pp eoꝫ multā fritatē et hūi ditatē nō evenit. Et pp qd̄ ergo vir alioꝫ marie aia hū caluitē i currit cū cerebꝫ fit frigidissimū et hūdū simū oiuꝫ corporis mēbroꝫ. dicēdūt āt pp ſitū id ipsi⁹ evenire cū fit ſumor ſuſceptimū aduſtoꝫ i ſurſū dela toꝫ directe: qm̄ caluaries ē ſicca valde: ac qz pluris ſūt mor⁹ ſpūs aiales pp act⁹ varios in vita necessari os. aut qz luxurie multe: historiar. 5. vñ caluicies n̄ p̄tiget eunuchis. De nāqz cāe ſūt calesaciētes et de ſiccatē ſādē oēs. Sunt et capillorū qdā grossi: alij subtiles: alij medij: t molles nōnulli: alij aspi hirsuti qdā mediocres. In accētib⁹ qdē ipsi p̄mutatur et figuris: nā ſūt aliqñ plani: iterdū crisi: qñqz vō medij. Crisi vō reddūt aut multa caliditate vt i ethio pib⁹ in qb⁹ adeo corugat̄ vt t pidi ſilēn̄: prio ſa. c. de signis p̄plonū. Larētes nāqz humiditate nō p̄n̄t extēti p̄manere: fz veluti corrīgia igni eropīta ſhun tur: vel, ppter poroz er qb⁹ egrediūt toruositatem Ita enī diſponūt̄ erteri⁹ vt meat⁹ p̄ quos tranſeūt ppter qd̄ i capite frido et hu. ē p̄spicere capillos crisi pos qñqz. Lānf t iterdū poroz angustia. ſum⁹ enīz adeo egredi⁹ exilia vt exteri⁹ i capillos dēſatus ipm̄ p̄tinere nō possit. fz plicat̄ t retorq̄tur: ceu cū ſilū ex artos ſbito extrahit ſoramie t hec ſeda t modica ē crisi pitudo mimeqz capillosa. vñ a cāis appositis redūt̄ ſplanī: ex mediis quoqz mediocres ſimpliciuz et crisi poꝫ. Varians ēt in quaūitate aut rōne locorū in qbus orūt̄ur vt p̄tactū vel ex pte p̄plonis etatis cōſuetudis ſerna t alteri⁹ regis circa nōnālia versatis Diuerſificans ēt i colorē: qm̄ alij ſunt albi: qdā nigri nōnulli vō medij: hiqz ples. Qd̄ āt nāl̄ evenit vel accidēte: vt ex aduſtoꝫ nimia vel hūore tigēte ſuper ſue melico efficiūt nigri. Ma ēt ipoꝫ ad p̄blaticū et modū p̄tredis qdā ouersa circa ſenectutē et ipotentia calidi digerētis ſit i hoie p̄cipue ac egs̄ color alb⁹ caluicies dcā: de ge. aī. alii. c. ſit aut hoc in tpi bus p̄mū t magis pp hūditatē p̄blaticā i musculoꝫ tpi

bns i terceptū eosdē irroiat̄. Et iō Homer⁹ hoies tiporita nos appellauit. Aler. pbl. oiuꝫ pmo. Et noſee de cā canicie i p̄mo ſa. c. de signis p̄plonū talie ſe riari abigue. Canicie iqdē cā apd̄ Ar. ē cōuerſio ad colorē p̄blatis. Et apd̄ Ba. ē athacherugi q nutrīm̄ tū comitaf qd̄ ad capillos venit cū frigidū fuerit t ſu erit tps mot⁹ ei⁹: t ipi⁹ penetratio i poris pua. Sed vt hmōi vitati appearat ſcordia vtriusqz p̄ſati ſies ſō ſcribat. Quito nāqz de aialiū ge. Est ſigdē putrefactio ſtreſtris vaporis qre t i pilis tale alimētū exīs nō di gestū putrefit vocata canicies: alba vō qz ebros ſolū putridoꝫ vt ē dicē albu. ēā vō hūiſmōi qz mul tūbz aerē. Scđ vō p̄plonū. c. 2. Pili ſūt ibecilles et albi quos noiant canos. Imbecilles qdē idigētia p̄p̄i nutrīm̄t: albi āt qnō t nutrīc̄ eos ſale qle caries alij p̄blatis i tpe putrefaci ēt caries pp̄ie lignorū putrefactio: vñ ouidi⁹ X̄t̄ in putrē cariē rimisqz dehiscit. Ex his igiſ ſerieb⁹ appz iductis apte qcqd̄ videat dicē. A. d̄ athacherugi nutrīm̄t comitātē q eadē cā oſariā a Ba. assignat̄ t Ar. canicie: t iō ſū ſūt̄. A. Lūqz duas dictōes ſiderauerit̄: inētas eas p̄pinqz p certo: qm̄ cā i albedine coloris p̄blatis t cā i albedine athacherugi ē vna. Et ſortaffe ad h̄ ipm̄ pdurit mēdositas arabicaz trāſlationū. viſū ēt qz qz canicie ſieri ex ſtōe ſpūz pp timorē ſōtō iductis velut mortē ſtiḡt erpectātib⁹ repētīnā. Et dīt a p̄ri qz illa incipit a capilloꝫ redditib⁹: h̄ āt ab eorū extēmis vt ſi albedo i plātis icipiētib⁹ ericcare adhuc pcedēs pededēt̄ occurrit ea vō repēte ſil̄. Et t alte rū iuuamētū piloz ptib⁹ extrisēcī ſāqz ſariū minus pdcō: qd̄ Ba. dicit ex necessitate ſōnis evenire. qz calo exīte mā ppellit i pilos ad extra quoqz p accētis Maly aſſerit pueire: qd̄ i nr̄is itelligif ipib⁹: i alijs āt iuuamētū ſaciūt ſtētū t p̄tegētū armamētōz. Et ſi dicāt eas i nobis ex necessitate māc ſeu p accētis pue nire nibilomin⁹ pōt piloz ſorilecoꝫ oiuꝫ iuuamētū al signari aliq̄le ſicut eoꝫ q ſi circa uerēda hypocōdris pect⁹ t ſubascellas: pducti nāqz ſūt illi pp tegere ac occultare pudēda t ſil̄ ab extrisēcī ſueri t calesacē Qui āt ſi circa ptī ſi aliaſ ptegūt t calesacēt qd̄ alijs qsi hoiuꝫ t aggressib⁹ ſūt expediēs plurimū cū n̄ ba beāt vt nos arte calesaciētia et de ſēſu ſidi pata. Et iō nāz oportuit q ad excessū vniuſciuſqz i geniū ap ponit d̄ ptib⁹ fo laborare vt pili plures bis t longiores extēderet̄ pōt̄. P̄opt̄ hmōi qrtū ſciēdū q vñ gnis ē corp⁹ expāſū petale et ſu p̄ ſuitatib⁹ pductū ſ duratū ſup digitoz extēma iuuamētō plurio ſituat̄ ſolū. n. i vltimis oris digitoz manuū ſine pedū: ceu pilii cute ptī ſa corpī extēa. vñ ſi qd̄ d̄ oſib⁹ puiſ i ſumis manuū aut pedū pdat̄ n̄ ibidē vngues crescūt ſicut neqz i nobis pilii cute depgdita ppea i cicatricib⁹ nō ſiāt. vñ pbl. r. pp qd̄ egs t afiniſ ſoriū ſi cicatrici b⁹ eoꝫ pilib⁹ āt nō: aut qz i his coriū ē ſāqz ps̄ carnis: i nob ſi cutis n̄ vt ps: fz magis velut paſſio carnis. Mod⁹ quoqz ipsaz origis p̄pōtōabilē piloz pductōi et ſupfluatib⁹ tū grossiorib⁹ nō adeo aduſtus gnān̄ qd̄ eoꝫ mollicies idicāt. Ipsi ēt diuerſificāt multipliſt: tā rōe ſu ſe qz accētis. qdam. n. ſunt grossi aspi duri: alij ſbitiles lenes molliores. Sūt et aliq̄ magis expāſi: qdam pui angusti. Eriſun equi ſem planiores, t ſecti nōnulli: alij vncosi et recurvi

quedā sunt lucidi & splendentes: reliqui obscuri tenebrosi alii albi: alii fulci: qdā permixti ex albo & tru. viuviuiores entes & nitidi: quoz significatiōe i sufficiēt mōstrahī tractatu quē d phystonoia pstruri. Nam vngues ampli regimie p̄cipiat nāc q̄ plures pilo rū: cū ponat nō parū ex supfluis cordis p̄ducit. Et iō pilis palpebrarum supciliowz & capillis p̄portionā tur fī. Mōlone. In qbusdā vero aialū vidēt intīmū iuuatiū: vt i terminis necessitatī exstāt. Mōret ēt iuuamētū qd̄ ḡtibus afferat intrisēcis piloz more de latiōne i que ex q̄druplex ipsoz extrisēcis exhibet iuuamentū. vñ qd̄ q̄ sicut & tutela carniū exēt digitoz ne ledat cū sup rē p̄resserit durā. M̄leruāt nāqz ipoz vltima ceu ferrū extremitatē haste. Aliud qz p̄ ipos digitī res capiūt minutiōres: & firmi & etinent. Tertiū qm̄ eis scalpi & mūdaſ. Aliud qz q̄nqz sūt i defensiōe arma: qd̄ magis alijs ab hoic euēt aialib⁹. Sup hoc aut venuſiores reddūt digitoz extremitas aspectu: sicut i artificiatis evenit: i gb⁹ aurū lūponit aut ebūr. qd̄ aut sit nutrimentū: quoties ēt dicat dīa oīdit. 30. M̄rop̄ scōz vero scienduz aliquos p̄tulisse idiscrete qz vngues & capilli nutriant̄ sūt veritatē: nō aut sūt apparētia. M̄oc aut fī virū qz mēbz app̄et inartificiali dcm̄. qz vt declarabitur mīme nutriūt ip̄i. Adhuc si nutrient̄ quō in tā lōgo t̄pis spacio nos lateret. vñ dīti sciaz̄ p̄ncipia ideas assimilant̄ platonī. p̄tra quē p̄mo scribit̄ metaphysice: M̄irū quō lateat h̄ntes potissūna sciam. Sūpendi: igif̄ quō bñtibus capillis & vnguibus virtutē sūt eos p̄fecta pura nutritiā inditā nos lateat in p̄ceptos. Eti: apparent̄ magis pili & vngues nutriunt̄ & crescent̄ qz mēbroz ēt p̄ncipalia: cū p̄tensionez ipsoz videam̄. Sūtū siceri talr̄: vt & abscisiōe idigent: pp̄ qd̄ cū tales sibi d̄dicant̄ manifesti⁹ omittant̄. Quare fuerūt alij p̄babili⁹ dicētes qz pili & vngues p̄nt dupl̄r p̄siderari. vel sūt supfluitates a nā i extrisēca ppulse: & ita cū mēbra nō fint neqz si uenit alimēto: aut sūt qz i p̄tē alij bñdī supflua sunt condēata ex qbus iuuamētoz aliqd̄ p̄uenit iā tactoz. & sic cū aliquo mō rōnē mēbri ac grāt fortassis & p̄ dñs nutriti poterūt. Qd̄ ēt sorte stare nō pōt: qm̄ piloz vt oīsum alig & vnguiū nō ei supfluitibus oīfariā nec p̄pter intentionē vidēt eē nāe neqz ēt supfluitatuz in p̄tez aliquā solidā p̄densatio mēbz p̄stituit: vt vñtrūnēto viaſ: cū eis virtus vt oīdetur deficiat regiūa p̄pter qd̄ cuz determinatē de hoc dicendum apliou. Auer. Xo coll̄ scōd̄ ca. de iuuamētis piloz contra p̄dicta ga. vñire: volētis pilos ex sūtū sumi emissiōe ad cutē generari dicēs qz qd̄ piloz generātur ex necessitate materie: vt subascellaz pectinis & ples alij. qz pilus sūt Ba. gnātū ab uno vapore sumo adusto. qd̄ speculatione idiget. Et subdit i de testationē Ba. videri pilū fore copius extēsibile sic cū. & talis est supfluitas cibi sicci: qm̄ nimis erogatur duratē i illo pinguedis admixtōe. Et demū p̄cludit: Igif̄ non ē iste vapor cui⁹ fit aggregatio p̄tis super p̄tē. sed est corpus sūtū sortis sūtūtōis extenſiūz crescent̄ in lōguz. Vult igif̄ qz pilus cum sit corporis huiusmōi vt non p̄ modū cuīsdā sūtūne generēt emissionis: imo magis p̄manens sibi p̄ueniēs recipiat nutritiōis. Lui sigd̄ pbl. io. vñ suffragari querēdo: p̄pter qd̄ oīuz crines q̄t̄om agis p̄tendū ut duriōres efficiunt̄: hoīum Xo molliores. Rūde

tur id p̄tingē qz oīuū crines ex corporis supficie oriunt̄ qz vero hoīis ex p̄fuditate: q̄re oīuū pilis alimentū ē modicū hoīuz aut oppoſitū. Tūc igif̄ cū sit id digestū qz digesta vt ingt sūt i digestis molliora: oīuū crines circa p̄ncipiū reddet molles. Lūz aut plus p̄cedēdo versus finē ipoz ebēt̄ humidū & ericā: duriōres reddēt̄ & ip̄i. Sz i hoīuz crinib⁹ cuz p̄muž sit alimētū i cīgestuz: & ita durū idurabit crines: cū vero p̄tenſiū suz fuerit digerēt̄ & humidū efficiēt adeo vt crines molleatur circa extēma. Et his igif̄ vñ tīm̄ haberi: vt pilo manēt̄ nutritiōis deferat p̄ ip̄m̄: & non tīm̄ p̄ueniat ad radices. q̄re nō solū ex qd̄a p̄tinua succēſiūa sumatoe in extrisēca eē pilus hēbit vt vñsuz ga. Ad hoc dicēdū qz i pilis palpebraz ac ēt supciliowz simplici p̄inductū p̄cedēdū: cū terminū videant̄ sue p̄tētionis & marie ciliox. qz i uariatū obſuare. Sz in pilis alijs & vnguīb⁹ qz p̄tinue vidēt extēdi nō absolu te dicēdū. Magis enī vidēt ex p̄tinua estumatū plōgari: qz ex assūpiōe alimēti p̄ totū ipoz. ita qz i talib⁹ p̄onēdū p̄ncipalr̄ p̄tētionē eoz siceri ex cōtinua sumi submissiōe. Nihil min⁹ humidū pōt̄ aliō i ipsos iaz p̄dēlatos desemiarī: ex quo humiditatē aliquā acq̄rūt̄: & p̄seri i cū humidū fuerit subtile aqueū & mēbz vaporosuz: vt & ipsuz aduri valeat mīme. Et id ē qz vidēt̄ quorundā capillos siceri p̄tinue licore made factos: & precipue cū fuerit imp̄flati. Et ad aliō auer. dicēdū vex eē pilū corp⁹ extēsibile siceri fortis p̄tinuatōis cū fuerit exterius ab aere si oīduratus. nō ēt cuz ē p̄manēs i poris vñ sub sumi nā: vbi sit eidē ad dītio vñ hic male ifert vaporē nō fore aggregatōem̄ p̄tis sup p̄tē: vex corp⁹ p̄tinuū p̄tinuatōis fortis in lōgitudine recipies augmētū. ar. Xo rūdere poss̄ ga. nō p̄uenire predictā diversitatē i crinib⁹ oīuū & hominū pp̄ humidū nutritibile p̄ ipsos delapsū: vex magis pp̄ aeris friditatē sic aut alr pp̄ diversitatē māc idurant̄. Lū enī crines oīuz ex cute p̄cedunt adhuc humiditatē p̄ticipāl sufficiēt̄. & qz quo ip̄e fuerunt i aere molles adhuc extēt̄. cū Xo pl̄ p̄māserūt̄ ericāt̄ & idurāt̄ ab ip̄o. In crib⁹ Xo hoīuz mor humidū iest grossū viscosuz cū caliditātē expulsiūa idurās eos. qm̄ ēt i aere p̄māserūt̄ ilpirabūt̄ ab eo. subtiliabūt̄ & digerēt̄ p̄sortato calido cōtinētis friditatē magis qz ea dēsēt̄ & idurēt̄ cū ei⁹ calitas illi repugnat ita vt ipamētuz aliqd̄ p̄surgat. Aut fortassis meli⁹ p̄cedēdū vt datuz aīia humidū qd̄ ēt dis semiarī i crinū p̄manētia: cū effumatois p̄tinua emis sioe. M̄rop̄ tertīū qd̄ dīcēdū qz ex p̄tactis pote rit̄ vñtas gnti bñi cū dicēdū. p̄mo. n. de iuuamētis. ca. 2. Vngues nō p̄nt stare ap̄d vñsuz scalptiōis vel abrasiōis & aliaz opationū: iō ipsis appropiat̄ ad recipiēdū cremenētuz i oībus t̄pib⁹. sed eoz cremenētum nō ē i oībus dimētōib⁹. s. lōgitudine latitudine ac p̄funditatem sicut i alijs mēbris. sed i longitudinē tīm̄ vt capilloz cremenētuz. Lū enī humiditas fuerit multa & exitus facilis & adustio imbecillis: bene augmen tabile sicut & grossi commoderat̄ abundantia eos nutritiōnū superfluitatum: compositionū secūdo capitu. 7. 7. 8. vnde M̄aliabbas secundo theoīce capitulo. vñtimo. Tendunt ad vngues netū vñne & artarie ad quos cibūm deserunt: quo viuiscantur: nisi qz eorum cibūs non eos auget & crescere facit in loco lato quemadmodum alia membra & profundo simul: sed in longum tantum producit sicut

ostensum in capillis. Ut autem huismodi Vitas ligdi⁹ elucescat: sciendū q^{uod} nutritio duobus sit modis. Uno quidem p^{er} translationē: sicut q^{uod} alimētū exortitur. et ei⁹ formā accipit h^{ab}m oēm signatā prem. qd^o et opa^{re} nu^{tr} trimētū tertio suscep^tū mō quo mēbra alun^e vā: cū ea q^{uo}d hēant vntes ministrantes; et p^{ro}prie digesti vā imitatiū secūdā alimēti et isformatiū nutritiū p^{er} ta secūdā illud i mēbro. Est et altera nutritio p^{er} iurta positōem sicut cū nutrīmētū secus ponat alig^bpti⁹ bus mēbri quo qdā dixerūt membra mō nutritiū et certa qd^o tā in his ipugnab^f dria. c. i^z. hoc tū ponendū ē mō mēbra cōiter sumpta nutritiū ut piloz plūni et vngues. Ad radices nāq^z hor^z perūtiū simus p^{er} uenit adustus et ipsas p^{pell}it i aia. Emittit et hūdū i eas et desertur in capillos vngues et ipsas ex nā ex pellēte: vel ex qdā sim ducet. attractōe et p^{ro}prie i palpebra^z et supercilioz pilis. Nō enī ipsorū alimētū trās substantia^f p^{er} oēm p^{rim} p^{te} h^{ab} q^{uo}dā iurta positōe eo^z p^{pell}it mā in quē foras. Et hac qdē diuīsio ne itellecta sufficiēter relinq^f qd^o dicēdū ad vtriusq^z ptis arguta. Sz circa p^{dc}ā euēnit dubitōre: q^z in tegni vī nutritōem vērā ēt p^{er} iurta perfici positionem cū scribis mēbroz similes p^{tes} habentū nutritiū p^{rim} ex appositiōe scīm eē: et non p^{er} vasa talis autē appositiō quādā iurta positōem vī iportare cū oē nutritiē oporeat nutritiō applicari. Dicēdū q^z Ba. nō intendit dicere q^{uo}liter p^{res} nutritiā cū id ampli⁹ appearat nālūm. 2..c.2. de ae. aialūm. 2.c.4. Sz magis p^{ro}prie p^{rim} tangif nālūm. c.6. sed potius nutritiē distinctōem inuit hypostaticā dria tacta. 30. vt quod nutritiē quoddā est vēx sicut qd^o apponit vñtūtū et assimilat^f p^{ti}: aliud fuit: seu humor etistens in venis q^{uod} nōdū apponit. Sz vt sermo is apia tur in amplius et Vitas declarat^f questū sciēdū q^z regimē ē. duplex. quoddā nāq^z est mēbroz ex mā pura iunatina gnātor^z: aliud vō et supfluiratibus p^{duct}ū. Prīmū autē est qdā dupler iurta quod q^{uo}rum sumuntur mēbroz drie. Nā quedā ex^z habēt regi medio p^{rin} cipali ut per ea plurimi regan^f mēbra. sicut p^{rim} vō q^{uo}rum principalia noīata: quedā vō regimē habent quo illis deserēdo qdēm deseruiūt p^{ri}cipiantibus. Est et regimē aliorū minus ut habentū vntē innata et influente. 1. infusa; vel receptā. quorūdā vō est regimē vilius: eo q^{uod} solā vntē hēant inatam i sui gnātē inditā sibi a natura primo interior^z. c. vi. Et huismodi qdēm nā est p^{rim} et velut basis existens q^z mēbroz in eē locat^f ipsius. Quāq^z. n. tres aūdīcte drie mēbroz hac p^{ri}cipēt vntē seu natura: q^z tū nobili oribus vntib^z p^{tic}ipant ea ipsis ponūtū i eē spēcifico et nō ista: ceu hō in eē ipsis spēi constituit per rōale: non autē per aial aut corpus. Et q^z mēbra cōter dca regimē non p^{tic}ipant vero nisi fortassis qui palpebrarū pili et supercilioz fere sūt velut pene maiores marime in aub⁹ determinate nō certa existent mēbra: aliquārū tū et impfecte. potest ipsa et dici regi mine frui: ut vngues et capitū p^{lli} magis: mīme vō qui aliarum partū. Considerans itaq^z Ba. hoc regimē in p^{ro}prie fōre. ac. q^z filitudinarie lūptū ait. La piloz et vnguiū non esse regimē et per hūs neq^z digestōem cū alijs: neq^z ēt nutritiū seu augmentū neq^z gnātēm multo amplius vērā: et si eā ipropriū simēs dicat sed generatio sol^z. Quod oīditur q^z d^{om}ne p^{ti}s vere nutritiē existit: ut simul fere tempore

generetur tota: et nō successive multū et paulatim et terminū hēat sui cremēti p^{fixū} q^{uod} nō redeat depdi tū ac p^{er} trāsbatōem nō per secus appositiōem ipsi⁹ fia nutritiō adhuc q^{uod} sensibilis appearat ipsi⁹ et solutō cū igī pili et vngues nullo istoz p^{tic}ipent aut paucis actū nutritiō perdēt vēre. Hūli tū presertim palpebra rū vñr p^{la} istoz habere. vtcūq^z enī fere simul a p^{ri} cipio v^{er}creant. habēt et terminū sui cremēti quod nō habēt dentes. ppter finē: ne attritōe p^{dan} p^{tin}na. sit et ipsorum p^{er} translatōem nutritiō magis. Tertio autē et quinto vñr carere. vnde Ar. in quibus dam pbleumatibus dicit eos nō canescere: qles siq^{ue} p^{fat}i pili fere sūt et vngues et rostra i aialūm alijs vngues autē et pili ceteri nullū istoz hūt: nisi fortassis resolutōem seu depditōem manifestore. Propter qd^o ipropriū valde regimē p^{tic}ipat nāe seu nutritiōe. Proprius q^{rt}ū qdā ad primas auctoritas dicēdū q^z ipropriū sumit nutritiō et nutritiū aut q^{uod} nō p^{er} trāsbationē vēx magis p^{er} iurta positōez nutritiō. q. oēs neq^z pili et vngues sūt mēbra: nisi nō mē extenda^f vi hic Haly. fecit mēbra. Ad aliud dicēdū q^z siut cremēti nō ē vēx: ita neq^z nutritiū vnde. i.4. de ige. c. 16. ubi defectū translatois supple m quantū trāspirātū hum. et limosuz ē mor a p^{ri}cipio capillos gnātē et reliquū sim subam augmētū nō enī simplēt ait sed determiatōe p^{fer}ēs vēx nāq^z augmentū ē sim subam tres dimētōes extensio nālūz p^{ri}o. c. 2 Ad aliud dicēdū q^z gnātē cōiter accipit p^oi donatiōne forme subalii mō quocūq^z: ita q^z generatio hūiūmodi sit casus q^z actus expulsive. nā vērā gnātē: nō p^{ec}edit permixtio in qua sit actō et passio sim oēs p^{tes} et non sim alteras et alteras: non q^z inde simul cōsurgat fere totū quod gnātē: nec tamen phibeo for mā substantialem imprimenti et instanti. Ad aliud dicēdū posse concedi de pilis palpebrarū et superciliōrum vtcūq^z de alijs vero et vnguib^z minime: qmī natura multa p^{duc}it nō ppter simplēt ec. Sz magis ppter bñ eē quales sunt vngues et ceteri pili. Ad alijs dicēdū q^z nō cōcladit de nutritiōe et trāsbationē scī vēx p^{er} iurta positionē: ut ostensum dca. Inducta quoq^z alterius p^{ti}s de nutricione cōcludunt circa p^{er} transubstantiationem et regimē virtuōs.

Differentia.55.

Nod virtus augmentaria non sit altera osti⁹ ditur a nutritiōe: quoniam vegetatiōne que ē virtus naturalis duo sunt opera generare et alimento vii. secundo de anima. igitur et due actus et due forme ut nutritiōa et generatiōa cu^z opera omnis ex vntē d^{educ}atur in esse p^opris. Rursus quo rum substantia subiectum instrumentum obiectum et opus sunt eadem illa videntur eadem fore ita vero nutritiōa et augmentatiōa se habent. idem nāq^z sunt in substantia. Itaz diuīsio anime in suas partes est sicut pomi in odorem saporem et colorem: cōmentator primo de anima. Est et subiecto idem in mēbro et instrumento sicut calido vel spiritu et alimētū ē amba^z vñū obiectū ac ipsaz cōe opus sicut appositiō vñtio et assimilatio. Eti. nutritiōa interdum afferit plusq^z dissoluat^f aliquando eque nonnunq^z vero minus. tūc qdēm cōm plus adetur qd^o ē augmentari opus erit nutritiōe. Aut si augmentatiōe eadē rōe q^z huic ponit augmentatiōe crit et equatiōā et minoratiōnē ponere et marime equatiōm cum oīb^z hēat p^{lici}

Aduce saltē videbis q̄ augmentatiū sit effect⁹ nutritiū t̄ nō vt qd altez cōtra ipz diuisa dr̄is opposite. Erit itaqz crescitua eadē virtus cū nutritiua. Eui⁹ oppositū tenet cū philosophis medici. Id alī sunt eadē quoꝝ vno destructio n̄ destruit reliquū: cū ad unius p̄tis destructionē perimāt totū: tanqz h̄is in oībus p̄tibus constare. ita vero t̄ se habet nutritiua t̄ augmentatiua. destruit nāqz ipa permanēt nutritiua cū aīalia semp nutritiant nō aut semp augeant topicoꝝ t̄ de aīa sc̄dis. Aīigil virt⁹ nutritiua ē a cre sc̄itua diversa. Propri⁹ primū quidē scienduz q̄ vegetabilis aīa seu virtus a medicis dicta nālis est p̄ficio p̄ma corporis naturalis instrūtū. cuī tres sūt vi res. s. nutritiua q̄ est vis p̄ueris corpus a corporej tate in qua erat in filiūtudinē corporis i quo est t̄ apponit ei vnit t̄ assimilat p̄ restauratione illi⁹ qd dissolu tū sūt ex illo. Et augmentatiua vno est vis augēs cor pus i quo est ex corpe qd ipa illi assimilat augmento p̄ portionali i oībus suis dimensionib⁹ que sūt lōgitudo latitudine t̄ profunditas vt p̄ancat rē ad p̄fectionem. Est autē gnātina vis que accipit de corpe in quo est p̄ tez illi simile in potētia t̄ opatur in ea p̄ attractionez alioꝝ corporoꝝ que illi assimilat generari t̄ cōmiserit t̄ cōvertit ea in similitudinē ipsius in effectu. Aris. de aīa primo. c. 3. nāliuz vno primo actus h̄az describū tur virtutū. Est enī nutritiū solidis oppositio sine dīmētione aīal pīculis. Augmētatio autē dīmētio nū fīm longitudinē latitudinē t̄ profunditatē in eiusdem additio. Generatio quoqz est i s̄ba ductio vel p̄gres sus de nō esse p̄ formā substantialē in esse. Ipsa enī acq̄ritur t̄ supuenit i materia ea. Dr̄it he sigdē tres virtutes multiplicē: qm nutritiua est vñior alijs t̄ tpe superior: cū sere semp p̄maneat permanete vita. Fe re autē dictū est qz interdū aīal n̄ n nutritur. 6. de acci denti ca. p̄mo l̄ eo modica careat horula. Sz augmentatiua dū est corpus p̄sequitur statū demūqz abscedit. Generatiua siquidē p̄ticularior nutritiua: vñior crescitua. Nā circa. 14. incipiēs annū vñqz ad. 75. vel inde porrigit alī. Crescitua vero ad magis etiā vñqz ad. 35. solum dīa. 26. Habent et̄ he ordīnē p̄ncipalitatis t̄ seruilitatis i adīnuicē: cū nutritiua in crescitua ordinē. t̄ hic i generatiua tanqz in fine nāliū virtutū. Dr̄it t̄ instrō vt calore. nā alio vtif nutritiua ab augmentatiua qz hec fortior t̄ extētior. Et he a gnātina qm hec spumofior t̄ cōpositior illis duabus calore cū tres spūs vñū p̄stūtū. Distant et̄ obiecto qm alimentū put qd hoc aliqd t̄ s̄ba nutritiue obiectū existit vt autē quantuz augmentatiue sed vt quale generatiue: de aīa sc̄do. Itidez acīn eo q̄ nutritiua vñit nutrimentuz fīm mensurā quā h̄z mō equali aut pene augmentatiua faciēs fīm grossū: sed augmentatiua fīm oēs diametriuz augmentat t̄ magis fīm longitudi ne qd est diffīcilius: cuī i mēbris fiat sp̄maticis duris q̄z in augmento latitudinis t̄ profunditatis seu grossicie. t̄ inde sit q̄ mēbra quedā iterdū in gnātiōis p̄cipio sunt magna t̄ supiora marie i virtis t̄ alia p̄na vt iseriora qd dīnter evenit ecōtra. Non ergo vis id opatur nutritiua qz tunc equa fieret p̄portio. Sed augmentatiua id agit cū vñiat sempere. Finis et̄ ali⁹ vt diffīciliōib⁹ p̄tactis indicatum. Itidez quoꝝ hic t̄ diversū sumiſ put numero ascribit. Quotientia autē dicatur differentia oīdit tertia. Propri⁹ sc̄dm qdē scienduz q̄ alig posuerunt nutritiūam t̄

crescitua fore virtutē eandē. Rōe qdē soluz dr̄ites sicut i ceteris aīe virib⁹ sensere. Wolbāt enī aīe pōtētias sola rōe differre dīa. 38. Quod enī Augus. monach⁹ sensit. salitas quantū hic sufficit ostendēt ex dicendis. Propri⁹ tertiu sigdē dicēdū q̄ he due vires vñis p̄tis sunt aīe que l̄z sibi multuz sūt affi nes nō tñ realis sunt eadē sicut medici cū physiis s̄sere. Qd. appet: qz sicut aīal p̄p̄ esse nutrimento eget nutritiua p̄parato cū vīta sit p̄ alimentū p̄sistētia. ita t̄ augmento ex alimento p̄ crescitua inducit cuī ex materia fuerit modica p̄ductū. nō enī possit i actus p̄prios nisi suscipere clementū. vñ i hoc oīz duplēcē virtutē ponere sicut i gnātione t̄ aplūs vt imutatūa primā t̄ isformatiūa: dīa. 49. Ampli⁹ quoꝝ dif finitōes dr̄it t̄ ipsa distat. sed diffīciliōes vt positum sūt alie generatiue t̄ augmentatiue. Eti: quoꝝ nō ē idē instrūm̄ obiectuz ip̄s actus modus t̄ finis illorū nō est eadē essentia cū ex his i cognitionēz talū dene nīat. huīsimōi vero ē nutritiua vt oīsum t̄ augmen tatiua. Itaqz nutritiua erit a crescitua diversa. Et̄ iī scienduz q̄ he due vires sunt affi nes valde cū cir ea idē sūt s̄bieciū puta corp⁹ oī plusqz gnātina cum crescitua. vñ colluz sc̄do de iumentis vesice. Virtus augmentatiua nō h̄z p̄p̄ mēbra sibi s̄ eadē sunt ei⁹ q̄ virtutis nutritiue: t̄ iō gnātina p̄t ab illa separati nō tñ a nutritiua. t̄ qm̄ subiectū h̄z saltē forme dātiū vt testiculos: l̄z nō māe qd totū est corpus neu tra tñ p̄t a nutritiua secedere cū sit eaz p̄ncipiū t̄ radit. Propri⁹ quartū vero ad primū dicēdū q̄ ar. sic breuiloquus sub alimento vt nutritiua t̄ augmentatiua p̄prehendit vt cōmentator exp̄ssit. Qd ēt ap paret qz demū eaz distinguit vt oīsum est obiecta. Ad aliud dicēdū q̄ l̄z quedā videant̄ habere eadē: nō tñ nisi quadā identitate cōiori sunt eadē: non aut vt apparuit p̄pria. Brandis enī affinitas ini istas p̄ tacta apparentia idētitatis: t̄ ita deceptionē hāc idu cit. Ad aliud dicēdū q̄ nō est simile de alijs opib⁹ nutritiue eo q̄ est plus addere circa qd op̄at crescitua qm̄ circa illud qd minus restaurat q̄z fit dep̄dituz non cadit virt⁹ qz ipsa perfectionē iportat; illud autē imperfectōes. non enī minoratiua virtus est sed pec ciatum magis t̄ imperfectio. neqz est vñ eātua dicta circa p̄portionalē restauratōem dep̄ditioni assignāda cū virtus egeat vñp̄ficiat i diuidū vel spēm tpe sp̄liori⁹ qd h̄ non cūnēt cū talis restauratio modico p duret tpe valde. Adhuc nullū ostendere opus ei⁹ vñtra id qd est nutritire ac esse per alimentū habē. Ad aliud dicēdū q̄ crescitua non est nutritiue effectus immo virtus per se stans ab illa vt ostensum separata habz tamen esse valde secum vñiforme: sicut t̄ omnes virtutes etiam diuersarum adīnuicem natu rarum. subseruit tamen sibi materiam p̄parando aptam. ex qua demū operat vt augmentum iduendo. q̄ autē quandoqz plūs addatur non sit vigore ip̄sus sed augmentatiue.

Dōd augmentum sūt fīm partes materiales ostenditūt t̄ non formales: quoniam̄ partēs officiales augmentantur eo q̄ partēs cōsimiles augmententur. Unde primo de gen. t̄ co. Anomōmera augmentur cum augmentur omōmera. sed omōmera sunt vt materia. Anomōmera enī cōponunt ex illis quarto methau. t̄ d̄ partib⁹ secundo Augmentū itaqz fit p̄ p̄tes consimiles t̄ nō officiales

Rursus quantitas substantiam consequitur compo-
sitā ex pte māc: q̄litas & ex pte forme magis. Aug-
mentū aut̄ quantitatē importare vī cū sit preexistentis
q̄titatis addimētū: de ge. et cor. p̄rio. Adhuc illud
auget & cui⁹ rōne ē extēdi. huiusmōi ē mā non forma
cū ipsa similes et idinisibilis occurrat p̄posito i ser pri-
cipijs. e. n. Op̄i ḡtingēs i simplici et invariabili cēntia
p̄sistēs. c. i. P̄alīn: si q̄libz p̄ticula aucti sit aucta vt
vna suppōnū ē augmētū i p̄tib⁹ omiomeris tūc dato
p̄ticulaz mīmā augmētari omiomearū. cū mīmī non
sit mīmū augebis ex mīmō tūc nutrīmēti. P̄op̄t̄ q̄
seq̄t̄ augmētū fīm duplū fieri p̄mit̄ et sic deinceps fīz
q̄druplū et cēt̄ uplū et ita i ifinītū sere et iō at nō q̄libet
p̄ticula aucti aucta reddeſ vel i ifinītū augebis aug-
mētibile. Que cū absurdā existat: aut nō erit augmē-
tū vel fīm pte mālē flūribile et nō formalē et p̄manē-
tē. Augmētāt̄ igīf māl̄ ps et nō formalis. In ūriū
p̄mo d̄ ge. et cor. q̄z cūqz pte aliquo augeri adveniēte
fīm spēm: b̄ qdē ḡtingē q̄ qdē spēs nil aliud ē q̄z forma
fīm at mām nō subdit et fīm spēm cuiqz: fīm at mām
mīmē. Et. o. 5. augmētū fieri sup rē stātē firmā. aler.
p̄ipathetic⁹ in tractotulo d̄ augmēto. Qd̄. n. fluit au-
geri nō pōt cū p̄exītī nō valeat q̄titati adiūgi sicut
dcā rō testat̄ augmēti. mā quoqz nō stat vēx fluit et
refluit. vñ aris. hec qdē. s. māl̄ p̄tis d̄fluit b̄. & inter
nō formā & spēs cuiuscūqz p̄ticulare p̄māet. Am-
pli⁹ augmētū ē vñus q̄tuor motū cōtinuoz motus
aut nō sit nīf sup p̄tem stantē getam: eo q̄ oīs motu
um alicui iinit̄ imobiliū de cā mot⁹ aialium: ppter
q̄ augmētū fīm p̄ticulas erit formalis et non materia-
lis. P̄opt̄ primū qdem sciendū q̄ augmentuz
et diminutio tribus ē modis fīm Cōmētatorē primo
ce. et mā. Quia at fīm augmētū vēx et diminutioez
et id tñ est in plātis et aialib⁹: aut fīm alteratioem ut
accidit aq̄ et aerī: cū. n. iſpissanē mīoris fīt̄ quātūta-
tis: qñ & rō rare fīt̄ maioris: et hoc multū iuenit̄ i
corporib⁹ p̄filis nāe ut accidit i multo additio. Ter-
tius ē fīm accidēs qđ iuenit̄ i corporib⁹ cōfilib⁹ cō-
positis aut in mineris et in elis filz et ē vt sup rē adda-
tur aliq̄ extreſeca et p̄tinueſ cū p̄ria et fīm b̄ d̄ q̄ignis
augeſ a p̄dictio. Cōiter quoqz d̄ q̄ augmētū dupl̄r
accip̄. aut v̄l̄r pro additōe quacūqz et quātacūqz si-
ue in aiatis seu i aiatis siue fīm oēs tres dimētiones
duas v̄l vñā. quod Aris. notificat magnitudinez p̄
erūtis additamētū. Cōmētator qdem ingt̄ q̄ augmē-
tū nō est aliud q̄z quātūta inquātū obtinet formam.
Vēl p̄p̄ius put̄ i corporibus repit̄ solū aiatis fīm
tres notas dimētiones extensis quod fīm mēbra sp̄/
matica solū attendit̄ naturaliū primo. c. 3. t. 5. vt et
vesice manifestat tunefactō. et ideo primo p̄ria. c.
2. de X̄mib⁹. Impinguari enī post macredinē in
etate cōfistētie q̄zuis contingat plerūqz nō tamen ē
crescentia cū non fīm naturalem fiat p̄portōem ut in
tribus diametrijs. Extensio tū vt tactū i priori ma-
ior in surſuz et deorsum efficiſ q̄ in dextrū et finistrū
et adhuc fīm ante et retro istaz dimētioneū ē minima
magis et fīm longū. & inter fīm latū et demū fīm p̄fun-
dū. de cuius actu Ba. nālīm p̄rio. c. 5. Augmen-
tio ē additamentum dimensionū fīm longitudinem
p̄funditatem et latitudi nē solidarū aialis p̄ticulatuſ
quarū et plasmatio fuit. Sic itaqz tripl̄r sumit̄ aug-
mentū: aut cōiter pro additōe quacūqz rei ad rē. vel
pprie p̄ ea q̄ sit i p̄tib⁹ sanguineis quolibz ip̄e. vel

ppriijssime fīm q̄ i mēbris ē solū spermaticis omni-
dimētione extēhis. In augmēti figdem huiusmōi rō
ne ptes fīm materia repiūt̄ et fīm formā v̄treqz du-
plices entes vt iuvīs p̄rio de ge. et cor. q̄rto methau-
roz: et de p̄tibus fa. Quedā. n. sunt nōtiores et tan-
q̄z p̄iores. alie occultiores et v̄l̄r postreme quarū
prīme cū secūdis mediū obtinet quoddā. Sūt. n. q̄
dā fīm māz formā debiliter respiciēt̄ ad actū aie ve-
getative et sensitivē magis deputate q̄les omiomerē
sūt dicte. In quaz vna puta carne sensus iesse ponī-
tur p̄rio histō. p̄imo et p̄tiū fo. de qbus sūt adeps et
et pinguedo et vñiverſa. Sunt et alie fīm formā māz
i se cōtinētes ad actū aie seu v̄tutis ordinate ut in/
strales dicte p̄ eas enī aie mot⁹ cōplēt̄ et op̄a mani-
festat̄ salte ceu de hoc et de carnis sensu dīa mon/
strat. 63. t. 42. Quedā & inter has medie triplex
extat. nā ipsaz alie magis se tenet cū p̄tib⁹ mālib⁹ vt
os et cartilago que basis sūt corp̄is et tutamē. Que-
dā & cū formalib⁹ ampli⁹ cēn'nerui pāniculi ligato-
nes vene et artarie cū vasis sciatris mēbris deserui-
tib⁹ p̄ncipalib⁹ qbus formalitatis rō ierit. Monulle
at mediū obtinet ab v̄trīusqz extreſoz eq̄l̄r distātes
veluti musculus cōposit⁹ ex carne simplici tanqz pte
māli et nerui ligamēto pāniculo et corda v̄l̄r forma-
lib⁹. Martes quoqz fīm māz occultiores et v̄l̄r po-
streme sūt in p̄tib⁹ omiomeris et p̄tētē nō caro et os
et vñuquodqz taliū dupl̄r d̄r: hoc fīm formā: hoc at
fīm matetiā de qbus quesitū p̄ncipalis existit. Di-
cīt aut̄ sic p̄s fīm formā illa que p̄priā i cōposito re-
tinet formā et se in suaz valēs op̄atōez. p̄s nāqz hec
debitā quātūtē regrit i mā: cū sit mīmā carnē rep̄i-
re nā: phycicōz p̄rio. Que apli⁹ p̄tita caro nō rema-
net naturalis: s̄z in mathematicā magis p̄mutat̄ cuz
nō p̄priā formā et actū obtineat i mā. Mars quo-
qz fīm māz d̄r que per se nō pōt i p̄p̄iuſ actū s̄z alte-
ri adiūcta puta h̄tī actū p̄riori opposita. mā enī non
scip̄a mouebit: s̄z tectonica. 12. metba. cū ipa ſbetur
p̄ posse de suba orbis cui⁹ p̄ se nō ē passio neqz actio-
pter qđ appz q̄ nō quelibz p̄s quātūcūqz mīma ē
p̄s fīz formā cū ea careat actū oīfariā et sit p̄s fīz māz
et quātū vñā illā. Sic et fīz Ar. duplices sūt ptes fīz
formā et fīz māz i vno quoddā puta manu. nā ē p̄s i
illa notior ceu ip̄i⁹ coeq̄litas ex p̄filib⁹ orta puta osse
cartillagie neruo ligamēto pāniculo corda venis cū
artarijs et cutē. Que qdē ptes extat fīm māz p̄dicte
corrīdētes forme. Reliq̄ uero p̄s fīz formā et mām
extat fīm q̄ p̄dictoz vñuq̄bzqz simpliciū organicū cō-
ponētū dupl̄r vt declaratū ē d̄r: hoc qdē fīm formā
illud & fīm māz. P̄opt̄ fīm & sciēdū q̄ ru-
dissimorū alig sup̄ficien̄ solū audiētes Ar. dicētē
fīm spēm fieri augmētū fīm māz & mīme p̄tulerūt
simp̄l̄r augmētū fieri fīm ptes formales nō at māles
quod qdē nō est aliud q̄z in gnābilib⁹ et corruptibili-
bus a mā formā absoluere. Et qbus figdem omnia
i huiusmōi gnātūr. sicut enim solum compositū ge-
neratur et corruptitur. 7. metba. ita nutrit̄ et aug-
etur id ipsum: cū idem sit modus p̄ductōis et salutis
Eius qdem discolie veritas ex dicendis in ampli-
us apparebit. Sūt quoqz et opinio alexandri huic
opposita ponētūt̄ augmētū fīm māz: non autem fīm
formā fieri vt ei cōmētator fīmo de ge. et cor. impo-
nit. Dicit. n. Alex. q̄ dictum Ar. iſla qōne non ē
dictuz coactōe p̄bationū sed q̄ anima genuit i huius

modi. **M**ateria enī fīm totū dissolvit ut vult alex. sed in ea quedā res pīmanet fixa. si enī alī effet iam pītineret vel formā separari; aut eā plībus subesse materiā. Que cū sīnt absurdā posuit qī i materia pīs fixa illa necessariō augmentaret et dīnueref: dēnuo augmentata ex huīiditatibz ciboz adueniētibz illi mate- rie aut recedētibz fīm partē oēm. et qī natura fit pīser vātina figure mēbri illius hora augmentati et diminu- tioñis. Et subdit: si hoc sit verū quō fuit qīs magis pīrītīns ista pīcessit sine pībatione cū nunqī ali- qd dīxīt et credit sine forte pībatōe. Dico autē i ar. sul cīmētuñ qd l3 huius pībatōe hic nō mulcē adducat ex dictis tñ ipīns loco et plurā duplex huius rō assi- gneñ. Illud enī augēt i quo pīncipiū motus pīmū qī nō augēt neqī alteratur est in pīncipiō motus qd augēt pīmūtus coqī hī se obtinet a pīncipio pīmo. sed vir- tus operatiua alteratiua et augmentatiua et taliū cete- re sunt i pīte anomiomera seu formalī vt i plībus aia- lium apparet locis. Rūtus: actus oīs a forma qī ip- sa et actus sunt idē. Nūquodqī vero agit inquātuñ est acī: passio autē a mā qīliber apud tñ opīationē. Vt u- tis in eā agētis qī materia per se nō patitur neqī cre- atur: pīmo pīma. ca. de pīplexionibz etatuñ: dictum enī seipīsa mīme moueri hī tectomicā. Augmentatio autē est actus augmentabilis nālīn pīmo ca. 3.7.5: pī pī qd pīcludit rōe forme augmentatuñ augmentabili ad- uenire: nō autē materie. Cōmētator sigdē redarguit Alex. dicētē augmentū fīz māz fieri. Tunc nāqī se queret illud fieri aut fīm accumulatōe puta pīuxta positionē pītis ad partē vel per subintractionē adue- nientis in id qd existit et adueniens suscipit. que qdē sufficieni sunt absurdā cū miscibilia non cedant pī- bus subintractantibz eqīliter neqī adūncētē eīdē nī in quantū formā hīt dīcīminatā. Sic enī foret possi- bilitē oīa dīmīsceri qd tñ nō est virtē et forma pīmissionē cooperātis hic exīstat. Pīalin. alex. fīm cōmētatorem nō soluit qōnem vētū potius cōmutat illā: qm ad- huc restat qīrere quō augmentēt ex huīiditate oībz occurrente pītibus si virtē et forma nō supponat aug- mentās. Eu: alex. dare non poterit quomodo sigu- ra situs et alie dispōes mēbri officialis augmententur cū non sīnt miscibiles materiales vēz formales ma- gis. Et ideo pīcludit cū ar. dicendū vt apparebit. cā enī ipīus et modus i augmentō vīlis existit in rebz que miscēt et oppositī: alex. vero in miscibilibus. tñ. Pīopter tertīū quidē pīmitus iuxta arīs. et cōmētatorē veritas subdat qītī. Demū modus confide- ref augmentēti. Pīopter primū huiusmodi sciendū qī augmentū sit fīm formā non tñ vt forma exīstīt tūc n. fīm oēm effet formaz augeri sed sit in eo quod est quid quantū habens formā nō autē fīm māz eo qī mā- fluit et refluit non eandē quā pīns dispositionē obf- uās. Augmentū vero super rē fixam stantez fore dī- qīlis est forma. non tñ intelligendū qī augmentū sit i materia sine forma sicut iponit alexandro. vñ hic in tractatulo de augmento fībi ascripto: dicamus qī forma rei et ille crēscit simul et qī ille assimilatur quā titati et forma qualitati. Quantitas autē permittatur et alteratur neqī situt fīm dispositionē suā propriaz qualitas autē eius que est forma ipīus est fixa reīna- nens fīm dispositionē suā propriā absqī permuta- tione. Quod arīs declarat in quīcīs: Si quis cades

mensura puta lagena mēsūret aquā sp alia et alia mē- suratur aqua mēlora tñ vt lagena pīmanet formā pro- priā obseruans icōcusse. Que sigdē aqī parti pīportō naē māli: mēsura vero vt lagena formalī. Hec āt di- ueritas seu dīa in pītibus anomiomoris oīdī magis his que omiomere. qīre magis latet equocatio in eis qī i anomiomoris. man⁹ enī et caput mortue mi- nus rōnē man⁹ et capitī obtinet qī caro et os: de ge- et cor. pīmo metbauro:ūqī qīrto. Sic itaqī cū arī. vi- derit partē formalē pīmanere pītine: materialē vero successiue aduenire et recedere augmentū posuit prin- cipalē pīfici forma tāqī pīd i quo augmentatōis rō ser- natur pīcipue. pī materiaē vero alīmēti puta velut per id quo mediātē pīfici augmentū. pī materiaē autē mēbri tanqī pīd in qd per pītē formalē introductū est aug- mentū: ita qī tandem pītē fieri pars fīm formā. Quic- qd vero iponatur alexādro i tractatulo tñ de hoc fībi cōparato qītū oīo vt ar. cōmētator vt testat tertio de aia nō vidēs libros alex. pītē for- tassis suscipit eius dicta. Quod idē fulcīt: eo qī aug- mentū nō sit nisi super rē stantez fixaz. hec autē est for- ma et nō materia cū ea fluat et refluit tanqī de se cō- terminationē hīs nullā: qīre meibaphysice secundo Materiā oīz imaginari i remota. forma āt pīmanet i uariabilis sub corruptōe cadēs mīme. Amplī oīdī tur qī oīs pīfectio rei aderit rōe pīfectioris i ipsa entis. Augmentū vero quedā eius erat pīfectio necessario cū pī pīmitate i rē pīmitus nō possit aliqd pīpriā. Aug- mentū itaqī sīet fīm formā et nō materia. Amīdo tñ: qī augmentēt sit pītis formalis pī formā non tñ qī forma pī se augmentēt sicut neqī pī se gnātur vt pretaciū hī tanqī pīd quo: forma enī rō qua efficit augmentū. nihil enī augēt nisi cōpositū ceu neqī gnātur. vnde alex. Et rēscēs qīuis crescat cū ille sua et forma sua: nī tñ rōnē materia cū nō sigāt sed forme. Quare i his qī augētūr verius ceu aiatis aia rōnē obtinet formalis et efficiens cause augmentēti. Sīt etiā cōpositū per for- mā totū agit vt pīz pīmo de aia et non forma aut mā- cen aia neqī itelligit neqī corpus vētū hō per aiam. Pīopter scīdī huiusmodi sciendū pīus tres ponī ab ar. conditiones augmentēti. Nā oīpōtē quidē vñā quāqī partē augmentabilis augmentataz fore sicqī maio:ē redditā. et qī aliquo de foris adueniente aug- mentū pīfici. At qd augēt pīpriā seruare dīz formaz. Deinceps quoqī nosce qī fīm Cōmen. mēbris iā in omnē dimensionē extētis quedā cibalis occurrit hīt- ditas que pīcēs pītē ipīus mīmas et foramia disseminat. qī sigdē extendens foramia et pīdēsat in pītē trās- mutatur carnosas mīmas augmentantes mēbra pī- fata. Adhuc siquidē partibus illis carnis iā factis fo- ramia relinguunt mīma qī huīiditatē cibali rūrsus repleta in partes demū carnis minime permūtabitū extētē et augmentū itēz faciēs. Itidē quoqī ter- tio et quarto et deinceps erit talē trāsmutatōe et per- pīns augmentēt pīfici virtute nature mēbri et calī trās- mutationē cibalis huīiditatē i pītē corporis facientiū continuē dum permanerint talia. Itaqī augmentū non est nisi fīm huiusmodi virtutē per quam quod augmentatur formā habet: quā quidē arīs. inten- dit cum dīxit augmentū fīm formā non autem fīm materiam fieri. Si enim non effet ista virtus impos- sibilis foret in omnibus sensibiliū partibus augmen- tatio nisi corpus penetraret corpus aut accumulatio-

contingeret Ba. siqdem nālium secundo. c. 2. que-
rens qīr vndiqz auzebūt extensa sīl t nutrita tan-
qz qppre. prie. pfugus rñdetur q id discitur magis si
ad memorā reducatur quod dictuz de vesice in prio
extensione p pueros iducta t er nūc ēt dicendū. Lō
gutetur n. cor a principio ita paruū vt a milio nō dis-
scrat vel faba. Et quere quō pō fieri magnuz sine h
q vndiqz extensuz nutriaſ p totū id vt pax ana mon-
strabas corpus natritū. Promittens igif nutritōis
modū nō dat illū aut qz nō suū. Propter qrtuz q
dē dicēdū ad primū hanc augmentatōem i equoco. p
cedere nā t ptes omiomere vt oībz ēt nō solū dicūt
fm māz vex ēt fm formā: cuz vnuqdz duplī dicak
fintqz ptes duplices fm māz t sīl fm formaz oīse.
Ad aliud dicēdū augmentuū quātitatē importare in
cōiter dcō nō aut in pprīo de quo principalius sermo
vt ex rōe appuit fm Ba. augmentatōis. aut l5 aug-
mentū māz respiciat tanqz id quo aliquid augmentatur
nihilominus vnu ampli⁹ respicit formā eius qd aug-
mentatōe. Ad aliud dicēdū q extendi t augeri nō
iēst māe cuz eius suba sit in posse qd aut tale caret ac
tu nisi p nām forme. Ipsiāz nāqz māz dcō ē per se nō
pati neqz creari. forma quoqz qz qz in se simplex in
extensibilis sit t idivisibilis mā tñ super signata quā
titate cōdonat hmōi. Ad aliud dicēdū nō cōseq' qd
inducit ppter sumptōem seu deperditōem p̄us fa-
ctā in qua succedit alimētum adueniēs fo. neqz pro
pter hoc sttingit vacuū in aialibus cum ptes ipsoz
sunt molles potentes cōcidere t extendi vt ait Ascle-
piades ē Erasistratem nālium fo. c. 1. Neqz ēt seqf
augmentuū fieri fm duplū vex fm aliquā pportōem
ex nutrimento vt nā expetit augmentabilis puta de-
patur mna vna ex corpore toto tunc erit necessaria
grā nutritionis vna mna t. 20. ps vnius nutritōis
vt dicatur cā: Aut dicūt q illud quod aduenit dū ad
ditur pprīaz nō servat quantitatē sed mēbri cui addi-
tur suscipit quantitatē quā qdem potentia obtinet t
nō actu ppter qd cū adueniēs secū nō adducat quāti-
tatē nec vt egle neqz cēt mai⁹ nec aut min⁹ ad id cui
addit se hēbit sed velut mā poti⁹ influens vasi qd ad
flutū eius maiore vel minorē extendif pportōe. nō
aut dicēdū vt qdam sensere q l5 humidū sub maio-
ri quantitate extet qz ficcū cū tñ mimuz humiduz in
minimū stitueſ fuccū cōdesabitur humidū dissolutū
liquatū in fuccū se cōfirmando ita q nō tñ sed min⁹
stitueſ fucco. n. sequeret q ad minus decupla
vel secupla pportōe cresceret qd augetur: quod ab
surduz vel vacuū grande in corporib⁹ augmentādū
tercederet vt in cinere nō min⁹ aque recipiente.

Differentia. 57.

Nod virtus vitalis nō sit altera ostenditū a
nālī t aiali per Ba. naturalium initio: tertō
de accidenti. c. 5. apho. 2. t qrtō theorice. c.
8. Amplius virtutes distinguuntur t numerantur
fm subiecta cum fundentur in eis illic pdeōtes. Ap-
sa vero sunt anima tantum t natura: naturaliū prio
c. primo. Adbuc plura sunt vitam habentia virtute
vitali carentia cum eius origo t fortitudo sit co. hu-
iūsmōi āt non habent illud. Rursus illa sunt eadē q
formaz habent eandem specificam cum det eē ac idē
eē. tales vero sunt virtutes omnes cum etiam om-
nia individua eiusdeſ spēi habeant fm pipatheticos
vnuaz formaz neqz differunt nisi accidente. Omnes

enī hoīes spēi picipatione sunt vnuus hō. Eti. vt vi-
talis eadē cū nāli qz dat vitā. ea vno ē p̄sistētia p̄ alī
mētuz qd nāle ex slit. Itidez q; eadē cū aiali qz moti-
ua sub aiali stineſ: vitalis vno vt irascibilis t occupi-
scibilis ipat moueri de aia primo. A. Itaqz nō ē ab
aliq̄ hāz duaz vitaſ altera. Lui⁹ oppositum cōiter-
sentiūt medici. Ampli⁹ tria sūt mēbri p̄ principia cor
t cerebz t epar. ad ipsa igif tanqz ad bases seu radi-
ces ordināt vnties. Rursus illa nō sūt eadē veruſ
potius dria quorum vnu ab altero sepaf. Epate aut
nōdū ente aut mortuo qd nālis ē p̄incipiū adhuc stat
vitalis vt oīdis. Igif ab alijs ē vitalis alia. Pro-
pter primū vno sciedū q; vntib⁹ ē cā efficiēs: pharmaco-
rū primo. c. prio. t oīs opis initiū: prio pria. c. i. de
vntib⁹. ipsaz quoqz i p̄nitiaz qdruplē repio ab aris.
suscipi. Vne qdā p̄ qlitate cū ab ipsa oīs pcedat opa-
tio in nā uxtra illud primi pria. c. i. de vntib⁹. Lūqz
elemēta agūt t patiūtūr suis vntib⁹. Aliter qdē
p̄ vltio alicui⁹ posse. vñ prio ce. t. m. Virt⁹ ē excels-
lētie qd ē vltimū potētie. Adbuc p̄ vntie morali q
ēhitus electiu⁹ imētate quo ad nos eris determi-
nata rōe vt vntib⁹ sapiens determinabit ebi. fo. Su-
mif t pro potētia aie fm q; eaz dīvidit i vegeta-
tivā sensitivā t rōalem. Quid aut sit vntus vegetati-
ua seu nālis qdaz nutritivā t gnātivā ipfisqz ptes
dria oīlum. 55. Et ipsa qdē ē duplex: ministrans t
ministrata. Et hec aut ad eē spēi t ita generativa: cu-
ius vna ē sicut supins v̄lis sp̄mata gnāns in testibus
masculi t femelle. t altera particularis t ea duplex:
vna imutativa dcā prima alterans t imutans gnāti-
onis principia absqz iformatione. t hec duplex: vna
cōis v̄l negocians circa gnātions principia cēi im-
mutativa fa cōis in epate: reliq̄ prialis vt que p̄pat
iformatione in cuiuslibz mēbri a corde plasmatione si-
cut imutativa singularis vniuscūqz ptes fa: t alte-
ra cuz formatōe dcā iformatione diuina p̄cipiās am-
plius nā: dria. 48. Vel ad eē idividui t id duplī v̄l
vt perficiā diminutū eris a nā t ita augmentativa
aut vt saluet t sic nutritiva. Que itidē vt gnātivā p
ticularis ē duplex imutativa dcā fa: alterat. n. ali
mētū t imutat. t iformatione ēt fa: que illud iformat
cōsift oīfariā ei quod depdituz: qd dria actū pallega-
ta. Samulās qdē qdrupler extat qz alimētū distans
opus t corpori adiici qd agit attractiva. Est t v̄l
ac corpori difforme. vnb opus ē p̄patōe vt ei reddat
file quod opaf digestiva. Sed qz id sit tpe necessaria
sunt retentivaque rāto tpe sttingat quo ad imutativa
sum perficeret actū in eo: h̄z qz alimētū non pōt to-
ralt assimiliari alito: de re. fa. vi. h̄is duplicita super
flua serosa humida t sumosa: aphōz tertia opus fuit
exp̄l̄siua hec i que foras excernēs. collz fo. c. de de-
claratione actōis t passionis p̄prie in quolibz mem-
bro. Vane. q. addit discretius cū ēt ipsa sub exp̄l̄si-
ua locef t attractiva. In plurimis. n. cū attrahit p̄t
um alia reliqua expellit ex quo accidit discretōez sie-
ri. Et hinc filz necessitas ptium filz tūdīmis hētūr nā-
līm primo. c. 6. His vno quatuor vntib⁹ imētate
demūqz alijs cunctis tanqz iequalr quatuor def/
uiōt qlitates prime: calitas v̄z frītas fccitqz t humili-
tias. Virtus aut sensitiva seu aia ē perfectio orga-
nici corporis fm qz apphendit et mouet appetitu du-
plex eris motiva. t. t p̄prehēsua. Et illa filz duplex
nā vna mouet eo qz iperat motu: vel qz efficit motu

Prima quidē est appetitiva seu desiderativa cordi.
58. infira duplex ē ens. Una qdē vis cōcupiscibilē q
iperat moueri i appetitivi adiūciāt̄ ɔgrua; reliq̄ ira-
scibilis dā iperās moueri vt repellat̄ nociva, vis at̄
motiva motū efficiēs nervis et musculis ē infusa que
cordas et ligamēta ſbit et itidē relarar p̄p qd̄ mouet̄
mēbra et iucture dilatatōe et fixione. Eui⁹ qdē mot⁹
diuersificat̄ fm q̄ ita vel alr̄ moueri p̄cepit̄ defide-
ratine estimativa. Que at̄ ɔphēſina duplē extitit: q̄
dā qdē manuſta q̄ i gnqz diuidit̄ ſenſus: vt viſu: au-
ditu: odoratu: gustu: tactu: et h̄ qdē multiplex fm ɔ
rietates differētes. Eōprehēdit. n. calm. fri. f. et bu.
durū et molle asperū et lene et huiōi qr̄ tñ ſingif̄ i vno i
ſtrō et Xius ē quodāmō vna ipsius cōis putat̄ huiōi
ſenſus eēntia et de h̄ dria viſu. 42. Altera occulta et il-
la bina qr̄ v̄l negociaſ circa formā vel intentionē: et ſi
primū opereſ circa formā ſimplicē: et h̄ tripl̄. aut eā
ɔprehēdendo et ita ſenſus cōis: vel ɔſeruando et reti-
nēdo et tunc imaginatio vel fantafia q̄ fm ɔlgazelē ē
formaz archa: aut ɔponēdo. cōpōit. n. et diuidit eā et
ita imaginatiua v̄tus et brntalis ſeu cogitatiua rōna-
lis. Sigdē circa intentionē ſeip̄am exerceſ: aut hāc ab
ſtrahēdo a forma cū appēdijs tñ māe vt h̄ et nūc ſeu
absqz ſed v̄l. Qd̄ ſi primū duplicit̄: aut ipsā denudā-
do p̄iculariē tñ a forma et tūc estimatiua vel eā retinē-
do. et h̄ tripl̄: aut fine iinterruptione aliq̄ ipsius t̄pis.
q. diſtātia et hec dī ɔſervatiua vel eō: et ſic reminisci-
ua que velut q̄s extat ſyllis aut mediocri et tūc me-
moria que cōior ē illa cū ſit in oibus pfectis. ea Xo i
hoie tñ ſyllizat eni ſolus. Si Xo absqz ſit v̄tus rōa-
lis vel humana q̄ ē pfectio p̄acti organici corporis cuž
deliberatōe vel meditatione v̄lia ſuſcipiens. Et hec
duplex: vna qdē ſpeculatia: et alia activa que p̄ncipi-
um ē mouēs ad actōes cogitatōis ſingelas. Actina
qdē duplex extitit: aut eni ipius actio i exteriorē inci-
pit māz ſicut eſt ars q̄ ē recta rō ſactibiliā: dria. 3. i. 7.
diſtributa mechāicas: dria. 4. vel opaſ i tra ſeipſam.
q. circa hoiu⁹ actus v̄ſans ſicut prudētia que ē recta
rō agibiliū. Et multiplicit̄: aut circa ſemetipz vt mo-
nastica que tradit̄ i ethicis magis: vel ſamiliā diſpen-
ſat ceu iconomica: aut ciuitatē vt politica. Specula-
tiva Xo eſt virtus que iſormat̄ a forma v̄l i nuda a mā
Duplex aut̄ hec extitit et potentia et actu. Potentia
quoqz triplex ē. quedā eni absolute remota nō paruz
ab actu mālis dā velut iſant̄ potētia ad ſcribēdū.
Et et alia minus diſtātis hac ab actu potētialis noia-
ta cen pueri potētia ad ſcribēdū cū iſtrā cognouerit
ſcripture. Tertia Xo eſt adhuc p̄prior bac actui pſe-
ctionis dā cū ſcriptor nō ſcribit pfectus vt tactum.
48. Quib⁹ quidē potētij triplex p̄portionat̄ itelle-
ctus vt mālis nullā hñis ſoumā ſed ſubiectū exiſt̄ ſi
vt iphius potētia p̄ma. Et et aliis relatus potētia ſe-
cunde vt cū in potētia māli habent̄ de itelligibilius
p̄ ſe nota ex gbus accedit̄ ad intelligibilia ſcđa ex eis
nota: p̄ma nāqz ſūt p̄poſitiōes p̄ores p̄ ſe ad hñi em-
veniētes. 4. metaphy. ceu de quolibet eē aut nō eē
ac oē totū maius ſua pte et h̄ itellectus ē potentialis
dict⁹ vt ei⁹ potentia. Tertius quoqz ē dictus pfecto-
nis itellectus q̄ pōt actu cū voluerit intelligere. et h̄
triplex pōt ab Ar. itellectus potētionalis dici. Cum
aut̄ ſe actui itelligit itelligē ſe itelligere itellectus ē
appellatus i effectu et tunc ſibi cōiungif̄ et vniſ intel-
lect⁹ dictus accōmodat⁹ q̄b extiſſeo. A. pmo de

nia. Vel acquisitus ut ab intelligentia quam posui agentem metaphys. 9. Et ideo intellectum non posui alium agere aie praesicui neque Iohannes cù posuerit iste p se via libuisse. Intellectus autem quod nam habet actus sunt. et agens aie per se est humanae se habens ad potentialē ut lumine ad coloris. ipse namque in auctoritate imersa et disponibus individualibꝫ distincta vis species eorum extrahit et reportat impossibile intellectum et super eundem praescientiam lumine: actu reddit intelligibile. Commentator quoque isto de aia volens dare modum distinguendi nos cum separatis ut intelligam ea ponit quod intellecta in nobis secundum duplicitia vel naturam ut patre, ppositiones sive intellectus in hitu: aut voluntarie sicut intellectus ex illis patribꝫ ppositionibꝫ acquisita. Et prima quod intellecta secundum sunt ab intellectu agente. Intellecta vero auctoritate sunt in nobis ex intellectu patribꝫ ppositionibꝫ et agente. Intellectusque habens surgens est speculatorius factus voluntarie ex intellectu in hitu et patribꝫ. scilicet ppositionibꝫ et agente. Et in hac secunda actione et duobꝫ his intellectibus intellectus in hitu est sicut mensa vel instrumentum sive forma aut sufficiens. Quicquid intellectus malis actu intelligit formatus speculatorius et agente postremo efficitur intellectus in actu separatus continuatus et proprie cum oia speculatoria intellecta in nobis fuerint secundum. Quod autem ita fuerit intelliget oia entia. Et hoc secundum hunc modum inquit Themistius assimilans deo in habere est oia entia quodammodo et sentientes ipsa quodammodo. Et oportet mirabilis est iste ordo et quod ex hoc iste modus essendi. Et id quod in sermoni editione latius declarari. Ex his itaque diligenter computati appetuntur viri aie catena. 34. aut. 35. cum eiusdem determinantibus et slituit annulis: quatuor versus gloriaribꝫ: quanto namlibus viribꝫ simulatibus. sex diantribus: duabꝫ vitalibus una motu in cor: que penes lacertos apportionatur in. 529. Et eorum numerus sequentur. 5. apprehensionibus manifeste. 7. occulte percipientibus. 5. aut 6. vel agentibus. Inter quos annulos intellectus in actu vel accommodatus seu acquisitus pneuipians extat triplex et fuitus ossarium. Qualitates vero quatuor patre famulantes dominante oino. que vero in medio se mediocriter habent. Hec autem prima orationis secundum dicta: et habent virtutis numerus comprehendendat oīs. Medicus autem artifex singularior virtute dividit in naturam vitale et animal: cum tria vel qualiter fibi manifestent membra velut principia cor circulum et epiphysis cum testiculis. Est autem natura vis cuius se des est epiphysis et aperio incipiens tendit cum sanctorum spiritu naturae per venas in omnes corporis partes ut easdem nutrit. Vitalis vero est vis per quam est vita: cuius fundamentum origo a fornax est cor: a quo incipiens ad omnes corporis membra mittit per arterias. vitalis ministrat. 4. theologie. 5. unde primo prima causa. 4. de virtutibus. Virtus aia lis est vis que cum in membris recepta fuerit preparabit ea ad recipiendum virtutem sensus et motus et operaciones vitae: quibus est timoris et ire admiscent motiones. Ipsa namque duplex extitit una quod est agens seu operativa quod cor et arterias vicissim eponio dilatat et contractat. alia vero patientia sive ad hec opata a quo passiones seu accidunt pleniuntur aie: ut ira timor gaudium et tristitia et que talium et ista fere vir desiderativa deinde sub quo irascibilis et concupiscibilis continet. Aialis vero est vis cuius cerebrum est deputata et fornax: et de his quodam tactus. 53.

Propri scđm qđem sciendum qđ sermones inueni
uni maiorum differentes in hoc: gnto. Quidam ali-
cubi tres scribunt fore Ntutes t distinctas t realiter
differentes oīfariā, vt Ba, t Malib. Johānitius e-

A. vnde. 9. de inge. c. 6. dcm est in libro de dogmatibus Hippocratis et Platonis: tres alterius generis ad se iuicem virtutes aial dispensare. Cuique pro corpori tanquam ex fonte distributas: quae plato vocavit gias, p. n. i. vniuersitatisq; subiectam iuuenient: una quarum necessaria est in nutritione aialis et plante: cois. n. e ambo cuius sons positum est epar: eiusq; riuui per oem co: p. disseminati sunt venae per deum ab ipso: quam id inter eos conspicuam sive nutritiunam vel nali aut aiam vel virtute noiant. Alia solu exs in aialibus sicut cor locata tamquam in aia calor: cuius riuui extat artarie: quod vitalis virtus irascibilis et aia nuncupatur vitalis. Tertia vero aia locat in cerebro actu ex cogitatione qd fin electiones sicut sensib; exposita: cuius riuuli sunt nervi: quod sensus et motus exhibet aiali. Quidam vero vitalis videntur sub nali collocare. vni aphor. 2. Cerebrum ipsum patens alicui spiritalis medulla, diaphysa et vlt; nervosae plicule et marie quecumque sunt per cerebro sane signatae oinometre robora: sicut denotant sana quod est vetrina et epar et ipsum cor cum fuerint ad oblatas ciborum pati. hoc autem nali ut pertinere virtutem. In de accidenti et tertio. c. 3. Pulsus accia in synthomatibus scribuntur naliibus. Adhuc primo pria. Vide potius sub nali quam sub aiali vitalis collocari. Secundum vero collig. c. de declaracione actionis et passionis in quolibet membro. Virtus pulsatrix de necessitate vis est cibaria et divisa et princeps: quod cum ipsa dat cor calor aliis membris et est sicut fuiens principalis virtuti cibaria: quod cum ipsa conservat. Et ita non est prueniens ponere iam unam virtutem sicut alie quaque. Attractiva. s. digestiva: retentiva: expulsive: et distractiva: quaevis pulsatrix per appropriae vite per multum calorem quod est in ea. Et alia plantaria appellata seu vegetativa. Et sorbitan medici non vocaverunt istam virtutem vitalis nisi propter hoc quod plus appropriae vite quamvis ipsa sit de genere virtutis nutritive. et firmat quod cum suis actio nali ipsi nali cum ea formam arguat. Sed pulsus vitalis actio est nali. vnde quanto de accidenti. ca. 2. Cognoscimus moueri pulsus nali. Et. 13. c. sermonis vltis de hanello: Ador pulsus est nali purus de inuamatis quoque. 6. c. 6. Opatio cordis est nali. Igis vitalis virtus est nali. Alij autem vident vitalis sub aiali locare ut in naliu initio: cum de quodam fore niae opera ut que coia plantis et aialibus: nonnulla vero aie ceu quod aialium. Et subdit quod sicut dicat plantis aiam iesse tunc dividens noitabit plataria quod est hanc: sensitivam vero aliem innuit igis quod vitalis sicut aiali continet eum ipsa erit cum sensu. Quod est ut sentire tertio de accidenti. c. 3. dices actionem aliem fore: aliem vero nature: atque aie alia sentit alia mouet: et alia regit et ordinat. Que autem niae dividit in attractiva: digestiva: retentiva: et expulsive vnde quanto theorii. c. 1. Quod est nature ac aie virtutes esse per quae possit suas operari actiones. Nature sicutdem actiones sunt genere augere et nutritire. Actiones autem aie quedam sunt vita dilatatio cordis ut et venarum pulsationum et ipsarum constrictio: quedam per quas aies et distractio et voluntarius motus et sensus. Quod est scitur. A. prius dividens motum in ea que motui imperat ut desideratius sub quod est corporis sensibilis locat et irascibilis vnde huiusmodi virtute vocat sensibilem vel vitalem. Et Damascenus cum inquit. Virtus sive virtutes nales et spinales per spinales enim audiunt aiales: put est sub se continet virtutes: et si vocet Johannitus vitalis spinalem virtutem. Quidam vero proulerunt virtutem vitalem fore realis ea

dem cum nali appentur vero aliem. Quoꝝ quidem deset in omnibus apparet cum probabitur non sola essentia sed et apparitia certissime a nali differre. Propter quidem tertium sciendum primo: quod vitalis potest dici nali et aialis differenterunt. Secundum quod ipsa est prima virtus et principalis aialis essentialiter differens ab aliis. Et tertio ex his appetitis discolie sibi inducere. Propter huiusmodi primum sciendum quod non potest duplum accipi: aut coiter, put distinguit artem. duo enim sunt rerum principia natura et ars: iuxta illud secundum physicoꝝ. Natura est principium motus et getis in eo in quo est primo et per se et non finis accidens. vnde hoc de genere aialium. Natura est huius principium motus in seipso ab altera natura habente speciem actu. Ars vero principium est et species eius quod sit in altero. Et ita cum ois istavirorum triplex sit a principio quodam intrinseco erit nali. Autem propter natura quodam ordinata via unum adherens et ordini quodam est supernorum. Est et altera huius opposita oio variationi et diversitatibus subiecta: ut non eloꝝ propter multum distare ab ordine naturae superioris. Reliqua vero existat media ut que mixtoꝝ. Quibus quidem alia est ordinata ceu que hois: alia minus ut imperfectorum nonnulla mediae criteriis sicut que mediae finis quod maior sit accessus vel recessus hinc inde. Dia nali per nam ordinari superiorum sicut per ultimam inordinata redditur quod est bonum pulchrum et quod ordinis unum adberet et via et ostenditur in ipso vestigium sapientie: non est aliud nisi deservit a natura ut supra ordinata imperfectabili et corruptibili: creticoꝝ hoc. c. 2. Nunc itaque virtus nali cum adhuc ordini unum et via determinate continetur. quodam instinctu proficiens eius naturae actus ut sic proportionet prime cum opus eius sit opus intelligentie magis quam virtutis aialis. Aialis autem cum eius actione nali ipsi nali cum ea formam arguat. Sed pulsus vitalis actio est nali. vnde quanto de accidenti. c. 2. Opatio primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut. Ipsa nali in eo quod diversa operatur ut dilatetur et contractetur sicut primo. c. 4. De virtutibus cum virtute provenit aiali et separata nali. Sed quod in huiusmodi diversitate ordinis suauit illesum provenit cum natura et sciungit ab aiali. Apparet igitur quod nomine et ratione non uno ut taliter proportionat iste. vitalis autem media in mediis reducitur sicut

Iz in se in principio sunt oes fil' confuse non pores aut posteriores. Ipa tñ pñus agit et maiestat alijs cœi ei' subiectū cui innitit ut cor. 38. Querit siqdem scđo dge. aialis. vñ spermaticū nutriti mīci iniectū cū alimento nō possit h̄e ab extriseco. Soluit qdē non eē vñ q semper alimento sit ab extrinseco cū itrinsecis inueniat i seipo. Quādmodū. n. mor i semib⁹ plātaz reputur qd tale qd lacteū pñus ante qd possit alimento suscipe a cōmixto i re sibi inuncto ex quo lateo tanq germic supfluo ponit ipm nutritre: sic et in mā aialinz supfluo spactionis alimento ē. Vñ. A. ibidē: Creature pñme ut cordi suū nutrimentū ē sibi ppinquz et post h nutrit se a corporib⁹ extrisecis dria ēt. 48. Ad huc aris. i eodē: In corde forma ē et spēs epis. Et. a. 9. aialiū: Post qd spūs est velator aie aiaqz ē vna tūc erit epar qd ex supfluitate nutrimenti cordis et tūc erit cor pñcipiū gnātionis epatis. Et h quidē supfluitas nutrimenti cordis ex qua dicit fieri epar erit illud qd Ar. vocavit spactionis supfluum. Primo quoqz pri ma cap. 4. de virtutibus: Virt⁹ vitalis est pma que in spū puenit cuz spūs pcedat ex humoz subtilitate deinde spūs fm. p. Ar. recipit p ipsā pñcipiū primū et aiam primā ex qua alie virtutes pfluunt. nālis vñ et aialis. Tertio figdē. 21. veritas est q p:imum mēbz qd creat est cor iz dicat de Hippocrate q pñmum dixerit creari cerebz et oculos ut appet in pullis. Sed is decipit qd cū cor creat non appet in hmis manifeste. Disus ēt alicubi ē dicere q pñus gñetor epar qd pma corporis opatio est nutrimentū. Id at phlaticum expi mento inuentū cū studiosi i arte nō repient ita. Et rō ne: qm mēbz non nutrit i quo nō est vite sustentatio cum calore nāli pp qd necessario sit gnāri mēbz pris ns a quo pcedit calor nālis et spūs vitalis ante gnā tionem nutritiō ipm et virtus informativa non idiget in dispōe informationis nutrimento dū non accedit resolutio sensibilis nocumētū faciens sensibile. Vitalis igit ē prior alijs nō soluz dignitate seu nā verum etiā spe cœi cor ipsius basis et sufficiēt saltē ad eē consūper se i nutrimento et qd virtus nālis et epar est ab his. Eozi nāqz pñcipalit iest vitalis nālis et aialis. Iz eni cor in se cōem virtutem et spm habuerit tñ qd non fuerūt organa manifestationis in ipo cuncta qd cor i pediret inde fuerunt demū seorsū posita. 5. A. d. aia et ipm eius vires et spūs demandat. Et: qd pparat ad recipiēduz alias virtutes sensus et motus et opatiōis vite illud est pñus. talis quidē est vitalis: pmo prima ca. antedicto. Rursus pp qd vñqdqz et illud amplius. h. ppd vitalē hñt eē alie. Itaqz vitalis oīum pma marie. Sed qd obijciens. Et si pma extet iuegetabili introductione i sensibilis tñ aduentu et rōalis alijs erit simultanea. Dicēdum qd iz id altioris sit cōreplationis tñ saltem hñt qd ipsa cū eius pñcipio sicut prima vnde non dignior ad min⁹ alijs eq̄lis aut maior et ita ab eisdē separata. Sed id gradū dantes in formis cum pmaneat pern⁹ non turbat. Qd aut̄ eēntialiter differat ab alijs ex his non pax apparat. Et firma: qm quoqz diffinitiōes subiecta instrā obiecta actus et fines distant essentia; et illa differunt. Sed diffinitiones hñ virtutum ut appet sunt diverse sba altera sic cor et epar si rōqz instrā qd alijs est calor et spūs vitalis et nutritive: dria. 55. Similifqz alimentū aliud qd vñum rōde et māle ut nālis: reliquz depuratū tāqz forma ē. Finis et alijs qd vitalis ē vita pñm magis licet et

nutritiva p prius i se cōtineat māliter fortassis. perci aut̄ et forma epatis vigore sicut et de sensu cordis alig sensere. Māliter aut̄ simplē est i aialibus pñcipue alimento prestantia Itaqz vitalis eēntialiter differt a vñli et aiali. Sed dubitac circa virtutū pluralitatē D. a. masceno dicente: Virtus sive virtutes nāles et spūs les varia nomina hñtes vna et eadē est. Adhuc vñm mēbrū est principale dria. 38. Dicendū qd est genere vna sed differens et multiformis spē. vnde aphor. 2. Virtus vna et sba: fm qdē genus Hippocras indicans vñla fore virtutē: spēs aut̄ ples. Aut iz fit vna subiecto ut dictū d aia i cōi ē i dñs officijs p mēbra Quare idē damascen⁹: Virtutes f3 diuersa i subiectis mēbris officia diversis vocabulis nūcupant. Aliud vñ hñmōi appet ei. 38. Propter hñmōi tertiu sciēdum qd alig considerantes subtilius qd firmatū posuerūt vitalē ab alijs alterā duobus. Alij vñ attēdetes qd vita reperi i plantis ita vñcunqz virtus vita lis. Vel qd locuti fuerūt in toto ente hic viuenti cœi pbi: aut qm oīsum ipam vigorē nutritionis sub se cōtinere. vñ tertio vñdecima ca. i. Et nutriti cū virtutibus suis nālibus. Et qd sicut tactū ei⁹ actus est i suo corpe non ab obiecto ut aialis motiva. Adheret ēt vie et ordini vni respectu aialis marie ut oīus antea spām ad nālem reducerunt. Qui aut̄ ipam vident ad aiale reducere addunt qd in eodē subiecto repit se psumpta prie cū aiali. et qd puenit cū motiva qd p sialis et pñcipue virtus patiēs seu ad hac opata ipsi⁹ que motiue lacertoū impat moueri. Propriū quar tū quidē ad pñmū quid dicēdū apparuit. Ad alind dicēdū qd nō simplicit̄ dividunt ex opposito cū aia oīs fit nā et non eē. oīsiqz ēt qd vitalis non minus verū emplius pōt altep istoz eē. Ad alind dicēdum qd hic marie sermo ē de vita pñiculari pfecta que fundat in corde nō ēt de cōi in cuius pte quedaz cor non repit ut plantis. Ad alind dicēduz qd iz exq̄sius loquēdo non solū que idividui sūt spē idrūtia īmo ēt idividua eiusdē spē oīa dria. 29. cum spēs p formā substancialē pstituat inesse. Nā essentia solū est vñium. 7. metha pby. et ita virtutes sūt oēs spē differētes et marie si ponat nām sage divisionis generis i spēs aut̄ divisione aie ut dictū est subi in accētia. Virt⁹. n. aialis vitalis et nālis inherent ale tāqz forme subiecto loquēdo tñ f3 apparentia medicoz magis et formaz graduales dicēdū sicut oīsum has vires eēntialiter diserre. Ad alind dicēdum qd vita per alimento est mālis: que ēt vitalis virtus formalis. Et itidē in vitali ostensum mām vitā similiter existere. Ad alind quid dicēduz visum dudum. que autem alterius partis per hec ap parent.

Differentia. 58.

Vod virtus aialis motiva pñmitus influat in musculum qd neruū vñ. Primo eni de iuumentis ca. 2. omnes motus voluntarij sunt per musculos et ex hoc sequit qd musculus est ipsa pars mouens alie vero partes create sunt ad adiuvandū et per musculos et eorū extrema que dicuntur corde est motus voluntarius. Et ide voce. ca. i. Musculus organū extat motus voluntarij. De cā vero scđo ca. Musculi sunt qd primo mouent. Et de accēti qrtio ca. 6. Ablata cūte qui subiect⁹ est musculus nudus crñs imobilis qdē apparet lesionē in eo facta sētiens tamē. Et consimiles his. Bal. plures proserit sermones quibus vñ indicari motuz pñmitus lacerto

ab aia imitti. **H**ælin Johænctius. Virtus voluntarie mobilis mouet lacertos qbus tc. Itide. A. prio de aia. Virtuti irascibili et cupiscibili fuit virtus mouens que est in lacertis. Qd et rō persuader qm organicas ptes idonee ppant passiones. s; musculus est qd organi cu sit officiale cōpositū magis: nervus aut simplex. Rursus motus ptiū ē multiplex extensiū hactenus et icuratiū tc. Est. n. ad oēm dioram fitus sexcuplam huiusmodi aut mouendi diversitas i musculo magis, ppter ei potestiores in oēm ptem dimēsiones saluari pot qd i neruo gracili, pductio. Amplius in oī motu oī aliqd eē quo fulciat mouens, id at i musculo ppter ei magnitudinē erit repire: mīme aut neruo corpe subtiliente. **H**ælin: vni p̄tis vnicā ē actio Hæli. cu; sit a forma tandem que vniuersitatisqz ē vna: s; nervus vnaqz b; opatōem q; sentit: dīa. 42. Itaqz virtus mouens immediata ē musculo qd neruo. In oppositū qd neruo motiva sit prius: nervus. n. reddit virtutez aialam ex cerebro: et utilitas nerui ē reductio sensus et motus ad oēs corporis ptes. de iuuamētis primo et primo prima. Plerūqz principiū s̄esus et motus ē vniūneruus tc. Et ibidez simplis penetratio virtutis motive ē in nervis q sunt in lacertis cōtinui. Itidez de motibus ligdis. c. i. medici diligent insuerunt qd nerui utilitatē motus hæant ex sui suba et nā an supra neruos sit aliqd mēbz qd nervis hanc virtutē tribuat sicut lacertis exhibere vident qd qdez adherent nervis vidētes oēm ptem ista incisionem nervi sensus et motus, put, p̄grediebas ab illo neruo ēē ablatum ut bi i ortu neruorum declarat a cerebro et nucha. Ex his itaqz sermonib; longius illie tactis huiusmodi cōsurgit rōcinatio. Omne illud quo ablato aufer reliquā cā erat illius cu fuerit tota ipsius cā; sed ablato neruo vel multo leso sensus tollit et motus de accēti et q̄rto c. Erit igit̄ neruus principiū motus et primū irradia et ab aia et nō musculus qd ipso ablato adhuc sensus et motus remaneat in pte sup abscisionem sita. Primū itaqz irradiat mouens virtus neruū qd musculū.

P̄opter p̄imū vno sciendū qd sit virtus motiva cu eius cōparib; dīa inotuit priori. Modus aut ipsius mouedi extat huiusmodi, p̄mitus. n. spēs cōuenientis aut tristabilis imitat aerē q sensus p̄ticularē demū imitat et hic cōem quā sigdem imitatōem fantasias seu imaginatio recipit et p̄seruat. deinde ipsius spēs recepta imitat cogitatiū et hec estimatiū que aliqui i memoria locat cu alijs. Estimativa vero imitat cordis activā siue opatiā et ea passiā vel ad hoc opatiū que demū ipat irascibili aut cōcupiscibili s; q spēs apphensa fugiēda ē vel, p̄sequēda q tandem impe trat motiva lacertis affixe mouētis p̄ eius musculos dīntes sūt. n. 5 29. fīm Ba. dīa priori: ex quo ēt appetit qd motiva pot dici virtus aialis et vitalis vtcunqz put ei hec iperat vel illa. et hic qdez motus dīa mōstrabit. 155. Quid aut sit neruns. quot ēt dicā mōdis dīa inotuit. 41. qd vero sit musculus et eius necessitas tertio dīndoꝝ appebit. Est at horum mobile p̄imū quod p̄i suscipit virtutē motivā qua motu p̄i monet que deinceps. Que sigdem apud Ar. est aia h nāqz l; vt forma diffundat per oēm ipsius māz pte nullā sibi determinā vexti. put est motor alligatur amplius cordi, vnde cōmētator physi. 8. Musculus ē qd motus per se et cōponitur ex trib; puta carne musculi et postremū motuz; et ex calore naturali qui est

motor et motuz q transit i nervos: et aia mouēre que ē forma in illo calore nāli. Verūtū apud medicos et p̄cipue Ba. artificū sensibiores primū mouens in motū voluntarie ē cerebz. vnde de motib; māfestis primū mouēs ac principiū vniuersa mouēs aialis mēbra voluntario motu ē cerebz. que at extrema pūta manus et pedes sūt mota tñ. Intermedioꝝ vero vnuquodqz motū et mouēs velut nervi musculi corde et huiusmodi. Motus ē multiplex existit. Mālis qdē cuius principiū ē ab itra siue passimū sit ut grauiuz et leuiū: ho celi. hec enī nō hñt p̄pric principiū motus actiū itra: vix magis iditū ab extra. Brachib; enīz et leuib; gnāns motū ididit qd extra p̄manet: nam si cur alia accēna p̄sequitur formā subalem ita et locū et dñiter ad locū moueri: nā motus ē p̄ locū non tñ forma nālis ē motor sed q formā huiusmodi impressit ad quā motus talis p̄segf. Celestia et mouēnt p̄ principiū separati qd ē in eis tractatu de suba orbis. Ipsum nāqz est ab eis separati cōntialr: p̄iunctū tñ fīm virtutē et in eis situatū per quē fortassis modū ponitur celuz foce. et mū. aiatus fore. Aut fīm plurimos p̄ ei potētā mā cui exterior intelligentia virtutē influit suā per quē modū arbitratius ē cōmētator s̄bam quādā separaz i bois cogitativā ip̄imere et influere. Principiū at motus potē dici et voluntariū si a motore pcedat viēte rōe cuius p̄tā ē ad opposita dīa prior: et metaphy. 9. Est et motus violētus huic oppositū cuius principiū extat extrinsecū. Violentū. n. ē cuius principiū ē ab extra nō p̄serēte vi. i. formā nālem passo: ethico. 3. vñ in magnis moralib;. Fīm ē cuius principiū ē ab extra et a quo cogit̄ opari. Est et mediū iter nāle et violētu et aialis gradēns i altū. Nam rōe forme seu aie ē nālis cu de ipa dicāt ēt p̄ priū nālē p̄hīcoꝝ fo. ex pte vno mōlis violēt. P̄opter fīm vno sciendū fo coll. c. de iuuamētis virtutis motive scribi exp̄ssius primū ab aia motu seu calore nāli musculū fore mobile ita. Primū mobile a calore nāli ē musculus tanqz iditū ab istro. Aia. n. mouet pluribus medijs cōcurrentib; icorporeis et corporeis puta virtute locuz situatiōnis et actōis determinante cōplone q̄lificate calo et spū calefaciēte: et virtutē ad actū vehiculāte: ac membro h̄ oia sustētāte. Lū. n. aia multuz distet ab organo corpulētiori i quo vī manifestari actio mīta oportuit iteruenire p̄portōabilitia cu nā saltū nō cōmutat s; paulatē et ordinate valde pcedit dī vno i alid extre moꝝ p̄ media itū vt ei p̄tinuitate p̄tinuum lateat et mediū histō. 7. Hāc quoqz p̄oem dñuer. rōe minuit. Cōueniēt. n. ē vi motor p̄portōef mobili. Calor at ē ca. et hu. et musculū filū p̄pi ei cōponē. Cōponitur. n. vt ait ex carne simplici et neruositate et nascit a corde. Motor aut solus frigidus ē multuz non hñt similitudinē cum calore nāli. Neqz dicēduz est qd vena vel artaria sit primū a calore motum inato qm vena oritur a mēbro nō p̄io. Subdit et qd de rōe nō est qd isti m̄ quod dat nutrimentū sit isti m̄ motus. magis enī cōueniēt ē vt nutritio fiat per getis instīm. Neqz ēt artaria cu sit eadem via alterius actōis dativa puta pulsationum operatris dissilīm et non cōuenientiū motui voluntario. p̄pi qd excludit primū mobile fore musculū nō at neruū. Sup hoc quoqz sulci tur nō post multa Ba. c. de iuuamētis banclit̄ tur p̄it aggredit et forsitan sophisticē assumens rationis

vim in argutis p̄tacte. Si motus ē voluntarius neruus ē. sed neru⁹ nō est posita cius detruncatione: q̄re a destruccióne p̄ntis p̄cludit destructionē aūtis puta motu voluntariū nō ē. Itaqz motus voluntari⁹ erit i nero. At si ḡdē hunc syllām salsū fore i p̄ncipijs t̄ i figura corruptiū ita vt peccet i māz t̄ formā fili⁹ q̄n remoueret vñ p̄dicatum rei q̄ data ē a subiecto non d̄s semp remoueri p̄dicatū ab illa q̄ remotū est subiectū. Et q̄ opinant̄ b̄ tenent̄ credē cum negatione oppositiātis i tota mā negationē oppositiā p̄ntis. Et ideo hec Vba nō sunt digna vt audiant̄. Et iste modus ē unus i quo manifestū ē q̄ Vba. nō habuit verā radice i logica q̄ si p̄ remotionē neru⁹ remoueret alijs motus iō non ē de necessitate vt q̄n neru⁹ est q̄ dicat p̄ pria cā in hac re. Sentire igis v̄i auer. v̄tciqz fūmes pegrini Vba. vident̄ cōmittē deceptionē p̄ntis. a p̄positionē figdē hūte p̄les V̄ificatōis cās in vna⁹ tm̄ pcedendo. Obi ēt termini vt sic p̄uertibiles non erat: tūc nāqz l̄ vis tenet illa cōis grā māc nō tū rōne forme. Mō. n. dat̄ si dolor ē solo extat i paris. H̄at non regit itaqz neqz dolor: eo q̄ is ex mala cātur dōne: d̄ria. 76. Subdit autē demū idē i sue positionis fulcimētū iā visos suisse hoies percussos supra neruos dormitarios ramificatos ex q̄nto pari⁹ neruox cerebrā delatos extrosum ex craneo sub ossi⁹ p̄ti⁹ tecturis t̄ tūc illis p̄uate sunt oē opationes voluntarie t̄ ideo dormitari⁹ appellant̄. Vnde subdit Rasiz dicere q̄ q̄n rex Indie nobiles volebat iterficere aliquos per hūc iterficiēbat modū. Et visus dicere p̄p hoc q̄ oēs voluntari⁹ mot⁹ his duob⁹ affixi sūt neruis. Iste iḡ est sermo auer. Qd̄ autē hīmōi positio fortassis stare non possit itio dicēdoꝝ appēbit. Nūc autē q̄s forte ūsectum argumētationis eius ī Vba. oīdet talit: Qd̄ enī dicit p̄mo calorem nālēm p̄uenire musculo eo q̄ vtrūqz calidū fortassis non ē vex⁹ q̄ i motu non soluz regritur calidū quo p̄ficiat imo frigidū quo contēperatur vt ingrossat frigido t̄ sulciat. Adhuc mouerii est sibi per neru⁹ vt ostendat p̄mo. Amplius quo muscul⁹ nascit̄ a corde nisi Vtute vt plū alia. Esset nāqz de nā musculi id ip̄m qd̄ negatur tertio. u. c. i. motusqz illius voluntari⁹ qd̄ ridiculū. Qd̄ autē dicit neru⁹ multu⁹ frigidū hoc manifeste p̄dicit veritati t̄ sermoni Vba. p̄ouaz p̄mo ca. 12. theo. p̄mo ca. 9. t̄ primo p̄ma ca. de dōmibus mēbroꝝ. Scribunt. n. hi nero sōre frigiditatis pauce q̄ ipsos iuxta cuiē dōne situant: vex⁹ ex eius ēt magis potest concludi dicitis q̄ neru⁹ sit mobile prius cū ipse sit frigiditatis pauce t̄ calefacit calore frato quo contēperatus is ad motum t̄ sulcimentum eius reddit̄ aptior musculo. Id tū dico non sufficit: v̄c̄ moles ēt requirit corpora que ap̄lius regitur in musculo q̄ in nero. Et iō motus i musculo plus q̄ in nero manifestatur: imo t̄ in cordis magis. vnde p̄ eas describitur motua p̄mo prima. q̄re illas nouit idiota: non autē sic musculos. Quod ēt dicit venā nasci a mēbro non p̄mo v̄ mobilis leuis non seruans positionē eius Aꝝ. magistrī volentis venas a corde immediate nasci d̄ria. 47. Impugnat̄ et̄ Vba. non iuste cū mīsculus non hēat qd̄ in ip̄o motus manifestetur p̄mo nisi per eius principiū p̄mū ceu neru⁹ sicut p̄ cerebrum mouent voluntaria. Motus enī voluntari⁹ nūc separari p̄t a nero: sicut h̄ec tres a gradato cū p̄ nullū inditus sit motus voluntarius musculo nisi q̄ neru⁹. q̄

ipso absiso bene sequit̄ q̄ motus remoueat a musculo cū eius virtutē nō suscipiat aliunde vñ accūs non cōmittit vt sibi iponit Vba. In nero tū cum sit cōe instīm sensus si motus nō manifestatur ita mot⁹ cu⁹ is sit exilis flexibilis. Motus autē indiget sūtione q̄ nero p̄flare non p̄t l̄ sensum valeat exhibere: eo q̄ difficultius est mouere q̄ sentire cū illud sit agere b̄ vero pati. Ad agendū autē plus vigoris requiritur q̄ ad patiendū de accūtī q̄to ca. 6. t̄ interioꝝ primo ca. pe. Neqz ēt valet quod de neruis inducit auer. Dormitari⁹ cū mōs possit aliude p̄tingere q̄ pppercussionē neruox illo t̄ v̄liter absqz neruox causa non autē motus voluntarius vllatenus p̄t p̄fici sine nero. Sermo tū Auer. apud veritatem p̄lerente mōt admittit l̄ fortassis nō ex sufficientibus deducat vt q̄ primū mobile a calore nālē est musculus quantū ceu p̄taciū ad ipsius manifestationē. motus enī rep̄sentat in musculo amplius ppter sufficientis habere que necessaria sūt motui practa q̄ nero p̄pter illos carere: ita vt neru⁹ quo ad motū tribuendū proportionat cerebro quantū vero ad sensum cordi. hoc enī b̄ cerebꝝ virtutis tm̄. P̄: op̄i tertīū qdem sciendū q̄ virtus motua īmediatus irridiat neruū t̄ i mittitur ip̄i p̄nter: aut tanqz quoddā ex ip̄o t̄ alijs p̄positū ī musculū dirigit. vnde interioꝝ p̄mo. c. pe. Neru⁹ nullus est ip̄se fm scīpī ī fine musculo nūlatensis operans ī aialis p̄nculio tales actus: sed p̄ medios musculos oēs electiones noīatos motus p̄ficit. Lernant̄ autē ad mouendas particulas quādoꝝ q̄ quidem manifeste musculi ip̄i: quandoqz quidez p̄ medium corde. Ac eorundē tertio: P̄: principiū motus p̄mū quidez neru⁹: per ip̄os at̄ musculis datur. Et itidē alie cognoscunt a medicis radices neroꝝ qui mouent musculos a radicibus neruorum cuti manus p̄stantū sensum vñ de motibus ligdis p̄mo. Postqz lacertoꝝ motū artarijs t̄ venis p̄strictis ī suo deprehendā manere statu enqz strictis neruis ipediri: quedā ad lacertos quidē dirigit a neru⁹ virtus aliqua p̄ quā sit coꝝ actio indicauerunt. vñ subditur virtutē ordinatiū transmitti per neruos a cerebro ad lacertos q̄re d̄ria priori virtus excogitata ī cerebro locata vñtūr p̄tculis quēadmodum rūmis q̄busdam neru⁹ sensu⁹ t̄ motū mittens per eos aialiōi. Quarto vero theorice ca. 17. Virtus mēbra vo lūarie mouēs a cerebro pcedit t̄ per neruos ab ip̄o orientes mittitur t̄ a nucha atqz ad lacertos p̄uenit voluntariū illis dans motū. P̄imo quoqz p̄ma ca. i. de musculoꝝ sermone. Obi musculi datur ne cessitas d̄i motuz voluntariū mēbris non cēpleri ni si virtute ī medianibus neruis a cerebro illis aduenient. Non sūt et̄ conueniens neru⁹ ossibus continuare ledcentur eorum duritie iō egressa est suba filis nero ex ossi⁹ extremitate ligamentum dictuz q̄ nero sūt adiuncta t̄ una res cum illo facta. Et q̄ buismodi suba sic cōposita erat adhuc subtilis nimis t̄ ifirma neqz posset ad multū extendi nisi sustentata: et̄ alio t̄ matre cū oritur a cerebro vel nucha sup̄ori t̄ p̄prie cum hec suba dividat ī partes plurimas ppter ea sibi admixta sūt simplex caro q̄ sibi p̄mittet sustentaret t̄ vacuitates eiusdē repleret. t̄ q̄ he incōiuncte erit sube subtilatus t̄ neru⁹ t̄ lagomētu⁹ t̄ dividisi ī fila t̄ ex eis cōtorta ē suba p̄aniculus dā colgās t̄ p̄linens ī adiuvicē predicta t̄ separans et̄ vbi

oz et di distinguens. Pars quoq; huiusmodi sunt compo-
site q; ad membrum tendit mouendum colligit subtilia et i-
dura et ita ut sanguini assumens similitudinem corda dicatur.
Et nervo. n. ponit et ligamento q; caro defissit in p-
tendi et paniculus in nervum idurat et ligamentum in corde
cum pertransiret. Et h; suba ex his quatuor posita muscu-
lus appellat sive lacertus quod diversitate non importat
realiter. Ex his igit; series recte auditis apparet viates
motus primi in nervo inservere q; i musculo. Apparet
et necessitas musculi eiusq; eentia et per hunc quod erit mo-
bile primi seu immediatum cum in eo ratione motus et fulcimenti ap-
plicatus repiat in virtute tamen ipsius. Nervus. n. est sicut pars co-
filiis principalis instruens. musculi. Nunc autem clausa conser-
vimen ratione. Quod etenim mobilis ad motorum proportionem
ne iteruere ut intelligibili sed intellectu edocent quod
de physico auditu. Sed nervus cum sit simplex magis pro-
portionata virtuti simplici est enti quam musculo cōposito
sicut cōposito et particulari. Thorax et huiusmodi cōstru-
unt vel theo. 5. c. 22. vni et ipse ibi locat in anatomia
cōpositorum. Adhuc cum hec virtus regrat subiectum per
quod deserat et quo per se namque non mouere cum nihil sic
moueat nisi corpus. 6. physi. illud non erit nisi nervus
eo quod immediate ortus a cerebro vel nucha manifestetur
salte. Musculus vero non ita extendit ut cerebrum vel
nucha tanquam sensui subiacens attingat. Est enim nervus
lucidus prius porosus et tale meref est aialis virtutis
spurci mediante receptum primum et delatum hec autem
musculo non sunt nisi forte per nervum et hoc in opilatio-
ne et obstrukione nerorum videtur paluis et fistula car-
care: non sic autem que musculi. Rursus in unoquoque mem-
bro officialiter est particula consilis quod illius perficit principalem
operationem: alie autem propter hoc fore dria. 73. Talis autem
particula iuste considerati nervus erit. non autem ligamentum
cum non sentiat neque principio alligatur. sed ita est propter una-
re nervum principale ut apparet ex musculi cōponere
Meque paniculus cum sit fatio. haud caro quod non est prin-
cipalis sed ex san. causa fluxu hunc et refluxu: neque est totius
musculus cum toti sint motus per partem magis: physi-
s. Malin: h; nos docet experientia quod videtur motum
cessare et sensus nervo proprio non autem musculo. motus
tamen tunc non iesit nervo nisi fortassis hoc est sensus
onis sed musculo magis sensus tamen iesit per musculum
nervum et manifestus. Sic igit; sufficiens concludatur
quod nervus est id quod immediatus et principalis vigorē re-
cipit aialis virtutis: motus vero atque sensus. Et quod de-
nun manifestatur in musculo. Propter igit; rursum quidem
ad prias auctoritates oculi una procedentes virtute dicere
datur id gratia manifestatio modus existere cum videtur mu-
sculus mouere non autem quod virtus in ipso primus recipiat immo-
tus in nervo velut principium operis visus posita est crystal-
lina manifestatur tamen magis in partibus cōsistentibus: dria
65. Ad aliud dicendum quod propter non audiuntur illic organicae
sunt in quo organicum et sanguis opponuntur. sed organicum
est et per relationem ad simplices conceptus ait. autem
in motu virtus sicutur ut deinde est manifestatio: non autem in
principio summae motoris suscepitur. Ad aliud iesit
apparet quod dicendum est in modo antedicto. Ad ultimum dicen-
dum quod nervus ratione propriis ipsius et sanguis fulcim-
entum perstat musculo moles tamen deficit nervo in illo repiat
Vel quantum petit organum cui primus immitis virtus moti-
us: non autem id cui virtus ista appetitiva seu manifestatio
intensior. Ad aliud dicendum quod verum est quod illud mem-
brum suum servat unum modo omni nervus autem aliis est sensitivus

plerumque et motuus. Aut non est omnis idem modo uno
et dato nervo. Nam in ipso est dare rigiditatem et secundam
temperatorem et mollicitatem et ita erit organum sensuum aptum.
Et recipere predictas in eo qualitates intensiores et plurimae
diaphrenitatis porositas quod reddit inservit motui ap-
plicatus. Ea est que prius nota sunt opposite.

Voniam deinde est iuuamētum nervi existere di-
stributōem sensus et motus in oculis prius detinere
et tunc perstringit: deinceps ne unius nervi possit esse
sensus et motus principium. Quod est non: ut enim quodcumque
virtus est alia propria sua et finis seu operatione in idem non concordat
cum principiū. talis utique nervus est sensitivus et motuus
cum virtus sensibilis ordinatur in sensitivum: et motuus i mo-
tuum sitque motus siccior et durior sensitivo prior et theo-
primus. Finis est sensitivus est sensus permanere: motuus vero
motus. Malin: illa non concordat in unius principiū quodcumque
est diversis partibus generibus: cum predicamentorum coordinaciones
sunt in parte ipmitate: posterior prior. Et quod sensitivus
in passione cadit genitum: motuus autem in id quod actionis.
Sentire namque pati est quoddam et mouere agere quod ratione
accidentis et iterio. i. Et fulcitur quod ibide sentire suscepit
actum ab alio ut ab obiecto quod ei extat tanquam pati.
Motus autem est non suscepit vero potius causam in aliud. Et si
unius est nervus principias sensus et motus tunc et virtus erit
tamen una correspondens eidem cum tamen eius quadam sensitiva et re-
ligio motus. Rursus in regni lib. 2. ut ad mulierum nervi
sensitivus oritur a parte anteriori motu vero a posteriori
rit. Itidem propter quod ergo alius est nervus sensus principiis
alii alterque motus. Is. n. vi solus sufficere non igit
unius nervus poterit esse sensus et motus principiū. Op-
positum vero concordans sentit medico. Amplius sicut est in p-
rimo isto et secundo: ita sicut et erit in tertio: puta cerebro nu-
cha et nervo: sed utrumque illo et altero unius eius sensu
iniciatur et motus. Rursus quodcumque nomine et ratione sicut eadem est
actus principiū sicut erit unius cum habent conditum namque talis
est nervus sensitivus et motus. Utique namque dicitur unius et est
sua flexibilis subtilis praesertim colore alba ex cerebro et
nucha producta. Nervus igit; poterit unius fore principiū
sensus et motus. Proprius primus quod est sciendum quod unius quo-
tientur dicitur omnis tertius. unius autem hunc sumpturnum unitatem
importat numerale. Quid autem est nervus dria. 41. quodque sensus.
42. Sed motus licet cum eorum multiplicitate. Primum
cpium vero multipliciter dicitur. unde quodcumque motus iniciatur
vel distractio cuiusque oppositum eius terminus: autem vel epie-
siet quodcumque cum in doctrina non est incipiendum a rei prin-
cipio vero unius discit facilius. Tertio quod primus produ-
citur vel gnatetur in extremitate sicut fundamentum in de mo-
tore et cor in aiali. Adhuc unde primus initiat motus ut
pater et mater filii: et licet etiam principium bellum sicut
voluntatem ac ipsorum motus et mutationes sicut principes
sunt tyrannus et artius architectonica. Sexto vero cognoscitur
res primo ut suppositiones et priores dignitatum
principia sunt cognitorum conclusionum. hic autem prin-
cipium auditur ratione potius dictum motus. Propter summa
quodcumque sciendum quod dicitur dria. 42. fortassis non
cognoscere profecte nervi nam posuit enim opera dria et altera
terea magis ut unius ligare ossa et adiuvare et connectere
partes in crano in quo suturalis sive scratilis est co-
pula et iesit vere non est nervus nisi ut equoce vero ligatur
mentum ac ad sensum ut intuitus permaneat in capite utique ne
que stupor ubi non est nervus corporis. Plurimi autem sunt
nervi circa pedes manus costas collum et brachia.
Stupor vero scilicet est passio: dria. 73. Lollus tamen fo- dria.

Ponit q. voluerit nervū solāmodo calidū sui fridite
te trēperare nō potētē excellētiori sētire calore. Aut
nūqz appere et ar. sūia q. non sit faciūs nervū nī ad
cōtēperandū calorē itinsecū ad h. vt det v̄tutē senti
endi v̄z carni v̄t subdit post multa, t̄ hec opūo plus
seq̄tur in inuamēto cerebri. S̄z forte. Auer. stare nō
pōt cū nūcubi diligentē i grebs talc nerui reperi. ī inua
mētū cū hec ēt tēp̄ies causef a cerebro sufficiēt: de p
tibns l. dō. Adhuc caro cordis reliq̄ calidissima car
niū p se posita ē sentire: dīa. 42. Vbi h. sitatio ap
paruit circa nerui nāz s̄lī. Auer. inst̄ra. Prop̄i ic
tiū qdē sc̄edū q. v̄nus t̄ idē nervū pōt nō raro uitū
s̄lus t̄ mot̄ s̄ore sicut restatū ē de acc̄nti: q̄rto iterio
rū. i. de motib̄ māfestis: t̄ theo. 6. Volut eni q̄ ml
totiēs def̄ sensus t̄ mot̄ p v̄nū nervū. t̄ plerunqz q̄
dez v̄nus nervox singularit̄ p̄stat sensu t̄ alter mo
tus. Tunc nō p̄ceder dubio si sensus pot esse sine motu
ant eō i lingua t̄ oculo: vex p̄ magis cū idē v̄risqz
s̄nerit nervius. Veritas t̄ sanior q̄ v̄būcunqz est sen
sus nō est mot̄ cū mouē sit quoddā agere: sentire ve
ro pati. Ad agendū v̄tqz plus regrit v̄tutis t̄ calo
ris. ad patiendū at modicū ibidē. Vbi at reptus est
mot̄ p̄ oppositū t̄ sensus dūmodo ei occurrit sensi
le. Dico at ita q̄ dictū ē aliquē nervox p̄ncipiuqz mo
nēdi t̄ nō sentiēdi n̄qm non possit sentire q̄r sepe
forinsecū sibi nō valet nālī aduenire sensibile. vñ p
mo bma: Mēbror̄ qdē sc̄ntientiū mobilū pleruqz
sensus t̄ motus s̄l̄ p̄ncipiuqz ē v̄nus nervū t̄ pleruqz
separat t̄ erit p̄ncipiuqz alterutri v̄tutis nervū. Vt id
st̄ p̄ aplins appearat sciendū q̄r nervū nō ē p̄ncipiū sen
sus t̄ motus s̄muz. sed co: aut cereb̄x cū nucha vñ
sc̄barium magis puta respectu carnis t̄ pāniculorū
musculoqz t̄ cor: dax ceu t̄ nucha talit̄ s̄bz cerebro re
lata t̄ nervis. Insup t̄ nervū ampliū extat sensus p̄n
cipiuqz q̄z mot̄. sentit eni exūter in sc̄iplo ac alia sen
se facit gbus superpāditur ita q̄r etiā pāniculos t̄ cor:
das gbus. v̄tutis. nisi pax er eo. S̄z motus initiu nō
est actu sed v̄tute magis. Nō eni mouere pōt sc̄ipim
localit̄ neqz aliuqz actualit̄; illatus t̄ in musculi p̄stru
ctionē eni p̄s est nō mīma cuqz fiat ex neruo t̄ car
ne simplici i tegni facit ad motuz: t̄ q̄r organuz dela
tuqz extat v̄tutis t̄ calore nālī musculuz. Estigat o/
ganū motus reddens ip̄m t̄m seu deserens sensus at
non soluz q̄r hm̄oi vex p̄cipiens sive idicās magis.
Sic eni se bz de his vt de nervis obticis t̄ c̄ ystallis
no: dīa. 45. Prop̄ositum at firmat rōne: q̄m in his
marie quoqz vñuz ordinat̄ i aliud qdō pōt amplius po
terit v̄tqz t̄ minus. talis v̄o est mot̄ ad sensuz: ip̄e
nāqz i motuz: sensus at in salatez aialifiliterqz mot̄
eo eni adipiscit qdō apprehensuz. Sed nervus go mo
ue: is cū mouere sit agē ad qdō plurimuz reptur v̄iu
tis poterit t̄ sētire: cū pati modicuz v̄tutis expectat
Amplius q̄r virt̄ seu aia t̄ calor nālis vigorosi exti
terint s̄m q̄r aplius aut minus iherent o: gano vñi po
terunt opari diversa puta currere ac stare i aiali: quo
tū altez expertit v̄tutis: reliquuz at min⁹. hm̄oi v̄o
nervus est organum respectu caloris nāe ac v̄tutis.
plurimuz nāqz ip̄o imissum neruo motuz p̄ncipia
bit minimuz vero sensuz. Kursus quoqz p̄plexio mo
dicuz distat i adiuuicez vñuz poterit i qdō altez ad sen
sus q̄r talit̄ efficiēt nāe calo t̄ virtute. talis vero v̄o
ne nervū est v̄terqz cuqz fridus sit t̄ siccus mēsurat̄:
ita vt illis p̄ amplius receptis remittet fridum t̄ in

tendet siccuz: sedm vero minus eō. non ens sufficiēt
calidū qdō innatū opari nī occurrat influens eidē red
dēs altez quoddā tertius velut s̄male calidū. Et ti:
ab organo cuiqz s̄ba v̄tūqz diversa erit cuqz h. quod
agens sicut tactū variari p̄tingit diversus poterit cō
surgere p̄nceps effect̄. S̄z hm̄oi est nervi s̄ba nā i
ea est diapheneitātē seu p̄uetatē attendere sensui exi
stentē consonā. Lū marie spirit̄ sensitivus sit hm̄oi
ac ēt terrestreitatez t̄ duritatē gbus nervū motui essi
citur cōfō: mis cū motus fortius expectat subiectum
ob actōem t̄ durius pp̄ quietis suicimentuz. Itidēz
vñuz t̄ idem numero pōt i duo etiā dissona vi ligata
i gustam t̄ s̄monem: tertio de aia dicunt t̄m q̄r in alte
rū p̄ncipalius vt gustuz t̄ reliquo ex p̄nti puta i ser
monē: nā t̄i vñum qdō exiret lingua subiectio est t̄m di
uei sa rōe. Bustai eni pp̄ nervos sibi a t̄tio pari ner
voz cerebri delapsos. Sermonē vero motu deartii
culat p̄ eos q̄a leptimo: ita siqdē in neruo duplex vt
tactuz rōe s̄be amplius nā p̄ncipalius quoqz ordinat̄
i sensum cū cum suscipiat ēt actu sensibili occurrente
non autem motuz vt tactum nisi virtute t̄m. itaqz q̄s
nervū motuz t̄ sensum poterit iniurare. Qm̄ at egēt
q̄nqz sensu simplici t̄ intenso non distracto in plā nā
nervuz hic adiuuicit simplici sensitivum q̄lis obticus
ac q̄r interduim idiget motu solum t̄ imēsori nervū
tuncqz cōstituit motus absolute q̄les plures sepulto
rū vt manuum et pedū. V̄risqz vero nervū vñus p
incipiat q̄m cum eo egere ceu quini tertij et q̄nti parti
ex cerebro p̄ductoz. Prop̄i q̄rtum at ad primū
dicendum q̄buis hec sint dissona in spāli p̄ueniunt
t̄m in cōi talit̄ q̄r aia cum calore nāe delato in eo: or
ganum possit i eum diversum effectuz ip̄mēre. Ad
aliud dicendum q̄l̄ pati qdō est nervi sensitivi et age
re qdō motui s̄nt diversorum generum nibil t̄m p̄b̄et
idem s̄ore subiecto ceu q̄s relatione gnāri dī pr̄ in ge
nere locar̄ ad aliquid. put vero i sc̄iplo subtisit in p
dicamento s̄be. s̄lī et de neruo s̄m diversa et in eo re
pertia et i cū ip̄mentia. Omne quoqz s̄l̄ actuum
et passiuqz et mouenqz phīce mobile erit. phīcoz ter
tio. Ad cōfirmationē s̄i iter appet et multis. Ad ali
ud dicendum q̄ virtus est vna in cōi: diversificat t̄m
s̄m organa in spāli. Organūqz vt visū s̄m eius nām
alterā et receptionē pōt s̄lī diversificari. Ad aliud
dicendum q̄ nō ip̄edit q̄n̄ et nervus q̄s possit eē sen
sus et motus initiu vt declaratum l̄ s̄ntitui simplic
iores plus p̄deant a pte anteriori et motui a pte po
steriori. Ad aliud qdō dicendum apparuit. Et ad ea q̄
partis alterius etiam satis his iam apparent.

Ecasione illius qdō dictuqz est musculos virtu
tem h̄re t̄m innatā h̄esitā deniqz. Vide. n.
q̄ musculus nō h̄eāt solā h̄ac vex et influen
t̄m cum ea sibisūsa Johānitium enumerantē inter
mēbra h̄esitā virtutē innatā et influentē cuqz ingt omnes
tres lacerti. Qdō innatā tegni lib. 1. v̄bi enumeratis
p̄ncipalib̄ p̄tibus deseruentibusqz ipsiis et h̄esitibus
virtutē innatā solū in gbus nō reponit musculus sub
ditur demum Alie oēs ptes cōe bis h̄esitēs sui ipsius
regimen v̄enis et nervis indigēt. sub gbus v̄r mu
sculus locari. Eti: nullum membz officiale bz virtu
tem innatā t̄m sed et cum hac influentem et sic cōpo
fitum. Qnod at tale incipit a simplici. musculus ve
ro est pars officialis: tertio theo. cū sit instrūm virtu
tis aialis. Et sumatur quia recipit sensum et motum

cerebro: dñia. 58. Adhuc hystia Virtutē inata tñ sunt ossa et caro nō sc̄iētia muscul⁹ viiqz sentit. b̄z igitur muscul⁹ Virtutē inata et iſluentē et no ſolū inata. In oppofitū idē Johānit⁹ conumerās musculuz i his q̄ bñt Virtutē inata tñ. Et i tegni vbi agit de p̄tib⁹ que bñt Virtutē inata et vbi d̄ habitudie tractat tot⁹ q̄ muscul⁹ rep̄itāt cōseqns eoz cōstructionem t nāz. Ad buc si coponētia musculū bñt Virtutē inata tñ et ipſe cū rō tot⁹ plur̄at ex p̄tibus. he vobñt q̄ ſit prima et ſimpler caro cū ſit ſan. Sp̄iſſat⁹: et nerui p̄ q̄nos ēt nō recipit muscul⁹ cū careat ſenu. Sūt naqz terrec nāe que vero talia nō ſentīt: p̄mo de aia et tertio. ne qz motū bñt: dñia. 58. ligamentū ēt qd̄ de ipſi⁹ est cōpone Almāſor. et prime primis. Et ioh hic despiciunt Maly rodoan ſegans ligamētu; bñt⁹ p̄p̄i⁹: a. ēt pānicuū a muſculo tanqz ei⁹ nō igrediēs p̄p̄onem. Et firmaſ qz magis dcm̄ ē dñia. 58. muſculuz cōponi ex carne iſpliſ ſalorē nāli et aia. Caro at Virtutem b̄z inata ſoluz. Malin. Igitur agere d̄ quod motū b̄z a ſciplo: iterorū primo. talis qdem muſculus in gene re motus coll⁹ appens p̄mo et ph. 8. H̄z ergo muſculus virtutē inata tñ. M̄: opter primā ſciendū q̄d ſit muſcul⁹ ſeu lacert⁹: dñia viſuz. 58. Habere at virtutē inata ſolū quod ē vñū mēbz q̄tuor dionis p̄muz q̄drimēbz p̄acte tripl̄r p̄ot audiri. Aut aliqd b̄z virtutē inata ſolū. i. coinditā nālem put ei⁹ p̄nicipiū ē magis intrinſecum vie vñi adherēs ampli⁹ et ſic nālia dca mēbra contra diuina aialibus quoꝝ aci⁹ exordiū a formis marinae bñt Virtutem inata ſolam. Alter d̄ in membz habere Virtutem inataz et ſidi ſuffi cientē inditam qz nullo ſimpler egens ab eodē nequa qz ſuſcipiat absolute. Verūtū ſuam iniditā virtutem ceteris p̄ modū primi i vñiverso cōtribuat q̄le cor: b̄z Ar. extat ſuam ergitam. vel qd̄ tertio poſſideſ vir tutē inata ſolū qz talz ſibi in ſue generatoia exordio iditum ſuit eo p̄ prima radit et p̄ncipiū ceterorum. Ante naqz aduenit et vltimo recedit p̄iusqz ceteris icipit et antea cōpleſ. nāl̄ p̄tes ſil̄ generent ſata q̄tā paritate: p̄ius tñ ſiū ſupiora qz inferiora: interiora qz extrinſeca: p̄ncipalia qz ſeqntia: dñia ēt. 49. Et iō dcm̄ bo de ge. aialium vbi appens que buiſinōi formā epatis perifere in corde: ſicqz nulluz a corde mēborū virtutē hēbit inata ſuia ſua videant ab eo v̄tunqz dependere ut ēt appz interioꝝ tertio. Et id v̄z certū vel appentiuſ imagineqz ex malla generationis ſymatica p̄iacente p̄tium vnaqueqz ſuſcipit fore ſil̄ quod ſuū: nō at ſic in Virtute vnius aut ſuccel fione qdā vt prius. Et ita eſtimauit ſenſibilius Ba. p̄tacta virtutē inata tñ obtinere. Cū ēt apparēter in plura ipſoꝝ nō perceperit artariā venā aut neruū deferrī ſeu cartilago cū ligamēto mōſtrant et piguia ſuit iſgiſ ſermo Ba. pulchrior appareſ Ar. vero. p̄fundioꝝ coexistēs. M̄opter b̄z vero ſciendū quos da ſenſiſte muſculū b̄re virtutē inata tñ pat red dit calidū frigidū et. pingue et extenuatū piloſuz vel oppoſitū corpus ſic aut aliter collocatū. M̄outco vero pſific̄ mot⁹ ac ēt ſenſus virtutē b̄z inata et iſluētē. Sz id dicētes nō ſapiūt heſitātes cū modū et cām nō assignēt neqz difficultatē apiant. Inſup et horum qdam voluerat dicere muſculū p̄io dici mō altero aut lacertū conātes idē Johānitio cū tegni aſtruere Sz id ēt nō valz cū noia magis erit ſynonia dr̄ntes biſ plus translatione qz natura. Vno iſgitur inqſſe

tenter ut tenduꝝ pro alio. Muſcul⁹ tñ v̄ a greco trāſ formari. Muſus. n. apud eoz mure et muſ. ulū ipoſtac q̄ ēt in xiſtro d̄. Lacert⁹ qdē q̄ ſi lacertul⁹ ad modū naqz muri ex laterib⁹ eo cōpaginat co:p⁹: q̄ et l; v̄l̄ muſculū ipoſtet, p̄pus tñ eū q̄ brachioꝝ ad nūcros q̄ re et brachia lacertos denotat poete. M̄opter tertiu q̄ de ſciendū q̄ muſcul⁹ ſeu lacert⁹ dignus virtute ful ciſ fluēti et inata ut denotarūt in hoc adducta cū p̄ter ei⁹ nālia ſuſciaſ aialibus puta ſenſu et motu. vene nāqz ac artarie nō ſunt de p̄p̄one cēntialr muſculi: v̄z ut meat⁹ qb⁹ ipſe pſcruat ei vitā et alimentū deſerendo. L̄oſcqnter aut virtute inata poſterit ſoluꝝ ut oſtē diriā caro muſculi pſcuꝝ ſit ceu ſanguis iſp̄iſſat⁹ mo tu v̄ ſic carēs et ſenſu cuꝝ muſculo pſficiat et nēruo. v̄n dcm̄ ē ab. A. oſſa et caro nō ſc̄iētia i ei⁹ cōpositio nē cadit ligamētuꝝ q̄gd dixerit Maly. mēbroꝝ di rectius bñs virtutē inata ſolā. Meru⁹ aut in muſculi cadens constructōe p̄ter id quod b̄z et dcm̄ tribuere ſenſuz et motū p̄ot et aliter inueniri puta magis rōe ſue terrestreitatis qz diaphenitatis et p̄ut diſſoluitur in ſila carnē primā et ſimpler ligamēta cū non poſſ; ali ter p̄manere: ſicqz aciū inducit ligamēti cū illid non ſuſciebat ut min⁹: iō alig id nō audiētes dixerunt muſculū ſumi. p̄ pte quada illi⁹ v̄t carne. Sz circa id p̄tingit anrietas cū ſcriptuꝝ ſit in tegni mēbra bñtia virtutē inata tñ ſcipta regere ita ut neqz alijs dñenē neqz alia dñenē eſde inatas bñtia regētes ea virtutes. v̄n Johānit⁹. Sāt bñtia p̄p̄ia virtutē q̄ regūe et eoz q̄litas cōſtat. L̄ui⁹ oppoſituꝝ qm̄ hm̄di mēbra ſuſ nālia iſtra d̄ bis. n. ſcriptuꝝ iterioꝝ p̄io q̄ l; cōdi ta iſit eis virt⁹ q̄ ſuū pſciunt actū ſeu magnes trahit virtute ſibi idita ferz: ita q̄ ſi pm̄iſibilis eēt eoz ſba nullo demū idigeri et neqz artariā ſuqz v̄eis. Sz q̄ egēt nutritōe ac custodia cōmensurationis calore eguerūtio illis: ſuſcipiūt ergo aliunde virtutē nobis tes tñ inata Dicēduꝝ q̄ ſcipliūt nō p̄p̄ acgrere vi uacitatē q̄i p̄ncipio ut tactuꝝ recepunt ipſoꝝ, pduc tōes v̄z p̄p̄ ſbuatōes viuacitatis p̄u⁹ ſuſcepte ſeu ſuſcipiūt in d̄ iterorib⁹ ut expositor māiſtant Ba. cū i tegni ſuſcipiūt ei⁹ breuitas ut ea que Johānitij onero ſa. Et ſileat. A. iq̄es p̄ia p̄io d̄ virtutib⁹: ſi clau e reſ via iter epar et os et id h̄et nutrīmētu aptū ei⁹ ac tio deſtruere i ipſo. n. n. hic tollit viuacitatē v̄z ip ſuſ ſuſeruant̄ magis et iam concessit Ba.. M̄opter q̄rtuꝝ qdē ad primuꝝ et ſuſ qd̄ dicēduꝝ ex p̄missis viſuz. veri⁹ naqz muſcul⁹ virtutē v̄igeſ v̄traqz v̄t ſuſ. Ad tertiu d̄m̄ p̄iquātuꝝ ē ſimplicib⁹ cōſtru etuꝝ ut ipſis rōem quādā b̄z mēbri bñtis virtutē inata tñ: put vero poſtuꝝ magia ut cōpoſituꝝ v̄traqz et ticipat virtute neqz ſimpler ē officiale et ſpoſituꝝ muſcul⁹ mēbz q̄ nō p̄p̄one uſi ut caput v̄c̄ poti⁹ p̄tici laſi ut ſere mediuꝝ obſieat ſimplicis et cōpoſite p̄tis theori. 3. Ad aliud ēt appz qz caro p̄s muſculi maior v̄l̄ d̄ anothomia q̄rto quē tranſtuli. Carnes aialium marum aps muſculoꝝ ſbe aialū ſuſ diſſemmatiſ que in ipſis ligamētis et neruis muſculis gnatūt que l; de ſe ſenſus careat et motu hoc ſuſcipit in vigeſ ſibi a cerebro delapſo p̄ neruū: dñia. 58. Ad ea ēt que alte riū ſimiſter qd̄ ſentiendum viſum. Nam Ba. cuꝝ Johānitio conſiderās q̄ in muſculo magis ſuſcipiatur membrā ſruentia virtute inata ſola q̄ in alia partium poſuit ut declaratum muſculū taleꝝ exiſtere nā in ipſo eſt caro et ligamētū ac v̄tunqz p̄inguendo ma-

gis ad carnē reducta. Involuta. n. is t circumdat os t cartilagine q̄ oia extat. Ut utrē inata hūa solā. neru⁹ ēt sicut ligans t pūnes carnea p̄tes rōe induit hanc t p̄nī pāniculus cū ex ligamēto p̄stutat t neruo: dīa. 44. Id ēt ampli⁹ dīa. 42. sumit t caro q̄nq; p̄ oī ſba vſq; ad os t cartilagine: dīa. 42. cēn hic cūz musculū cōponi ex carne dicam⁹. Ad aliud qd̄ dicē dum dīa videbitur. 58. Differentia. 59.

Dod calor t spiritus sint idē monstrat ex. 5. pharmacoꝝ: Hippocrate dicēt calorē ſpīn fore amplius rōe. Quocūq; hūt idē agens t ex eadē p̄ducunt mā p̄dicat ēt hora eadē videt eadē existere cū he ſint idēntatis cāe. hcc autē calor hūt t ſpīs. ſiunt nāq; a corde ex humor⁹ ſubtilitatibus vel

coꝝ vaporositate codē ēt tpe. Adhuc quorū eadē est opatio ac ēt p̄petas illa ſit eadē: hec nāq; fecit ſcire ſormā velut trāmutatio māz. Et autē calor resolubiliſ ſubtiliſ t moti⁹ marie vt t ſpīs de diſtēpaniſia meq̄lī ca. 6. Eſi calor t spiritus eēt diuerſi cum calor ens corp⁹ vt videbit diffundari per oē corp⁹ t ſpiritus hīlī dīo corp̄a eūdē obtinerēt ſitū qd̄ ipoſſibile. Iridē: cū calor nō ſit res nō nālis neq; ēt p̄ter nām verū nālis: iam res nāles ſorent octo: cui⁹ tra

riū dictū ab oīb⁹ ponūt. n. Accordit ſeptē tīm. Erit ita q̄z calor t ſpīs idē. In dīi. q̄z cū t diuerſitatis no-

ra calorē pſerunt rāq; a ſpī diuerſū. vñ de cā motuſ ſialiu in alijs pot idē maias t min⁹ ſicri ēt ppter ca

lorē t ſpī ſ friditatē. Et primo ſhma. ca. 1. d̄ mēbris cerebꝝ t ep̄ar virtutē viſe ſuſcipiunt t calorē nālem t ſpī ſ a corde: t aphorif. fa. Ut exteriora hēant ſpī ſ ſanguincm t calorē ſicut interiora. t iō multe repe-

riunt locutiones hīmōi. Adhuc calor nālis describit ipatū mulcebris t ſuavis: ſhma aphorif. ſpī ve-

ro calidior corporis eſt res: pmo ſhma: ca. de p̄lonib⁹ mēbroꝝ. Amplius illa diſferūt quorū locus eſt diuer-

sus cū locus nām ſalutariā uniteſ ſorme. Quantuſ etenī nā dat de ſorma tīm t de loco: de celo t. m. q̄r

10. Locus autē t tranſiſus caloris diſſiſtiōnū libro eſt ita artariū tunicas. ſpiritus v̄o intra tunicā t tunicā: p̄q que calor nō eſt idez cū ſpī. Dropter

prīmū vero ſciendū q̄ caloris ad pſens duplex datur diſtinctio. quaz vna ab ei⁹ ſumit p̄ncipio p̄cessi- uo: altera autē ab ipſi⁹ eē. ſm quoq; p̄mā calor eſt du-

plex: Unus qd̄ simplex imp̄m. ix⁹: Alter v̄o cōpo- ſitus t p̄mixtus. Simpler qd̄ duplex ēt reputur. bi-

gdem elementaris q̄ qd̄ eſt q̄litas p̄pria ignis iō ip-

ſius ſormā iſepabiliter cōcomitā ſt plures antiquo-

rū eſtimauerit ipm ſore eius ſormā eſſentialē: qd̄ i-

pugnatū dīa. 15. hic autē calor generatiuus mīme exi-

tit. E alidiras nāq; vegetabilis neq; eſt ignis neq; ab eo p̄ncipiū ſumit. E ſert tī ad materie p̄parati-

nēm alterādo t trāmutando vt forma itroducat in

ea: velut caliditas t friditas i ſuſcepſionē ſorme ab

aia artificis gladij. Et t alter calor ſimpler celeſtis viuifiſā ſt in eſſe pſeruā ſium viuentū germia nū

q̄z conſumptionē t pemptionē inducens qd̄ in ſpmate ſium inerit vocatū calidū. Et hoc qd̄ inſtrūmūme-

diatum eſtit cui inuila ſulcif oia in eſſe t opatiōib⁹

dīa. 48. Eſt autē calor alins p̄poſitus ex his antedi-

cti⁹ duob⁹ q̄ gdem eſt ſialiu calor t vegetabilis ut

cunq;. Eſt nāq; aic quoꝝ alter velut p̄parati⁹ exi-

ſtit materie: vnuſ v̄o datin⁹ q̄li ſorme. Huiſmōi ſi

gdem calor duplex eſt q̄ ſo collig. ca. de declaracione

pprie actionis t paſſionis illoquib⁹ mēbro calor of p̄lonis in oībus diſtus ſegniſ mēbris t potiſſime in corde calor q̄ appellat⁹ inatus. Et virtute autē ca- loris iſhus i corde fulciri calor ali⁹ generaſ ſt fluēs t ad mēbra diuerſa diſcurrēs. Et quo t calore audi- cto p̄ſicif tertii⁹ q̄ ceu ſorma mēbroꝝ exiſtit quo medi- ante t virtute aic velut p̄ncipialiori mēbroꝝ de lu- ticit debita ſōne ſuppoſita actionē t paſſionē: qd̄ et ca. de pulsu ſāgū vtilitate. Calor q̄ppe cordis co- ſeruat respiratoe. q̄ v̄o in reliq; p̄mū hac t trāmiſſione caloris a corde ad ipa. Iſlos eſt calores i pleris q; locis canonis tetigit. A. ingens Calor inatus q̄ in nobis eſtit velutus eſt p̄ quē calor inatus idicat t iſtuens: dīa. 3. Hūc quoq; calorē nō ſimpliſ ſi in natū et nālem multotiens appellaſt qd̄ at calor ſit i nat⁹ iam apparuit. vī. n. Secundū ſore nāli. Iſ nāq; ſm quodā vt cōſor inatus calorē iportat t fluentē tā q̄z a. nā deriuat⁹ regitiua. Iſaac at febrī ſimo calorē nāle appellaſt illuz q̄ a corde p̄ artarias demandat in corp⁹: cui⁹ ſūdamētu ſpī ſicit vitale viā t ipſi⁹ per artarias. Auer. v̄o calorē vī appellaſt corpus ca- antedictū vaporofū demādatū a corde i mēbra p̄ ar- tarias. Et t diſtinctio altera caloris: ſuſcipiſ nāq; oupliſ pprie qd̄ p̄ caliditate. iproprie v̄o p̄ concre- to corpe t calore vt inviſ aphorif. ſhma: t collig ſedo cū ipo in gnē locef caliditatē. ſpī ſigdē multipli- dr. ſumit nāq; p̄ vna triū pſonaz diuinaꝝ iuxta illū Johānis: ſpī vbi vult ſpirat t p̄ ſuba demoniaca gratificata vel deprauata t pro ſia ſm illud euāgelij ſpī qd̄ ſimp̄tus caro aut iſirma. t p̄ vento me- thau. 2. ac p̄ hanelitu: vt p̄noſti. ſimo. t p̄ corpib⁹ alchimicis ſublimatis ſubtilibus metalloſ trāmutan- tibus: ex qbus eliriſ. i. lepis phox pſtruiſ ac p̄ cor- pōre ſubtili aereo virtutū latore q̄ duplex ē inat⁹ cō- plātatuſ q̄ p̄prius eſt ſba corpea ex elemētoꝝ p̄mirō- ne gnāta vergens i celeſtū ſilitudinē co:poꝝ: dīa. 48. cu religs bic recitatis. Et pſilenti ſuſcipiſ magis ſeu currēti ceu ibidē oīſum q̄ e vapor ſanguis tpat⁹ 6. de iuuamētis. c. 6. ſeu ſba ſubtilis ex humor⁹ va- porib⁹ vel coꝝ genita ſubtilitate ſm aliquā p̄ſtructō- nē cui⁹ cor extat p̄ncipiū de quo Iſaac diſſinitivis: Eouenerūt antig q̄ ſpī eſt corp⁹ ſubtile p̄cedēſ a corde i artarias ad totū corp⁹ t facit ipm b̄re vitaz t hanelitu p̄ pulmoneſ t ascēdit ad cerebꝝ t p̄cedit ab eo i neruos p̄ totū corp⁹ t facit ipſu b̄re lensu t mo- tu. Et his qd̄em vī p̄prius ſpī dici q̄z inatus cū de- rōe ſpī t vt nomē ſonat ſint ſubtilias t cīta mobi- litas que nō ita ſpī adſit ſplātato. Mōſe quoq; q̄ p̄prius loquēdo nō ſūt niſi duo. ſpī vitalis. ſ. t aia- lis. vñ collig ſimo ca. de anothomia ſpiritu. ſpī ſunt duo. ſ. ſpī appens i corde: t ſpī appens i ce- rebro. ſed i epate non appet p̄ via lensu eē ſpī qd̄ inuit Iſaac de diſſinitiōib⁹ ſpī notificās. vñ i tegni: Et cū ſan. appellatus ſpī vitalis i nullo nāle tan- gens. i. qd̄e de ige. ca. 4. Si v̄o eſt alig ſalutis ſpī cōtineſ t c. Adedius v̄o extendē ſpī nomē mul- totiē ſpī exph̄mit nāle p̄ncipiā ſipſu ex epate ſo- lum qd̄ verius calidū extat vaporofū corpus t turbī- dū. q. qd̄ ex nā ſpī appebit ſubſcribēda. Quid autē ſit vñ t idē ac quonēs dicaſ dīa vī ſum ſertia t ap- parebit etiā. i. 109. Dropter ſm ſciendū q̄ Ba- ſimpliciū. ſ. c. 5. diſtinctionis ſcōe iponit hipocra- tiꝝ calor t ſpī idē exiſtunt nō ſolem accidente

pprie p̄ncipia. Mōſe dīo ſpī ſum ſertia t ap- parebit etiā. i. 109. Dropter ſm ſciendū q̄ Ba- ſimpliciū. ſ. c. 5. diſtinctionis ſcōe iponit hipocra- tiꝝ calor t ſpī idē exiſtunt nō ſolem accidente

verum etiam eentia naturali. cuius series. Connec-
tunt nobis ne erremus in intellectu nostre intentiois
fmonis eius. Et sciamus ipse non voluit p sermonem
suum ut calor inatus nisi illud quod nos iterum noiam
spm t est ille qui fixus est in corpe cuiusqz animalis.
Et dicitur quod p habeat nos quin intelligamus ab
Hippocrate qd ipse inuit per sermonem suum calor in-
natus ad sdam san. t ad subaz spermatis cu spu cum
sit vnicuiqz hax subaru3 ipse calor inatus naturalis
quod t v sapere Ha. aphor. prima : t naturalius
eo capitulis fo t tertio cu Hippocrate volens ca-
liduz quod inatus soluz omnia in aialia operari t sub-
stantia; nostre generationis tria: spm qde: sanguine
t aere humiditatē coplere. Quinto quoqz de acci-
denti: sermo reputur ambiguus quo auditur vt calor
sit idem cu spu t aliud quod fortasse contingit erro-
re monachi. Hoc signum fortassis sensit Auer. collz
2.c. de declaratōe prie actionis t passionis in quo
libz mēbro. d. oportere speculari qd sit primū corp
quod mouet t apparet qd sit calor naturalis qui est in
nobis t hoc forsitan ē illud corpus caliduz in fine va-
porosuz in corde inveniuz quod mittitur ab eo ad ce-
tera mēbrorum per artariaz viam sed quid de hoc ter-
to videbis dicendoz t qrt. Sed qd qd calor t spu
sic idz realiter subiecto dicantur: nihilominus diffe-
runt rone. Calor etenim dictus ē eo qd calefacit subri-
mat digerit t maturat congregat homogēna t eihe-
rogēna diligēat t cetera taliū. Spua autem ab eo
qd spirat pulsat t illuminat t virtutez ad suas defert
peragendas actiones differētia. 48. Fuit et Maly.
opinio qd spu t caliditas inata sint duo vapo: es na-
turales in corpore: corporaz aerea subtilia int' quos
existit differentia eo qd spu subtilior est calore innato
t calor innatus grossior t pluris humiditatis. Nec
autē positio sicut sonat stare non potest. Et enī con-
traria ponentibus in corruptione animalis calorē
sui subtilitate ad ignē converti: spm autem ad aerem
primo theori. c. 5. t Isaac in plerisqz: quod etiaz no-
men indicat caloris: cu sit quid ab igne descendens
subtilissimo corporuz t levissimo. Adhuc vnu sepa-
ri non potest ab alio velut cāe sue effectus continuo
iherens t ipm inseparabilē cōcomitans ceu illuminatio
illuminās. Et at fortassis t modus eius dicendi ali-
qs iurta Isaac diffinitiū calorē ponēte transfire cu
sanguine per mediuz tunice artarie interioris: spm
autē inter tunicaz t tunicā ipsius ne grossicie sanguis
opilante si per interiorē transfiret tunicaz artarie.
motus. n. ipediretur a sanguine. vult. n. spm subito
p omne corpus diffundi velut lumen per domū. qd
gdem dcim t si apparenstare non pot cum magis i-
pediret inter tunicā transiens t tunicaz artarie pro-
pter eas adiunicez connerionē. Amplius iterius nō
impediretur cu artaria non sit sanguine repleta oio.
Rursus cu calor ille inatus qui transit per artarias
spu sit insertus t spu transiens inter tunicā artarie
t tunicā calor sit coniunctus: mouet nāqz. Nihil at
mouet tandem nisi calido: dīa. 6i. quare calor locum
differentē non possidebit a spu: nisi forte sūt quāda
additionez aut diminutionē. quida. n. spu plures
afficiuntur calido: alii aut minus. Fuerunt t alijs di-
centes calorez nālem t spm naturalem fore idem vi-
talem vero t aialem differre. Mi autem sic dicētis

naturalem virtutis solum attribuere fin medicos si tuate in epate: quod fortassis mouit eos sermo Hipp: & Ba. volens ut tactum calorem vle in oium oper narium causas existere. Hoc aut contra plurima de terminatoꝝ existit: cuꝝ caloreꝝ naturalem sapient & natura vꝝ regitue instrumentū existit. Vleqꝝ et natu ralis p̄prie dicit sp̄us cum ipse spiratioem pulsatio nem delationē & motū vehementer importet. Sp̄us autem hic grece pneuma quod anhelitus seu inspi ratio vel expiratio dī quod motuꝝ attractionis vel ex pulsionis velocē & grandē importat. Propri terius vero sciendū q̄ calor & sp̄us nec sunt idem reali ter differentes sola rōne neqꝝ duo differentia corpo ra neqꝝ calor naturalis cum spiritu idem naturali . Sed testor ipsos solum subiectum fore idem: neqꝝ distant fin exquisitez considerationem & moduꝝ lo quendi rectuꝝ ex p̄prietatibus eoꝝ assumptuꝝ & ex mo dis eēndi causatu. Modus nāqꝝ significandi ex mo do consurgit essendi: calorē dicere quātū ad ei⁹ eēn tiaꝝ aut caloreꝝ inatum seu calorem naturalē deno minatinū. Et enim apposiuꝝ nunqꝝ principale & pri mariuꝝ permuat insignitu. Qualibuscūqꝝ enī pro p̄prietatibus calor varietur semp̄ cias essentia in p̄di camento locat̄ qualitatis. Qd autem sint idem sub jecto tm̄ ceu que qualitas ideꝝ existit cuꝝ eius subiec to sententijs diffiniſ & rōne firmatur. Calor enī i mediatus animie adheret q̄ spiritu: & spirit⁹ denuo ex his habz esse & operari Sicut nanqꝝ calor igne su stentatus in eo ex acre igneꝝ generat ita calor anima liuꝝ ex vigore informative aut anime spiritum confi cit ex spermate: quod Hipp. de formatione sensit em bryonis inquiens sperma colligi & ingrossari calefa ctum & habere spirituꝝ tanqꝝ existentem in calido et sp̄m exira tendere p̄ sperma calido existente. dicit eti am humidū calefactū sp̄m constituere & sperma cale factuꝝ in matrice spiritū habere & emittere. vnde pri mo prima. c. 4. de virtutibus. Vitalis est prima vir tus que in sp̄m prouenit cuꝝ spiritus et subtilitate p̄ cedar humoruꝝ. hec autē causatur a calido: eius. n. vt dictuꝝ subtiliare. Et hoc ergo apparet calore spi ritum precessere alio tamen fulcitum subiecto & ip sum velut causaꝝ effectum causare. hic autē qualitas existit. Amplius secundo generationis animaliū sen titur sperma calido spirituari & moueri ita. Sperma ab intrinseco egreditur coniacens. i. adunatū spissuꝝ & album ab interiori caliditate sp̄m multū habet calidū. Ereunte autē cum expirauerit calidum & aer in frigidetur humiduꝝ sit & nigruꝝ ab aere. Quod autē sp̄us sit aliud a calore apparet secundo naturalium c. 9. aperte. Ipse enim digestionis est causa . Quod vero denuo calor sit accidens & qualitas sanguinis non tm̄ sed et spiritus hoc idem testatur aphoris. se cunda Lōmentato & sic. In principio p̄oximorum iubemus laborantes vigilare reordinantes eaꝝ que a vigilatione ad que exira allationem spiritus et san guinis et eius qui in eis caloria. Hic autem modus essendi inde non est aliud q̄ forme in subiecto et ac cidentalis proprie vnde elox primo. c. io. Recor det te et multis calor circa corpus animalis ignem sp̄us at nā fine quo vitā impossibile cōstare. aerē qđe maxime cum eo aut ignis memoretur. Sic igitur cū calor principalis attribuit igni et spiritus aerierunt allieri. Et q̄ sp̄us primus ē aeris. p̄iū vero ignis

Habent in proprio colori et pugn. id est propriis subiectis modis it ipsius pugn. ratione diffiniri ut alia sit ratio estimantis coloris et alia pugn. in pugnante ponatur. Nam color autem i. pugnante qualitate mod pugnante est. Et sit exemplaria subiecto in calidiorum pro qualitate quatuor subiectum in pugn. i. pugn. ex i. subiecto pro corpori colori i. subiectu. et coloris et pugn. subiectu. et huius occurrat ex propria et pugnante causa istius pugn. i. calidiorum sit probat.

quod ipsius erit qualitas spiritus dispositiva. qd t sen-
sit Isaac in sebrib⁹ ponēs caloris nālis fundamētu⁹
tore spm vitale eiusq⁹ viā artaria. Accidentis autē
esse est in subiecto fundari. Istud quoq⁹ nō min⁹ rō
ne firmat: qm̄ p̄dicamentox coordinationes sunt in
permire: posteriox p̄mo. vt q̄ vñā p̄dicamētu⁹ i ali
nd trāfīre non pōt: d̄ria. 13. t. 16. oñsū. Lñz igif calor
sen caliditas inatus vel nālis sit qualitas tertie spēi vel
prime nō minus spūs q̄ est s̄ba corporea ex subtilita-
te humoꝝ vel eoꝝ vaporib⁹ fm aliquā plerione in
corde generata calor ens qualitas esse non poterit. Ad
buc q̄cūq⁹ se hñt sicut cā t causatū pri⁹ t posteri⁹ vt
accidēs t subiectū nō sunt idē vere. sic autē vt declara-
tū calor se hñ ad spm. Est. n. qd partis adueniēs cor-
porib⁹ tā simplicib⁹ corruptibilibus q̄z icorruptibili-
bus. hoc tñ caliduz ppriū hñ humidū spūari aptum i
quo fundat̄ primit⁹. Rursus illa nō sūt eadē fm eēn-
tiā quoꝝ vñā se hñ vt mouēs; reliquā autē vt motuꝝ.
hoc autē mō calor se hñ ad spm. Calor nāq⁹ inat⁹ mo-
uet spm t impellit in vapores extraneos t calidum i
nāle ad resoluendū t destruēdu⁹ eos: p̄mo fa. I tide-
quoꝝ nature t p̄prietates reales differunt: t ipsa di-
flant. Ex talibus. n. i cognitōe occultoꝝ tāq⁹ a po-
sterioꝝ deuenim⁹. huiōt sunt nature t p̄prietates
vt pretaciū caloris t spirit⁹ t iō diversi existunt. Sic
i ḡf ex his appet calorez t spm realit differre: esse m̄
idē accidente seu subiecto plus tñ eē idem subiecto.
Apparet ēt calorē esse quo vis aie fulcit immediatus.
Hic quoq⁹ forte fmoni nouissimo qf aduersabif ex
d. sumēs originē dicēte de medicinis cordis spm ap-
pēdiculū p̄mu aie viri⁹ t emanationē faz i mēbro cor-
poris fieri ipo mediāte. Propri⁹ qd dicendū. a. illuc p̄
esse spm accide p̄t est qualificatus t informatus calido
pmario qd appet et attributione opatiōis caloris ibi
dē sub noīe spūs denotata. Iste nāq⁹ est ordo p̄gres-
sionis aie in mēbra: vt ipsa vivificet gubernet t debi-
tas ex eis faciat operationes cōsurgere. p̄mo siqdē aia i
mediate sue aduenit māe organizate: appārēs ho de
aia t. 8. metaphy. dans esse p̄mu substātiale. deinde
in vīres sequestrāt mēbris ipsas app̄hendēdo: qd q
dem sit p̄pōne formalis t calido ex duob⁹ caloribus
cōtracto primo postea hec societas suscipit in spiritu.
Spūs autē mouēt a corde ac ipm mouet qbus duob⁹
mouet effectiue cerebꝝ t nucha ex qbus motus con-
surgit in nervos: ex nervis & i lacertos. ex lacertis
autē tandem pcedit ad cordas t demū ad mēbꝝ qd est
motū tñ velut digitus manus aut pedis. Mēbꝝ
autē quedā sunt mouentia tñ vt cerebꝝ cū nucha: q-
dā mota tñ sicut p̄tes extreme: nōnulla autē mota t
mouentia ceu lacerti. mouent. n. a cerebro t deinde
p̄tes mouent extremas vt tactū p̄us. Propri⁹ q-
tū vero ad p̄mu iā apparuit t ad scđm qd dicendū.
Emittendo. n. p̄prietate in frōne calor. i. calid-
du corpus t spūs idē sunt realiꝝ lñz differenti ita vt
oñsum est rōe Improprietas & locutionis appetet
qm̄ cōcretum p̄ prius noīat accidēs q̄z subiectū p̄tra-
d. cōmentatoꝝ. 4. meta. Ad aliud dicendū q̄ hec n
se habent codez modo lñz differenti p̄ticulariꝝ valde.
neq⁹ ēt enndez habent sinez: vt oñsum ad que p̄edi-
cta vt apparuit ex p̄prietatis caloris t spiritus or-
dinant. Ad aliud iam dictum sufficienter. Ad aliud
dicendū hoc verum esse si calor t spiritus essent cor-
pora d̄ria per grossum t subtile vt contra p̄daly. in /

ductū. Ad vñtrīmū dicendum p̄ res nāles sunt soluz
septem. nā calor qdē p̄ corpē calido ad spm dedu-
cīt tanq̄z cōpositum ex calore t ex corpore vaporoso
quodam ipso informato. prout vero qualitas calor
sub pōne locatur maxime. Rōnes autē partis aduer-
se lñz probabiles sunt earum quedam gratia discussio-
nis inducte. quia vero conant̄ veritate in conclude-
re nō dimittant̄ illese. Monachi tamen translatio
corrupta divergit ab alterius veritate.

Egitare autē circa p̄dicta p̄tingit an spiritus p̄
maneat idē numero in oī vita aialis cum poli-
tum sit quē fore inatū cōplantatū vñ tñ nō p̄
pter h̄ pdurāt qm̄ spūs calidior corporis res p̄mo p̄ma-
ca. de pōmbus mēbroꝝ. qd ai t tale cōtestat igni ma-
xime cū eius hoc erit nā: d̄ria. 15. Sed hic idē mini-
me p̄manet: imo mor generalē ex mā alter t alius sa-
cūs: p̄mo de ge. t cor. t meibauroꝝ. 2. vñ de inuē-
tute t senectute. Ignis p̄manet semp factus t fluēs
sicut flum⁹: sed later p̄p velocitatē. Adhuc illud qd
marie alterat̄ cū alteratio sit hmōi via in corruptōe
ac subtile q̄z magne non pdurat. S̄ba. n. subtilis pas-
sionē tolerat mīme: p̄mo febriū ca. 3. t. 4. t pharma-
coꝝ. 4. c. 4. sed spūs est hmōi: qrc de iequali distem-
perantia ca. 6. s̄ acile alterabilissimus spūs qz t sub-
tilissim⁹. Rursus san. imo ēt carnisomis s̄ba: de in-
ge. xi. ca. i. de qbus magis vñ cuꝝ sint grossiores spū
non p̄manet verū p̄mutant̄ vicissim. nā si qd magis
non aderit multo ampli⁹ neq⁹ qd min⁹: per topicā re-
gulā. Eti: Dis passio ampli⁹ facta abiicit a s̄ba topi-
coꝝ sexto. sed talis est q̄ spūs. vñ. xi. de inge. cap. i.
Spūs s̄ba sere fm vñāq⁹z reptionē amplior sit t
minor. Ampli⁹ id oñdit somn⁹ p̄p spūs resolutionē
factus: d̄ria. 10. Non igif in oī permanet hois vita
spūs idē numero. In opositū q: si non p̄maneret
corrūpere. sed non pōt corrūpi quia vñq̄d qz inte-
rimis t corrūpis a suo h̄rio: de ineq̄li discrasia ca. 9. s̄z
spūi nihil est h̄ru cum fit s̄ba. Et firmat qm̄ oē cor-
rumpit aut talis vel sui corruptōe subiecti vt sciētia
ignorātia t sanitas t egritudo aialis iteritu: de cāis
longitudinis t breuitatis vite. Sed non prius qz ni-
hil dare contingit in corpē adeo fridum q̄ spūs imen-
sam caliditatē super pretaciā cū sorte nihil friduz sit
actu in eo. neq⁹ ho potius habeat suū saluāt suscepti-
uum vel receptaculū alioqñ in sui emoliref corruptō
nē quā nullū nāliuz itendit t operat. Amplius cum
sit duplex inatus cōplantatus t fluēs. fmus qdē p̄
durat idē cōtinue qd nomē ipfius oñdit. Ipsum. n.
symbolū debet eē t p̄portionale rei: de sc̄nsu t sen-
sato. Silr t sc̄ds actiūs. n. t motiūs cōseruatū
marie ac cōplantatū excitās in actum. Adanet itaq⁹
spūs idē numero in p̄manētia aialis tota. Propri⁹
p̄mu qdē sciendū q̄ qd sit spiritus quotiens ēt dica-
tur t idē s̄lēt numero vñsu prius t d̄ria etiā. 38. a qua-
cū. 56. id dependet sub queſitū. Propri⁹ scđm &
sciendū aliquos volviss e spm permanere eundez nu-
mero cū sit aialis permanētia ī de causata. nōnullos
p̄mutari alteratum cōtinue hora ēt breuiori. Quos-
dam vero sub dubitatione id sere omittere. vnde de
cā motus aialium. vñruꝝ qdē igif est idē semp aut sit
semp alter: alter fm̄ puta p̄mo de ge. t cor. sed qd
de hoc sentiendū tertio t quarto videbit̄ dicendorꝝ.
Propri⁹ tertium autē sciendū q̄ spūs inatus cō-
plantatus p̄ncipalius in corde ceterisq⁹ p̄ibus cūs

Differentia ^{synonymia} .60. ^{to dict.}

virtute permanet numer o v nus idēqz ḡtinue. Eō, signat nāqz p̄tib⁹ formaliorib⁹ t sp̄maticis altera tur m̄ t trālmutat sicut t ipē nō min⁹. If luens vero seu currēs vt nomē denotat nō p̄manet idē sp̄ verū aliis efficit t ali⁹ tpc nō lōgo mālibnsqz p̄ticulis t sā guineis p̄portōatus qūo āt sp̄s inat⁹ educat in eē cū sp̄mate ac de ipso an cordis cōstructōez ac fluens corde genito t eoz actib⁹: d̄ria visum. 48. qd̄ āt in natus p̄maneat idē nūero ḡtinue fulcit rōne: qm̄ tria corpora circa principiū gnātionis nostre cōplēt subam sp̄s san. t aerea humiditas ex qua s̄m p̄incipia vtī libro de sp̄mate gnātio ē aialis p̄ticulis. aphoris. pri ma. H̄uiusmōi igif p̄manet tūc sp̄. Sist t san. cū in sp̄maticā cōuertit sbam mēbroz solidoz gnātivam: d̄ria. 36. t. 37. Et sperma oē marie resoluēdo t dila tando coadiuvabit calidū ḡplōnis in sp̄s i nati con structōem. H̄ic. n. sp̄s vñus ē numero gnātē e pri mūs t gnābiles plures sicut vñu ē mēbroz gnātio primū vt cor gnabilia ḧo mēbra plura de medicinil cordis. A. Adhuc aia permanet vna eadēqz conti nne: sed is sp̄s creatus ē primū appēdiculū virūm aie ac emanatio s̄a in corp̄is mēbra ipso efficitur me diante ibidē sp̄s vñ fluēs. Rursus si p̄manet illud ī quo aliqd inseparabilr fundat t id permanet ceu sūt materia t forma. Sed humili radicale restauratuꝝ aut s̄m plurimos irrestitutū p̄manet nūero cōtinue idē. sp̄s aut̄ inatus ipm̄ cōplectit t q̄si iformat. ill dē: illd̄ qd̄ p̄portionabilr le h̄s vt ps formalis t solida p̄manet idem nūero continue vt visuꝝ d̄ria. 56. s̄ talis ē sp̄s vt tactum. vnde post p̄missa de cā mot⁹ aialium subdit. Idem. n. est t de alijs p̄th⁹. i. filis dubitatio an remaneat sp̄ idem nūero quod nutritur nutritio. n. in p̄manētia ordinat̄ aialis sc̄d sp̄s inat⁹ nutrit̄ ex fluenti: d̄ria. 155. Itaqz sp̄s inatus cōplā tatus idē p̄manet sem p̄ nūero nutrit⁹ t auct⁹ vt oñ sum de p̄tib⁹ formalib⁹: d̄ria. 56. q̄ aut̄ currēs non p̄maneat numero idē ḡtinue horꝝ monstrat̄ opposita Et firmaſ itidē seorsum: qm̄ illud quod ē vt materia de se resolubile q̄z magne ordinatūqz alteri⁹ in subfi diū nūsqz insertū inviscitatū non stat continue: huiusmōi ḧo est fluēs. generaſ nāqz vt tactuꝝ vapore sanguinis vel ei⁹ subtilitate. hic aut̄ marie alterabilis corruptibilis. vñ Eraclit⁹ t Cratillus vaporē ponē tes rex oium principiū dixerūt nihil ppter eius repē tinā mutatōem posse Ḫisicari: d̄ria. 3. Ordinat̄ ēt in sp̄s cōplantati alitōem t ercitatōem eius de potē tia sere in actū: in huiusmodi m̄ Vtute cū qualitates currētes fint aptioes inati neqz ēt humido iserit et p̄strictus p̄manet vt iplantat⁹: vex in locis vacuis cōtineat q̄ in nobis simpliciū qnto. c. 5. distinctionis fe vt corde artarijs t s̄m aliqd in venis. Adhuc id p̄portōat⁹ ē sanguini t s̄be carniformi t vñr p̄tib⁹ materialib⁹ mīme pdurātib⁹ s̄z esfluētib⁹ cōtinue. nō p̄manet igif sp̄s fluēs sp̄ idē nūero s̄z labit q̄z multū tā rōe s̄be q̄z ḡplōnia. Qui aut̄ minori p̄manet tpe ē aialis cū sit subtilior resolubilior t marie q̄ motiū actiūor. n. marie: non āt adeo sensitiu⁹ deinde per manētior talis vitalis isto. grossior nāqz t vigorosi or: t tandem mīme resolutōi exponeſ horū cōpatione figs naturalis cū rōe s̄be pinguioris cōplexionis s̄b missioris calido t mot⁹ nō laboriosi. P̄dropter q̄r tū vero dicendū tsi appareat ad primū qđem qm̄ cō cludit v̄e sp̄ currenti q̄ breviter p̄manet tpe non m̄

In lapsu **v**tignis oīd cū sit qd mixtuꝝ grosso igne.
Ad aliud sīl dicendū alteraſ. n. t patif q̄z marie: ne
qz aligd in eiꝝ ordinaſ pmanētiā sicut tpe incēplato
ti subfiftentiā. Ad aliud qd dicendū mor apparebit.
San. n. t carniformis suba ēt minus cōfluunt spū cur
renti cū sint ampliꝝ terminati tñ qr t iā in aliud ordi
naf sicut san. in alimētu atqz spūs: caro aut nō princi
paliſ itendiſ a natura t maxie qr eius repiſ ſemp ma
teria in corpe pprepata pura ſanguis. Spūs autem in
natuꝝ idē permanet numero tanqz intentus neceſſa
riuſ maxie. vnde ſubſtantia carniformis cuꝝ ſanguine
ne videſ quoddā medium inter iſtos duos ſpūs obti
nere. Et ppter hoc pñr appet ad aliud. Currēs nā
qz patif in, phibente q̄z magne ita vt corrumpat non
raro. Innatus vero non ſic cum deſendaſ vigore ac
ſomento ſitqz non adeo vt alter ſubtilis mobilis agi
tatuſ: ſed potius ſere getuſ t icertuſ. Ad aliud etiā
apparet: ppendit nāqz ſpūm amplius cōplantatū cur
renē cum eis expandat de centro in circuſerentiam
t econtra: vt dria viſum. i. o. s. Ad ea ēt que ptiſ alte
riuſ apparet qd dicenduſ cuꝝ de ſpū magis cōuincat
cōplantato. Verūt̄ dicendū ad primū q̄ l̄ ſpūi ni
hil ſrietur inquātū eſt ſuba per ſe ſubfiftens: ei tñ in
quātū ē ſuba paſſionibꝝ plurimiſ affecta primis ſiſ
t tertiuſ ei coniurariant q̄plura ipm alterantia t co
rūpentia deniqz. Sed vñ igitur ſrietas cauſetur hic
ſermo cū totū quod huimſmōi oriaſ t ſba pñtis nō ex
tat cōfiderationis. Et ad fulcimētuſ dicēduſ q̄ vñ ſta
ctū a ſuo deſtruit ſpū ſrio vt ſrido pblatico t vñtreo
vel melico cū ſpūs, inati ſit caliditas non excedēs ve
ruꝝ magis ſubtpata. Sīl̄ et alia nō pauca ſpūm corrū
pentia vt ercellētie cetere t motuſ fortes ſyntoma
taqz resoluētia t maxime dolor: pmo fa. c. de cā de
bilitatis mēbroꝝ: t merito: qr ſubtiliſ extat ſubc pñ
ſibilis q̄zpotiſlime t fluēs q̄z pñcipue. Corrupit eti
am ſubiectuſ ſuū vel fulcimentū thi accidēte dria. 3.
Satagens nanqz ſe in ipo ſuſtentare t proprie in eo
qd afficiſ caliditate pabulativa t pñptiuſa. p ſe aut t
pprie inat⁹ itēdit t conaſ ſalware cōtinue. Ad aliud
dicēduſ q̄ de ſpū ſcedēduſ inato: de fluēti ſrio mīme
tū ei⁹ actiuitas t pfectōis euideſtia nō fit ſeipſo ſz ab i
nato cōplantato ac corde: ordineturqz in illuz ſuccel
tue ceu onſum tanqz ſomētū ac excitatiū ipſius nō
nullum.

Differentia. 60.

Videtur quod omnis actio a qualitate fiat in videtur
quoniam quatuor determinate equalitates
in secundo de ge. et cor. sunt eorum cæ: q̄r-
to methatrorum. Si ergo eorum et eorum magis
Et q̄ simpler et naturalis ens permutatio ab his en-
tit virtutibus ibidem. Amplius prima problema,
rum assignatur causa solutionis medicinarum per p-
rem superiorum aut inferiorum: seu per utrunque et
qualitatibus tantum elementorum predominantium
in eis. Elleborus enim albus quia calidus et leuis
purgat superius. Scamonea eo q̄ sit calida et grauia
inserens. elacterium autem et gumi apie propter
atraqz alterutro purgat mō. vñ Ribasius aphoriz
moꝝ quarta. Quod ellsus albus leuis est vomitus facit
et levia purgat ac superiora petit. Iliger vero grauior
et gravior tanto inferiora petit. graviora enim semper
inferior petunt. Rursus ois actio est a contrario: p-
mo de ge. et cor. Contrarietas autem proprieatis regitur in qua-
litate cum in ea sit vere maxime distare propter nat

tur actus et passus in ipsa praeceptam. Commentator
in metaphys. s. c. io. voluit primo quietatem in situ re-
periri per maxime distare ut quod centri ad circuferentiam
et inde in aliis pfluere. Contraria namque sunt que sub eo
deinde posita marie a se distat: dicitur. 72. Adhuc actus
quis beatus motu exsilit vel saltat icipit. prius etenim ac-
tionis est esse in motu in se principiis. quis autem motus
sit a serio. itaque actio quis sit a qualitate. Oppositum mo-
stratur quod primo prima causa de virtutibus: neque puenit aliquis
operationis nisi a virtute. Et eodem scribit secundum actionem sie-
ri a materia et a virtute specifica seu forma: quod et Balthasar. in pli-
bus sensit libri oꝝ: Tidetur quod ab alioque qualitate fiat ut
a subiecto. Commentator. n. 7. t. 12. metaphys. qualitates sunt
instauratrix formarum substitutio: ita quod subiecta sit principale opera-
tionis principium. Rursus ar. contra quoddam hoc de aia:
Ignis non est causa nutrimenti et augmenti sed aia unius
coausa. Aia autem est substantia per quod a subiecto egredie-
tur actio. Amplius illud quod dat similitudinem est dare actionem
ne sequentem inde scilicet subiecta similitudinem dat esse: quod accidentia
non sunt entia sed entis. 7. metaphys. Adhuc vero quod
sit actio a quadam virtute occulta dicta forma specifica
sem propterias: quoniam si quis actio fieret a qualitate: tunc semper in
tali actione esset invenire nam et propterias qualitatis. nunc
autem inveniuntur quedam operationes quod nullo modo videtur
posse qualitatibus attribui sicut medicina et attractio: quoniam
quedam graues purgant sursum ut lapis lazuli: quedam le-
ues deorsum cum pulpa colloquuntur. sicut et aurum in ven-
tre strutionis positum: illico extractum inuentum est minor
quam quod non accedit ab igne calidore calore strutionis
collitur. et. ea. si operatio medicina et possit demonstrari
ut coepit. Inuenimus enim quod actus tactus cuspidem a ma-
gnete suertit ad polum articulatum. Ostendit et quantoque actio
fiat a quantitate. ponit namque medici quoddam hunc et egen-
itudinis corrumpere et necesse inducere qualitate alios auctores
quantitate ut apparuit de athletis euonnis necessitate
Pallidus: San. tratus sui qualitate venas scindit sui quanti-
tate: et liquor tratus ut iterum vasa corrumpit. Rur-
sus cum uniusqueque sit determinata propria forma virtute
et sine inde sequente: quanto methauroꝝ. si quantitas
bius caruerit et materie actione videbitur esse frustra cum
uniusqueque sit per eius actiones in fine ordinatum. In nam
autem nihil ociosum reparet: primo de celo et tertio de aia. Ita
quod non quis actio perficiatur: qualitate sed a subiecto proprieta et
quantitate sicut. Propter quodque permissus ostendit quod actio est
sem quam id quod subiectum agere debet dicitur sequenti et in de-
bet principiis Bilbertus: Qualitas vero est sem quam quales
est dicimus in predicamentis. quod triplex existit ut appa-
rebit. Propter secundum quodque sciendum quod actio est
quorum posuerunt indifferentem omnem actiones quatuor qualita-
tibus fieri electio ita quod et actiones a formis occultis pueni-
entes dicitur specificis in electio conatur sunt reducere namque
Lutherus positionis ut Ar. et cum auer. dicitur. 71. quam siq-
ue de Aler. pipateticus aris. hoc expositor nimirum defen-
dere volens formas omnes ex electio mixtione cum qualitatibus
suscepit. Et si ergo positionis tamen initio quod et itelle-
ctum possibiliter volunt de potentia materia per actionem qualita-
tum educit. Et ideo solus iter ceteros pipateticos hunc
posuit corrumperit sicut apparet in eius tractatu et a commenta-
tore tertio de aia. In cuiusque positionis persuasione
iducit nos in electio mixtione admirationem. Aut namque
quod ex simplicibus electis aut ex ipsis non gradibus mixtioneis
gradus suscipientibus mitem puenire posse nobiles for-
mas dignas actionum et virtutum susceptivias. cum vero

in mixtione etiam ad invicem coponuntur et alterantur: gradus
altiores et nobiliores mutationis suscipiunt per eos excep-
tionem et depuratores formarum nobiles cum actionibus mi-
radis ultra id quod oportet fuerat in aliquo simplicium
puenire: quod ex spiritibus alchimicis conatur ostendere.
videtur namque cum huiusmodi fuerit simplices aut non per partes
et ingenio subtiliter preparati concocti et depurati non gradu
de effectu hinc in metallo conversione. Cum autem preparatur
et ad invicem coniunguntur pueniuntur actiones ex eis mira-
biles eos transfiguratione excellentur ultra id quod in sim-
plicibus aut in praecocis puenire preparatis. Hec autem positi-
tio et si prima fronte quadrata probabilitatem videatur hinc: ita
tamen est haec veritatem et suam ar. et marie intellectu possi-
bili quod est ostenditur ratione: quoniam quodlibet calidum simplex seu
compositum in diversis his operationes in particulari: con-
niuntur tamen in genere. Calidum namque oportet homogenea con-
gregare et eitherogenea disgregare: hoc de genere et corpori
et methau. 4. Sicut est de frido. sicco et humido. in eis actionibus
nunc autem multas actiones conspicimus ut declarabili-
bus in sequentibus quod neque in genere neque est in specie qualitatis
bus pueniuntur electio per quod non est dare actionem oportet a
sola tamen effici qualitate. Adhuc insufficiens est valde nihil
distingere et informare qualitates electio nisi per mixtione ipsa
et compositionem. Sic. n. non esset species et forma alia nisi
plexio quod oportet falsa tamen. n. non fieret genitio aut solus
accidens generetur Rursus virtutes disponentes ad geni-
tione et formarum subiectum receptionem videretur ociose. Am-
plius nihil agit ultra suas spem et formam: quoniam sicut his
esse res et operari est etiam. 2. metaphys. Multas autem in mix-
tis materie actiones ut apparebit videatur transiunt
sensibilitate qualitatibus electio namque ab alio quod a qualitatibus
puenit actionem: ut est dicitur videbitur. 71. Propter
tertium quoddem permittit ostendere in qua actione verificetur ma-
gis ea a qualitate perfici. Secundum monstrat quod actio quibus
virtutibus potest dici effici qualitate. Propter ipsum hunc sci-
endum quod actio est duplex: etenim quedam corporea: alia
vero incorporea in se principiis. Intelligo autem acto-
num corpoream illam que fit mediante corpore cum
motu et transmutatione. Incorpoream vero que si-
ne qualis est actio intelligentiarum et dei si actio potest ap-
pellari que operatio verius dicitur dicitur sequenti. Actio
autem corporea duplex existit. una quidem conuersiva
ita quod agens actiones suam imprimis in passus absque aliis
cuicunque agentis repassione qualis est actio corporis su-
per celestis in ista inferiora. cum enim superiora et in
inferiora in materia non conueniant nisi ut equinoce-
vnum vicissim non ageret et patitur ab altero cum na-
tura posuerit corpus celeste inalterabile perpetuum
incorruptibile a contrarietibus exemplum neque per
regrinarum impressionum susceptivum. Est et alia
actio conuersiva ita quod agens reparatur a passo alterna-
tum et agit: qualis est actio istorum in inferiorum generabi-
lium et corruptibili in materia coicantibus de quibus physi-
co tertio. Omne simile actuum et passuum et mo-
tus physice mobile erit. et physico. 3. commentator. 16.
commento: Quod ratione coicantibus in materia cum quiete-
tibus accidit. et ideo primo de genere. Albedo non patitur alii
neam cum earum sunt mae diversae. Si itaque queratur an quis
actio fiat a qualitate: manifestum est in actione conuersiva
corporei verificari materie vnde commentator. 7. metaphys.
Apparet quod etiam non patiuntur neque agunt nisi per qualita-
tes: non autem per formas subiectas. Si forme namque sub-
stantiales materiales non sunt actives neque passives.

passione nāqz t actine prime sunt qualitates quod et
 Ar. primo de ge. t q̄rto vt tactū methaurox v̄ i sen
 fisse. vñ de cā motus aialiu cā motuū taliū. s. illoꝝ in
 gbus sunt passiones alterates fantasias t appetitum
 sūt calidas t fratas que de foris t deitus ex̄ntes nā
 les: quare vt sentire qd̄ ēt in appreheſionibꝫ aie
 sliq̄ sit motiva q̄litas que moueat agentem opari vt
 bonū aut appens bonum. Neqz ēt pōt dici actionez
 a quantitate p̄cipiālē pcedere cum omnis actus sit
 cū motu. mathematica aut̄ sunt imobilia tertio me-
 taphy. In imobilibus nāqz motus principiū inesse
 nō pōt. l3. n. sit in re mota non tñ mouent nisi acc̄nta
 liter cōmentator. Et iō scribif̄ ibidē in mathemati-
 cis nullā fore rōem finis aut boni. In eis nāqz neqz
 deterius iest neqz meliꝫ. Hoc ēt roboꝫ rōe: qm̄ Ḷ
 ria oia in eodē sunt genere. ois actio ē per cōtrarium
 Qualitatī aut̄ per se Ḥrietas inex̄stit. t neqz substan-
 tie neqz quātitati in predicamētis: qd̄ affirmaꝫ q̄ si-
 mile occurres fili nō solū iducit actōem imo neqz pas-
 sionē: puta sentire qd̄ ē pati q̄noddā vt ostendūt duo
 corpora in adiuvicē Ḥfilia se tangentia: cōplonum p̄
 mo. c. io. t prima p̄mī. Propter qd̄ actio p̄mītus
 pcedit rōne q̄litas t nō substantie neqz quātitatis
 Sciendū quoqz ceu appz fo de ge. t cor. t septimo
 metaphy. a cōmētatore q̄ qualitates duplices erit
 p̄me: vñ calidas fri. sic. t bu. secūde at q̄zplures ut
 apparet ex obiectis sensuū: sicut duricies mollicies
 t cetera. Sūt t tertie sicut albedo nigredo dulcedo
 amaritudo sonus t silentiu qua ceu eē habent per p̄
 mas sic t operari cū filiis sit dispō rei entitate t ope
 Redducuntur nāqz q̄litas huiusmōi he t tertie ad
 primas qm̄ in eis p̄mītus saluat rō Ḥrietatis: p̄mo
 de ge. t cor. Si Ḷo loquamur de actōe corpali non
 cōuersua dicendū p̄prius q̄ nō ois actio ē a qualita-
 te huiusmōi cū onsum sit p̄ter hāc aut cē alias qua-
 litates vel quēdā modū qualitatuum haberi. videm⁹
 nāqz actōes quādā occultas quas negare nō conti-
 git ex alijs q̄z ex qualitatibꝫ sensibilibꝫ cōversuis eue-
 nire: sicut apparet de auro assumpto in corpe strutio-
 nis quod statim extractum repertū est diminutuum
 quod ab igne nō contingit ut tactū. Cōspicimus etiā
 lapides p̄ciosos t medicinas Ḥtutes mirabiles t oc-
 cultas h̄re que ex q̄litas t naturis nō p̄nt consur-
 gere elorꝫ cū nihil agat v̄lra suā spēm t agens oē es-
 lectū sibi p̄portabilē in māz introducat. Et iō bene
 sensit pharma eoꝫ. 3. capitulū p̄mī t tertio distin-
 ctōis secūde Ba. q̄ huiusmōi actōes p̄ rōes a quali-
 tatis sumptas elorꝫ inuestigari nō p̄nt: sed per expi-
 entia magis cū ex alia natura pdeant altiori in cōpo-
 sitū q̄z sit elaris natura puta celesti. Propter qd̄ ex-
 tra actōem a qualitate cōuersua ois aliam subiungere
 qua actio proprietatis occulte seu forme specificē sive
 spēi totius appellat. Et fortassis visicat in his Ar.
 smo initiaſt saltez eo q̄ oēm actōem Ḥtutis oc-
 culte pcedat actio quedā seu affectio t dispō q̄lita-
 tua. vñ pharmacoz tertio. c. penul. Ois medicina si-
 milis in ſha que v̄hemētioris extat caliditatis ē plus
 attractua. Auriliaſ. n. calidas ei quod per ſilitudi-
 nē facit. attrahit. n. dupliſ de cā. Primo Ḷo fa-
 c. ic. de eo quod comeditur t bibitur. Lapillus et
 alia venena que Ḥtute opantur occulta per quālibꝫ
 cōversionē agunt in ſui qualitate. venenū aut̄ serpen-
 ts agere dī ibidez ip̄amet obviatione eo q̄ calidum

actu cuꝫ fit aialis superfluū vt fit qd̄ actu h̄m̄modi
 qd̄ nō in venenis rep̄f inaiatoꝫ cū fint potētia talia
 Pōt et fil'r quodāmō extendēdo nomē q̄litas ēt in
 actōe corpali non cōuersua t in actōe non corpali
 verificari: eo q̄ ois actio a p̄ncipali agente vt de-
 pendere ḡbusdā medijs velut instrumentis modū. q̄
 p̄tendentibꝫ q̄litas per q̄ē dī p̄mī agere per in-
 tellectū mediātibꝫ spēbꝫ ḡbusdam vel ideis ſicut for-
 te vt Ḷolato ſenſiſſe ad q̄s qđe; aſpiciēs diuerſas re-
 rū spēs p̄ducit. l3. n. vñus ſemp t idē p̄maneat oio
 trāſmutatōe carēs reali. ponit tñ idē per spēs has di-
 uerſificari ideales p̄ quas ēt ſuo mō t min⁹ v̄les po-
 nūt itelligentias actōem ſuā q̄ ē intelligere mouere ēt
 exercere. Siſt que actōem corporeā nō cōuersuaꝫ
 p̄t q̄s ad actōem q̄litas adducere. Corpora nā-
 qz ſupiora in gbus dcī hanc actōem fore mediante
 luce t motu in hec agūt inſerioꝫ. Aut aut̄ in predi-
 camēto ſuſcipit q̄litas: ſic t motus confiderat⁹ vel
 penes perfectōem ad quā tendit t terminū nō diffe-
 rentis niſi fm magis t minus erit in ſuba quātitate
 quātitate t vbi. Tot. n. ſunt spēs motus t mutatōis
 quot t entis ſupple t huiusmōi. Aut ſo:taſſis entis
 et cuiuslibz p̄dicamēti fm q̄ ē dare p̄fectum t iperfe-
 ctū in eo. Scdm Ḷo qd̄ ē in via magis ad p̄fectā p̄-
 fectōem ē in genere paſſionis tertio phyſi. t cōmēt-
 tor ibidem. Propter fm huius ſciendū q̄ actōes
 ab aliquo p̄gredi dupl̄ p̄t eueniſt: aut q̄ illud ſit
 velut p̄ncipiū p̄mī et ſundamentū iphius actōis
 in quo rō Ḥrietatis ſuſtentet et ſic ſorme ēt ſubstanti-
 ales ſunt active t paſſive: nō tamē eēntialr. Cōmē-
 tator. 7. metaphy. cū in eis Ḥrietas non fit rō. quod
 etiam vñ Ar. fo de anima ſenſiſſe vbi contra quodā ſit
 ponit aiam que ē ſuba corporis phyſici organici eſſe
 cām alimenti: non autem igneꝫ ſed magis cōcauſa:
 v̄t tactū quodāmō eſſe: ac fo de ge. aialium ſcribens
 caliditatē t frigiditatē dura mollificare t viſcosa frā-
 gibilitā reddere t huiusmōi talia fm rōem t ſormā q̄
 quā hoc qđem iaꝫ ē caro: hoc at os nō faciunt veruꝫ:
 hoc agit motus q̄ ab operante exiſtit: puta vocat⁹ in-
 tellectus ſeu virtus fm medicos dcā informatiua.
 Pōt t fo ab aliquo actu puenire eo q̄ ſit p̄mī t ī
 mediatum a quo puenit actio: l3 per viaz iſtri t māe
 magis videatur hoc ſacere q̄z per modum p̄ncipalē
 agentis actionem ſuſtentantis vt euidēs q̄ cōmē-
 tatorē: ſecundo de anima: ita q̄ actionem dign⁹ vi-
 def attribuere forme que eſt anima q̄z igni qui eſt in
 ſtrūt t materia. vnde quinto collz capi. 3. Decoction
 ſit per calorem qui eſt in cibato non tamē calor eſt
 p̄mī motor in hac re: ſed anima nutri ſua. Ipsi
 enim eſt que ordinat et determinat ad vnum ſinem
 et non ignis: ſecundo de anima. Et ideo Aristo. ſe-
 cundo de ge. et cor. nitē ſimprobere illos qui quod
 quid eſt et vnde motus p̄ncipiū auferentes actio-
 nem omnem ex qualitatibus tñ videntur adducere
 Sic igī breviſ declaratuꝫ exiſtet quomodo actio om-
 nis ſiat a qualitate et quomodo non et qualit̄ qualis-
 tas poteſt ſuſcipi differenter. Testor tamē Aris. di-
 cere omnem actōem qualitate perfici iniſtialr ſaltem
 quod ondit attractua caliditate cōcreta et calesfactō
 ne attractōe meliorata vt karabe in rapiēdo paleas
 fricatōe calescēt denotat. Propri quartū Ḷo ad p̄
 mō dicendū Ar. loqui de actōe corporea cōuersua
 que ois q̄litas p̄ficit vñ declaratum eſt. Ad aliud di-

cendū q̄ hoc forte ar. nondū vidit vt sile dicit de per menide p̄mo physi. ar. nāq̄ nullā actionē v̄ in his i scriorib⁹ posuisse nisi ex virtutib⁹ p̄gredere c̄ eloꝝ. posteriores n̄i preter hanc actionē iuuenere dependē tē vt declaratū existit ex virtutib⁹ supiorib⁹ occultis & tota specie seu forma specifica. Aut dicendū omnē actionē fore a qualitate aut essentiali aut initialiter & coadjuvative. Virtutes nāq̄ occulte i eaz iuuant actione p̄ q̄litates eloꝝ vt tactū. Sicut enī in aq̄lib⁹ apparet magis q̄ aia p̄mū est actionis p̄ncipiū: p̄nter ḻo virtus sup illam fulcitur: & deinceps calor. ita in hmōi inaiator⁹ p̄mitus est sba rei; deinde virtus in q̄bus est occulta: demūq̄ cōplo vt ois tandem hic act⁹ p̄grediat cōplerione. Ad aliud dicendū vex fore in actione corporea cōuersiua istoꝝ gnābilium & corrūptibiliū de qua sermo de ge. & cor. Sūt tñ alie actiones que ex ḷrietate surgunt aut ḷrietates in eis eq̄ uoce sumet sigs dicat h̄mōi actiones fore ex ḷrijs ve lut & q̄litas in eisdē sumebat equoꝝ. Ad aliud eodē modo dicendū cū motus i tali existat actione q̄litarū. In plurib⁹ nāq̄ actionib⁹ non reperiſ motus ve lut in entib⁹ diuinioribus. Ad eoꝝ ēt q̄ alterius p̄tis p̄muꝝ dicendū q̄ q̄litas el̄aris est virtus qdā: dria. 57. & q̄ actio a mā & a substātia subtiliter p̄sideranti ad actionē reducūtur q̄litarū. In actionib⁹ nāq̄ q̄busdā q̄litarū alterant̄ solū & p̄manet substātia: & hāc actionē vocat a q̄litarū. In nonnullis aut̄ corrūpit & sba q̄g a mā. Improprie in vocat actionē p̄prīus. n. & q̄litarū ac speciei forma p̄ueniūt. Ad aliud dicendū vt iā apparuit quō a q̄litarū fiat actio & q̄liter a substātia tāq̄ ab eo qd̄ sustentat & desert subiectū ḷrietatis a qua p̄m̄ ac mediate aliqd operat. A q̄litarib⁹ ḻo deinceps magis & imediatius p̄gredit̄ actio & si modū quendā instālitarū respectu formaz s̄baluz vi deant̄ h̄re. Ad aliud dicendū q̄ sicut ex p̄iunctione materiei cum forma multa consurgūt in p̄posito q̄ in neutro cōponentiū fuerat ita s̄l̄r suo modo ex applicatione accidentis ad sbam. Aut l̄ sba sit cā sustentatōnis & subiectū accidētiū non tñ est imediatā cā actio nis ḷrietatis. Ad aliud dicendū hoc verū p̄cludere s̄igs totaliter qd̄ qd̄ est & vñ motus p̄ncipiū ab actio ne excluderet sicut arguiſ tra quodā: de ge. & cor. fo. Ad aliud p̄cedendū est vt iā apparuit. Oportet nāq̄ preter p̄mā actionē el̄ariā hanc sc̄dam ponere si sensu nolum⁹ ḷdicere & effectus rōabiliter i p̄priis sic causas adducere. Ad aliud dicendū q̄ a q̄litarū te vt q̄litarū est qalitatib⁹ sensibilibus separata nullo mō sit actio eo q̄ mathematica q̄ sūt de quantitate; imobilia sunt: tertio metaphysice. qd̄ aut̄ tale actionē non h̄z cū dictuz actū oēm cū motu existere s̄l̄r & locū vñ q̄rto physi. O stendunt aut̄ & mathemati ea q̄ non sint in loco q̄ si tñ locum dicant̄ h̄re vt dextera & sinistra & c̄. hoc positione ad nos surgit. p̄mo de ge. & cor. vbi dicit̄ mathematicis dandis s̄l̄r tac̄tus & locus. que aut̄ locū non h̄s̄t actionē nō suscipiunt: qm̄ sicut locus est ita operat̄ natura. io. pbl. vñ de si medici quasdā actiones dicant ex q̄litarib⁹ bu moꝝ consurgere: quasdā aut̄ ex q̄litarib⁹; dicendum illud fore f̄m iudiciū sensibile cū f̄m Dali. medicinalis speculatio sensu n̄ supgrediat̄. Importuna enim diligentissima subtilitas febrū fo. c. 4. Vide tes nāq̄ quodā hu. sensibili q̄litarib⁹ effrenes hos ponunt qualitate peccare: alios vero in eisdem

mitiores velut plurimū est san. & ph̄la dicunt actione quantitatua corrumperē cum tñ subtiliter considerant̄ vt apparuit oporteat hāc actionem a q̄litate existere. Iuuat tñ per quātitatē maxime cū agens oē multe op̄ est q̄litarū de cā. 2. c. 2. potētē nāq̄ corp̄ sequunt magnitudines eaz. ḻōmentator p̄mo celi & mundi. Ad aliud dicēdū p̄ ieremptionē. huic nāq̄ quantati superexcellenti mala iā associata q̄litas existit & si imp̄cepibilis videat: & iō dicunt q̄ repletionē associet q̄ o ad virtutem. Ad aliud dicendum aris. loqui in esse istorum generabilium & corruptibilium in q̄rib⁹ posita est actio conuersiua. quantitas antē vt ostensum actionem non habet nisi actio equiuoce & improprie extendatur valde cuim sit posita in rationēm contrariorū existere.

Recedentiū rurusus grā q̄ ledere alicuius morbi s̄iat q̄litarū mōstrat̄: l̄z qd̄ hmōi dria suerit indicatū. 60. qm̄ aphoril. p̄ma Athleta rū qdā in vlt imā repletionē deueniētes pierunt repētē: aut i eis scissa sunt vasa: sed repletio ūmensurata dicit quātitatē. Itidē. 5. aphoril. 1. Obicunq̄ nutrimentū p̄ter naturā āplius intrat hoc egritudinē facit: Sed ampli⁹ est p̄p̄eras quātitatis: q̄re ḻōmetator manifestuz q̄ in egritudinē venit p̄p̄ multitudinē nutrimenti. Et p̄firmaſ q̄ p̄mo fa repletio vēnā s̄indit & ad suffocantia fit fluxus: & accidit suffocatio aut apoplexia v̄l̄ epilephia cui⁹ qdā sanatio vt cito cū minutiōne succurrat̄ p̄p̄ quātitatē: quare aris. coll. 3. Febris sanguinis sūt due species. Una sit p̄p̄ augmentū quātitatis solū. ait ēt humores q̄nq̄ calorem p̄p̄ quātitatē extinguerē. S̄l̄ de inge. 13. In tumoribus qui p̄ter nām f̄m magnitudinem defisiunt mēbra ab eo qd̄ f̄m nāz. Amplius si phlebothomia cui dam p̄petit morbo is ledit quātitate: qm̄ phlebotomia ē est cūo v̄lis multitudinem evacuās: de pharmacijs & p̄mo q̄rta ḻo eidem cōpetit vt & sanatio missestat. Rūsus est dare humorē tpatum ceu quem sanguinē. hic aut̄ venas p̄t singere vt sermo pugilū oñdit non qdē qualitatis rōne cū sit tpatus. Quātitate igif fractura opabit̄ ceu aer q̄z plurimus contē p̄cratus v̄t̄c̄ inclusus. Ledere igif alicuius erit morbi quātitate. In oppositū q̄ si aliq̄s q̄litarū morbus ledet̄ tūc cum id sit actio quedā iā p̄scereſ ipsa quātitate & non qualitate sola sicut oñsuz dria. 60. Eti: Ois actio est cū motu. 3. metaphy. vñ auctori. 6. p̄ncipioꝝ: P̄opriū actionis est esse in motu. sed in quātitate non est motus qd̄ oñdunt mathematica quātitati subiacentia: separata nāq̄ sunt a motu & vlt ab omnib⁹ sensibiliū qualitatibus: quare. xi. meta. Ad mathematic⁹ circa ea que ex abſone scoriā facit: cū cūtollēs. n. oia sensibilia speculat̄ p̄ta gravitate; & levitatē duritiē & molliciē: adhuc aut̄ caliditatē & friditatē & alias sensibiles ḷrietates. solum ai & derelinquit quantū & continuū. Malin: Id non ledit quod h̄z rōnem materie cum minime agat eo q̄ ipsa materia f̄m q̄ materia est passuum primo de gene. & cor. Non igitur morbus quis aget quātitate. P̄ioꝝ p̄ter primum quidem sciendum q̄ morbi ledere actus corporis est sensibiliter nocere ac tandem perire. ratio nāq̄ ipfius est operationū corporis leſio manifesta ceu visum dria marie. 72. Quantitas vero seu quantū dicit̄ vnum entiuz. io. qd̄ diuisibile

de ea que iſunt: quoꝝ vtrōqꝫ aut ſingulū vnūz aliqd aut hoc aliqd natuꝫ eſt eſſe. Huius ḥo quantitat̄ dupler exiſtit. nam quedam diſcreta ceterū numerus et oratio; altera continua vt linea ſuperficies et corpus et cū hiſ coeqniter locus et tēp⁹. Et hui⁹ itidē alterutra quedā eſt per ſe: alia ḥo per accidē. Per ſe quidem aut ſim ſubam putat lineam ſuperficies et co:pus vel ſim paſſione et habitum. Et id aut paſſio quantitat̄ diſcrete vt nūerū: et ſic multū et paucū vel cōtinue et ſic magnū et paruū: qđ aūt respicit linea et ſic lōgū et breue. vel ſuperficie et ſic latū et ſtrictū. aut corp⁹ et ita altū et pſundū. Subdiſ et graue et leue que ſigdem quantitatē respiciunt hiſ minus. hec enī nume ranſ in accentib⁹ quantitat̄ intentōe ſa. Diuidūtur enī grauitas et levitas eadē diuiniſe qua magnitudo In maiori enim quantitate marimeqꝫ pportionali plus eſt grauitatis. in oppoſita ḥo ſecus. Per acci dens ſigdem quantitas eſt que rōne magnitudinis cui ea iheret quanti aliquam ſortitur rōnem vt albi musicā et huiusmōi. ſubiecta enim ipſorum ſunt quāta quedā. et ſilr motus priſi mobilis rōe magnitudis qua cātūr quantus exiſtit ac temp⁹ conſequēter mo tu cātūm. Moſce et qꝫ magnū et paruū multū et pau cū ſilr cū accipiūtur ſim qꝫ ſunt diſpōnes et niales in quantitatibus diſcūtūr paſſiones et accidentia quantitat̄: ſed cū respiciunt vnū in alterius respectu vi dentur in capitulo relationis collocari. Reſatio nāqꝫ accidit quantitat̄ et ceteris prediſamenſis. Ar. i prediſamenſis. et. 5. metaphy. ac cōmētator. Am plius vt veritas diligenter iſagetur ſi. iendū qꝫ quātua potest dupl̄r accipi aut ſimpl̄r vel ſim qđ. Hui mo quippe aut ſim rōnem cōem vel magis pticularez Quod ſi prius aut ſim rōnem intentoſiem ſim qꝫ in eius cōitate omnis concludat infeſor quantitas p ut ſubicibilis extat et predicable et ita de confide. atōe logici exiſtit. vel ſim rōnem realiſ inquantū ens extat: et ſic de ea metaphysicus ſpeculaſ cōtemplaſ enī ens inquantū ens. 6. metaphysice. Si vero rō iſpiciatur pticularior: realiſ tñ puta, put eſt multipli cabilis vnitate ſicut quantitas diſcreta vel mensura bilis puncto vt linea et ſuperficies de cōſideri atōe ſic extat mathematici. ipſe nāqꝫ circa talement negociaſt quantitatē. Si aut̄ itueatur quantitas ſim qđ puta, p ut terminus ē et mensura physicoz corporuz et vſr quantitatibus ſenſibiliſ ſubtracta negocij exiſtit physici. Popter ſim vero ſciendū qđ cōis factus ē vt appariuit ex argutis medicoz ſermo qꝫ morbus qꝫ ledit qualitat̄: aliud ḥo quātutate. Qd oñditur nam ſi ſanitas dñ adelle oꝫ humores quantitat̄ mē ſura determinatos fore ac qualitat̄ pportionatos apparens pimo priua. cum rōnes contrariorum ex tent ſcie. Ut aut̄ medicoz veriſiſ ſermo: itrodu ciū id queſitū physici nō parum: cuius vitas dicen doꝫ videbiſ tertio. Popter tertiu ḥo ſcienduz qꝫ a quantitate ſimpl̄r et per ſe nō puenit alicui⁹ morbi leſio et vſr neqꝫ actio. Eſequēter at et coadiuati ue accidit magis. Primum qꝫ pppe oñditur qm̄ ledere agere qd di: ſed emne agere ſiue accio contrario pſi ciſ dria. 60. quantitat̄ aut nibil extat ſciuum: in predi camētis. Amplius nibil principalis et per ſe agit vſ tra ſuā ſpēm. Sicut. n. ſe h̄z auquid ad eē ſic ad opa tiſ ſc metaphy. ſcd ſi morbus ledet et quantitate cū

ſimpl̄r fit qualitas: dria. 74. ad ultra ſuam ſpē age ret, p̄priā per quā haberet eē. Itidē illud qđ e ablo lutū a qualitatibus ſenſibiliſ a qbus dependet leſio et vſr actus ois nō ledit aut agit. tale qꝫ pppe quātutae exiſtit cū ea ſit prior quātute: poſſitqꝫ quod prius a poſteriorib⁹ abſoluſ. Ei aut̄ nō debet locus motus aut ip̄e neqꝫ cōtact⁹. et iō neqꝫ rō boni apparenſ tertio metaphysice: ni forte per accidēs et quo ad nos d: ia 60. Rursus quicqđ in eſt vni ſpērum rōe ſuperioris in eſt et alteri: ſed morbo inanitionis eſt ledere qua litate: putat rōne qzuis quantitatē minorē videatur iportare: vt oſtendat ſimpl̄r ethica et ſenectuti et bi ca. is aut̄ contrariaſ repleteis morbo. Quod ſumma ur qz magis et minus ad eafde deducat drias in te gni. quantitate igitur ſimpl̄r et per ſe nō puenit ledere. Declarat et qꝫ accidat id conſequēter et admi culatiue qz forma naturalis debitam quantitatē et eē habeat et opereſ expouſtūt in materia ita qꝫ in ma iori extensa quāto amplius agit: iuxta illud cementa toris primo celi et mū. Motēt et corporoz ſequuntur magnitudines que ſunt in eis. Et ppter ea ſo de cā. Omne agens opus ſit magne quātutatis ex ſtere: in minori aut̄ minus ita vt ignis actiuiſſimus minima ſu ſceptus qzitutate nō ſentiet necdū qꝫ ledet: rōnū terio Quod et venena oſtendat ſeptia quātutate qzimi ma. Eſt nāqꝫ mīmā carnez repire que āplius diuila formā carnis nō retinebit: physicoz pmo. Ledet igi tur morb⁹ et cūqꝫ quātutate qz et vſr agit. Ei enī qz medicus artifex ſenſibilitatis et cūdētē āprioris nō i merito pculit ledere alicui⁹ morbi et actus vſr per ſu ci quātutate dria et tactū. 60. Circa qdē pdicta ſcm ē dubitare qz dcm quātutati nibil ſore contrarium: et motū in ea non concidere: et per dñs et cuꝫ ois erit de ſcio in ſciuum per mediū physicorum. 5. cu eodez ſcribat hoꝫ oppoſita ceu relig ſim quale quātuz et vbi motū eſte ſolum: in unoquoqꝫ nāqꝫ hoꝫ ē pira rietas. Dicendū vtiqꝫ qꝫ quātutai ſimpl̄r conſide rate vt a logyco metaphysico et mathematoico nil. il erat contrariū. Qd oñdit qm̄ contraria ſut que ſu eodē polita genere iter ſe diſtantia matie vicissim ſe deſbo expellat. io. metaphy. vnde in pdiſamenſis aliquo in cōtrariis exiſte ſuceptibili poſſibile in alte rū trāſmutatōem ſiceret niſi alterum nā extiterit ſicut igni calmo. hec aut̄ ro vero: ſcio per prius ierit qli tati: cu oia pta amplius eidē iexiſtant. qz vbi aut̄ quātutati. In vbi nāqꝫ oppoſita nō ſe muuo expel lat de ſbo. nō. n. quod ē ſuſu vniuersuſ nūqꝫ poſſit eē deorūz aut̄ ecōtra a quo tamē cōmetator tan qz a priori. 8. et. 10. metaphy. ponit contrarietateſ i alia genere emanasse. quod minus approbo. Qd et auctor. 6. principioz conſiriat a loco remouere. cō trarietate mō quo tollit acr. banc a quātutate geſqd contra eos elenctice conentur alig dicere. nō. n. per ſe forte ac primo contra ietas inciſiſt: verum fortas ſis per accidens magis putat rōne qualitat̄ vt gra uitatis et levitatis. nam earum una in locum deorū ſum inclinat: alieſa vero in euꝫ qui ſuſu timiliter et in quātutate contra ietas ſim quid inciſiſt et co ſequenti pincipaliſ ve: o in quātute. cum enim ali qua completa ſimpl̄r aitingunt magnitudine in aug mento ſunt perſecta quando autem exiſtunt circa il laſ imperfetta ſunt et dimiuita. et ſicut pfectio et iq

Sectio prius quantitate circa idē habent fieri in physice huius quoq; rōne in quāitate h̄icetas ierit. vnde cū consequēter puta qualitate magis eidē inest p̄tra rietas ita t̄ ledere t̄ v̄l̄ agere. Tāl̄ etiā in ea est motus: oīsq; qualitas sensibilis. quare cōmētator tertio in ethaphysice. Licet mathematica sunt in re mota: nā tamē mouenē nisi accidētāli. H̄ec aut̄ ve: ita idicatur cōmētator scđo ita: Numeri quidē in seip̄is nō faciunt aliquid sed s̄bas p̄sequūtur q̄ in aliqbus agunt horis. Nō sc̄e q̄ motus ille q̄ implius substātie inhet est i vbi cū sit gravitate ac leuitate que magis substantiā p̄sequunt̄ his que in q̄litate aut̄ quāitate mouenē ita vt cōmētator scđo de aia grane dicat t̄ lue substātias exsistere: sunt tū veris q̄litates q̄nto met̄aphysice: aut̄ quātitates vt tactū est t̄ ibidē. latiō enī motus est p̄fectoꝝ postq; generatione sunt perfecta. Consequētūr enī formā p̄ amplius subaleꝝ. vñ denē nāq; grane ac leue in seip̄is motus habere p̄ncipiū t̄ modicū de foris ipediri posse q̄ nō sic evenit in augmentabili t̄ alterabili. Sanabile nāq; ex scip̄o in sanitāte deuenit: puta cū arte nō iunāf medicie p̄fūq; illius auxilio sublenat̄: ce. t̄ mū. 4. Sic igit̄ motus in vbi est alijs p̄fectior tanq; substantiā plus attingēs: t̄ velut alteratōis effect̄ t̄ vicūq; augmēti t̄ decremēti. nā i his q̄ gnāntur t̄ corrūptūr ea prior existit motuū ceteris: nālū p̄mo. In vniuerso aut̄ p̄batur physicoꝝ octauo latonē priorē motuū existe re. Prop̄ quartū vñ t̄ si apparet quid iā dicēdū tamen gratia p̄fectionis didascalie virtusq; partis respōdeatur argutis. Ad p̄mū nāq; dicēdū q̄ talis replētio aut̄ amplius nutrimentū seu multitudō perimit suffocando aut̄ vasa scindendo: seu apoplexi am aut̄ alia egritudinē ex multitudine humorū indu cendo: non quidē quantitate vt simplicit̄ quantitas sed magis put̄ fīm quid t̄ naturalis. qualitatis enim hoc magis evenit gratia: puta calido cōcītante p̄mū vt motus sup̄fluus in athletis: aut̄ frigido coartante cū sub ei⁹ itinerādo dominio vel viscoſo grossō du ro vel molli ac similibus. vñ collz. 3. pūgitur ga. eo q̄ visus est morbū confimile omnē a primis causari qualitatib;: non enī his solis verū etiam duritie t̄ mollicie. Quod firmatur q̄ se. de repletione san. de qua subditur magis ledit ratione qua febris t̄ q̄lis q̄ ea qua quāta cū febris sit mala complexio calida t̄ sicca. Quod si dicat Auer. fieri ppter quantitatē ſolum: dicēdū illud fīm apparentiā cōtingere medici nālē: cū tamē qualitatū aliqua p̄ius eius vt tactum materiā in opilationē cōcītauerit. grossum enī visco ſam t̄ multū habet magis rōnem q̄litatis opilatiōis cauſa. Plurimis quidē ſic apparet inducitorū qd di cendū. Ad alīnd dicēdū q̄ p̄blebotomia quantitatē ſōlū ſimpliciter euachat̄: ſed naturalē magis cum etiā dicat. A. ea quādoꝝ euacuari multitudinē ſan. iter dum malitiā ipsius t̄ q̄nq; virūq;. Ad alīnd etiā apparet: quonā l; ut videatur inesse humorū ſum tempes ramentū primarū qualitatū: ſupercedit tū quēdaꝝ ſe cundarū. Ad p̄mū aut̄ eoz que partis alteri⁹ di cendū q̄ a quātitate ſimplici vt oſlēnsuꝝ nō ſit ledet̄ aut̄ agere ſed a qualitate ſola dñia. 60. fīm quid anteꝝ t̄ cōsequēter evenit. Ad alīnd ēt qd dicendum apparet ſunt quāta quippe vt talia absolute t̄ ea de q̄bus mathematica a motu t̄p̄ tractu t̄ actu ſimpli vt vi ſum ſeparata ſit a loco qui vere ſeſtū nālibus debet

ab ip̄o tū minis ſiant abſtracta. vñ cōmentator: p̄mo de ge. t̄ cor. Imposſibile ſit mathematica abſtrahi a loco vt mathematici abſtrahūt eā ab alijs accidētibus tū co:pus nō eſt in loco niſi p̄ ſuas dimensiones non p̄ accidētia alia. Ad aliud dicēdū q̄ quātitas vt q̄li tas nō ledit aut̄ agit p̄ut conſequitur materiā ſed magis q̄litas. Et enī tanq; ratio quo p̄ſicitur actio t̄ i ſtrumentū imediatū ip̄i. ſppter rōnē ſuicatia in ip ſa p̄mo inuentā. Subſtantia vero eſt vt baſis t̄ fulci mentum actus p̄mū t̄ imediatum: quātitas aut̄ cū adniuiculū quoddā. nā ea qualitas extendit actiua. Quāta enī ſuſcīes fuerit tū albiū eſſe dices in p̄dicamentis. Iouī igit̄ cōpoſitū aget: verū qualitatē amplius: Differētia. 61.

Quod ſrigiditas non ingrediatur e pationē nature essentiali ſed p̄ accidens oñditur. q̄ q̄to methauroꝝ ſt̄ actiū aut̄ friduz aut̄ co ruptū aut̄ vt ſim accidens. Adhuc. 6. de accidēti ca. vltimo: Dico q̄ caloris augmentatione vtilis ſi nō p̄ceſſerit ad vltimātē vt inēbra diſſoluit t̄ liqueſcat: ſritas vero nullū in acte conſert inuamentū. Amplius Maly. t̄ primo p̄ma ca. 6. vltib; ſt̄ rigiditas essentiali in operationē nāe ingressum non h̄z verū p̄ actis disponendo inſtīm vt vllum aut̄ vētoſitatē t̄ ſpm̄ ingrossatione ſuſtentando vñ p̄mo ſer tūnāum: ſt̄ rigiditas non h̄z ordinem in virtutib; que conueniunt appetitib; nālib; niſi quā ſeruītū vtilis conſequens. Quod t̄ ostendit rōne: q̄ omniū virtutū operationes p̄ motū exīt. h̄ aut̄ p̄ſicit calido: q̄ ſcđo de ge. aialiu t̄ pbl. 13. Adiūtū motū: ſrigidū aut̄ eō io ḡmansiuꝝ. ſritas enī palyti cum facies t̄ morūſicas motū aduersaſ prima p̄mo ca. pdicto. Eti: qd vni adē ſrigidū remouēt ab altero. Contraria nāq; inuitū ſe adniuicē expellunt de ſubiecto cum rō eoz in maria p̄ſtet diſtātia dñia. 153. ſed caliditati essentiali in eſt opatōem ſub iſgredi cuꝝ calidi vt tactū ſit mouere. Kursus: opatio p̄ ſplōne exīt tanq; per nāe inſtīm. Lōplo autē humana ma xie ad caliditatem t̄ humiditatē declinat ſcđi gradus reſpeciū ſōmis pōdere eq̄liſ: dñia. 193. t̄ Iſaac. Hor p̄tū crū igit̄ calo ſrigidū. Et p̄ſirmat qm̄ caliduz eſt duplex i ea. vñū quātē ſplōnale inēbri cuiuſlib; qd velut māle p̄ſift̄: t̄ aliud vt forma membro cuiq; a corde demandatū: ita q̄ ex his duobus calidis ſūm̄ cui ſeffici vñū calidū qd eſt. q. ſo: ma membra; dñia. 59. hec aut̄ duo calida ſic in vnuꝝ augmētata ſrigiditatē in operationē nāe essentiali p̄currere non permit tant. Non igit̄ ſritas opatōe ingredit̄ nāe eſtialis ſed p̄ accidēs. In ſuū q̄ ſcđo de ge. aialium Tūra mollia t̄ viscosa ſrangibilia t̄ quecūq; alia tales paſſionales ſialis exīt p̄ticulis. Calitas t̄ ſritas faci ent vñiq;. Dicit̄ enī q̄ ex alimento nutritive aie vir tus ſacit augmentū vñeo vi organis calitate t̄ ſrigiditate. Et q̄ plus ſubdit: q̄ in his mot̄ exīt illius ac qd in his que ſunt grā alicuius accidit. hoc quidē in ſrigidare ipſorum: hoc autem colefaccere t̄ fieri p̄ticularum vnam quāq; banc quidem carnem mollem t̄c. Kursus methauroꝝ quarto: Generant calidā t̄ ſrigidū obtinentia mām t̄ in ſine illius: Tales qui dem p̄tē ſcalitate t̄ ſrigiditate t̄ motibus ab his co tingit fieri coagulatas calido t̄ ſrigido ſicut t̄ ſiendis os quidem aut̄ argenti tam calidas t̄ ſrigiditas t̄ moius. Adhuc idē videt ſentī ſi naturaliū ita p̄mū

c.4. Submisso spmate in mīcē vel in terrā nō dī
tpibus ḡbusdā determinatis vt q̄plurime p̄slituāt
pūcule cī que gnātūr s̄be siccitātē caliditatē: frītate
et humiditatē. vñ p̄io de iuuamēus. c.2. Lōplo est
s̄be opatō cuiuslibz mēbroz p̄ ca. frig. sic. et hu. Et
collz. 3. c. de accītibz sc̄dus ract. O patēs oris sto
macbi iuuātē et cōplētē frītate tpata. Amplius rō
cinatio p̄fīmat idē. Illud. n. quod ē nālē opus igre
dī cēntialr nāe. Iplō enī hoc dī nāle. talis Xo ē tri
gidas. uñ q̄rto methau. S̄cōm vñāquāqz p̄fectio
nē terminat a nālī casitate et frītate. Rursus: qd eē
ntialr facit ad gnātū cē cēntialr igredīt opus nac qm
gnātūm fore opus ē nature. h̄ frītas cēntialiter facit
ad gnātuz ēē vt appz in niue glacie et crystallo et plu
ribz metalloz et in phlāte et proprie viureo. quod et in
corpibz aialium fortassis p̄tingit actu frīda regire frī
giditas igīt opus cēntialr igredīt nāe. H̄ropi p̄
mū qdē s̄ciendū q̄ frītas ē nālis aque passio seu p̄
prietas sibi nālit p̄mit̄ inherēs: ire Xo acghita fo.
Dñique dqz eloꝝ vñā sibi q̄lītate obseruat i suno et
q̄ alia acgrit dria. i. Quoties aut̄ dī ipsa; dria visuz
is. h̄ sumit pro frītate actuali rep̄ssa. Ingredit̄ vero
dēmū vñā in aliud multiplicit. Aut. n. hicut p̄tes es
sentiales q̄ diffīnitōe signātūr igrediūt qd qd est et
suū vle: vcl vt p̄tes itegrales qd totū itegrāt vt con
fīlia et officialia corp̄ aut vt accēs igredīt p̄pone sub
iecti qd p̄p̄us tñ egredi dī cū mā cū for. na oiūz sic
cā velut mater accīniū phylicoꝝ p̄io; seu sicut iſtrīm
iſtrūmetatū. Qd qdē iſtu m̄si corporeū virtualē so
lu et nō fm̄ seipm̄ iſtrātū ingredit̄ vt appz in organis
et p̄ncipali motis agēte. Si Xo icorporeū fuerit h̄
id qd ēt cēntialr inopatū hēbit ingressuz cū per le fa
ciat ad motū et sic ad formā et cē vt in eloꝝ q̄lītāibz
exitū e videre i mixio. Ampli⁹ opatio actio et factio
et si videanī satīs cōuenire: dria tñ dīmāt p̄li qued ex
eoꝝ nouificatōe et p̄prietatibz app̄ebit. Esti at̄ opa
tio illō i quo euāclu forma opali et cor. up. tur post
getem facētis cā diffīnitōe libro vīpote ambula
tio et locutio que euāescit neqz iuenīt ei⁹ vēstīgium
post getē ambulātio et loqntis. p̄io at̄ p̄ia. c. i. de v
tūtibz ē effeci⁹ vītūtis imēdiatus. In sex p̄cipijs
vero. actio ē fm̄ quā in id qd subīctu agere dicimur.
q̄rto Xo p̄ategni. Actio m̄bil alīnd ē q̄z qdā vītūtis
mot⁹ ad id qd efficiit nō tñ dico q̄ actio cēntialr sic sic
mot⁹. vñ de re. sa. fo. Quicūqz motū nō sūt actus
triplex et. Mouere nāqz in plus ē ipo agere p̄io de
ge. et cor. Iplō tñ cū motu existit actio. nā p̄p̄uū acti
onis ē cē in motu: et mot⁹ in actōe fārmāt in sex p̄cipijs
fm̄ Xo Haly. ibidem q̄rto. c. 8. Singularuz
actionū mot⁹ qdē sūt: mouetqz eos agēs. If actio Xo
respicit ea q̄ arīis seu actio p̄p̄i⁹ q̄ moris: iuria illō
differētie tertie. Arg ē recta rō factibiliū: prudētia
Xo agibiliū. Subtili⁹ aut̄ considerati app̄ebit q̄ opa
tio p̄dictis duob⁹ v̄lioꝝ existit: h̄ vñuz p̄ alio recipiat
sepe. nā actō v̄r māz supponē crītīcā i quaz agīt h̄
p̄actio duplex sit posita co:pis: v̄z et aie. O patō
quoqz et rē v̄r extītēcā in quā agat agēs iportare vt
secare et vītere et itītēcā vt itēlīgē. Est nāqz opatō
qdā trāfīes vt vītere et secare. alia Xo i opatē permā
nēs vt itēlīgē et velle: diffīnitōe libro. Rursus
acto oīs v̄r a motu iſepabilis fore iāqz ab ei⁹ nā et p̄
prietate. opatio Xo cū motu et sine motu vt i diuinis
vñ ethicoꝝ. 7. nō solū mot⁹ ē opatio h̄ et imobilitat⁹

Quā ēt sine motu existere in opatōe osidit̄ retentī
ue. qd at̄ sit nā dria visuz. 9. hic aut̄ sumū p̄ vītūtē re
gītua et p̄p̄ic nālī. Et cēntialr Xo ab cēntia nē men
denoiatiue suscipit. Essentia sen qdditas ex p̄tibz for
malibz ampli⁹ p̄ diffīnitōem iportat̄ qd qd est rei
indicātibz denotat̄. 7. metaphy. In eo at̄ qd cēntia
liter existit et dici de oī et per le et vlt et fm̄ q̄ ipm̄ im
portat̄. Unus cēntialr ee oppositū quod ē accītialr
existit. Qd in H̄ij iam notificatōe cognoscit̄. Mo
tandū q̄ per accēs regit̄ in his q̄ sūt cēntialr ordī
nata et in his appositis et in abob⁹ dupl̄. in primis q̄
dē vel p̄ut dividit̄ H̄ p̄imū. vñpr. o prima. c. p̄mo
sumē tertie. Meruox iuuamēta quedā sūt fm̄ cēnti
am puta prestare sensaz et motū alia per accidēs sicut
carnē corobo:are et corpus fortificare ceu hic sumē
magis. Aut H̄ imēdiatū quare in tegni magnitudo
vocis aut eius puitas nō sit s̄p̄ neqz imēdiatē princi
palē caliditatē et frītate sed fm̄ accidēs. i. p̄ alid. In
secūdis ēt dupl̄ vel p̄ut dividit̄ H̄ id quod ē lemp̄ et
in pluribz ceu casuale et fortuitū aut H̄ illud qd ē p̄ se
vt calīm infrigidare frigidūqz calefacere. H̄ropi
fm̄ Xo sciendū q̄ H̄aly. t. A. marie prima p̄io. c.
de vītūtibz et nālīm ferta p̄imis nūl̄ oīdēre frigā
ditatē nō habere igrēssum in opatōem nature neqz
ordinē i vītūtibz ip̄ius. Supponit. n. oīw̄ opat̄
ones Xutū p̄ motū existere. If rigiditas sigdē mos
tū tollit cū palyticatū et mortificatū qd mobile red
dat. 3. p̄cludit opatōem vītūtū que cōuenit app̄e
tūtibz nō igredi nālibz cēntialr eo de tollat motū que
ponit in rōcm̄ opatōis p̄cidere h̄ p̄ accēs p̄pando
iſtrīm put̄ sp̄m̄ et ventositatē in expulīde igīt̄ s̄lan
do. H̄ui⁹ aut̄ positōis defect⁹ in tertio oīdet̄ p̄posi
toꝝ. Mōtuū ēt eius fortassis non val. H̄ om̄ nā
qz ar. vt p̄habitū q̄ motus cōstat nō solū caliditatē
vez et frītate et q̄ p̄tes aialium calido et frido et moti
bus corūdem̄ coagulatōem suscipiunt. Rursus cē
cōsentīt q̄ frigiditatis sit H̄endo moue. et de circū
ferentijs ad cētrū. Lōtrahendo. n. cōgregat que s̄t
eiusdē tribus et alienē. 2. de ge. et cor. et q̄rto methau
roꝝ. Lāliditas quoqz motū vt H̄. iū h̄. bc mogēia lo
lu cōgregāt̄ et etherogēia p̄pellēs. H̄idē nālū p̄io
c. 2. Vena et singulū alioꝝ organoꝝ opaf̄ p̄p̄er opa
tiūm̄ cōplōne que ex q̄tūor q̄lītāibz. Lettoqz ip̄laꝝ
c. 3. Mōtr̄ es oī collo clausas cōincit̄ in pluribz
muliciū nouē mēsibus fetus pm̄fīo aut̄ et cōstrīctō
p̄fici frītate p̄ble. i. A. et volens p̄bare detentī
i clūs opatōe motu vīl nō iuste videtur rōmari. aut̄
nāqz. Releñīua opat̄ mouendo villos transuers
os fm̄ figuram cōprehensionis bene actā: c̄tī re
tioni motus attribuat̄ localis sicut attraciō et expul
sionē de accēti. 6. c. 2. Dicā etenī hoc vez forē cu ip
sa iſtrīm contrahit super idī quo dcmū c̄pabīs dīge
sīua sibi famulando: aut gnātīue detentīva. Lū aut̄
contractum fuerit iſtrīm et hec figura bone cōpre
hensionis fuerit facta motus enim cessabūt detentī
ue. Et ideo demūz. q. se castigans subdit due locali
ter mutate et releñīua quod et nēmen videatur ipo
tare et sic detentīue operatio sine motu existit cū sup
posuerit omnēm operatic nem per sīci motu vt tactū
Et hoc quidem de intentionis tempus longius eīl val
de tempore figureationis villorum fm̄ cōprehensi
onis formam. Quod si quis dicat illic esse con. moti
onēm spirituum vt quidam dixerē: dicendūz hoc nē

sore in retentiva ut retentiva sed digestiva. Similiter in digestione non est motus localis nisi prius et per accidens in ratione permissionis prius consequenter ad motum alteratōis. vñ quarto de accidentiis: In puerione ducit sive non est necessere moueri locali mutatione. nā p. causa, uitate p. scītē et nō in utili: Itaqz neqz oīs motus est a calido quocūqz mō: neqz ēt oīs opatio p. motū tanqz p. suū existit ēentiale cū ipm ut tactū p. tangit aliqui ab operatione separari. Quidā hō deaurantiū volētes arma in defensione sumere. A. dixerūt q. frigiditas ēēn tialit p. mā p. positionē ingrediatur mixti cū oīa p. stēt ex elis et eoz naturis: dīa. 16. Quo ad operationē hō ēēn tialit nō ingrediat sed accidentalit magis villū sustētando aut vētositatē et spūm igrossādo: et eoz p. phibēdo dissolutionē qd ridiculū grande frustrant nāqz sic dīcētes nām semp pp finem opantē: ponunt enim q. est ad finē rescindētes eundē. Idropī tertiu vero sciendū p. mītus oīdatur q. frigiditas ingredit essentia liter opatōem et nō p. accīs tm. Scđo q. nō adeo remanet frigiditas elata in aialibus et marie in nobis ut caliditas. Idropī p. mītus huīs sciendū q. frigiditas essentialit operationē ingreditur nāe quocunqz modo p. dīctor sumatur nā. Constat enī q. si nā iuxta ar. generaliter sumat q. frigiditas fere equalit operationem ingredit nāe ut et caliditas quod nō in nā generabili et corruptibili appareat solū: verū etiā in ea q. p. petua et incorruptibili efficient dūntarāt q. lis que corporū superioz. Est nāqz saturnū dare vcnerez et lunā cuī alijs eorundē p. omis fixis stellaz per se virtutē frigiditatis hic mō efficere aliquo: q. qd dicat cōmentator: Scđo ce. et mū. cum oē multiplex et difforme oporteat tandem in vñ p. mītū vnicū ac vñiso: me reducere lucidatoris: dīa tertia. In hac quoqz nō interiori gnābili et corruptibili quecunqz dīcā fridas remissa essentialē in opus eiōtinetigressū: qd et auctoritate approbatū: et rōibz p. uincit. Ar. nāqz scđo de ge. aialiu: Siunt aut carnes aut his p. portionale a frō p. stante ppter qd et soluit ab igne. Canō nāqz qrti methauroz q. quecūqz fiunt a frido a calido dissoluūtūr et ecōtra. In his qdē marie q. non fiunt ab aia. Neqz ēt sane fīm aduersarios nō ingredit q. tollat motuz: cum dictū sit de motu aialiū: Causē motū caliditas et frigiditas q. de foris et intus erūs nāles. Adhuc ibi dem oīs motus alicui inititūr imobili: sed initio sit a frō sicut motus a calido. q. frigidū regrit ēt ad motū. Rursus p. omī scđo ca. 6. dī pinguedinē ppter frigiditatē pāniculoz gnāri. vñ p. mītū p. mā adeps frigiditate coagulat. Et q. cause gnātōis humoz cum alijs erūt calitas et frigiditas Sist vidēmus et marime et corpora aialiū p. posita p. p. frigiditate p. stare: et oīditur in nīne glacie crystallo et metalloz quibusdā. Phlā ēt actu frigidū in corporibus nīis ut vitreū p. cipī gnāri. Amplius rōe monstraſ. nā vñūq dīqz fiunt se hz ad esse sic et ad opari ut diciū p. ns eo q. esse ordinat ad actū. similis nāqz dispositio rei entitate veritate et opatōc: scđo metaphysice. Frigiditas at cum alijs qualitatibus ut ostensum. i.e. essentialit cum eaz subiectis ad esse faciunt mītū: ppter quod et essentiā ingrediuntū operationis sicut nāqz se hz subiectum ita et passio seu p. p. rietas nālis ab ipso deriuata. Indē nāqz frigiditas essentialiter operationē ingredere nāe caliditatis excessus cōpositum destrueret. Indigit ergo frigiditate saltem contēperante. Malū. sanitas

er operationē nāe consurgit directe. causa nāqz ex debita p. portione p. omīs et p. omīs mēbrorum p. limūlū et officialiū adiuvicem. sed frigiditas caliditatē sibi obuiā ut febrilē extinguendo corpus ad tamen tum et sanitatē reducit. id aut non fieret nisi virtū vie ref ea in eius actu. Quod si. A. dīt frigiditatē inē sam opus nāe non ingredi sed remissa: dicendū hoc parum valere eo q. et caliditas non nisi remissa et frigiditatē p. cōmperata et cōstitutionē et operatēs p. omīt essentia lit ingredit. In nām nāqz ingredit regiū virtutuz vñ cogērem ut apparuit in retentiva et expulsiua virtutes entēs nāles. Et partē quo aialiū s. virtutum p. prehendentium occulte in p. seruatīnā et memoratiūam. Quantū vero ad virtutes vitales in visione motus p. tūm lateralī cordis ipius partē. Dis enī motus innītūt cūdā imobili. Quod etiā manifeste apparet in eloz nā et forma seu cōpositiōe que a nā dependet elementoz. vnde p. plerionū primo ca. 2. Plasma sore sequit q. tuor eloz eucreas aut sorbitan aliquod p. cīpīz diuinūs desuper et superioribus. plasmatio nāqz p. frigidū non parū cīstere eo q. ipm cōgregat et in esse retinet non solū homogenia verum etiam etherogenia. Calidū autē homogenia congregat etherogenia autem disperdit et disagregat. vñ. A. scđo de anima: Hūmōz instīm virtutis nutritiōe est calor nālis calor enim est aptus ad mouendum mās. pro hunc sequit frigiditas ad sciendū ens quiescere in suis p. p. cōfessionibz crea. turām. Hoc itidem quod dictum in alijs naturis verificat. In nā etiā de consuetudine dicta sunt secunda quēdā regitiā nā etiā in nā fīm q. epati tanqz eius principio primordiali et fundamenta fīm me dicos attribuit. In cuius solum nāe operationē negavit. A. frigiditatēm essentialiter ingressum habere Lūmū tū datū est hūmū in virtute detentiā et expulsiā. O stēsum ēt fuit q. motus non solū est a calido vēx etiā a frido: et q. opatio nō oīs est cum motu imo quedam eius cum quiete. Et hīs ēt concludit Hēben Adesue et Isaac israelita fīm q. eis ipo nit Hāly. errorē ac Joannitiū et Hāliab. nō incurritē ponentes detentiā frido et sicco opari; expulsiā vero frō et humido. Idropī scđm huīs sciendū q. in corporibz aialiū et marie nostris caliditas minē remissa in cōstitutionē operis nāe et operationē eorum p. uenit q. frigiditas eo q. p. plerio nostra declinat ad caliditatē et hu. 20. Et iō licē ponam frigiditatē essentialiter ingredi operatōem nā: magis tamen remissa valde puta sub minorē excessu caliditatem remittendo ingredit q. caliditas. vñ Ba. dīy po ex calido et frido p. stat mixtio: licē ipsum calidū p. incipitaliter sit de intentione nature. quia per ipsūz fiunt motus et operationes nature oēs quibus repugnat contrarium attrahit frigiditas magnum similiter exhibet iuuamentum. et hoc quia cum de natura calidi si tm moueri sursum et secus appositorum trahere si frigidū non impediret festinaret ad distantias valde lōgam: sed id impedit quemadmodū dispergi de celeri non finit. Quare Auer. tertio coll. ca. primo. Membra non agunt et patiuntur nisi cum quoddam calore et temperato ex frigiditate proportionaliter. O stēsum enim est naturali p. phylosophia frigiditatēm esse in corpore sicut instrumentum temperans naturalem calorem. Idē quoqz de cau-

sis longitudinis et brevitatis vite. Calor mensuratur cum frigore dat gnatorem et propria formam naturalem. Vnde primo prisa. c. i. platonum. Tu tamen ex hoc intellige quod equa liras et sanitatis magis pertinet caliditati quam fritate. Et eadem hoc. c. de pulsu nomine. Caliditas calori magis est conuenienter inato quam supple fritas. Adhuc tertio prima et. 6. Caliditas est conuenienter virtutib[us] frigori opposita et iustificata. ponit seg[ue]t debilitatem et destrucoes operatio fritatis causa non aut caliditatis nisi vehementer fuerit excedens. Tertio est. i. c. de stomachi debilitate non suam primi prius legislatorem ingat ita. Reuentiva oportet fuisse plenaria ficitate cum declinatio[n]e ad fritatem. Expulsua cum buco et frite. Quod fulcitur quod illud propter eleuaf in aliquo ut in micto quod magis facit ad esse et operatorem eius opposito. talis quod est fritatis relatione caliditas ut forme de notat impressio et motus. Et namque hec solum malis fritas ha[m]t malis magis. caliditas itaque intensior erat fritate in micto. Propter quanto quod ad primum d[omi]num quod aris. non dixit simplis fritatem accipit[ur] operari sed quod per accins respectu caliditatis. min. n. operari per se ad esse quod solu[re] apti corrigendo d[omi]na. 48. Subalio vero opatur ad corruptorem gnatorum. commentator ibidem accins vero ad eorum esse. Aut illic sermo est de frido in coi preparante ad mictorem. h[ab]uit in particulari put ordinat ad aialium. ad aliud d[omi]num quod Ba. dicit actorem non aut operari. in aut fritate nullum in acto p[ro]stare inuamet[ur] vex et v[er]ba et caliditas est ultimata: remittit in magis fritas quam caliditas ut dico. et hoc fortassis intellexit: aut inuamet[ur] de quo sit curadum. Et si[le]m mor subdit Ba. f[ac] monemque. In ceteris actibus nihil valde humiditas nisi in nutritio et augmentatio maxie. vel illius suis operis. quam in p[er]nitiaz non approbo. Et sicut d[omi]nus Mal[achias]. 7. Ad aliud d[omi]num non esse vex oem: operatorem per motum existet. quod quandoque gete magis fieri ut in diuinis. Quod et inde sentiu[re] iam appuit actu. neque ois fritas ut onus palefacit: et mortis ex reddit: immo fritas ipsa secundum motum copatis ut in pluribus appuit actibus. Ad aliud d[omi]num co-sedendo vex fore quod d[omi]ns pernam ipso fieri et non per nam generis superioris sicut albo et nigro per nam coloris iesit videri. Dicendum est caliditati non per nam sibi. per priam iesit operatorem namque opponit fritati: verum per ipsum magis superiori celeste: cum calidum celeste est fridum super sic ut apparet ex stellaz naturis eius d[omi]na. io. Aut d[omi]nus haec caliditas facit in corporibus nostris fritate compata. phibet. n. assatorem commentator methau. quanto. Ad alium d[omi]num cum calido humano associari frigidum non excedens calidum remittendo. onus namque fritas in nobis magis remittitur: et in minori permanet caliditas excessu. Et hinc quod dicendum ad aliud et cetera.

Differentia. 62.

Quod digestio sicut frigiditate ostendit ex medicorum operis: cum enim volunt materias digerere calidas cibos et potus exhibet frigidos ac medicinas: ut orizacarum sirupum frigidorum sive carum violatum et triasandalo perfectores. Adhuc digestio est quedam generatio sicut putrefactio aliqua corruptio quanto methauorum. sive gnatatio sit fritate ut est videtur in multis. sit enim vermis in nine: histiori. quanto. Rursus quod niale est digestio poterit care: ea. n. est nature aci. talis quod est fritas. vnde prius circa unquamque perfectorem circa ea que terminatur a nali caliditate et fritate. Malum: quod facit ad esse et ad operatorem: id. n. ordinat ad aliud: sed fritas facit ad esse cum ingrediat ut alie qualitatibus mixto

nem d[omi]na horum. Et quod tandemplerio resultat faciet iesit ad operationem. sive digestio est virtutis digerentis operatio. Adhuc digestio d[omi]na. 50. est materici p[ro]partio ut a virtute liberi et pella excretiva. hec vero fritas operari manum calidam in frigidando. et subtilitate ipsius expeditivam expulsi. ois rectouedo saltet: namque hac digerere habet manum. vnde Haly. plenius quod ifridat et humectat. phibet digestio p[ro]pter quam in materia colericis calidis et fiscis. s. colera citrina solis. fritas iesit digestio iducit. In oppositu metathauorum quanto. fritas etenim indigentem. vnde alexander ibidem. Non sit aliquis digestio a fritate. ponit. n. digestio a caliditate scilicet et cetera. Et commentator. Digestio fritatis phibet digestio non quod ipsa operans oibus modis calor est naturalis. Quare p[ro]nóstico p[ro]mo. maturatio non completa nisi per caliditatem. amplius digestio est completio a naturali et proprio calido. Indigo vero est imperfectio p[ro]pter idigentiam propriæ caliditatis d[omi]na. 50. vnde de genialium tertio. Digestio caliditas quedam est. Et quanto. Digestio ois operari calo. p[ro]pter quod fritate non erit digestio. Propter quanto primus aut sciendum ipsum satis fore notum ex d[omi]na. 50. et promissa. Propter fuisse quod est sciendum quod autem simili p[ro]pter se negaret fritate id est cere digestio cum ea sit opus n[on]e. fritas autem fuisse cum eis magis non habet inventorem neque ordinem in virtutib[us] nam d[omi]na predicta. sive quod de hoc videbis inter. Propter istum vero sciendum quod duplice d[omi]na. 50. supposita digestio censu[n]ti et nociti viragrum cati modo quodam. Duplex namque poterit ea digestione inducere: aut p[ro]pter se vel per accins: p[ro]pter quod ad digestio facit inuati eo quod corporis porros vnde quod excludens calidum iterius n[on]e copelles coadunat et fortificat iuxta illud hippocraticum. Utres hyeme et vere extat nam calidissimi quo accende intendit digestio. Facit et ad digestio nociti quod curat egreditur malem digestione iducit cum ipsius curationem oporteat sicut ipediat digestio procedere fuisse illud veteris. Digesta medicari et mouere non cruda sed fritas curationem iducit. vnde quanto aphoris. Est autem ubi in tetano sine uulnera iuvene b[ea]tum carnosum estestate media frida aqua multe in fusio caloris renovatione facit. calor vero habet libat. fritatidum namque calescit versus quodammodo et abscondit[ur] ut calidum iterum physico. 8. Sic iesit onus sit quod fritas viragrum digestio cōducit per accins viragrum. Per se vero dico et prius fritate digestio est satis iterum care cum fuerit alijs ut in proprie[te]te virtutis qualitatibus. Et oib[us] namque multi qualitatibus ipsius resultat proprie[te]te. Sicut namque dicimus aliquem fore calidum et fuscum aut humidum: eo quod beatus qualitates excedat in eo nibilominus tamen quod ei compreso non sit frido contractata et hu. ita. n. in p[ro]posito quod. n. digestio et qualitorum naturis fore constituta et quod digerit sicut vnde quanto methau. Nullum humidum ipsum fuisse scipim pepasim patitur. i. maturat fine fucco. Et tamen tamē valde frigiditas facit ad digestione caliditas atque humiditas quod digestio principali p[ro]prietate caliditate demum humiditate vnde Haly. Digestione caliditas est adiuncta et humiditas ipsa. Quare prius prisa. c. de virtutib[us]. Que oib[us] plus idiget caliditate est digestio que ficitate non idiget de quod sit curandum subaudi sive humiditate. vnde sermo tertio. i. c. de debilitate stomachi inscriptione corruptus est habens digestionem fieri per ficitatem cum caliditate. vult namque dicere per humiditatem cum caliditate. aut fortassis quis diceret ipsum velle ficitatem ad digestionem operari: iuxta illud sexti de accidente capi. ultimo. Digestio si temperatam habuerit ficitatem est talis qualis si fuerit instrumentum

tum huins. Frigiditas etenī vī ad digestionē facere eo q̄ tpat calidū illi diūcta qd̄ esset excedēs acutū: ac ipsū reddit cū humido cōstitutum. Et cōgregat ēt ptes mēbroꝝ: et potētores facit in calī retētōe et ipius visgoratōe. vñ dictū p̄us: Calitas est ueniēs v̄ntibꝝ p̄p̄ata frigori. Sic igī digestio p̄fici p̄ncipali caliditate scđo humiditatē: tertio ficitate et frītate. Ad rōbus pōt oñdi qbus mīratū est frīditatē in op̄ eēntialitē nā etiā h̄e igressuꝝ: dīa pdcā. Quod āt dīctē frīditatē digestionē nō cāre audienduꝝ est dīnantez. ipsa enī p̄fici p̄tissime calo et hu. nīb̄omin⁹ tñ alijs p̄siderata est qlitatibꝝ. Sic dicim⁹ alia nām sole colerici et p̄blatīci. Et tñ vterq; ex eisdē est p̄fectus modo tñ alio. Quod āt scđo frītas digestionē p̄curet no citini actus i morbis calidis medicoꝝ designat p̄tacti. Itaq; breui sit oñsum quō frītas se habeat ad digestionē pp̄ alia pl̄ma h̄i in alijs differentijs declara. Prop̄ q̄rtū Xo ad p̄mū dicendū q̄ frīda nō semp exhibent ḡfa digōis māe sed magis pp̄ febrile discrasia: nisi si talez discrasia velim⁹ ad digestionē materie: reducere: vt i febribus enenit: q̄ruꝝ mān̄ est calida: In colericis aut̄ februz frīda qd̄ alterat et mām dīgerunt i grossando. hui⁹ etiā nō sunt mul tuꝝ frīda febrinm colericarꝝ p̄partōe. Ad alind dicen dū vt apparuit q̄ sicut frītas facit ad gnātione: ita et ad digōem. neq; aligd i aīalibꝝ gnātūr a frīdo pōtēti velut metroloica vel mineraliū aliq: s; neq; a calo. Sed h̄ in fonte Abani seruētissimo gnānt̄ vermes q̄ extracti moriunt̄ p̄sest̄. Dicendū q̄ aut̄ nō sunt i loco seruentissimo eius oīo sed a latere. Vel canonem modica instātia nō pīmit sicut Xmis i nine. Aut̄ nīc hecantiquata sicut i terra huina ponit ipsū ar. gnāri puta gnātūr sup̄ terre sup̄ficie nine tecta ea iam calore solari effecta. Vel q̄ non locice cludis dicendū. Ad aīud dicendū codem mō. Frigiditas enī p̄nit ad esse cū alijs agit qlitatibꝝ calidatē remittit et con gregat ad digōnē opa non aut̄ eū suerit excedens. Ad alind s̄l̄r dicendū. Ad alind qd̄ dicendū appuit cū digōnez rāgat nocitivū. Ad iducta vero alteri⁹ p̄tis qd̄ dicendum apparuit qm̄ negatum frigiditatem et quo caliditati et hu. digestionē inducere et quo modo opereſ et quātuꝝ ostensum. Dīa. 63.

Mod actio membris officialibꝝ cōiter attri buta et p̄positione dependeat vt cum sit mē brꝝ officialium nō. Primo. n. de historijs aīalinm: Tact⁹ qdem i omiomera sit pte: factine vero v̄tōtēsi anomiomera puta separatio i alimenti: ore. Motus Xo et fm̄ locū pedibꝝ aut̄ alis seu p̄portionalibus. vñ scđo d̄ partibꝝ: O miomera anomiomera etiā sunt. Illoꝝ enī opa et operationes extat p̄ta oculi et nasi et faciei totius et digitū et manus et totū brachii. Subditq; demum: Sensus qdem omiomerie operationes per anomiomera eristent ipsiſ. Primo qhoꝝ de ge. aīalinm ptes officiales per se aligd faciunt: vt lingua et manus. Dicit etiā in principio metaphysice sensum visus per oculos fieri. Amplius interiorum scđo. ca. vltimo per oculos qd̄ vide re: per antes vero audire. Et de inge. fm̄ ca. 6. di co visum esse actionem oculorꝝ: loquela lingue: et gressum pedum. Adhuc in tegni: amplius et inherētūm eius officialibꝝ puta effectuum virtute. Itidez fm̄ de re. sa. actus ex necessitate seq̄t benignas cōpositiones sine q̄rela. Et subdit demū. Forma Xo

positio numerus et quātitas actuꝝ sunt cā. Q̄is enī heresis. i. opinio in h̄ ibidem dī conuenire. M̄s uo mēbra qbus p̄positio debeat sunt officialia. hec āt ordinata sunt ad motus et operationes aie fm̄. A. et haly perficiendas. Eti: eo quo destructo redditur qd̄ magis equocum cūmpsectū q̄z alio: in ipso plus v̄ligebit nā illius q̄z in reliquo. Sic enī vī se habere in p̄one que debet mēbris p̄filibꝝ et p̄positione officialibus attributa. nā equoce magis dicit man⁹ abscisa man⁹ q̄z os et caro meibauorꝝ q̄rto. et p̄mo. de ge. et cor. apparet h̄ aut̄ non vī enenire nisi q̄z in nā p̄positio magis v̄nitas mēbri saluabat q̄z in p̄one. Itidez si cōpositio est cā actuū q̄ p̄plōni vidēt̄ ascribi: multo magis erit cā operationū sui. q̄libet enī est potētius i le q̄z i alio. sed p̄positoe sunt operationes alicui⁹ p̄filis q̄z enī neru⁹ est porosus longus ita situat sicq; numerat iphi⁹ p̄ficit opus: et s̄l̄r os. Digestiva et q̄ est i parte maxieq; carnosa v̄tris operationes vī explere sua cōcauitate et rotunditate tali seu figuraione s̄l̄rꝝ attrac tuua et expulsua. Malin: motus sit p̄ lacertū q̄ mem brū est officiale tertio theo. ca. i. Cōponis enī ex carne simplici neruo ligamēto pāniculo et corda. S̄l̄r q̄z i ceteris iducendo sensibus tā extrinsecis q̄z iti in secis videbunī per mēbra officialia exerceri. sua. n. talia sunt sensitum. M̄s uo ab v̄trīusq; debeat p̄uenire et nō ab alterutro m̄rat ex p̄mo de aia. q̄z totū p̄positū agit: non aut̄ p̄tū altera. vñ dīe aīam irasci s̄l̄r est si q̄l̄ dicat eā texere vel edificare. Eti: q̄ a neutrī p̄tū: q̄z fm̄ ar. ipse sunt potētia in toto. qd̄ autē in potentia non agit cū oīs operatio ab ente fiat actu nono metaphy. Est enī nō ens qd̄ potētia p̄plexio nū. 3. c. i. Itaq; p̄cl̄d̄ operationes officialiū p̄positio attribui et nō p̄plexio: et q̄ est vñ iſtarꝝ sed v̄trīq; aut̄ neutri. M̄s uo quoq; oppositū vī sapere ga. in q̄spl̄ribꝝ locoꝝ volēs mēbu actū quātuncūq; officialis: per vñā p̄tē p̄similē i eo exītēz p̄one periūci eiusdē vñ p̄mo de mo: bo ca. 6. et iterioꝝ. 3. ca. s. Et omiomēris sunt act⁹. sed aliax particularax utilitas q̄dam est: act⁹ Xo nō. Quare iō de ige. ab omiomēris noiatis aīalibꝝ sunt actus oībꝝ. Amplius qd̄ est p̄us et simplici⁹ se h̄z per modū cāe: eius Xo oppositū per vīā effectus. talis aut̄ ē p̄plerio cū sit cā p̄pōnis maioris q̄ sunplicitatis vt oñdet tāq; aīam imēdiatis attingēs. Adhuc musculū apud Joāmītū et aui. mēbꝝ extat p̄simile cū d̄ p̄o agat p̄mo fm̄a. vbi de anothomia p̄similiū tractat: vt p̄missū i p̄emio: et tñ per ipsū persicū mot⁹ et operatoꝝ plurie. Eti: actus eristit ex fm̄a particularax s̄ba n̄ expōne iterioꝝ fertio ca. vlt. hec āt nāz officialitatis iportat. Igitur operationes officialiū cōplexionē et nō p̄pōni attribuuntur. Prop̄ p̄mū qdem sciendū q̄ qd̄ sit actio qd̄ q̄ factio et operatio et quō duemāt et dīant oñsum. 61. dīa. Deinceps vero sciendū sicut apparet fm̄ de histori. et scđo de partibus q̄ mēbroꝝ quedā sunt omiomera q̄ et homogenea consimilia simplicia et in composita esse dīr. alia uero anomiomera vel ethērogenea officialia vel instralia aut organica compoſita et scđa. Sunt aut̄ fm̄ primū fm̄a: et M̄ly. mēbra p̄similia quoꝝ si sensibile quācunq; assumpseris partem erit toti cōcans in nomine et diffinitione vt os: quilibet enim pars ossis est os: et est substantia i durata alba ex superfluis p̄incipiorum generatio nis producta talia quidem sunt os cartilago neruus }

ligamentū corda pāniculus adeps pinguedo caro vngues et capilli: si nomē q̄s mēbri velit ostendere. Officiale vero erit per oppositū quoz v̄z quantūcunq; sensiblē p̄tem suscepis toti nō cōicabit noīe et diffinitōe ut pars man⁹ puta digitus nō est man⁹ neq; ē organū organoz. hec nāq; ē rō manus: tertio d' alia: et q̄rto de p̄tibus: et primo de vtilitate p̄ticulaz. c. i. Positivē Xo a predictis notificant mēbra cōposita q; finit istra ad coplenduz motus et aie opatōes. Sunt aut̄ hec: cor cerebꝫ et par testes oculi aures nasus os pulmo cāna venter intestina splen fel renes vefica manus pedes collū pectus dorsum et scuritū ut tactum 38. d̄ria. Attendendū tñ q̄ horū qdā sunt pure p̄filia ceu que verius extant prima et simplicia ut os cartilago neri colligatio pinguedo adeps caro epatis splenis et renū. Que simplex nā et filiū etiā pulmonis cū caro eoz sine aliquo suscipitur corpox alioꝫ p̄mirto ne. Sunt et alia officialia pure facta puta manus pectus et alia que et grandē diuersitatē in se recipiunt. Etenim cōpositiora sunt corde cerebro epate et talibus. in manu nāq; seu pede magno precipue d' distē p̄antia ineq̄li. c. 2. multiplex est cōpositio. Et op̄t. n. ipsa et adiutorio vlnis duabus seu sociib; et manu dcā pua. hec vero ex digitis pectine et rasceta q̄ oia sunt cōposita. vnuquodq; aut̄ horū trium ex partibus p̄stitutū magis p̄filibus ceu ossē cartilaginē nerū ligamēto corda carne pinguedine vena pāniculo et digitis et vngue. Quedā Xo extant media iter p̄dicta duo extrema lata. que ēt sunt triplicia. nā horū reliqua magis declinat ad latus officialiū ceu musculis. ipse nāq; cōpositus est cōpositōe p̄ticulari p̄dicta vero officialia v̄li tertio theo. c. vlt. dcm̄ est artaria dupli pāniculo et villis concta. Quedā vero plus ad latus declinat p̄filiz ut pāniculus et cutis. deinde corda: demū caro pura. Alia quoq; sūt i medio vere ut vena filis villofis p̄serita. Est aut̄ p̄siderā dū q; l̄z quedā dicant mēbroy simplicia. ipsa tñ ex suis priorib; p̄ponit nō qdē ex his que eiusdem sūt nature cū illis: et iō in mēbroy generi simplicia et prima dicūf. Nā triplex est in corpore cōpositio: fō de p̄tibus et elox primo. c. is. de morbo primo. c. 3. vna qdē qua p̄filia dñr ex elis cōponi: fa qua officialia et p̄filibus. tertia quoq; per quā totum ex his constituit corpus. priorū tñ cōpositio ē ex sp̄cimatib; illoꝫ aut̄ ex cibis cibi et terre nascētibus huius autē ex elis vlibua. et ista ex ile. i. materia prima p̄surget et qualitate seu forma. Dīni aut̄ vt si attendendū qm̄ nō est aliqd mēbroy adeo p̄file qn aliquo nō possit mō dici sub alia rōne officiale. Dia. n. quantūcunq; forma quantitate numero p̄stipent et sitū et vnitate filiū et p̄prie h̄z d̄uer. p̄filia nec aliquid ita ē officiale qn necessario in eo filitudinis nō repiatur nā cū officiale et cohili cōstituat. vnde de p̄tibus fō. Om̄iomeron ppter formā figure anomiomerō existit. Quid autē cōp̄lo quod ēt dicatur modis d̄ria v̄lsum. i7. Et icēdū tñ q; ipsa dī natura mēbris sub rōne filitudinis attributa que fīm q̄ triplex ē mēbroy d̄ca cōpositio: sic et triplex constat cōp̄lo. vna qdē cōfiliū p̄ria: fa cōpositorū ex his ex alternatōe cōsurgēs cōplexōis priuox. tertia corporis ois cōsurgens ex horū secundox coalternatōe et cōfractōe p̄onis in tertium. vñ Maly. complelio cuiuscūq; mēbroy cōpositoz ē cōposita ex p̄one mēbroy cōsimiliū p̄tū ex q̄b̄ cō/

ponitur. Et similiter cōpositio vnsqueq; nās q̄tue obtinet coeq̄litatis vt diceſ l̄z in secūda et tercia id vigeat magis cōpone. Est aut̄ cōpositio sive coeq̄litas vel plasma dispō quedā sive ordinatio mēbris offici alib; attributa p̄one aut̄ fortasse desuper ex superiorib; diuinius cōseq̄ns principiū quoddā hec aut̄ aut̄ virtus extat isomatiua vel quis stellaris iſlatus q̄ s̄ qdē in quatuor distribuit naturas formā quantitatē numerū et sitū seu positōem: quorum vnuquodq; in suas partē d̄rias quod p̄ntis non est speculationis.

Propter fīm qdē sciendū q; quorūdam se: mones vident simpliciū sonare q; opationes instralium p̄oni attribuatur: quod plurib; evenit sive esse eo q; locutōes iexpositas recipiūt cōes. Sunt et alii idem rōnibus astruetes ut q̄ virtuti corrīdet aiali organi zatio sola mēbroy: sed hec cōpositione perficit virtus itaq; aialib; sola opabitur cōpositione. Adimplē mēbra cōsimilia gbus debet cōplexio sūt vi materia: et ordinātur ad officialia tāq; ad formā gbus attribuit cōpositio. In formā Xo reducit actus nō aut̄ i mām. Et ocludūtur igitur opatōes mēbroy in cōpositōem reduci. Sz hec qdē positio velut sonat stare nō potest: sicut tertio mōstr abit dicendoꝫ. Sc̄ miniat. n. q; cōpositio fit quedam nā separata: vsqueq; a cōpone qdē qdē absurdū. Mō. n. na corporis de his d̄f duab; vñ genus predicat de spē sed magis ordinez cāc iportat et effectus. Est. n. onluz q; cōpositio diffundit p̄ oēm cōpositōem et ecōtra. neq; ipsorū motiva ut videbitur sufficit. Quāq; n. loquendū ut plures iudicandū tam ut pauci: topicorum fo. Mō. n. verū ē q; virtuti aiali sola correspondat organizatio: imo et cōplexio cum ipsa fit instrū q̄ virtus dicta isomatiūna corpus plasmat. vñ Ba. diligēter aduertēdo mēbra officialia magis per complexionē q̄ per cōpositiōne vt appareat in tegni decet cognoscere cū cōplexio fit cārum potissima cōpositionis p̄ductua. Ad alib; dicēdū q; cū mēbra confilia ordinātur ad officialia velut mā ad formā. nō tñ complexio ad cōpositiōne eo q; hoc non solū mēbroy cōsimiliū priorū sed et iā cōpositorū illorū virtute cū oīsum fit cōplexionem multiplicē fore sicut cōponē. neq; ēt illa rōne cōfiliā h̄t materie hec forme. Propter tertiu Xo sciendū q; opationes officialiū nedū cōsimiliū mēbroy radicaliter et primo complexioni scribūtur fātio Xo et manifestatiue cōpositiōi. Est nāq; ea velut partiu ordo et habilitatio quedā ut libet us opationes perficiātur. Ita ēt actio cōsimiliū per organi ca manifestat. vñ coll. 2. c. de actōe et passione i quo libet mēbro. Unūquodq; cōsimiliū h̄z operationē p̄priam que manifestatur plus in cōposito. Scien dū tñ q; istis duabus naturis operationes attribuitur non tanq; principalibus agentibus si primis h̄z sicut instralibus et secundarijs. Lū. n. medicus artifex fit sensibilis postera et secundaria plerūq; magis aduer sit q̄s alia ut tactū. i7. priora Xo his sūt Xo et adhuc alia cū subiecto. Ipla nāq; imālis exīs si in opatōes p̄gredi d̄z in materia transūtes extrinsecōz in bas per multa media deuenire. et iō post aiā seruit virtus iphius vel potentia que partibus determinate aligatur tanq; principale agens: deinde fuerint istra multiplicia. Quox aliqua suere corpora ut spūs et organū alterius materiae. alia vero incorporeas pu/ta cōplexio tanq; gd̄ p̄cipiale aie vel virtuti i me/

Matius coinherens. Ipsa enim insfra q̄lificat corpora: t̄ in suo esse seruat: demū est insfrorum corpororum cōpositio. Quod autē radicalit̄ t̄ p̄mo operationes officialiū rōni attribuantur t̄ nō coeq̄litati tam auctoritates testant̄ q̄z rōes suincunt. ar. nāqz de cā motus asalium: motū t̄ per p̄nī actionē oēm vī calorū t̄ spūi atqz frigiditati attribuere. In q̄nta etiam pbl. vult gressū lacertis t̄ nervis p̄fici ingens. Qui similibus gradūt̄ gressibus lacertis cruriū distensionis labore hñt: distensionem gressus faciūt lacertis t̄ nervis in ip̄s factis violentia fulcitati: hi aut̄ partiuſ p̄files. Adhuc de optima p̄pone ca. 2. de morbo primo: scđo curative artis t̄. - . t̄ i locis alijs nō paucis qđlibet officiale mēbz vñā pticulam consimilēbz p̄ quā p̄ncipalit̄ ip̄ius p̄ficinī actus alie āt partes sūt velut immutare atqz meliorare sicut crystallina i oculū musculus qdām maio: p̄pric in crure. caro epatis simpler in eo: t̄ in corde āt locus ortus vene p̄cane vel quid b̄i. vñ p̄mo de inge. ca. 6. Crystallina que necessario fīm extētores mutatur colores vt aial vi deat. mutari vero n̄ possit nisi lucidissima foret t̄ clārissima. hoc aut̄ non esset nisi p̄plo sua talit̄ extitisset. Quidā tñ mēdose dixerūt in corde id esse: vētres sp̄ritib̄ plenos cñ nō partez dant cordis p̄priā. Adoc̄t̄ videt̄ sapere cū dixit cōplexionē subam fore mēbri t̄ ip̄ius factricē: de immēris p̄mo ca. 2. t̄ de secretis. In his enī locis int̄m vī p̄plexionē extollere vt siam. q. t̄ formā ponat ēt corporis humani. vñ baly. In oī mēbro est virtus fixa q̄ eius p̄priā p̄ficit opatio nē. Et suba huius virtutis fīm sniam Ba. est p̄plo p̄pria ei: forma v̄z propria p̄plexionis: Sed fīm ar. sniam est complerio instralis cordis. s. p̄pria qua virtus operat. In scđo ēt nālum capl'is. s. e. o. q̄litaria sentit̄ crasi ēt fīm snies Hipp. aia perfici. Et aphor. prima: Non v̄tiqz alind aialibus q̄z innatū opac calidum nā est fīm hippocraticā rōnem q̄z hoc qđ de tābe explicat marie. Adhuc. A. q̄nto de aia: Instrā virtutum apprehensibiliū fatigātur ex vigili motu t̄ destruit̄ eoz complerio que est eis nālis t̄ subalii t̄ hec sunt mēbra officialia sicut appetit p̄ inductionē eius in quolibet sensuū pticulari: dīa hoc. i7. Eti: si cut se habēt in agētib̄ principalib̄ t̄ primis rei cōstitutis ita ēt in scđarijs t̄ instralibus. hec enī sicut aī finē i illa tanqz in finē ordinātur. Talia vero oī eius dē fore rōnis t̄ nature. Sed i p̄mis sic est q̄ l̄ opatio non sit nisi p̄positi est tñ p̄ alterā partiū p̄ncipaliū ve lut tanqz id quo sit actus sicut est respectu corporis aia hō enim propri p̄ animā intelligit t̄ operat. Similē t̄ operationes l̄ sint p̄positi ex vtraqz. s. cōplexione t̄ p̄pone p̄prius tñ p̄plexioni ascribētur cū ip̄a sit istiz imēdiatus aic vīres attinges cōpositione. Malin: oīs actio sit a q̄litate ppter rōem h̄rietatis in ip̄a se re sola imēdiatus vere repertā dīa. 60. Et p̄plexio imēdiata a q̄litate cāt̄ur eloz. Cōpositio aut̄ non est de q̄litatib̄ primis aut scđis marie de postremis. vñ. 7. dīa fīm ga. primas q̄litates t̄ p̄plexionē q̄ est vt mēbroz sub cōsequunt̄ ex necessitate saporis humores colores durities t̄ mollities t̄ alia ex necessitate accidentia: vt situs magnitudo numerus t̄ plasmatio. Ant fortassis potius dicit ordinē quendā partium t̄ situatōem vel si sub q̄litate locat̄; non est tertie sp̄ci. cuius p̄prie alteratio existit vt actio physico rō. 7. p̄ez est q̄litas quedā ip̄oprie puta vel in quā

tate cōtinua seu discreta vel figura aut situ. in q̄b̄ non est strictas vere sed p accidēs magis dria etiā. 72. et iō neq̄ actio seu passio. Amplius calidū nāle cum sit nāc instrūm quo actus p̄ficiunt̄ ceteri. Enī ergo plns erit a fine: magis in eius operationes p̄feret. hec aut̄ est pplexio cuz id q̄lificat non aut̄ cōpositio. Kursus: actus officialiū cāe p̄ncipaliori existēti i eo dē genere: et non sc̄barie d̄z ascribi. hec aut̄ cōplexio cu ip̄sa vere p̄positionis sp̄ sit cā. q̄cquid nāq̄ est cā cause s̄lē extat et cāti. Seguntur naq̄. s. p̄positio et qd̄ dā forte desup̄ diuin⁹ p̄ncipiū vt pretactū: qd̄ tñ per p̄bus pplexionē imitat̄ Itidē delecta pplexione in mēbro quātuncūq̄ pfecte organizato mor tollit ac- tus. non aut̄ sic ecōrra: cū partis alicuius cōpositiōe valde leſa videat̄ actus idē vtcūq̄ puenire. vt i nūl litatis q̄ vncis formā manū p̄tēdētib⁹ opatōes veraz conātur manū exercere vñ et mulierē caren tē manib⁹ vidi pedib⁹ nere: cū iñ pfecta desiceret cō positio ad tale exēcēdū actū. Et quicq̄ itaq̄ offici aliū actus radicitus et p̄mo a cōplexiōe cōfistere. Et iā dictis vicunq̄ appet̄ ēt q̄ sc̄bario et manifestatiōe cōpositio in opatōes officialiū consert velut vlt̄r⁹ instrūm cu sit quedā ad operatōes habilitatio. et iō est videre aialia imp̄fectiona q̄bus paucē sufficiūt opera tiōes i vita dearticulationē in p̄tib⁹ modicā haber̄ Que vno p̄fecnora q̄z multa sicut hō qui ceteroz cō elatissimū et cōpositissimū aialin⁹ cu dearticulatione curiosiori. H nāq̄ q̄ sibi ad pl̄mos mouet actus in vita necessarios opus extitit: cū multis organis egeat id qd̄ ē viucre: politicoz. 7. Mā. n. multiplicit̄ est sua p̄ncipio metaphysice. Qd̄ ēt in physiōnomiā re sinuat ar. Alexādro trāmissa i gens Palme longe cu digitis lōgis significat̄ dñm suū bñ dispositum ad multas artes et p̄cipue mechanicals he nāq̄ magis cu i fieri p̄sistit̄ p̄tū experunt dearticulatōem subtilio- rē. Et pp hoc fortassis vidēt̄ p̄mi medicoz cōpo- sitionē int̄m a pplexione desicere iter res nāles com- positionē mīme exp̄ssere. Prop̄t̄ q̄rtū gdē ad ar. p̄mitus auctoritates dicēdū q̄ ip̄se non negauit: q̄ actus officialiū radicalius et p̄mo nō puenirēt per cōplexionē: sed voluit q̄ sc̄bario et manifestatiōe sie- ret p cōpositionē. In vntē tñ cōplexionis vnius p- ticule cōsimilis vt eius appuit etiā superi⁹ snia vt tñ ad vñ sit dicere sup̄siciēt̄ fīmones ar. vident̄ so- nare q̄ operationes officialiū a p̄positōe pcedere sicut cōsimiliū a Zōne. Quod et gdē ab eo sensere. Ad aliud ar. et Ba. dicēdū q̄ aut locuti fuerunt in plures cum peccatū sit positiū transgredi locutionē: topico rum scđo Fere nanq̄ oēs tales et proferunt et recipiunt locutiones: oculos vider: auris audit: odoratus olfacit cu tamē iste potētie fint passivoz dria sequen- ti. Sunt enī sub potētia sensitiva locate. que tota scđa de aia ponitur passima. designatur tamen noīe actiua rūm in eo q̄ eis actus sic ascribitur. vñ potentia sen- sitiva aliqualit agit in eo q̄ indicat obiectū suum esse B ul̄ aliud: vt albū visus aliud a nigro dria sequenti. Aut dicēdū q̄ salte eodē p̄mo de ingenio concludēdo oculos esse instrumentū quoꝝ actio est visus locu- tionem mor corrigit subdens: huius primū instrūmē crystallina. Ad aliud dicendū q̄ in regni sua brevita te indistincte secutus est modum loquendi cōmūnē. Ad aliud similiter dicendum. Ad aliud dicēdū q̄ iō vocat̄ officialia instrūmēta anime potius q̄z nature

qz in ipsis apparenter plus manifestar aie operatio.
et iō. 53. pbl. dī caput diuinissimū fore eoz que circa
nos erit. E cerebrū. n. ē membrū diminū t eius habi
tator ē aia. 79. Quod aut in officialibus mēbroz aie
manifestent opationes t non perficiant oio fortasse
imit. A. cum dicit ipsa fore ad cōplendū mot⁹ et opera
tiones potius hic denotās inuamētum qz necessita
tē. videſ. n. contingere eeu in alijs actib⁹ vniuersis
nam el alis actio p̄cipitur marie: minus que celi: mi
nime vo que intelligentiarū t dei: t si potior t por
eristat reliqs. Ad aliud dōm qz nō solum destruitur
cōpositio imo magis cōplerio actualis saltē: qz h̄ ca
lidū regrit in actu. Cōpositio seu organizatio v̄ ad
min⁹ fm appentiā pmanere. magis. n. vi oñsuz i cō
plexione nā sulcītū qz in cōpositione. Quod at pl⁹
dicant equoca inſtralia vita p̄nuata ex defectu p̄tin
git mani estationis opationū que dōne perficiebant
Ad aliud dōm qz cōpositio nō est cā operationum
consil'ium nisi remota valde t coadiuuatinā velut qz
dā occasio. q. ertrance: sed cōplerio ē eap̄ eentialis
cā: cōpositio aut ipsaz cā v̄: qz actus sūt totius t nō
ptis. Ad aliud dōm qz lacertus qz mediū obtinet cō
similiū t officialiū diuersimode compatū poterit t of
ficiale cōsimile mēbz appellari: cū media designenē
iterdū noibz extremoz: aphoris. q̄rta. mediū enū
extremoz vñicom̄atū v̄ ab altero re diuersū. cuz
em ipse compaf ad caput qz ē officiale potissime pre
cipueqz in eius pte consideratū media reputabit qd
confiſe. Qñ vo ad os vel neruuz officiale dria. 58.
Et iō qdā medicorū videns lacertum sub pte locare
confiſi: alij vo sub officiali. Ad aliud iā dudū inotu
it qd dōm qm l̄ actus sit cōpositi: vñ tñ componē
tiū ē altero principaliū t rō qua actus effici p̄prie:
reliquū vo adiuuatiū t illi⁹ melioratiū. Ad aliud
dōm qz ptes nō sunt simplicit in potentia ſz respectu
totius. t iō l̄ totū t tactū principali⁹ agat: nihil tñ
phibet pte opari vigore totius sicut monstratu. 8.
phycorū totū moueri p aliquā ei⁹ p̄ticulā. vñ ſuppoſi
to qz totū directius agat qd magis fir an complexio
vel cōpositio dubitaf: t ea ēt qz alterius ptis iū bic
apparent.

Differentia. 64.

Vod visus ſiat etramittēdo t non intus ſu
ſcipiendo oñditur auctoritatibus qz multis.

Primitus qdem Platoniſ ut declarabif
et thimeſ fo. Et aris. 53. pbl. dñtis. Coaduuate eri
ens visus magis videt: expando aut oculo diuelliſtū
Et ibi tē. Visus magis adonatus puus exit: t non
conferti ex expando eriēa disgregat. Adhuc tertō me
thani. Cuidā accidit passio debiliter vidēti ita vt ſep
idolū ſuū ambulās ante ſe videret pcedere: qd euēit
qz visus refrangebat ad idm. Sic. n. visus erat de
bilis t tenuis vt aerē nō poſſz ipellere t dividere. Et
hic qdē ſm Aler. pipatheticū ſuit: vt alibi dicit aris.
antiferon. erith. s. qd iterptans ait. Aere ſpillo ſcō
non pñt ver ipm ptransire radij emitti ſed refrangi.
Boetii ēt qnto de consolatione. Visus manēs totū
ſimil iactis radij itueſ. Qd t medici ſentiere quo
rū gratia ēt rōmissuz queſitū. vñ. pñost. prio. Lumē
vifibile penetrat ex pupilla ad aerē ertrisēcū cū qz cō
tinuitur in humiditate ſubtili clara. Idqz denotat dō
accidenti t de interio. quartis: capitulis ſecundis.
vñiversaliſter nanqz ſpirituſ vifibilem multuz t cla
rum egredientem foras propinquā t remota bñ vi

dere ac ſecernere: oppofitum aut oppofite: clax v̄
t paucū de prope hñ videre t discernere: nō at dō longe.
Multū ſigdem t turbidū pſecte de longe non at
de prope. V̄. n. in medio clareſcere. vñ ſenes vidē
dū elongat. Aler. No afrodis eos medicus in pble.
Vifibilis ſpū ſubtilis t pur⁹ longi⁹ gdem adiens re
ſoluit t non bñ ſirmat. Isaac quoqz Salomonis in
dictis vñlum. Splēdor vifibilis cū palpebras exie
rit in aerē extēdit: t vidēda comprehendit. Quarto
ſigdem theo. c. ii. O pinio thinci manifesti⁹ hui⁹ exp
miſ vidētis ſpū nā ē aeris ignei illuminati: g cū ad
hū. puererit crystallinū foras egrēdit: continuat et
vñl aeri illuminato diurno. ppter eā que iter vtrū
qz ē configurationē. vñlqz nāqz hor̄ ſacilis ē imu
tationis t alteratōis. t aer extētori ſi colores facile ſc
celeris alterat. Spū quoqz egressus aeri continua
tus t vnit⁹ in eū i quē aer pri⁹ alterat⁹ ē alterat color
tē t ad oculū eadē deſert alterationē: t alterat ea hu
miditas crystallina cū alteratōis ſit ſuceptibilis fac
ile. Idēqz Augustin⁹. 3. d. libero arbitrio. Ampli
h ſuclūt rōes: qz cū color nō ſi q̄litas actiua t per ſe
a'icu⁹ co'pis imutatiua vt q̄litas prime nō poterit
imutationē in oculū cāre. ppter qd op⁹ erit eūdē ab
oculo imutari. Et ſirmat qz alij ſensu vñr ſua quo
dā motu ſuſcipe oba: viſus vo mime. Adhuc ſi vi
ſio perficeret ſuſceptione: tūc ocul⁹ iuxta diligenteſ ſi
ſpectione dilataret cū ampliat ſiat magis apt⁹ ſuſci
pe vt in alijs evenit cōprehēdētib⁹. cui⁹ appz oppo
ſitū. Hbitur. n. t coangustaſ avebemēti ituēte. Kur
ſus iſpiciens qz alterius pupillam idolum cauſat in
illam ab aſpiciente viſam t cānte: non aut ab illo i cu
ins pupillā iſprimiſt. Si ergo in ſuſcipiēdo pſiceret
viſio: id magis perciperet cuins firmaretur pupilla
qz alius qſpiam. Iudem ſpeculo qzqz oppofitus ſe
iuetur eius idolo conſurgente in illo. Quod radios
rū videtur emiſſione ad ipm contingere refractoruz
ab eodem vt ſolares radij cauſantes iridez a nuba re
franguntur rōlā aquosa. Malin: quod ſuſcipiſt ite
rius ſubstantia ē vel accidens. non qdem ſubā: tunc
in pupillū tranſſundereſ ipſa deſtructa t deſtruente
viſuz. accidens vo non cuz id ſubiectuz nō pmutat
Hcdm Boetiū nāqz accidentia ſūt idignantis natu
re perimī quidez poſſunt: pmutari vco mime. Eti
ſi ſiet itus ſuſcipiendo hoc erit ſm Ar. ſpēm intentō
naliter coloris. cū aut forma intentionalis nullū pa
tiatur obſtaculum viſus ſieret quoqz glaucesim pati
ente que ex ſiccitate imoderate t densitate contigie
maxime cornēe: de generatōe quinto. f acta eſt igit
porosa pernia vt quid hinc ab oculo emandef. Kur
ſus ſi hoc tūc viſua vt alij ſensu ſm emnē partez va
et de posterius ſuū ſuſciperet qd non ſit obm. Malin
coloris quidem ſuſcepit; ē quod ſine colore fo
de aia: ſed oculum vñt coloratum terro vel quater
no colore. Hoc qdem ipm denotat lumen t ſigna.
Lumen nāqz nō raro v̄t er oculo deſcendens ſuper
nasuz micae: t precipue cuz qz conſtricauerit ipz. ſit
expgeſtus id p̄cipit mane. Amplius qdam aial ū
in iñ radios emittūt ex oculis vt medium ſufficient
illuminare velut leones lupi gatti yene ſerpētes qd
opus ē. ppter venationem quā exercent nocturnam
Kurſus cum mulier menſtruanſ ſpeculum nouum
tersom iſpicit: nūbē in illud inducit ſanguineam v̄t
ſit diſſicile illud abſtergere: fo de ſomno et vigiliſ

Aduo pupilla vni oculi altero clauso repleta et manifestat eo qd spūs totus volēs egrediri deserat i ipam dicūt ēt basiliscū solo visu iterfiscere. Itidē dī visus vider. Videre vero actiones importat et foras emittere. Suscipere vero intus passionē videtur denotare. Amplius venefici p̄cipiunt cū qd voluerit quā in eius provocare amōrē aut exterminare vehemēter itueri carmine quodā plato ac si spūs amoris vel odij ex oculis in eandē dirigat vt ales. indicat i pbl. Ethio ita qd inclinat visu extēmittēdo p̄fici. Huius signidē op̄positū sentit ar. de sensu et sensato cū p̄ipatbeteticis reliquis h̄ platonē. Quod et rōibus monstratur qd simauer. s̄igd extra mittat visione possibile fiet in obscuro videre sicur in luce: neqz indigebit medio vt luce neqz et retibus. i. tunicis oculi: neqz aliquo istoz de structo distruit visus. Adhuc siat huiusmodi egressus tūc eodē modo et sub eisdē dimētionibz et figuris appreheberent visa delōge et de ppe. Rursus algazel in his qd de aia: Adulti vidētes iux stātes melius viserēt et debilis visus vna cū illis p̄fectius inspiceret cū illuminare mediū. Quoz oiu⁹ expiūr oppositū amplius tpe vētoso cū emissū ex agitēt et marie triāgulare aut piramide aut pyramidale ptingit vide- te. Adhuc cū radius v̄l lumē qd emittit h̄ sit corp⁹ ptingeret p̄la corpora esse in eodē loco vt emissū et aer. Esetqz visus tactus cū foras absqz medio extriseco. Esset et basis emissi ad oculū et acutē visus rē visū. Talis nāqz est corporis emissio: vt piramidal forma de notat ignis: cui⁹ h̄iū tradunt p̄spectivi. Destrueret et videns quātusqz ex emissione hui⁹ ad astra. Neqz emittit aer cū abundat i ex. neqz ignis qd videtur qd in aq̄ extinctus ea. neqz nisi i sursum cū h̄ ignis motus sit solus et nō ad oēm loci dria⁹. Sit igit visus in tūs suscipiendo et nō extramittendo. Argumētationes quoqz sumptas et libris geometricoꝝ ac p̄spectivoꝝ vt Euclidis algazelis et alioꝝ litteris alphabeti denotatas tacco qd plūni eoꝝ ḡbus scribit nō familiares erit h̄mōi. Dropi p̄imū qdē qd visio ē mediū luce mediāte p̄ pupillā sp̄ēi coloris suscep̄tio. vñ de ge. gnto: Visio est oculi motus fm qd dyaphaniz: Sciedū qd sit pupilla: qd lux et color ac illis ḡparia. Est autē pupilla foramē vtee tunice q̄rto de accidēti. Oculus vero instīm uidendi ḡone aqueū cū qdā anteriori planicie rotūdū in sup̄mo anteroire p̄tis capitū locatū. Ex septē tunicis et tribus h̄m. p̄stitutū sex musculis motū et uno vel dnob⁹ seu trib⁹ solitū partiticularē autē oculi ḡponē scribunt medici et p̄spectivi. Dicūt nāqz qd et cerebro duo p̄grediunt̄ nervi soli intro ipos cocani q̄rto de accidēti. ca. 2. qd ante cranei egressionē crutiāt cū reuertione tandem dexterū ad dexterū: sinistrāqz ad sinistrū. vt vnu sit deserēs vel lanſ et p̄aniculis dure matris et pie p̄ qd̄ trāseunt. Lū igitur post cruciationē illoꝝ ad orbitā p̄ueniunt et craneū figurā h̄st. qd emispī. ab alterutro p̄aniculus sepa⁹ grossus dure mīri ḡpar qd tunica dī sclerotica sup̄ os emispice concavatū locata. Post quā ex neruo sc̄strat alius p̄aniculus p̄t mātri cōpar qd sc̄dina noīs et sup̄ priorē locat. Et demū neru⁹ anterius p̄ducit in crystallinū cuius qdē suba in p̄aniculū dilatata tunicā cōstituit locatā sup̄ priores retinādicta. In cuius capacitate humor locatā vitreus vitro filis liquefacto. Ante vero hūc crystallinus vel glacialis situat humor. Sup̄ quē tunica ponit crānea dcā tela vt in

ter p̄ncipale et sc̄barū ac nutritū et eius sup̄fluū distinguit. Crystallinus enī nutrit ex vitreo: ipsiusqz sup̄fluitas albugineus extat. et ipa qdē emisperice anterius extensa ori et retina. post quā humor locatur albugineus albugini ori ḡpatul. Deinceps tunica dīcta est vtea colori vte cū colorat simillima: qd oritur ascēdina p̄forata ens. Unus foramē pupilla ne ipsius colore p̄hibeat vidēdi actus. Est nāqz receptiū coloris qd sine colore: soni vero abonū h̄o de aia. Et sup̄ hāc situat cornea lucida porosa: et iō nō op̄sust ipam p̄foratā apparentē existere. Que fm veritatē iō nō sensu qd̄nplex extat et oritur a sclerotica: vt et oēs tunice subales oculi sunt tūc tres. Deinceps ex pāniculo tertio post duos nervi ex pāniculo craneū exterritus vestīcte p̄iunctiva seu p̄solidatiua noscit: oculū: in eius orbitā cū musculis stare cōpellēs: quoꝝ qd̄ ser mouētū et unus vel duo aut tres sustentatiū. Palpebra vero sup̄ior ut oculū in suū actū ordinet: et tueat̄ mouēt sola. Unus qdē tres extat musculi: duo secus lacrymalia deorsū ḡhēdo: sicqz oculum claudēdo: et unus sup̄ius circa palpebre mediū cū dē sublenatōe aperiēdo. Sz circa pdicta dubitare ptingit qd̄ dictū ē post cruciationē vtrūqz neruox ad suū dextrū vel sinistrū vñ p̄cessit redire: cū huius h̄iū trāsserat per Stephanonē h̄o theor. ca. io. ita: Porrectis deniqz dnob⁹ bis nervis ad oculos sit qd̄ latere cerebri ori ē sinistro dextri oculi qd̄ autē a late re dextro sinistri. Et p̄firmat qd̄ cū capitis p̄forat̄ miringa i pte dextra palitica i sinistra: et eō eo qd̄ nervi ori a pte dextra capitis serunt i sinistra: et eō. Jacēt nāqz alterutriqz coiuicē. Cātius i pbl. suis: Contrariū tūc Stephanoni monach⁹ trāstulit: et iō p̄mo p̄ma ca. 2. de anothomia neruox: Quidā qd̄ nō est ga. duit qd̄ ad sectōnē cruceā fine refletiōe penetrat. Inquit qd̄ nō est Ba. ne p̄ntaref qd̄ h̄ fino foret eius cuī ḡaliab. fuerit diligētior imitator. Dicēdū cū appōbatione h̄monis p̄oris. A. nisi p̄ id qd̄ est nō reuerti ad eā vñ neruus īcepit p̄tem. velle haliah. ipz audi re cū unus clauditur oculoꝝ: qd̄ series tūc tolerat illius. Qd̄ firmatur qd̄ vnumqz qd̄ oritur et recipit ab aliquo dignius est vt p̄tendat in partē a qua dicitius p̄redit cū p̄fectius a suo p̄ficiente qd̄ iphius sciariat qd̄ in oibus est cōspicere. ita vero se h̄ sit dextera ad dexterā et sinistra ad sinistrā. sinister igitur nerus dexterā sinistrā dexterā vero ecōuerso sinistratus dextratus tādē. R̄ndeō et Lassio qd̄ nō es̄p̄t ait oīo oppositā p̄cussioni mollificari pte eo qd̄ neruox positiō tēdat i opposita vñ surrexit. Sz magis et maiori lesionē acutioriqz cāta ex ipulsionē instri i pte op̄positā p̄ti percusse. Plaga et illuc strictior nō valet ut reliqua expurgari. Est autē oculus cōplerionis aquae et de sensu et sensato: et gnto de ge. aialiu. In ipso nāqz p̄dominabilis alijs alimētis magis. Emiscū qd̄. n. plus fm potētā huius vñāqz qd̄ fm nām q̄rto methau. Qd̄ ostendit qd̄ aqua est ip̄ressionū sulcēptiua et reditiva: qd̄ et indicat oculi perforatio. non enim aliquis humor hinc v̄r intantum ut aqueus euācuari nāqz etiam tereus adeo quoniam virtus visiua in extremo foret tunc oculi sed interius est magis quod situs denotat crystallini. Quod vero non sit terreus appetet: neqz igneus cum ignis nimivm agitetur et resoluatur de facili nihil retinēs qd̄ tamen posuerunt quidam signo isto decipiō oculis

moto vñ lucere: quos fallacie eſt ap̄petetur dicendornz
quarto. Quod si aris. 3i. pbl. visum dicat eē ignis:
dicendū ipm fm alioꝝ opinione ſuisse locutuz qd sit
in illo multoties libro. Aut ddm q ad spūs oculum
nāqz ignis obtinere. Simpliciter tñ in iplo pdiaſ aq. Quin
qz nāqz ſenſibus entibꝝ tactꝝ et gustus: cū qdā ſint ta-
ctus terre: oculus aq: auditus aeris: oſfatꝝ No ignis
Ex ſumali nāqz vaporatōe catur que igne pſicil dñs
lss. Est aut lux actus ſine perfectio dyaphani fm ꝑ
dyaphanū fo de anima. Est et illud quo ſit vmbra in
corpoꝝ opaco. vñ tertio ſerui nālium. Est qualitas q
ex ſua eēntia perfectio ē translucētis fm ꝑ tralucētis
Lumen No est qualitas quā corporis non translucētis
mutuat a lucido: et efficitur ea translucētis actu. Dif-
fert. n. a luce q: lux ē in corpoꝝ per ſe lucido vt ſole
vel igne. Lumen No receptū ex iplo in medio. Est eis
corporis hñtis lucem. Radins quoqz dñ lumē recti
lineoꝝ pūctualr a corpoꝝ lucido imiſſum dyaphano.
Dñ radius lumē ertat et nō eō: cū ex refractōe lumē
ēt cāetur. Splendor aut vel radiositas ē qualitas ex
re refractōe lucentis ad aliquod terſum i medio dñelic-
ta ſicut cū ſolares radii ex ſpeculis et matie concavis
refrancūt. Est at dyaphanū corpꝝ per uū translucētis
nō fm ſe viſibile lucis et tenebre vicit ſuceptivum
vt aere et aqua. Color ſigdem est motiuu ſuſus fm
actu dyaphani: de aia fo. De ſenu quoqz et ſenſato
ē extremitas perſpicui i corpoꝝ terminato. vñ cōmē-
taror. Color ē, ultimū dyaphani terminati. Tertōve
ro ſerti dñlibus: qualitas est q pſicil ex luce: et ſolet
ponere corpꝝ phibēs affectōem lucētis ab eo iter qd
et lucē ſuerit ipm mediū. Color etenī int̄n pſicil
luce: vt aui. vidētur ſonare ſermōes colores in ob-
ſcuo ſolu exiſtere in potētia. Quod et alig eidē ipo-
ſuere. vñ at dicā eē non rōne coloris ut color ſz fm
g. vñ actu. De luce quoqz qd ſit plutes ſuerat opini-
ones. Quidā. n. antiquissimi ut Empedocles dñxerūt
corpoꝝ ſore. vñ Auguſtin⁹ de libro arbitrio. Lux in
corporibꝝ primū obtinet locū. Voluerūt et alij lucē
ſore corpoꝝ ſubam in corpe lucentē: in illuminato
No receptā. Alij No posuerūt lucē coloris quandā
evidentiā ſeu maniſteſtationē: ac ſi qdā ſormalior et no-
bilior ſit iter colores color ꝑ Auenpace dñt ſenſiſſe
Alij quoqz pbahilr dixerūt q: lux nō bñ eē ratu i nā
ſ: intentionale vel ſpūiale tm. dixerūt. n. lucē eē inten-
tōem ſorme corporis luminosi in pſpicuo fm eē ſpūiale
generatā. Veriores at pipatheticorꝝ ponūt lucē vel
lumen q̄litatem ſore realē. Max quoqz opinionū de-
ſtructio aut approbatio nō eſt pñtis inſiſtionis qd ſu-
gdem pbl. ii. per tractau. Extra ſigdem mittere dñ
cū qd ab oculo pducif in medium. Intus! No qñ ali
qd ſuſcipit ab his que exterius. Idropi fm vero
ſciendū q: de hoc tres inueniūt poſiſōes. Quidā nan-
qz priorꝝ dixerūt viſionē pſici extramittēdo: alij iteri-
us assumēdo. Alij aut modernorꝝ vñqz in vnum
collegerūt. Primi No lñ conuenirēt in cōi: diſſere/
bāt tñ multiploꝝ in pticulari. nā iploꝝ alig poſuerunt
ut Emēdocles: cui aſſiſtit Jacob alkindi in de-
diuerſitate aspectus lune: lucē ſeu radiū corpoꝝ ſub
ſorma piramidis hñtis acumen in oculo et baſin ro-
tundā i re viſa vñqz ad ipſā ꝑ mediū dirigi: et talit viſi-
onē pſici. ipſūqz et oculoꝝ tunicis egredi quemad
modū lumē ꝑ latetne mēdranū. Quidā No ut Thi-
meus aduertens q: maximū ēt corpoꝝ cit̄ diſſolue-

retur ex tali vñqz ad aſtra emiſſione corporali: volute
ignē elemētoꝝ mulcebrē nobis cognatū i mediū exi-
revbi coherēt lumē aeris exterioris digrediat ita vt
ad rē ſub ſorma pyramidali pueniat viſaz. debilis eis
nō per ſe ſufficiēt etiſlebat: et ppter hoc diu it res i te-
nebris nō videre. Ertinguit. n. lumē oculoꝝ i tene-
bris. vñ opus ē ipm lame inuari extriseco. Sic aut
iuat̄ coloris ſpē ſucepta repuſit demū ad oculos
quodā recursu: et ita lens ſuſcipit q viſus vocat. alij
No ut Euclides cū ſibi cōparat pſpectiuis poſuet ūt
lincas ſolū ab oculo egrediēt: et triāgulū pſituen-
tes cui⁹ catheſis quātitas exiſtit rei viſe. Hypothē-
mia No radi⁹ vel linea ſupiōrē pte rei viſibilis attin-
gēs: basis No radius ſeu linea pte iſteriorē atti-
gens cuius diameter ē mobilis ſup ptes rei et ſe vbi certi
o: viſio accidit in diameter mobilis ſue fm. A. in ſa-
gitta In hypothēſa No et baſi debilitat̄ viſio quod
euenui eo q: a corpe ſperico luminoso radij pene pū-
ctalit emittitur. vñ in theorematibꝝ pſpectiue poſat
ab oculo eductas lineas ſieri ſpacio magnitudinū i
mēſaz et ſub viſibꝝ tentā ſigurā conū ee: Nūcē qdē
i oculo hñtē: baſiſ aut in terminis cōpectorꝝ. Sc̄bz
et dñtcs viſu ſuceptōe iſtranea pſici diuerſificati ūt
Quidā nāqz ut democtitus ſicut aris. ſane dicēt oculū
aque fore nature et viſionē ſuceptōe cōpletu iſtra-
nea. Sz q: putavit ipm videre quādā apparitionē exi-
ſtere nō recte dixit. Estimauit. n. q: forma viſibilis
ſoret diſcurſus qdā rei viſibilis ad oculos: ita ut qd
male ſoluereſ a re viſa et ad oculuz veniret et tñ ni-
hil de ipſa re diminui viſa cū ſuperficies carcat ſpissi-
tudine oio. Voluit et viſu ſuſcipi ex pictura imagi-
ni ſuſcipit a re diſcurrētis in tunica cornea terſa
polita: ut ſpeculo in aq viſ ſenſit fore viſiuā: cū dire-
rit oculū fore ſpeculu aiatu. Motus aut ē hic eo q
nō ſiat notitia ei⁹ qd vñ aliqua ppter qd aligd deſer-
tur ad viſidentē. Tertiū quoqz mediū tenere volētes
diſerere viſu fore per emiſſionē alicui⁹ ad extra et ſpērā
ſuceptōem ad extra. ſed qd de his tertio et qrtio dice-
doꝝ apparet. Opter tertiu aut ſciendū q: aris.
Enia et alioꝝ peripateticorꝝ q: color intentionali ſeu
ſpūaliter multipliſet ſpēm ſuā in medio lumē ſe affe-
ctus ceu aere vel aq. hic autem illam ſuceptam deſer-
ret oculo. Aer etenī mediante lumine recipit prius
ſpēs rerum: deinde reddit ipſas reti extriseco ut cor-
nē: et hic reddit eas donec earum mor⁹ ad vltimum
pueniat retis. in medio quoqz iſtorum retiuꝝ humor
extat grandinosus ſpēm coloris cōprehendēt et di-
ſiudicāt: et eſt quasi mediū obtinēt inter naturā aeris
et aque. Eſt nanqz natura eius hiſ duabus cēis na-
turis. Ab hinc nāqz per neruos obticos ſpēs deſer-
ſenſui cōi vbi hec ſpūalior redditur. Forme nāqz ha-
bent ires vel quaſuor ordines ſui gradus. Vñ quo-
rum eſt materialis et eſt quē ſeruant in natura alius
in ſenu communi et eſt ſpiritualis: tertio eſt hoc ſpiri-
tualior magis in virtute factus estimativa. et tādeꝝ
ſpirituatur deinceps amplius donec in intellectu ſim-
pliciter ſpāalem et vniuersalem deducatur. Enīz ē
q̄res pticulares extra exiſtentes vñſes reddit vña ter-
tia. Sciendū et q: in videndo vñmū qbusdā lineis
intentionibus. vñ auer. tertio. collz. c. de accidenti-
bus viſutis viſiue: et de ſenu et ſenſato. Inuenio
ſtarum lineaz nō bñ intentionē ſu ſeglym ſed ſqz i

selectū: vt. q. ex oculō intelligit̄ extire. pfecte namq; videri t̄ qd accit̄ ab eo nō p̄fici nisi p̄ intentionē basi li neari t̄ piramidū i figura noua: t̄ noua ē vex. Multū tñ h̄ subiectū nisi mediū diaphanū. Ip̄m enī a sua nā habz recipere lumen t̄ colorē huiōi receptōe. Qd aē visio sicut suscipiēdo gdē itra pbāt dupl̄r: directe v̄s t̄ ex p̄nti. p̄mo qdē id immediatus iserēdo qm̄ intus suscipe quoddā ē pati: foras v̄o sicut tactū emittere agere: vt ex sētire t̄ intelligere bēt̄ ex de aia virtū aut̄ visuā ē passiua cō ſhiaciaſ ſēfitive q̄ v̄l̄r passiua erit̄ Amplius cū colori lumen affect⁹ fit qd actiuū si visio exmittēdo p̄ficeret̄. Vtus tūc visuā exiſteret actiuā: t̄ ut̄ fil̄ ſorei actu t̄ potētia respectu eiusdē. Neq; ēt in visione vñū eēt actiuū reliquū passiū: sed abo magis actiuā: cū tñ fo de aia ſcribaſ in oī nā eſſe aliqd. H̄ qdē vt māz t̄ potētiā: alteꝝ v̄o vt formā t̄ factiuū. Eti alij ſēfus visui ſpares p̄ficiūt̄ i ſuscipiēdo t̄ non aliqd a ſe foras emittēdo. Ex p̄nti quoq; m̄rat̄ i pbāto v̄z visionē fieri p̄ alic⁹ et̄missiōeſ qr̄ illō qd emit̄t̄ ant̄ erit ſub a corpore vel qd accidens: non qdē ſba quocūq; modo ſponai cū vidēte t̄ re uifavel ab eo/ dē ſepet̄. Qd q̄drupl̄r pōt̄ accidere. aut. n. erit ſiūcta viſe: aut cū vna pte viſi adiecta t̄ n̄ cū alia. q̄rto quo qz mō ſit ip̄ius diſpoſitio cū vidēte vel ſepata a viſo t̄ vidēte. Primum qdē cē nō pōt̄. qr̄ cū iſinītis ſere viſib⁹ die ēt vna poſſum⁹ ad libitū oculū apire claudere t̄ reapire ſtellās iſpiciēdo: ſi oculus vt orbis ſo- ret magn⁹ b̄eret in aia ri t̄ diſſolui. Pleq; ēt potes di- cere q̄ cū oculus claudit̄ qd emiſſū ē ab eo regrediat̄ In ip̄z cū nihil talē ſit poſſiblē ſaceſ reductionē. Eti- res quātūcūq; eminus. i. lōge videreſ oio i cadē ſi- gura t̄ q̄titate ſicut de ppe. Adhuc ſi auer. P̄tiget vt viſio ſit in tpe t̄ ppe qñ res viſa ſuerit remota. nā pbātū ē. 6. pbicoꝝ oē corpus inoueri i tpe. Quā qdē rōnē nō digniſicar̄ vt. A. d. ſortaffe auctores po- nēt̄ viſu fieri itus ſuscipiēdo rōcinat̄ h̄ au. d. radio lineaſi nesciēt̄es qm̄ h̄ ſriuolū ē q̄ h̄ eos adducut̄. qr̄ au. de radio p̄nt̄ ponere t̄p̄ ſi ſelatū eo q̄ ē breuiſ ſimū i quo radius ē motus vſq; ad ſtellā ſiras. vo- lunt nāq; p̄ſpectiū illuminatiōe fieri i tpe ip̄ceptibi- li tñ. ſicut terrā nullā q̄titatē pbāt astrologi p̄ ſpa- tionē ſi ſtūlū orbiū h̄re. Et ſi vere b̄eat q̄titatē illud tñ ē h̄ Ar. fo de aia dicentē q̄ ex rōeſ exiſit̄ t̄ ſe ſā q̄ lateat nos illuminatio i tpe ſacta i tāto ſpacio q̄g- tū ſit ab oriēte i occidēs i ſpacio v̄o puo ſortaffe poſ- ſet latere. Kursus Vtus viſuā ē in calore: nullū. n. corp⁹ eſt ſubiectū ip̄ius niſi calor nāliſ q̄ ſi ab oculo ſepet̄ tendēs ad rē viſā iſridareſ ſati: t̄ eius āniſhila ſet̄ actus. Neq; pōt̄ dici ſi in vt q̄ egrediēs de oculo ſepet̄ a viſe: t̄ rei ſiūgaſ viſe puta ſtellis cū nulla ſtāc̄ciat̄. ſtinuatio iter reſ viſā t̄ viſentē. Siſe nāq; ſor̄et ac ſi dicereſ aliquē tāgere manu abſcifa v̄l̄ cor- pori ſpentis reddit̄ id qd cauda tangit̄ ip̄ius abſcifa. Siſe t̄ tertiu deſtruif̄ v̄z q̄ cū vna pte viſi ſtinuet̄ t̄ non cū alia: qm̄ nō viſeret̄ totū ſed illud tñ qd offen- dereſ ſeu tāgeret̄. Et ſi ēt non ſiūgaſ cū re non vi- debit ip̄az. Neq; pōt̄ dici viſu p̄mutari in nāz ex eun- tiſ radij t̄ ſieri. q. vñū. Tunc enī cū viſerem⁹ celuz ſp̄oſteret̄ dicere ip̄m in nāz ex eūtis radij p̄mutari: vt ſiat cū eo ſentiēs. q. ſit vñū aliqd: ita vt oñdat v̄l̄ tan- gat ſtellā ſaturni aut iouis: t̄ eā viſeat totā: cui⁹ ſal- litas eſt appaſēs. Quartū ēt nō pōt̄ poni vt q̄ egre-

dsens nullā distinctionē hēat cū vidēte & vīdo: qz nō posset fieri actio cū nibil separātū fīm ar. & Lōmenta. valeat opari. aut quō forma deserret rei vīse ad oculū vel qd ager copulationē cū eo. Propri qd emissiū ab oculo nō pōt cē corp⁹. Nūc āt ondaqz qz nō pōt esse accēs aliqd erūs i eo qd ē iter vīdētē & vīsibile cen- ter sur qz ex oculo foras emittat. qm id erit vel mediū aut instrūm. si āt instrūm vel sentiēs aut reddēs: nō āt sentiēs vt qz stellas sentiat reddēs vīsui qd sentit ide. Adhuc aer nō rāgit qcquid vt stellas firas. Tūrbus oportet qz lux cēt corp⁹ disp̄lū in aere & si celo vīnita cū nrīs vīsib⁹. Absurdū ēt est dicere qz ce li nō vīsui patiāl ita vt aer sit eaz sēfītū instrūm qd crīmē auer. ipingit ga. ingens: Hālien⁹ int̄m appli- cat errori qz estimauit aerē sentiētēz. Qd eius vī ser- mo p̄mo p̄nos. pene sonare dicit. n. se oñdisse i libro de vīsu qz aer lucid⁹ cū quo dītinuāt lumē vīsibile fiat loco instrūi nālis cuius vītus ē filis vītū i cor- pore. Si āt sit instrūm reddens seu deserens & sentiēs tunc tot⁹ aer sensiblē vītutē a nobis recipiet sep̄tū ac multotīc̄s p̄det: & nō h̄ solus s̄ celū totū: & sic celi nā toriēs magna p̄mittabīt mutatōe quotiēs ad ipm p̄uertatū iuitū: qd est absurdū. Neqz est vt mediū qd p̄mo patiat & vīsu postea p̄ficiatur vt sit mediū. Quā. n. vītutē recipiet a vīsu. nō qdeqz vīte cū ipm sit elīm simplex. neqz sensitiā ea nāqz sentiret qd im probatū est antea. Neqz p̄uertatē ex ipo ac gret: cum sol i h̄ efficacior existat. Neqz lumē qm ipm est mediū quo vt dictū p̄ficiē vīsus. Nec calorē aut frigus qz si calorez frigore ente i medio nō esset vīsa. aut si frig⁹ nō calore stāte neqz aliqd i noiatū qz qd dītigat sciri cōtigit vītūqz significari Scōz quoqz auer. nō pōt emitti accēs cū aīe subiectū sit suba tm̄ qz aīa nō ponit i luce illa s̄ itra oculū. nō enī posset cōphende re sensibilia cū nō rāgeret: qz oīs actio & passio sit per cōtactū. Adhuc lūr nō est i oculo p̄ nāz oculi: sed in trāt ipm ab ertriseco: qm si esset de eiū nā tunc vide ret i obscurō. pp quod accidit oculos claudente cre- bre & aperienti vt videat nō certe nisi postqz fuerit illumiatus. Deceptio box⁹ fuit qz spūm p̄ quē sit vi- sio cōuenientē luci estimauerūt esse lucez: credēdo ipsā fore corp⁹. Decepti sunt non p̄az et vīsus falla- cijs: quaꝝ fīm. A. marie errat qz vīnū oculo cōpresa altero videat duo. Huic quoqz fīmoni vt qz oīs ac- tio hat p̄ offensionēz vel cōtactū non vt. A. oīo assen- tire. d. qz nō est p̄ se notū nec oīo manifestū qz oē cor- pus efficiēs debeat ipatiens offendere q̄quis id p̄ in- ductionē i pleriqz iuueniāt corpox: nō tñ est necesse vt oīs actio & passio p̄ offensionē fiat vt cōtactū. pos- sibile nāqz est aliquoz actiones sine offensione fieri sicut ē possibile vt non corp⁹ agat i alind corp⁹ absqz offensione puta itelligētia. Si ḡ qdā corpora rāgendo alia vīo n̄: nēmo pōt pbare h̄ esse ipossibile pp disti- tiā & sitū qz est iter duo corpora vīnū in aliud sine offensiōne opari. Quia tñ p̄ contactū opari in p̄lībus cuenit cadit admiratio qz fiat contactū sicut si famatuū esset actionē sine cōtactū cuenire de ei⁹ tūc opposito con- surget admirari. Et hec quidē rō nigromāticōs vi- gorat & veneficos lz prior sit Ar. verior snia. Vult enī separata nequaqz agere. vnde ho de ge. aialiū: mo- uere non tangens est impossibile. Amplius secundū Algazelem quod emittitur ab oculo si esset accidēs impossibile foret ipsum mōneti cuius mōdū moueatut

nisi corpus. Nec itaqz ē huius rōnis. A. t alioꝝ hu
ius plute sive abbreviatio. Et vniuersis iſiſ his cō/
cludat viſam fieri intus ſuſcipiēdo t nō extramitten
do. Neqz fit ēt itus ſuſcipiēdo vt ſenſit Democrit⁹
qñ viſa tūc diminuerent corpora t cōſumerent ppter
diſcurſum ab eis ſcī quod nō eſt. Ledereſ ēt ſimilit
oculus ex receptōe huīus diffinitōnis cōtinue. Aut
res videreſ tota veſtū ſi m̄ quantitatē quā ſuſcipi
valeret pupilla. Quis ēt moſu in hiſ q̄ de ge. vſr
tollitur t cor. Pofitio quoqz modernorū tertia ex
duabus pfecta impugnat vi t prima. ſecū. n. cōcidit
in viſionis extramiffione. qualis ēt vi que Platōis
cum ponat ſpm retro denuo ad oculum reſtrangi que
nō ſi m̄ opinio eſt noue lla q̄tum iſana. Sufficit ut
q; breuitatis ḡra baꝝ opinionū ſic ſere in cōi deſtru
ctio. P: opter q̄rtū qdē ad primū dōm q̄ Platōis
fuit ſnia t Empedoclis viſu fieri extramittēdo quos
Ar. ipugnat de ſenſu t ſenſato. Empedoclem qdē
quō eni viſus extendereſ viſqz ad altra ſigd co:poſet
exi lat quod ab oculis emititur. hoc nāqz ipoſibili
um vt oñsum pri⁹. Platōne ḥo qm̄ meli⁹ erat dñe
in principio ſtatim aerē lumini oculorū cōiungit; t ita
eoꝝ laboreꝝ excuſare qz ipsos in ſpaciu aer. ſ delatos
copulari. Neqz ēt eſt modū assignare quo luſen lu
minū cōiungat qz cōiunctio vel ſepatio ē, ppr. q:co:po
rū t nō qualitatibꝝ: q̄ uale ē luſen. Neqz ēt quodcū
qz cōiungit cui libz cū non ſit eiusdē rōnis ſi, determi
natū determinatio magis. Adhuc tunica oculi inter
cidit iter ab o luia, phibens eadeꝝ copulari. Neqz ēt
valz q̄ dicit luſen nocte tenebris extingui: t io viſuz
nō fieri. Vnde q̄ ppe extingueret nō calido neqz fri
giido nō ſicco aut humidio qz in hiſ ſit vide. e dūmo
do ſuerint pua illuminata. Ad alia aris. cū alex. diſ
dū q̄ logtur ſi m̄ opinonē predictorū cū nōdū unpro
bassū ipſorū poſitōdem qz ordō idicat nature libroꝝ et
modus eiusdē: q̄ ſuit alioꝝ opiniones nondum ipro
batas ſuſcipere. Adt dōm ad ſi m̄ magis tactū idolum
nō ſore ſi m̄ veritatem in aere exteriori veſtū in hu
miditate albuginei que medio ppo:toꝝ extrinſeo quē
crystallinus irradiat. apparitōes. n. ſuſfuſorū. i. pati
entiū in oculis imaginationes freneticoꝝ melancolis
coꝝ t creticātiū repūtāt ibidem. vnde Ba. p:mo. p
noſticoꝝ. Reſ quas extinēt videre deſorū in tra ip
ſorū erūt oculos. Ad alia auctoꝝ idn:ta dōm eos cū
biſ q̄ illius ſuerunt opinionis ſenſiſſe. Qd. n. vi
ſus fieret extramittēdo, pbaſiliuſ v̄ fronte pma vt
maneſſiſſus ac hinc paſſionū circ a viſuz ptingentiuz
pmptrū ēcās assignare. Et io medic⁹ ſenſitu⁹ h:ac
idui opiniōne. ſi fieri āt intus ſuſcipiendo verius et
oculius. Sic. n. hoc ſe b̄z vt ſnia Ar. t medico:um
qz illa iſeſſualis certa. hec aut̄, pbaſiliſ ſenſiſſa
drīa. 38. Et tale ēt quod patiſ opinio de vniate or
me t eius gradualitate. Ad aliud rōis dōm q̄ color
ē q̄litas actua ſicut ſenſibilis ſenſiſſu alioꝝ q̄rio me
thauroꝝ. Quidā tñ ſenſibile voluerūt qdā cōe mo
tu ſonc̄ aut ſi nō eēt red. ēt tñ mediū illuiaſ viſo
re ita q̄ dictū ē colorē motiuū eē viſus ſi m̄ aciū luci
di. Si. n. viſibile tangereſ oculū immediaſ nō ſiceret
viſio. Duplex nāqz oſ intercidere mediū. vnu acti
uum qdē luſen agens in coloribꝝ eē ſpūale in eo q̄
reddūt viſibiles: alioꝝ dyaphanū vt deſer̄ēs: non
tñ illud p̄gredit̄ ab oculo: qz nūqz inueniūt potētia
paſſiua ſuſma ſuſma actiui agere t io viſus non b̄z aligd

quo in ſe ſagat formā ſenſibilis ſed hoc potius luſen
perſicit q̄ aci⁹ eſt dyaphani. Neqz oſ i hoc ſenſu mo
tū itercidere ſi, mutatōem magis cum ſit ceteris ſpū
alioꝝ q̄to de acciūti capitulis. 2. t. 7. Ad aliud dōz
q̄ non ptingit coangustari oculū in pſpica viſiōe qz
luſen ex ipſo exprimā ſi ſotius vt viſus viſua cuſ ſpū
circa crystallinā adunēt ex qua viſus pſortaf. naſ
Viſus ois vniata vigorofior diſp̄ſa t multiplicata. et
qua vigoratōe pupilla reddīt ad ſuſcipiendū aptiōz.
vnde volentes acutus videre manū oculo vmbra
faciūt: t ideo oculi qui coadunati ſepulti vt pcfspica
tōes approbātūr quod q̄ tartaroꝝ oñdunt. ſoñſi
catur. n. ſpū ſiſibilis t ppric grossus ex mora t cō
ſtrictōe vt perfectius t longius videat. Vn̄ terti⁹
tertiā. c. de ſignis debilitatis viſus. Et apud illos q̄
dicūt puiū veſtere formas viſedī t reliqua ē q̄ glaci
alis motus ſit ſortis cū viſet illud quod elongatur.
Et illud ē ex hiſ q̄ ſubtilitā ipm ſpm grossum habita
tē in ipſo. t reſoluit ſpm viſit ilē t ppric paucuz. Ad
aliud dōm q̄ illud quod viſet ē ſpēs coloris per me
diū ad crystallinū delata. idolum aut̄ in cornea ipſa
aſpiciēt nō tanqz viſibilis a Viſute viſua ſuſceptibi
le iduciſ ſed potius put quoddā corpus exiſtit terſū
ad modū ſpeculi idolum reſiſtantis. hoc tamē volu
it Democritus mō viſum fieri vt ipugnatus ē pri⁹.
Ad aliud dōm q̄ idolum reſiſtatum in ſpeculo nō ē
forma nālis ſed intentōalis magis imutatōez medij
t organi intentōaliter ſeu ſpūalr cauſans nō aut̄ rea
lizer aut māliter. neqz permanēt in ſpeculo ſed con
tinue ad motū inſpiciētis inducitur priori corrupto
alid t diueſ ſum vt in ſex inuitur principi ſ. Neqz oſ
radios ſemp a corpore luminoso excellenter ad ſpe
culū emitti velut in iride mittitur longi⁹ a ſole diſtā
tē: t imp̄ſlionis v chemētōris exūtem materia ēt in
diſpoſitioni ente ſuſceptiua. vnde t luſen medij ſuſ
ciſt ēt debile idolum in ſpeculum reſiſtare. Ad ali
ud dōm q̄ eſt a. cns intentionale: t in oculo ſuſcipiſ
pura ſpēs coloris: id vero p̄t ſe multiplicare in me
diū quoſqz crystalline occurrat: vt declaratum pri
us. Accidens ēt nāle l̄ ſuſiectuz non permutter: po
tēt tamen ſeipm in medium multiplicare ſicut de ca
liditate appetet ab igne i aere emiſſa hunc alterā
do ſuſſiſſue. Ad aliud dicendum vt appuit q̄ ſpēs
coloris ſuſcipiſ in acre illuinaqz oculus ex illumi
natōe medij ita q̄ porificata cornea t dyaphana ſpēs
ſuſcipiſ aere mediāte illuiaſ luſe qdē nō ſicr̄ ſi ſicca i
tempate foret t cōdensata. ad aliud dōm q̄ ſecus eſt
quo ad hoc de viſu t alijs ſenſibꝝ. nā ipſorū ſeſiſſua i
exteri⁹ ſpliata vclut a cētro ei pādunt ſt appz i odo
ratu anditu ac gulfu cū tactu: organū ḥo viſus coa
guſſat vne: nāqz foramē ē artum filr iſm coartant t
palpebre ceu ſc̄ ibit Thime⁹ vt hinc nō ad oēm ptez
ſi in directum ſuſcipiat magis. viſus ēt poros requi
rit ſuſalteroꝝ t ſibi corr. ſpōdētēs i directū audit⁹
āt nō ſed hoſ t alios idr̄iter pbl. u. ad aliud qd̄ di
ſcedū appcēdū ſequeſti. Signoꝝ ḥo dicē
dū: ad primū qdem q̄ huius luſen aī oculos appens
aut ē vi dem̄ itra humiditatē albugineam vel q̄ non
emittitur ab oculo tanqz viſioni cōſerens ſed pouz
q̄ cornea polita vt alia prout tactum relucens terſa.
ad aliud eſpondet auic. q̄ pupilla eſt de hiſ que no
cte lucent t illumināt t iactant radios ſuper ſibi op
poſitum. Huius aut̄ ſunt multoz aīaliuz oculi ſicut

dictorum antea in quibus vigeret lumen instantum per ipsum cerebros caliditatem ut nocte possint medius illuminare luce procedente ex oculis virtute suorum elementorum. Alioquin tamen simpliter dicunt lumen exterius oculorum procedere et illuminare ad modum quo noctiluca ut squame piscium putredies queritur et talia et non aq[ua]les ceteras cqua q[ui]z a. q[ui] si lumen emitteret dicunt medium sic illuminari ut color ostendere i[n] nobis. Quid non multum cogit q[ui] aliquid potest illis apparere; q[ui]d tamen nobis non ostendit eus sit potest visione illorum multum a n[on]a dr[ama]tis. illa tamen emissio si erit non per hoc arguit visionem physici extriseca missione ut sanguinis coloris suscipiat; sed magis ut mediis disponatur. Quid autem dicunt radios iactari ut veritate non brevis q[ui] sic radius est corpus. q[ui]d enim iactat et mouetur est corpus. Quid est ostendunt prospectum eo q[ui] radius ostendit in aliqd sine tagit descendit et refringit. Quibus r[es]undet Ar. q[ui] tales argumentationes soni false; quoniam predicta de radio non sunt propria noia sed transumptione dicta cum nihil de his habet vere. q[ui] enim accedit ab alto putatur descendere. Radius igit[ur] cum non sit corpus motu immobile sed mutatione facta in instanti sicut illuminatio et visio. Ad aliud dicendum q[ui]d oculus alii maiores altero clauso; non tamen est ut aliqd ex eo emitatur; sed magis ut vigoret et illuminetur quasi spiritu aggregato ad suscipiendum q[ui]d occurrit ab extra. Ad alia duo dicendum q[ui] illud q[ui]d emittitur ab oculis mensurante ac basiliisci non est ut eius visio perficiatur extramittendo sed sunt quodam vapores corrupti venenosi. Quid apparet ex eorum grossicie nebulosa cum in speculo velut nimbus appareat sanguinea. hic autem spiritus magis est visionis ipseditus. Ad aliud dicendum q[ui]d susceptores et perfectiores organorum sensus significent actiue secundum reitelligende sunt passim. vni in talibus locutio est propriaria ita q[ui] verbū actionem vere denotat passionem et passio actionem sepe more greco. Aut in virtute sensitiva ut visus est primus suscepit passim; deinde actus quod iniciatus coloratur. Quid so[lo] tasse initititur de sono et vigilie secunda. Quicquid modus visus patitur sic et aliqd agit vel magis agit ut oculi mensurante et basiliisci vapore sumoso infectus ut procedet a tenerum arguta. Ad aliud dicendum q[ui] pdca immissio quam amans in amatum interficit aut odies in oditum nihil ut dicit assertus visione sed quedam sit mutatio intentionis q[ui] fortassis impressione causata in viribus fantasticas ei[us] cui iniititur. Sciendum autem quod secundum interpretantes finiones sapientum imaginum dñe ipsas et sibi coparia efficiantur h[ab]ere secundum q[ui]d ait mouet a n[on]a in qua sicut in superius principiis ordinatur. L[et]er[um] enim quod boni aut praui debet alii cui ex astralitate nativitatis sue pertingere hoc incitat arte ad assertum imagines vel quod filiae. Eius ergo ut hoc imperitis evenire. Sed q[ui] hoc ut esse a causa respectu artis; et q[ui]d nihil operet cum est videamus tales imagines indistincte ex parte subiectis et ipsas impressiones carere cum in quod natum sit assertus et ordinatum. vni quod ab hac secedet positione. Proprius quod theologizantes digerunt hoc ex vigore magis pertingere demonum se acibus implicantibus talibus q[ui] dicant simplicibus et precipue mulierculis plus quam prudenter hinc effectus consurgere has etenim amplius possunt astutioribus decipere. Quia tamen hec persuasio a spiritibus sumpta prius non est methodus. dicendum fortitan magis erit q[ui] m[od]estus portionali suscepta et liquata sic autem ut consonum est illis et per quo sit figurata tunc convenienter lux celestis que est intelligentiarum velut in strictum motu si radiis in hac dispo-

sita primis materiali ut virtus quæda decidat intentio naliter seu spiritualiter unum estimativam illius per quo agit primus imutando quia alijs spiritualior est virtutum alligataz huic simili tunc intentio si lumine stellarum cum interligatis suscitare ut quod intentionale existit sibi portabilis aplius imutet ad amorem vel odium incitando. vni huic operantur de nocte plus quam die ne virtute solis radii aliorum corporum celestium obtenebrent et dissoluant conformati et radios directe super id quod fundit facere posside. Et quod simplices magis alijs sunt quam effectus fortassis evenit q[ui] firmius in his credunt et ideo in his magis per extensitas illorum per gibus talia sunt alterare et imutare. Eius genetivis magis presentio ut quod quid natum hoc accidit opus sit maius disposita ex eius astralitate quo cumque modo surgere iuuari tamen arte. Secundum nam quod Ptolemei aia sapiens opus adiuuat stellarum censemulator fortitudines natum. Aut fortasse venescit ex sui habuit nativitate ut talium fortiter effectus sicut cum ex astralitate principis fere infiniti cadunt in bello; quod non erat ex nativitate tante multitudinis ois evenire necesse per modica tamen valde sepe illicente inclinatione. Aut vero et Algazel ponunt talia et virtute anime contingere qualis est que prophete: Sed differentia. 155. et 156. modus datur aliis. Ed circa predicta huius ultime rationes ex oculorum sumptis coloribus dubitare contigit quoniam si ut terminatum visus physicus iterius suscipiendo tunc oculus erit absque colore cum color iteris est phibetur alios videri ut apparet de aia tertio. nam intus appens phibebit alium et obstruet. Rursus oculus est diaphanus quius et proprie cornea quam inquit coloribus variari sed diaphanum est sine colore; ciusdem hoc amplius ut per tactum color est ultimum sive finis dyaphani terminati sed oculi dyaphanum est iterminus cum sit trasparēs prius et proprie secundum cornēam. Oculus itaque non est coloratus. In oppositu si plumbi et medici ponentes colores oculorum tres sex quantus. Palin de seleni et sensato: Omnia corpora colorantur: oculus autem corpus. itaque iste coloratus existit. Proprius primus quod scienduz quod quoties dicatur color quod namque visum: et deinceps quod causatur. Prioris huius ergo scienduz quod color duplicitur ut accipi. Unde quidem continet et extensus put id est quod visibile. Ipsius autem est color iuxta illud quod dictum est color est motuum esse. visus secundum actum dyaphani et talis oculus est albus et supercelestia dñi colorata. vni Ar. de coloribus: aer quidem et aqua secundum seipso nam albi. Ignis vero et sanguis sunt rubicundi. Terra vero est nam alba; sed proprie tincturam dicit multicolor. quod sanguinem quia illud quod videtur est coloratum. proprie namque obum visus est color secundum aerum. sed oculus ut cum ceteris est coloratus itaque erit tali modo. Sustipit enim est color propius et agrestis put in minus ut se habet quam visibile iuxta illud quod secundum est ipsum fore extremitatem sive ultimum propinquum in corpore terminato. Nam de ratione huius coloris apparent duo esse. unum quidem quod sit in corpore terminato non dyaphane cum illud sit potius medianus coloris de latius in organum: aliud quod sit unmixtus solus. Est namque color sicut sonus odor et sapor qualitas tertianus quodam causataz a primis mediatis his: circa quod tactus existit et filii gustus put quis tactus existit ut visum. 42. sed autem hoc color continetur ex primis dyaphani luminos in corpe non propinquuo sive terminato. vni color h[ab]et ille causit ut in talis vel huius mixtionis proportionem.

Quare Auer. de sensu et sensato: Color albus sit ex admittione ignis clari sine lucis cum elemento marie dyaphano puta aere. Quas dicit. aialium quanto: Albus vaporosus aer eribet inclusus in oibus. Nigredo vero catur et ignis turbidi per mutatione cum elemento minime diafano cum terra. Medius autem color ex his causis sum mediocritate producit. Et quod possunt multipliciter variari colores erunt multi et sere infiniti: theorice: primo c. ii. h. numero dissimili vocentur. Propter quod est sciendu per oculos colorum diversimode repunctione expressi. Quidam n. tres posuerunt. Nam pbl. io. et the. 3. scribunt niger subniger et glaucus. et quanto de gene. niger glaucus varius. In tegni vero glaucus niger et medius. A. demum viridis varius et niger. Quidam vero quantum posuere sicut Joannitius. propter subalbidum glaucum varium et nigrum. A. eti rubrum citrinum plumbum et fuscum. Sed Auer. rubrum subalbidum nigrum et varium. Qui h. videantur dissimilares: prout tamen in unum reduci sufficienter. Nam Ar. humus et Maliab. per colorum subnigrum audiuerunt colorum illud quem Ba. vocat medius. Sed Ar. postea per colorum varium itellentur medius vel subnigrum. A. autem per viridem itellentur glaucum: per varium vero me dium vel subnigrum; ita ut hic concordet optime non enim in numero vero est in forma. Joannitius vero ponens quantum quod practi direntur glaucum tamquam extremum is locum in medio ponens subalbidum ultimum alterum: medius est color erapliauit in duos tanquam introductos gra. Qui autem ab Ar. prescripti multum a proportionatis dissimilares appetuntur numero et claritate. Propter tamen dici quod plumbum et fuscum reducuntur ad nigrum: et citrinum ad glaucum: rubrum ad medius vel subnigrum seu varium. Vel melius quod h. colores non sunt substantia oculorum putacornae vero magis humorum representati se in venis amplius coniunctive. quod appetuntur cum ictus. Color significat humorum abundantem propinqualem. nam rubrum ostendit dominum san. ceterum cholericum: plumbum phlegmatis: et fuscum melie. Auer. vero alter ponit quantum colores et videntur magis quam in venis coniunctive ponens eos super positionem cerebri significare. Quod erit verum si caput rotundum fuerit uniformiter platonatum. Et sunt rubrum vel oculum libum venas rursum significat super positionem cerebri calidum. Et subalbidum quantum frigide notatur: ac niger calidum. Et medius horum duorum ut varius temperantiam ostendit. Propter tertium signum dicendum per Empedocles voluntur casus colorum oculorum ascribere igni et aqua putatis glaucos plus brevi ignis et minus aquae: et tamen ipsos de die non acute videre, propter id gentem aquae: nigros vero econtra: et propter ipsos nocte non profecte videre, propter ignis penuria. Varius autem ad hoc quod melius existit. Sed hoc Ar. superuenientibus iugnat supponens quod permoderata oculum non esse ignis sed aquae et tamen contingere canis colorum oculorum aliter assignare. Nam oculorum quodam sit habentes humidum aqueum plurimum coniuratio: sed autem minus non nulli vero coniurato. h. natus namque amplius humidum sunt nigri, propter non prius ipsum reddi de facilis si vero modicam habuerit et propter oppositum. h. natus autem mediocriter medius erunt exentes horum. Quod maris ostendit aqua cum n. p. f. ueritatem appetit nigra: expansa vero subalbida: sed media mediocris ut sit fusca vel buximoides. hec signum causa coloris satis de genitore aialium quanto particularior est subditum in tegni gntuplex causa sumpta ex parte humoris crystallini et albigei. nam si crystallina fuerit multa vel rutilans splendida aut eminentius putata versus egrotus locata humo est albuginio cuius est

milis ut paucum purus oculus reddetur glaucus immo glaucissimus cum oia coecuratur in uno. Si autem oppositum crystallinum fuerit per subturbidum ipsudo oculi sicut et in multitudo albuginei et ei turbatoe nigerum constituetur. Ex causis autem his bicinde mediocriter percurrentibus oculi color surgit medi. Joannitius vero has in septem erapliauit casus: duas addens ei per visibilis spiritus ut abundantiem ei et claritas cum eis omnis sit: et una ab humoris uiae claritate itensa vel emissa. Omnis isti etiam quantum sumpta fuerit per Ba. a crystallina rutilatio eiusdem opposito. Propter quod est quod est corporis terminati phibente ipsum suscepit aliud color recipere: sed colore proprio et extenso per dyaphanum quodcumque et visibile quilibet coloris noie censem. Ad alia duo sicut dicendum subiectum. Nam de colore cocludunt proprius sumptus. et ea est quantum alterius peritus inducta quod dicitur visus. Conveniunt enim de colore coiter per ipsum visibili motu visus suscepito. Quiesca circa sanitatem narium rerum efficiuntur existentem.

Differentia. 65.

Vobis sanitas sit species subalterna sicut esset ratio interposita vel disiunctio nota. disiunctio debet velut egreditudo monstratur. Quoniam sanitas est calidorum et frigidorum coniuratio quaedam: aut eorum que sunt infra aut ad partem physicas. Et h. itaque iterponatur: aut separationis et diversitatis denotatas pluralitatem species non erit specialissima. Rursum corundem quanto. Nihil est magis sanitatio aut ergo ratio sicut nam aut natura aut extra. Dicatur igitur eadem liter si enim sanitas est species specialissima: et egreditudo subalterna est utique sanitatio secunda a sanitate magis in nam cum oia ipsius comprehendenter copulativa quam egreditatio ab egreditudo noia contra naturam. Ad hunc integrum. Quoniam vero ad totum genus resistentes sanitatis et genus autem relatione dicitur speratum. Malum ibidem. Venera lapsu sunt eadem. I. equa b. que utrumque horum copulent aut forte sunt eadem genere. Sed genera lapsu sunt tria: platonis componis et nature coeis. Quare sane consistente tria est existant genera. Amplius quo. metaphysice tamen: unum utrumque est oppositum. si ergo sanitas est species specialissima et egreditudo subalterna unum pluribus opponere ut sanitas una egreditentibus plurimis. Iudicemus quoties dicitur unum contrariorum touchant et reliquum in topicis. Et priorum huius sunt tres et causae h. de ge. et cor. et methau. quarto. Sanitas autem et egreditudo sunt contraria cum maxime distent adiuvantem. Et h. igitur egreditudo sit multiplex. Sanitas ita quod species est subalterna et non specialissima. In oppositum: quoniam de humana natura. Sanum est corpus cum moderate habuerit ea adiuvantem: quam multitudinis et virtutis et precipue cum fuerint conservata. Dolet autem quando aliquid horum minus aut plus fuerit in corpore: aut discedat et in contrarium fuerit oibus: unde Ba. super hoc inde colera nigra. Non igitur si sanum est quando habuerit haec adiuvantem teneperata. Egrotus vero quandoquid aut sicut totum corpus. I. oibus validus abundantia est aliquod: aut si sicut etiam quoniam generatur particulam quis operibus artis copulante ue verificari dicitur Hippocratem: Multum igitur quantum sanitatis sit una copulata: egreditudo vero multiplex. Quare in tegni dissimiles sanitatem: seu corpus sanum

Simpliciter nō denotat in ipso distinctionē verū copulationē magis igens ipsum fore eucraton a generatione in simplicibus et primis principiis. Eo quale No bis q̄ ex his cōponit organicas. Distinctis autem corporis simplis egrū notā aut disjunctionis apponit aliens id ex generatione aut disteperatu in his q̄ filies h̄nt p̄ies aut non coeq̄e in organis aut in virisq; Qd nāliū fo. c. s. indicat ita eucrasia qd optimū temp̄ dicere: discrasiam aut que deteriora. Indē in tegm: Hanis oia sunt f; naturā: egrotatibus aut p̄ter naturā iquātū egrotat. Lū itaq; nō reperat in egrotantibus oia inquātūq; addat̄ egrotant indicat portionē sanitatis cū egritudine simul existere: et ita sanitas erit vna simplex et perfecta. Egritudo autem multiplex. Eti: p̄mo fa. c. 2. Sanitas est dispositio seu habitus p̄ quam corporis hois in sua complexione et prop̄e tale erit: ut ex eo operationes omne puentiant icolumes. Egritudo No est dispositio non nālis in corpore humano: ex q̄ in operatione eventualiter prouenit nōcumentū aduentu primo. Et est aut cōpierio non nālis aut cōpositio non naturalis. Amplius sanitas h̄z rationē integri et p̄secu egritudo autem oppositi. Quod tale, vero existit idiomabile et simplex: fo ethicoꝝ: et primo magnorum moraliū. Adalū enī et imperfectū rōnē h̄z infiniti: bonū aut finiti sicut dicerū pitagorici. Sanitas ergo sp̄es est specialissima. Prop̄e priū vero scie: dū q̄ gd sit sanitas quidq; egritudo hic et. 72. ostēdet. Species quoq; est sub assignato ponit genere. Qui quedaz est sub alterna dicta h̄ns vices generis et vnde dicit logicus ipsam vicē generis et speciei obtinere. Generis qdem put ad inferiora p̄parat: speciei No prout ad superiora. Quius ratio q̄ ipsa p̄dicat in gd d̄ pluribus differentiis non solu numero s; et spe. Species quoq; specialissima est athoma seu idiosibilis p̄ drias essentiales dividit in in accēa cuius notificatio est vi ipa sit tñ sp̄es et genus nullio mō vñ porphyrius dicit ea p̄dicari de pluribus differēibus numero in eo q̄ gd. Consurgit autem sp̄es cū sit ens rationis ab ente nature reali. Logica enī ois cui ipē p̄sideratio subest intentiones seu p̄ceptus p̄siderat hos put primis applicantur. vnde. A. in principio metaphysice. Subm̄ logice sicut sciens sunt intentiones intellectus fo que apponunt intentionibus p̄mo intellectis s̄m hoc q̄ p̄tuerit de cognito ad incognitū non in quantum ipē fint intellectus et h̄nt esse intelligibile q̄ eē nullo modo pender ex mā sed nō corpea. Sicut. n. ens nature realius ut cōpositū p̄stitutus et mā et forma ita et sp̄es conatur ex genere locū materie obtinēte ex dria forme s; vtraq; dicat totū per modū in partis. Quius quidē sp̄ei est p̄prietas ut distinctiā s̄bla. gen⁹ enī vi genus cū genere careat eo q̄ ipo nihil superi⁹ diffiri minime pot. nec individuum cum dria careat eētiali. sic enī sunt idiosibilia dria. ii. Nosce siquidem genus et sp̄em differre non solū vi cōm⁹ et determinatū verū in non esse vna quandā naturā aut esse: nā genus nō est vnuz aligd phicopꝝ. 7. Sp̄es vero vna quidam ex art natura eo q̄ ipsa sumit a forma ultima cōpletiva que simpli est vna ente in natura s; genus non suscipit ab aliqua ente vna i' rei um natura verū rōe. anū. Non enī est aliquā forma qua hō est animal p̄ter illam ex q̄ est hō. Omnes enī hoīes qui sunt vni us sp̄ei p̄ueniunt in forma p̄stitutiva glibet vnuq; h̄z aīam rationalē. sed non est in hoīē usino et equo cōis

aliqua anima que constituit animal preter illam que
constituit hominem sicut vel equum. Quod si ceter
iam genus una quendam esset natura corporalis ut spe
cies sed in sola consideratione accipitur forma gene
ris per abstractionem intellectus a differentiis. Et
ita unde genus erit logice non autem physice: et de
hoc differentia tactum quid. 29. Sed quia de sanita
te et egritudine loqui non intenditur prout sunt con
ceptus quidam secundum haec considerat logicus ve
rum magis prout primi et forme quedam naturales
particularē concernentes subiectum Sciendum hic
q; sanitas ad tria potest comparari. aut ad eius causas
vel subiectum aut ad operationes Prima quidem
comparatio duplex existit. quoniam aut ad causas p
mos mediatas ut quales sunt causantes sanitatem a
generatione simpliciter aut a generatione in tempore
presenti. Quedam enim sanitas est simpliciter:
alia vero ut nunc. et est tamen virtus a generatione
nam quedam est continua semper talis ut que corpo
ris semper sani. Alia parvus deficiens ab illa ceu que
multum sani: tertia non multus sicut nunc sani. a na
tuitate namque contraxit ut si nunc sine brevi sanitatem
habeat. Et hec mens extat Ha. velut Haly. inelle
xit sane non auctem ut communiter exponitur de sanita
te a tempore ut usu sex rerum administratione cau
sata debita Valendum faciendo inordinatum in tes
gni. Mel quo ad causas secundarias et immediatas
ut est complexio compositio et natura communis et dis
persio. huiusdem ad subiectum facta iuxta compara
tio hoc etiam dupliciter evanit: aut secundum partes sub
iecti sicut sanitas que determinatio inest in membro ut
sanitas ossis carnis et oculi vel finitum ipsum ver
rum per gradus distinguitur differentes finitum q; diffe
runt corpora sana tripudia esse: scilicet sanum temp
mulatum et ut nunc. Aut sit ad operationes sanitatis
relatio secundum q; melius aut deterrimus perhiciun
tur. Est etiam causa sanitatis antecedens complexio
et compositio consimilium. Complexio vero compo
sitio officialius est causa communica. sed proportio et
mensurata harum est sanitas corporis ieiunus: iuncti
terque de egritudine et neutralitate suo modo. Pro
pter secundum quidem sciendum q; Aver. quanto
physico videtur sentire sanitatem esse speciem sub
alternam. Adouens enim hanc questionem ait: Qd
dicatur scilicet per Arist. estimatur non sequi quo
niam est infirmitas est multarum specierum estimatur
ut non sequatur q; carum sunt species contrarie
sanitatis: quoniam sanitas est una et egritudines sunt
multe. Respondens inquit: H; forte videtur q; una
sanitas continet multas particulares sanitates oppo
sitas illis multis egritudinibus. sed non habent no
mina et ideo latet. Tertio quoque coll; capitulo pmo
hanc simplicius confirmat opinionem inquires: Mu
nerus specierum egritudinis est sicut numerus spe
cierum sanitatis: et a cognitione sanitatis cognoscitur
egritudo q; quis opinatam sit q; notiores sunt spe
cies egritudinis speciebus sanitatum: propterea q;
multe egritudines habent nomina: et sanitates illis
opposite nomina non habent. In hanc enim positio
nem communis concidunt logici in suis verbis ut
sunt intentiones coadunantes non parum discordibus
separati. unde et magis puto auer. in hac secundis epi
nioni ut cuius diceret prius ut moris erat emulac
tum.

Ego etiam aliquando dogmatizavi q; sanitas potest referri ad duo: ad subiectum vñ quod disponit t; sic sp̄s extat subalterna quaꝝ puto aher. habuisse intentionem. quod ostendit q; phibornꝫ t collꝫ his: sanitatem diffinit nō in cōi, put cōpetit toti corpori vt ceteri vñ magis fīm q; vniuersiq; debetur pī aiens ipsam bonā dispōnem in mēbro cuꝫ qua ipm opatur actio/ nē quā h̄z per sāi nām aut patit passionem quā h̄z pa/ tu fīm q; dcm est de re. sa. pmo: q; sanitates lut q; plu/ rume. Sed illud non sufficit: qm̄ sicut querit vna tā/ dem cōplexio totius p coalternatiōem cōplexionū p/ ticula iū mēbroꝫ t copositio vna vñlīs in toto ex co/ positionibꝫ ptrialibꝫ ipsoꝫ vt h̄z ēt voluit collꝫ fo. c.i. ita ppter sanitates mēbroꝫ singulares vñlī totiꝫ opus fit ponere sanitatem er cōplexionibus t copositionibꝫ p/ surgenre ptrialibꝫ mēbroꝫ que sp̄s erit sp̄alissima Aut sanitas p̄siderat fīm q; ad operationes refertur et sic sp̄s non est subalterna. S; qd de his tertio ēt di/ cendox apparet in quarto. Dopter tertiu vero sciendū q; sanitas nullo mō pōt verius dici sp̄s sub alterna. Quod appebit si ex qbus mēbris distinctio/ nis phabite monstref qm̄ sanitatis ēt specificum cō/ stitut. Intuenti. n. videbitur q; sanitas put ad sub/ jectū quod qualificat compaf fīm singuloꝫ mēb:orū diu/ versitatē in sp̄x sanitatis pluralitatē trāfīre nō po/ terit cū sic sanitas nō dīrat nisi subō a sanitate ex tali aut dīra sanitatis sp̄s nō constitut dīns ceu albedo i piete t nūe nō differt sp̄e cuꝫ oia alba sint sp̄e idria topicoꝫ q̄rto. Adhuc ēt specifica t finalis dīcit dīra vi operationū iugritas neq; ēt p̄t gradum dencitat maioriatis aut minoritatis sanitatis in subiecto cuꝫ magis t minus sp̄em sit positum nō variare. Neq; sīlī tertio rōne cāp p̄marū: eo q; sanitas h̄cta a gnā/ tione sumpl̄t t pīn sanitas existit sp̄e nō dīns cū ope/ rationes possūt satis in idē cōcidere que formā t sp̄em ar/ guimētan. Nō igitur in his pōi pluralitas subalterna sp̄x sanitatis repiri. Restat ergo tandem intueri qd sp̄em que fīm Boetii sola diffinitur t rei qdditatem cōstituat in eē quod erit facile si reliquias distinctio/ nes p̄sate q; aidaue t at ptes remanētes velut sunt cāe i/ mediate t scđarie t operationes ex sanitate pcedētes Lūm. n. rō sp̄ei vltiue p̄stitut ex genere p̄pinqo t dīa vltima cōuertibili cōpletua cū co cui' est dīra sanitatē sp̄em rei sp̄alissimaz tñ dicere: eo q; comple/ xio cōpositio t nā tertia dicta cōis in genere dispōis aut habitus locatur quod genus sanitatis existit si / cut apparet p sanitatē notificātes. Dperfecte quoq; operationes sunt dīra cōpletua sanitatem tanq; qd for/ male i esse constituētes: t maxie q; sanitas t egri/ do perfectus diffiniūtur per actū fīm quā pīmū ap/ pīren: de morbo primo. c.i. Dpatōnes aut plene/ fore nō pīni nisi vtriusq; existant nature cōplexionis: vñ t cōpositionis t tertie tandem dispōnis cuin sp̄es mēbora totū dicat indiuiduoꝫ cē. Sic itaq; concludit Sanitatem eē sp̄em sp̄alissimaz non autem subalternā. Logici tñ volentes quendā cōceptum cōem predi/ cūt duabus aut tribus abstrahere naturis dicūt san/ itatē sp̄em forse subalternā. Ipsi tñ opatōem nō cōsi/ derant que formalior extat dīra sanitatis a qua tanq; a sinc denoiatur ipsa. Hoc aut p̄firuntur ampliū au/ toritate figdem t rōne. Ar. n. primo magnorꝫ mo/ raliū. 2dū qdem. n. multiiforme: bonū āt vñfor/ me: puta sanitas qdem simplex morbꝫ aut multifor/

mis. hec ēt sīa eiusdem fo ethicoꝫ pretacts. Id idē/ visus ēt quarto topicoꝫ lētre h̄z aliter sup̄uenient̄ exponat logicoꝫ plurimi buius Xitatis ignari. vult eni q; si generi sit aliqd h̄z t sp̄ci. sicut nāq; Xitū oppōnit vitiū sic t iusticie iusticia. aliquid m̄ erit h̄z aliqd generi quod nō sp̄ci. Instantia quoq; i sanitati t egritudine q; simpl̄t sanitati. i. vere t pfecte cu/ ins rō consilit in adunatione copulativa p̄cnis p̄pō/ nis t nāe cōis egritudo ē h̄zia put ipfa ēt cēiūcte i la/ pīu triplicis pōt ēt nāe p̄tacte. sed qdam egritudo cā/ sit sp̄s egritudinis puta p̄onis aut compositōis vel/ virtusq; nāe cōis nulli h̄ziatur: qm̄ nō pot sanitati di/ rectie opponi cū ipfa in copulatōe consistat. opponi/ tū quodāmodo t fīm qd velut mediū extremis vt se/ bris que est in cōplone egritudo p̄prie nō contrariaſ sanitati vere. neq; ēt obalme: apostēma vñ in oculi/ coniunctua. morbus. n. organicus ē apa: dīra. 75. Aher. tñ exponit nihil ēt h̄zum sanitati t obalme/ noiatū. Alij dīo vno noie noiatum ceu in vñto Xitū te iustitia t iniustitia cōtingit. Amp. sexto re. sa. c.i. Optimum in oī genere rex vñū est: male dīo maniſ/ tū ē qm̄ q̄plures sūt. sanitas dīo ē qd optimū. existit/ eni bona dispō per quā aīal suas exercet actēes: pati/ turq; passiones nāles: egritudo āt opposita. sanitas/ igitur oīs vna. quod āt tale athomū ē t priuatū diu/ sione in ptes eēntiales. adūc cui' cā cīt vna sive sim/ plex. p̄ima t imediata t effectus ē talis cū cā t effec/ tus huīsīnōi oīo p̄portionales existat. talis quoq; ē p̄portio calidoꝫ frigidoꝫ siccoꝫ t huī. inadūnices/ debita que respicit p̄plōnem t mēbra cōfilia. ab bac/ nāq; cātūr oī fīm Ba. cū ipfa subā mēbroꝫ t formā/ existat. i7. dīra. Loppositio aut dīa naturali officiālā/ aut vñtas natura cōis potius est effectus qdam re/ sultās ex cōplone. 63. sicut ptes officiales constituūt/ ex p̄filibus. t ptes sunt materia totius physicoꝫ fo. Rursus opatio ē effectus ex p̄dictis naturis veluti/ instris t in Xitute seu aīa vt principali cātas. S; ope/ ratio ē vna cōis ergo t cā sanitatis erit vna. Sanitas/ eni est cā nālis opationis primo de morbo. ca. i. Si/ enim quis est sanus in complone t non sī sanus i cō/ positione: aut ecōtra non erit hic sanus appellādus/ sed neuter magis: in tegni. Adhuc plura regrūtūs/ ad constōnem t maxime alicui p̄fecti q̄z ad ei' de/ structōem: imo quolibz illoꝫ destrucō pluriū de/ struīt t totum vt apparet de voce t locutōe. ii. pbl. t interiorꝫ quarto. c. 2. t. 4. sed sanitas ē qd faciūm/ Est. n. fīm Ba. constructio oīum particularū corpo/ ris fīm naturā: egritudo vero iperfectio qdam t de/ fectus sanitatis. Itidem sicut est in arte ita t in nā cā/ ars imiteſ: sed in arte ita ē q; artificiālū non h̄z ec̄ ar/ tificiati nisi eius ptes oīs integralē habeat velut i do/ mo cuius p̄feciōne regriſ p̄iuncte fundamētuꝫ pie/ tem t tectū existere. per oīum aut subiractōem aut p/ duarīm aut p solius vniuersalitātē corrūpitur ēē dīmūa et/ erit in nā vt in sanitate t egriūdine que maxime for/ me nāles existūt. Nō. n. sequitur q; si est sanitas i cō/ plexione aut in c. positione q; ppter hoc corpori insic/ simpl̄t sanitas cum hec potius lapiant naturam totū/ us vniuersalis. In egritudine vero secus est cuꝫ ex/ lapsu in qualibet natura ledatur opatio omnino i to/ to. ampliis res rōnis cuꝫ sumatur a rebus nature p/ portionantur eisdem. sed in rebus rationis pīta dif/ finitione requiruntur partes omnes coniunctum vt

fit perfecta dissinitio. Interim autem per unius principium interemptione sicut generis aut drie alicuius. 7. to picoru. Sic igitur erit in rebus nature ut in sanitate et egritudine. nam sanitas est sicut quoddam finitum et terminatus. Egritudo autem ut vaguus et indeterminatus. Egritudo enim potius dicit defectum perfectionis que est sanitatis quam nam aliquam realitatis ponat. Itaque sanitas est species specialissima et non subalterna. Propter hanc vero ad primam dicendum quod sanitas essentia liter et absolute est commensuratio calidorum frigidorum et ceterorum. Sed quod subdit postea aut infra aut ad hunc modum non dicit esse sanitatem egritudinis; sed potius subiectum in quo fundatur aut quam remota a qua poterit cari. Aut ar. exemplarum loquitur vel manifestatio et non veritas experientia: quia exempla non requiriunt verificatio: sed manifestatio quod exempla ponimus non quod ita sint et ceterum. Ad aliud dicendum quod peccat per fallaciā propōnis et divisionis. non enim est ar. intentio diuīsim dñe quod sanitas sit secundum naturam et egritudo per nām equaliter: sed p̄iunctum quod sanitas non est magis secundum nām aut eum quam egritudo: quod appetit. subdit enim quod genitio non est secundum nām et corruptio ex nām: uno utrumque secundum nām. senescere enim secundum nām. et neque generatione videtur alia secundum secundum nām: alia vero ex naturā communius sumpta nām. putum principium mortis est ab utra: physico. 2. Ad aliud dicendum quod illuc genus sumit continet et in parte aliquo superiori inconvertibili. Non enim oē quod sequitur et non diversus est genus sed difficile separare quod sit topicorum. 4. Itud enim cōcē ad totū esse sanitatis non est cōcē generis veri secundum quod ipsum in proprias sequestrat drias ex quibus species colosurgit: sed est cōcē potius latitudinis subiectorum secundum quod sanitas reperit in corpore sano multū sano: et cōcē simpliciter egro et medio secundum genitium. Est enim sanitas latitudo magna ut tegni et de morbo principio velut ex primo de re. sa. dcm quod sanitates sunt plurime. Ad aliud dicendum quod in generali latitudine sunt equalia non tamen eodem modo ordinata ad sanitatis partem et egritudinis. In sanitatis nāqz ut declaratur est plōne debent nāc corporis p̄iungit cōcte. In egritudinis autem plōne non requiriunt quod adhinc copulatiue verū sufficit quod disiuncti. Ad aliud dicendum quod tamen vñ vni est oppositum eodem modo oppositioris generis et recto: Autem quod sanitas species specialissima opponit specie egritudinis sicut extremitate oppositum extremo et extremitate medio. directe nāqz ut apparuit sanitas opponit egritudini secundum latitudinem in omni triplici nām. Et opponit secundum genitium egritudini in latitudinem in una parte sola seu duabus. Ad aliud dicendum quod vero est de his quod opponuntur sunt per se et vere. Sanus autem et egrus fortassis non sunt huiusmodi ut se adiunxit cōpatiantur vicunqz ut ostendit dria. 72. ex qua veritas amplius apparet quod sit. cum enim ratio hanc sit marie distare: et mutuo se ex tubo expellere hec per se huiusmodi non sunt contraria. Autem veritas ratione superioris nature in qua convenienter: et non secundum eorum proprias. Ad aliud huius simile dicendum est eodem modo.

Differentia. 66.

Nod vero calidum et humidum existat utrumque de natura humana: maxime secundum annum humidum et calidum est ver. Et quarta probatur. Matria vera veris causa et haec in libro secreto ad alex. quod et s. innat de inge. ca. 8. Tertidē albumasar. 2. introducitorum: Tercius vero est calidum et humidum. Adhuc autem sex principiorum ait sanguinos sciphius veterius i-

vere speculari quod essent et similē p̄iunctū filii factū id iurere: et velut ignis in igne cum sanguinei calidi tunc et humidi et veluti. amp. 2. celi et mundi. Si unum hunc est in natura: et reliqui cum ipsa dividant secundum oppositus drias: sed frigidum et secundum est in natura velut australis. amp. iuxta nam si de genere et colori et complexionis. 1. ca. 2. Ex quatuor incomplexis in aliis repus resultat ter cōbinationes: quare quatuor sunt possibilis: vel calidi et secundi. calidi et humidi: frigidū et humidi: frigidū et secundi: et duo incomplexis sicut calidi et frigidū: secundi et humidi cum se non patiuntur hanc. Ex quibus in aliis persistunt hec oibus cum essent certiorum primaria forma et qualitas: quod et plenum in humoribus reperiuntur: cum filii secundum Iohannem et Isaac sint electi. Tertidē illud ipsum in quo sudor abundant calidus est et humidus: quem sudor a caliditate causat et humiditate tertia aphorismus hoc autem est vere. viii. bip. ibidem: Quā estas fuerit veritas milles sudores in febribus expectare oī. Eti. Illud tempus rū in quo humor causa fluxus et repletio contingit et marie languoris est calidus et humidus. id autem evenit in vere: tercii aphorismi. Malum: Quod plures egrediuntur ac secundas adducit non est ipsatum: sed pestiferum amplius. huiusmodi vero est vere. nam in ipso ibidē accidit mala infestatio aut relqua. ver itaque calidus est et humidus. Oppositum quoque huiusmodi fore temperatum semit. Ha. pplexionis. 1. ca. 3. in parte et in aliis locorum maxime cum sequacibus plurimis. viii. Isaac in diebus particularibus. Ut ceteris iugibus ipsatum: est enim mediocre inter quatuor qualitates. Eti. Circa quod natūra est unum humorum et reliquum cum sub eodem ipsa locentur: sed circa ipsa natūra sunt hieri dissipatū ut hyems et autūnus. amp. quod est sanissimum et inimicem mortiferum extat ipsatum. propter enim ipsatum sanitas et vita consistit. huiusmodi autem est ver aphasias. 3. Adhuc bonitas disponit et robur virtutis praestatur iugamento. Hoc autem p̄cipiat tempore contingunt in vere. Malum: Veneratio in quodam exstat ipsamento. sed hec multipliciter possunt in vere. tunc enim aitalia mouent ad contum quod et sol causat et demon strat in ipsius exaltatione plūstens ut arietis signo sufficienter ut dicunt astrologi pipamēto. Similiter et nobis in corpore extat dispositione: neque plurimum distans sicut hyeme in autūno et inveniunt in quodam operat disposita et medio. ver igitur ipsatum extat. Propter secundum quodam sciendū quod quod sit ver et quod causat. us. ostendit dria. Ipsatum quod quod querit hic ut in aliis est quod institutum et non pondus cum hoc sit dīa. 18. impossibile reperiire. Temporū autem quod institutum reperiit ad calidū declinans in et humidum. Præsupponendo etiam ver in sui naturitate primā re. Propter secundum vero sciendū quod genitium. pplexionis. 1. ca. 4. mitis ostendere ver fore ipsatum est quodam dicentes ipsorum calidus et humidus formatione ar. Theodosius et Stoicos ceterorum. Primitusque illos tangens motu. estimant enim aut euclasiā ex validis nature actibus: mortalem vero ad frigiditatem et siccitatem animal perducere. Huius autem dicunt humidus plūstens et calido: mortalem vero est hec autem in pplexione sibi proportionalē temporū oī deducere quodam alterum adaptabitur veri: reliquum vero autūnū. Ex hoc quidem veteras probant veris ciuitam complexiōnē esse optimā et temperatā cum eo quod calida est et humida: quem dīt non ut hyems frigidum et humidum: neque ut estas calidum et secundum. viii. et ceteris

peramentū volatē cludere. Clemētisq; q̄tuor cōbinatōes anni quatuor t̄pibus adaptare. H̄os fig-
dem ingt dupl̄ deceptas. Primo q̄r conant in annī
t̄pibus quartā oīo inuenire conjugatōem. Secō q̄r
ver hyemē calidins t̄ humidins estimant estate. Si
sunt hoc ait cum ver sit estate humidius t̄ hyeme sic-
cius: tūc humidū ipm erit t̄ siccū. vñ subdit q̄ oī ab
ambobus d̄riam nō ex semisse sed itegraz sumere. cō-
lidū sigdem erit t̄ siccū s̄ hyemi cōparet: frigidū aut̄
t̄ hu. si estati. f̄m neutrū igis cōpatōem itegre scām
calidū erit t̄ humidū: ppter qd̄ ipm oī per se scruta-
ri: t̄ nō ad alia t̄pa tm̄. Amp. h̄z cuiusmōi cōpatōes
autūnus ēt poterit dici t̄patus cū nō fit frigidus aut̄
humidus vt hyems: neq; calidus t̄ siccus vt estas:
q̄re inuste pbant ver calidū sore t̄ humidū cōpatōe
ad alia t̄pa scā. R̄ocinatōem vero q̄tuor cōbinatōes
in t̄pibus ipugnat īgens. Mō. n. si quatuor sunt cō-
plonū cōingatōes oēs īmētrataz ipsas iam ad q̄tu-
or t̄pa oī eē distributas: quod quadā hoc magis p̄su-
asionē q̄d̄ demonstratōe oīdit ita. Si aliq; ē i mundo
eucreticō ordo t̄ oīa sint f̄m melius t̄ nō deterius or-
dinata pbabilitus suis cōmēsurata sore plurima t̄pa t̄
vnū ex iphis dislēmpatum fieri. Mi h̄o ſ̄riūz demō-
strare student vt qd̄ nulluz sit t̄poꝝ t̄patum cū in eis
domineſ: nūc qd̄em frūm: mō h̄o calidum: t̄ r̄uis
siccū: tūc h̄o humidū. Subdit c̄t r̄oem ex sermōib;
H̄ip. per longā p̄structā: cuius vis hec extat. Illō
t̄ps quod patum est putrefactioni t̄ vt ad vnū sit di-
cere pestilentie nō ē t̄patum. tale h̄o calidū t̄ huīduz
sicut adducit ex epidimijs Hippocratis. Que ēt r̄o
introducitur. s. theorice. c. 3. Dic igitur f̄mo abbreviatus Ba. S̄z fortassis aduersariō nō syllogizabif
volenti p̄inducta ipugnare. P̄:ime qd̄em qm̄ quā
do aliq; cōpantur gbusdam l̄z non sūnt talia oīo vt ea
gbus cōpant p̄nt cū eis magis vel minus sore simili-
a vel diversa. ppter quod nō sequtur q̄: sicut ē cōpa-
tio ad vnū ita ad aliud velut evenit in p̄nti. nam ver
cōpatum hyemē ē calidū caliditate multa: sed cōpa-
tū estati p̄px est frūm. s̄l'r cōpatum estati humidū erit
sit plurimū. hyemē h̄o modicū: ppter qd̄ calidū re-
linqueſ t̄ humidū. Neq; s̄l'erit humidū ver t̄ siccū
cū hec sit ipossibilis cōbinatio respectine tm̄. Et ita d̄
autūnus dicēdū cū cōpatus estati plus sit fridus: pa-
rū vero siccus: hyemē h̄o ecōtra: sed fridus ē t̄ siccū
verius ēt seipso cognoscitur q̄d̄ alterius et semisse sal-
te cōpatōe. Id ēt quo Ba. cōbinatōes frāgebat di-
cet aduersarius nō valere cū he repie in elis conser-
uentur v̄l in aliis: nō eni postera p̄nt a priorib; vñ
q̄ separari. Adhuc t̄pamentū d̄itum in entib; cū sit in
sticiale cū calido t̄ hu. t̄ pprie n̄m n̄. n. declinat hu-
mana ad calidū t̄ hu. ceteris ampli. vñ cū calidū t̄
hu. hoc latitudinē grandē obtineat ad ipz poterit cō-
tempatū adduci: quod oēs ante Ba. cōsensere. S̄z
q̄s suffragane Ba. r̄idebit t̄pa non solū cāri ab ele-
mentis: ver magis a supicibus: Dicendū q̄ h̄ con-
currūt vna duo: ppter eni superiora non partū dispo-
nunt̄ esa: t̄ ecōtra per viā cāc t̄ effectus. Sol nāq; solus cāt estatē hyemē ver t̄ autūnū: creticoꝝ. 3.
c. 2. l̄z per alia intensio accidat t̄ remissio. Dicet ēt il-
lus quo hoc cōfirmat nō sufficere: sed suscipit̄ sore q̄d̄
quāndā. Quod fortasse sensit in eo quod dicit p̄-
babilius eo q̄ plura mala sunt studiosis. 4. topi. t. 2
etib; q̄. malū. n. multifaria patitur diuisiōe: qd̄ nō

solum in bis que sunt moīe: verum etiam in rebis
videmus nature contingere: cum hic sermo ho-
nū tangat t̄pamentū t̄ perfectū valde. Adhuc sumi
leer dicit q̄ caliduz t̄ humiduz sapientum parat ad p̄s-
t̄factōem t̄ pestilentiam nō aut̄ remissum cōpātū
quale calidū est t̄ humidū veris. vnde Haly. Que
dā est complētio calida t̄ humida accītalis: t̄ hec est
vitupabilis: q̄r est velox ac p̄t̄factionem: t̄ altera
naturalis ab initio creatōis. vnde accītali assimilat
ver multuz calidum t̄ humidum: nālivero qd̄ humi-
ditate t̄ caliditate cōmēsuratuz. Et ideo inget quis
mirandum de Ba. sore cū in destruciōem p̄t̄tiōis
alicius: t̄ sui cōfirmat̄ em non achiligina vtitur ar-
gumentatione. Sermo enī vñ ip̄ius pbabilitus seu
p̄laſiuſ magis hic oīs. vñ Alfarabius in didascas-
ticis super arti. rethorica. O rōnes passionales t̄ mo-
rales t̄ si mathe vtitis doctoris non pertinet i alī
quo scientijs: neq; oīs vt aliquis eis vtitur cum faci-
ant errare. Et tu inuenies oēs istas in libris Ba. s.
hoc per quod cōfirmat̄ seu pbat̄ in pleriq; librorum
suoꝝ vttutes suas intendit seu vigorat ipsas per ho-
noratōem t̄ reverentias ab hoib; sibi exhibitas p-
pter experientiam egitatis sue t̄ iusticie deinde per ias-
tatoem sui t̄ depressionē aliorū medicorū. Pro-
inde. A. Ba. bāiūlūmōi suscepit̄ sermonē. primo fa-
c. de naturis t̄pum non simplicē sed modificatum ī
gens. Natura veris trahit ad equalitatem in humi-
ditate t̄ siccitate sicut est t̄pamentū inter calidatēs
t̄ humiditatēs l̄z non pbibeamus qn principiū vē-
ris trahat ad humiditatēm quandā: t̄ iñ non est lon-
guinū ab equalitate sicut est siccitas autūni. s̄l'r dōz
ē fine i p̄sūs attrahere ad caliditatēm. vnde primis
aphoris. Ver f̄m principiū sile magis ē crāh hye-
mis q̄d̄ estatis: in fine vero econuerlo. i medio vero
t̄patum existeret. vñ. 2. pulsuꝝ p̄men. c. de pulsuꝝ t̄puz
Veris in medio euci atissima constitutio est p̄t̄nen-
tis: q̄re t̄ corpora sana sunt. f̄m t̄i auic. totuz declinat
ad caliditatē subtile p̄px sōpitam t̄ humiditatē nālē.
Quidā vero volentes Ba. cū suis p̄decessorib; cō-
cordare dixerunt q̄ ver p̄t̄ dupl̄ cōfiderat̄ i aut̄ for-
maliter vel effectiue hoc ē in se: aut̄ effectus rōne re-
sultantis ex ipso in corpe. so: maliter qd̄em id p̄nunci-
at t̄patum: effectiue vero calidū t̄ humiduz. Sed h̄i
deficiunt̄ tm̄ q̄r Ba. derogant̄ cūz ipse simpl̄ t̄patuz
sore afferunt̄: volens t̄patum t̄ calidum t̄ humiduz
opponi. Adhuc quod formaliter h̄z ēt ita effici cum
res sic opereſ vt sortita ē esse. S̄z formaliter ver est
t̄patuz vt dicunt̄ ppter qd̄ formalis t̄ n̄ effectua erit
ip̄ius actio. Adhuc talem effectuz oīs a forma p̄ce-
dere cū oīs operatio originaliter inde p̄surgat̄ t̄ ma-
xime in bis i qb; agens semper existit actu. vñ poten-
tia suscitat̄ ad actuꝝ per aligd̄ forinsecuz. qd̄ dcm̄ ē p-
pter ebrietatis ex mero effectuz. Amp. tolerabilius
ēt dicere ecōtra puta caliduz formaliter sore t̄ hu-
midum: effectiue h̄o tēperatūz. L̄omētator h̄o p̄f-
mo q̄d̄ripartiti vbi ait Ba. ſ̄rie Ptolemeo de hoc
ingt. Ilos iter hos duos sapientes cōueniētā volu-
mus apponere hac rōne. Tenet enī Ptolemeus q̄
calor veris est talis qlis calor t̄ humiditas i cuius q̄ ē
cum tēperamento: hic enī voluit pon̄ seg opinioneſ
magis famosas q̄r tēperata cōpletio q̄ ē vte p̄uicēs
t̄ clementio tēdit magis ad calorē et humiditatē et p-
pter hoc inter duos lagientes non cōtrarietas,

Propter tertium est sciendum quod sol cum pruenit circa equitans lineam sui effectiva caliditate aerem reddit causam et calefaciendo humiditatē superfluā evaporare facit hysmis ita ut quasi humiditas accidentalis exalat aquosa: et remaneat māles aerea; ppter ea qdcm redditur minus humectū hyeme. Et quod caliditas p̄p̄s erit calefacere deinde evaporationē facere et extingue re: ver magis elongat ab hyeme caliditate qd̄ humiditate. Cum vero sol circa principiū peruenit cancer amplius calefaciens mā p̄disposita; exiccat adeo ut ipsi calidū id reddat et hinc qd̄ est estatis. Demū sol a nobis icipiens recedere ad irriditatem quandā convenerit aet respectu estatis siccitate modicū in eo mutata cum qlibet caliditas exiccat: non at quelibet frigiditas humecat: p̄mo fa. Quā vero iōlio a nobis recesserit tunc et frigiditas in aere itendit: non enī radij sibi occurrit insipissati: qd̄ potissima cā calorū. i. meibau. neqz ēt mora iterum. frigiditatis vero intēsione humidū non subtilia: sed remaneat vaporosū aqueū. Similē et sumi vaporosi ex occultis terre et aquis qd̄ a circstante māne resoluti exhibentur aerē. pp̄ qd̄ hyems frigida reddit et humida. Ut at veritas am p̄p̄ inotescat attendēdu: qd̄ ver p̄t duplicitē p̄fiderari ut appetit de calido frigido secco et humido: p̄mo fa. aut enī i quantū vnu: ip̄quin q̄tuor h̄ alia distinctū et sic: ea. est et hu. cū t̄pamento in v̄cunqz cu: p̄por tionē aerī. Nō enī ipli ranta est caliditas vi estatis neqz humiditas ut hyems: p̄portionatu: n. ē acri: qd̄ indicatu: de nā humana ita: Unde si in annū humidū et calidū ē ver. Aut p̄ relationē ad corpū n̄m et sic conjugatu: magis enī alijs nā sua et i se ac relationē actionis quā facit in corpe eis p̄portionabile existit qd̄ aliquod alioz cū sit t̄patum. Ita et ver dicit p̄ipatū suo mō. vñ collz. 2. c. vlt. Loplexio veris ē pp̄ caliditatē et humiditatē. Sed l̄ possit dici qd̄ est t̄ps t̄patum p̄paratōe corpis humani: nō t̄n t̄patum p̄portionē equitatis qlitatu: Siliis et canillatio qlis bec qd̄ veris p̄t de sanguine ad alios humores et distictio filioz fieri. nā languis p̄t p̄lidorari, put est vnu: humoz h̄ alios distinctus: et sic calidus ē et humidus. Est et talis relationē t̄pamenti iusticialis angusti purificandi et curia. Aut, put referit ad corpus: et ita t̄patus existit: cū sit magis dilectus a nā: et tanqz fili: p̄pauis ei: marie. Isaac febriū. 5. et elemētoz. i. Quotus virunqz breuit̄ oīdī. Primo qdē qd̄ ip̄sibilis sit ut postera vnu: a priorib: absoluant cū ip̄a depēdeant essentialit ab eis et nō e: sed t̄pa sunt posteriores q̄tuor elis qd̄ suis qlitatu: hic oīuz sunt cā. Igitur disp̄cibus disponent elo: Qd̄ appareat qd̄: sibi succedunt finē elo: ordinē inuicē t̄pa. Nam estas p̄portio na: igni: ver acri: hyems aque: autūnus vero terre. L̄uz itaqz in elis no sit ponere aliquod t̄patum cu: oīa sint in ultimo alia: id ēt esset aer qd̄ non ē cu: calidū sit et humidus. Et sumaf qd̄ nālūm. 2. c. 9. h̄ Erasistrate arguit non ponente mīliaz humoz vnu: qd̄ q̄ta: piugatio crasia in oīibus existit alīs: q̄re et humoribus: pp̄ qd̄ ver calidū est et humidū alīs t̄pobus relatum. Et. Secdo cum medicus oīa p̄fideret finē effectum qd̄ ex ip̄is in corporib: resultat n̄tis: illud enī t̄peratū qd̄ effectum t̄peratū inducit. Ita ut exsistit ver nāle ut sensus oīdit. Propter quod p̄cludendum ip̄m ad corpus n̄m t̄peratū inter certa tempora existere. Et si aer sit frigide p̄plexionis

valde spūs cōparatione p̄mo secūda ea. de affectione aeris qd̄ nos circūdat. Propter quartū quides ad primum dōm qd̄ auctoritates inducēt cōsiderant ut le cū naturā p̄t alius cōparatur tēpuz naturis. Ad alia duo apparuit quid dōm: verū enī cōcludit aere cōsiderato p̄t alius refert tēporū naturis. Ad aliud dōm qd̄ ver cū eo qd̄ ē calidū et humidū p̄t dici corpori tēperatū qd̄ et caliditatē importat et humiditatē id aliud dōm verū fore si per se cōtingat. p̄ accidens enī aut plectoria prius aliud acq̄sita vel virtutis iudecilitate secus p̄t cōtingere. Ad argumēta enī partis alterius oīlū cōmuniē qd̄ dōm et quo sermo venit. Ha. et quātū eius cōcludūt oīes. Ad aliud dōm qd̄ tēperatū et dissēperatū non sūt directe cōtra ria cu non h̄ sit ea marina distāns que cōtrarioz ē nā. 71. dīa. nā tēperatū ē et medīs. dissēperatū vero vi alterū extremū qd̄ alterī aduersat ex directo. vñ axioma humīmōi verificat idire. te p̄tatiōs. Ad aliud dōm qd̄ vñ est per se: per accidens aut portat ver non minus plurib: alijs fore prae disponit et roboris infinitum. Ad aliud p̄t dici qd̄ illud tēperamentū generatioz ē la:z valde: et i omnibus p̄t cōtingere tēperatū in vere apliū. hoc ēt calidū non refugit humidū cu sit vite causa: et qd̄ h̄mōd: causa generatioz fore cu: generatio ad vitaz ordinat. Et quid similiter dicendū ad iūnd apparuit. O ibus tamē vna p̄t antedicta distinctione iōlo coaptari

Ita p̄dicta heliare p̄tingit. Judicatu: enī autūnū tēperatū fore puta frūm et sic cum: qd̄ nō vr cū Schilareius scribat ver et autūnū exsiste t̄pata t̄pa. Eu: Thco. 7. ca. 4. Verū et autūnū p̄plo t̄pata est i frigore et calor. Pamo vero fa la. de naturis tēpox: Si vero idicauerim⁹ qd̄ in autūno sit fortis qlitas iter caliditatē et frigiditatē: non t̄i erit ab equitale logiqu⁹. Kursus: 4. 1. cāe ac effectus sunt t̄pati et ip̄m cū vnu: causat et reliquz oīdāt: sed id in autūno efficit i media p̄portionē nobis p̄pinqiaus et distantiē ceu i vere cu: ip̄e iniālē circa ingrelū solis in librā sic illud arietis. Pulsus et qui ponor est nāe actus vere et autūnno scribitur magn⁹ et foris: ihcori. 7. ca. 4. cum p̄plexionis t̄pantia virtute augcat et p̄seruet. vñ Ha. ad leuciū p̄m horas veris medias maximos et vehementissimos ut in horis h̄t pulsus velocitate et spissitudine cōmoderatos: timuit autem et autūnū media. Autūnū igit̄ tēperatus. Oppositū qm̄ autūnū est ipsi vite p̄rūm: p̄mo fa:ca. de pulsu tēpox: Egriudinū sciatūm et mortaliū generatioz: ap̄borūl. t̄cua. vnde collz. 4. c. de caulis pullūm exūficio: autūnū etiā senectutis assimilat que ad mortem est semita: complexionum fo. ca. 2. quod autem tale tēperatum maxime. Adhuc tēperatum dicit oīuz qualitatū mediocritatem sufficientem ip̄e autem ficiſſimus cum estate fere: ea. n. ficiſſor autūnū: mediorūm et p̄plexionum primis. Audio tamē qd̄ id accidente magis contingat qd̄ natura p̄pria cum filietur a terra. Autūnū itaqz dissēperat⁹. Propter primum vero et secundū dicendum qd̄ ex prioribus innovat primum ac in argutis secundū. De his enim q̄tuor videntur superficiētus op̄i. suisce. Propter tertium vero sciendum qd̄ autūnū est dissēperatus

potissimum tam in aetatis $\hat{\delta}$ in passim. Primo quod est quod non sit adeo intensa frigida ut hyscine; neque caliditas velut in estate subita tamen immutatio que in eo existit in eadem natali die; nunc ad frigide; tunc mox ad caliditatem magis corpus per aere alterat et permuteat quam diutina mensura frigida aut caliditas intenso; nam non quod repenitum non patitur. Quibus enim in equinoctiali estatim etiam per caliditatem precedentem estatis ac etiam veris. subiecta non subtilis accipit alteratorem et passionem incurrit; dicitur. 14. Quod autem sit distempatus in passim ex argutis apparuit cum ea caliditas praetexta; quod firmat ea quod sol in autuno puenit ad libram ubi cadit et maxime in via cibitia et a. i. gradus ipsius ad tertium scorpionis ceu exaltatur in arietate; ppterque in oppositio loci et combusti. In eo non planetae debet et in primis sol et luna detrimunt patiuntur nisi fortassis saturnus cum exaltetur in libra; et ppter. 21. gradus ita ut ab eis non sic que vite periret velut cum in aliis fuerint signorum partibus. Percepit namque sepe quod ipsi primum lumen serenum reddunt cum. n. 19. gradus puenit arietis ibi secundum Mercurium singulariter exaltatur. Oppositum vero cum ad gradum libre occurrit secundum sicut luna honoratur in tertio librae; deprimit autem in eius oppositio. Non igitur ex parte solis ut aliquis sensere autem natus est tempatus; cum sol non sit ipsum in vere et autuno quem bis distempatus oio. Propter vero quartum quod dicendum appetit. Ad primum igitur dicendum quod Iohannes latens ut dicunt voluit autumne fore ipsatum regnum suum ad nos solis. sed quod id stare nec possum monstrari. Aut iproprie sensit autumne ipsatum eo quod non est in eo tanta caliditas et frigida ceu in estate et hyscine. Et ppter vero dicitur quod tale ipsatum non est vere inmixtu contractum; sed potius in mixta positioem quandam sensibili amplius tempamento causata. Ad aliud scilicet dicendum; autem quod nolunt oio pulsus veris et autunni assimilari; sed aliquis magis. Est namque similitudo magis in motu et genere pulsus; non autem in quantitate ac virtute tenui et ipsius. Ad aliud quod dicitur apparuit. Cum enim solis simili distans non codet modo ipsum in vere et autuno. Et hoc Auct. de celis pulsis similares ponentes in his duobus ipsis bus inquit eos errare penitus. In autuno enim virtutes minute; ppter paucum colorum sunt; pulsus enim in eo est. quod humilis pulsi senectus: quod ostendit vegetabilis siccitate senescencia. Dicitur. 67.

Vnde sub equatore diei sit linea equinoctialis non sit possibilis habitatio ostenditur per Aris. primum si sentientem. 2. metebant et plures ut apparebit aliorum. Adhuc consimilatur rationes non paucis et signis; quod si locus ille foret habitabilis aliis et illis ad has nostras iam puenisset regiones autem quod non solum invenisset ad illos ad nos dehinc invenies; sed nihil non datur interuenit Iohannes et Albategni. Kursus. Hic hoc quadruplicatus; et ultra granus cum astrologorum ceteris distinguentes sufficiens et climata; et hominum habitationes incipiunt primum clima circa lineam equalitatis per. i. gradum cum dimidio et quarta. Amp. ubi congregantur posteriori modo plures cause caliditatis intantum augmentabitur ea quod esse non poterit sicut habitatio cum vita consistet in habitatione et dispositio ipsata potissimum humana; ed hoc est sub equatore; quoniam cum tres sint causae caloris precipue directio; ppterque in equinoctiali et circa hunc locum experientur potissimum. Il-

lic enim adest directio cum sol bis in anno supercessit caput ptranseat eodem ceu cum fuerit in primo ministro arietis et libri; et cum in aliis sit minus elongatur. 24. gradibus cum istabos sit solis maxima declinatio puta. 25. et 25. minuta. Et si est ppterque magna quod cum terra sit rotunda et rotundum circa per centrum suum piorum et mediem magis sit elongatum terrena ibidem plus eleuabitur et magis soli appropinquabit. quod est consummatum ex solis circuli eccentricitate ut apparent tertio Almagesti. sol enim nunc obtinet angulum seu longitudinem longiorum altera in. 26. gradu geminorum quem eccentricitas est duorum graduum cum dimidio. Oppositum autem augustinus in. 29. est sagittarii magis appropinquans terre per duos gradus sicut et semis. Propter quam nimis appropinquatorem quodam mathematicorum zonam interceptam iter circulum tropici capricorni; et circulum prius antarticum in inhabitabilem fore pinguicauerunt sicut in sequentibus videbitur. Sic igitur appareat quod sol in arietate et libra magis appropinquat terre quam transundo geminos et cancrum; ppter quod plus calefaciet. Sicut et morsa considerat cum aliis causis cum dies semper adequentur noctibus. hec tamen non adeo interuenit ut causarum due predicatur. Kursus. Sub tropico canceris de quo dicitur in amplius non est habitatio aut prava et rara a qua loco videtur elongari plurimum respectu sub equatore habitantibus et non transit et nisi semel super ilorum caput in anno ut cum fuerit in principio canceris ppter quod sub linea equinoctiali cum sol habitatoribus appropinquat et bis super illos caput transeat in anno ibidem inhabitabilem caliditatem causabit. Itidem radix ppter directorem praefactam cadentes recti axales ad terram refranguntur in seipso. unde inspissantur maxime et fortificantur primo fa. c. 8. fe doctrina. acrem unum igitur calefacient ut vita sit humane ipsate cetrarius adhuc est reperire terram inhabitabilem ppter eius nimia remotorem a sole ut extremitate sub ponit. Eru igitur regire habitabilem ppter nimiam ipsius appropinquatorem ad solem cum calidum et frigidum sint dura; contrariatuque ratione erit virum quod distempatu opposite; ppter quod cum terra equinoctiali supposita sol maxime appropinquat ipsa videtur inhabitabilis fieri. Oppositum monstratur eorum fama componentium tabulas super arym civitatem quae predicatorum recte est in medio mundi distans ab unoqueque quatuor angulis mundi. s. oriente occidente meridie et septentrione per. 9. gradus. Compositores autem tabularum super civitatem predictam hi in theoria planorum hispalefis fuisse dicuntur. Membroth gigas yconicuus. Iohannes Albategni. Albusmar; et algorismus. amplius locis equinoctialis est medius distans eque ab utroque polo; medius autem virtuosus pfectus et ipsatus est et tremis. Eum ergo versus extrema sit habitatio et te pamentum multo itaque magis erit circa medio qualem locus est quod sub equatore habitabilis itaque erit. Propter primum quod sciendum quod circulus equinoctialis sive equator est unus de sex circulis maioribus dividens sphaera transverso ab oriente in occidentem in duas partes eae: equaliterque distans ab altero polo zodiacum in principio arietis et libre in tersecas; et ideo dicitur equator quod cum sol sit in his duabus signis non diei in unius sae coequantur terra; huic etiisque circulo pars terrae supposita sub equatore

esse notat. Ut autem apparet zonaz seu plagaz terre distinctio sciendu qd quatuor galeli circuloz cognocia li collaterales; quoqz duo sunt vslus meridicu putat palellus antarcticus et palellus tropici bytemalit et duo versus septentrione vcliat palellus articus et palellus tropici cancri denotat in celo. 5. zonas: t per hys et alio. 5. illis oppositas distinguuntur in terra iuxta illud. Quidam matutus: Tondeqz plage tellure p:emunf. Iste quoqz hz paralelli dicant. i. eq distanties no, in qz sum distat tci quis a qrio tc. Sed io ha dicunt: quia vrobiqz equalit distat no magis vnu accedes: aut minus alio: Quod apparet p ea distantiis oiquaqz i tenias. nra a polo artico ad palellum articu seu poluz zodiaci. 33. gradus cu. 33. minutis interueniunt. ab h quoqz circulo ad tropicu cancri. 42. gradus t. 54. i terciat minuta. Inde quoqz ad equatore. 23. gradus t. 33. minutis hz. Et inde adhuc ad tropicu capricorni. 23. gradus. t. 33. Quare. 47. surgunt ples t lerminta: t tanta terti distanta alioz palelloz adinuice quanta fuit poli mudi ad polu zodiaci: t sic demu unde ad tropicu capricorni. Habitatio quoqz duplex existit: quedam namqz est bona vicunqz p:igata que habitatio simplis est, dicenda: nonnulla quoqz p:ua distempata valde: aut pp frigiditate sicut partes due polis appropinquantes: aut pp caliditate vclut loca sub tropicis supposita adeo q: quedam habitatio nra pp ipsa subteperie inhabitabiles denunciantur: sic turpes hns pedes aut prauos non habet. 5. metha.

Propter r: m vero sciendu qd qdam dubitauerunt utru sub linea equalitatis est habitatio: aut non de quoqz numero. Ptolomeus fuisse vt pa dictione Almagesti. Aut eni qdam dicunt q: est possibile vt illud quoqz est sub linea egasante ex terra habitabile: io q: eius complexio est valde bona eo q: solis non plongat obumbratio sup puncta samitatis caput propter velocitatem sue declinationis in latitudine ab equatore diei: t pp hoc sunt estas t p:ems bone p:onis ppter breuitate longitudinis sous a lumitate capitum in virtusqz tropicis. Et subdit qd dicimus est fin estimatione. Huius vero illud qd est sub hac linea habitab nos huiusmodi sciami non cophendimus: qm alijs non puenit ad eam q: sunt in nostris regionibz habitabili bus vslqz in die n: in hunc. vii Albategni fo ca. Linea no sentit cognocialis habitatio. Pleimene enim huius modi nri ips se hanc vidisse p:uentenouim. Ptolomeu et i libro suo nullam inde mentione fecisse dephe dum. Hos quoqz ut imitari Ametus astragatus dicens: Incipiam nunc rememorari loca habitablia terre fin q: scim: et puenit ad nos vi post qd: Et inuenim latitudinem loci habitati huiusmodi q:re fin q: cophendimus et puenit ad nos: Quidam quoqz i altera p:scenderunt p:em asserentes a. sqz abigitate loca sub eq:ore diei non habitata i vi. 2. methau. Duabz extibz decimobz possibilis habitacionis regionis. Hac qd ad superiorē polum q: fin nos: bac aut ad altera t ad meridiem. Ille qd due sole habitari possibles: t neqz vitraue siqz. i. tropicos vmbra enim no vtiqz erit sp ad artu: nunc at habitablia sunt prius loca anteqz subdesiciat aut p:miter vmbra ad meridiem. Quocunqz vlo sub vrla. i. sub polo artico a frigore inhabablia. Et subdit demu: Et qd ad latitudinem vslqz ad habitablia scim habitata. hec hqdem enim pp rigus non habitata vt i: hec ai ppter estu

vñ que extra indicu mare puta in oriente t coluna eracleas: vt in occidente ppter mare vident copulari pp p:inuā esse oem habitabile. Sic igit sentit duas ploras terre v interiacente palelio artico t tropico cancri: t intercepta inter tropicu capricorni: t palellu articu ppter teperi causata ex calo t frigido hz tari. Adedia quoqz duabz intercepta tropicis ab hibus minime icolari: duas quoqz hz extremas ppter gelu minime inhabitari. Hunc quoqz p:senit per oia tulius de Lno Scipionis cuz eius interpre ad acrobiam quoqz: Lernis at eaque terrā. q. gbusdā redimita t circumdata circulus. Et quibus onos iter se matime diuersos t celi vericibus iphi ex virtusqz parte submissos obriguissse vides pruina: medium aut illud maximu solis ardore torridi duo habitabiles: quoqz australis ille in quo q: infestunt aduersa nobis vrgent vestigia nil ad nim genus. hic at alter subiectus alio qn que colitis. Vnde interps eius ad acrobiam: Hoc tu vterqz habitacionis ipatiens est q: r: o: po: ille glacia lis nec aali nec frugi vta ministrat. Illo enun acre corpus aliter quo via nutrit. Adedius quoqz ei: catus t o: maximus eterno astillu continuu caloris virtus spactum qd lato ambitu plurimi occupauit nemitate caloris facit inhabitabile visuris. Inter extremos ve os medium duo maiores vltima medio minores ex virtusqz vicinitatis intemperie spant. In his tm viales a: i es na dedit incolis cape. Vox per oia consors his virgilius nullius fin ad acrobium s: ie expera i georgicas inquit: Quinqz tenent ce lam zone: quarum una coruscō. S: per sole rubens t torrida sp ad igni. Quam circum extreme dextra leuaqz trahunt. Et cruce glacie concreteibus atris Has inter mediqz due mortalibus egris adunat cocelle d:uū t via lecta per ambas. Oliquus quo se signo p:erteret ordo. Vnde eius compansus mirificus verificato: Quidam transfiguratio exacio: Hqz due dextra ccli totideqz hinsta: Parte secat zone quinta est ardentior illis. Sic onus inclusu in micro ostinxit eodem: Lura dei totide plage tellure pmunt: Quaz que media non est habitabilis estu. Nix legit alta duas: totidē inter vrasqz locavit. Temporeqz dedit multa cum f: igore flamat In hac et vt ap parebit amer. opinionē p:eciat cordulensis. Plures haqz antiquoz vident in ea couentre. vii temporibus Mr. t ante et vt vslqz ad ips maxime legis machomiti vt hec plus opinio valuisse. Quā ei quidam interperi affirmant adhuc positionē modernoz dicentes quoqz p:edita loca inhabitablia fore duplicit m:uebant: quidam namqz ppter solis caliditate in illis locis imensa adustuā sicut p:uident pallegati: qui rū detectus aut exploitio in tertio oīdit dicendorū. Nonnulli autem p:odoy antiquorum quorum unus fuit Belenus altrogiani quem etiam Larites secutus est vificator. Dicerunt enim q: mare oceanum ē et p:ansum in latitudinem duorum t. opicorum. Quos quidem annullat Ptolomeus in libro sibi ad artem Ipericam c:parato inquietus q: nullus narravit opificum disciplinarum sicut dicit Larides vificator: Verum illud quod vslum est tpe nostro inueniūt est p:lm habitatu t non est inuentum in illo pelagis quo continet. Et invenita sunt a tropico ethiop: ad linea equaliter robuch vnum. i. decemilia stadia indeqz. 6000. stadia: t. 8. stadia: illus iam perambulata est.

Et scripte sunt enunciationses eius aurilio regis Egypti. Que qdem habitatōes dōnotant a Ptolemeo fo qdripti: et Alfagrano cū alijs saltē q̄tum ad habitatōes que circa tropicū erit canceri qd̄ est magis i tertio appēbit dicendōz. Adhuc nō est dare nām se cisse locū mediū et r̄gatum ags detentū ut nullū p̄se, ctissimoz aialium in eo valeat habitare; ppter quod mare iter virosqz nō intercipieſ polos. Ppter teriiū qdem primitus sciendū q̄ locus sub equatore habitabilis ac ēt r̄gatus ē. Scđo qd̄ sit de habitatōe plage nostre opposite tenēdū. Ppter hīmōi pri mū sciendū q̄ p̄ linea egnocialē duo p̄tingit itelligē aut ocm̄ iter virosqz polos latitudinē distantie et sic p̄fessūt ei⁹ p̄tū habitatōes praeue aut ibitabileſ et marie q̄ sub tropicis et ei⁹ vicine vel latitudinē distatiae vni⁹ grad⁹. Xsus tropicū cācri et alteri⁹ Xsus tropicū cap̄ cornij a medio idivisibili eq̄toris c̄ ūre spaciū latitudo ūc expti sūt saracenoſ sapiētes cētū et terdecē cōtinet miliaria et tertia portiōem miliarij: p̄tinēt vno gradu celi. 5. milia et duas tertias miliarij atqz miliaria. 4. milie et 5. cubitoz fm̄ mēsurā corporis ipati. Cubito ēt pedē cū dimidio p̄tinēt. Cuius gdeſ spa ciū latitudinē ingo fore fz̄. A. marie habitabile et p̄paz tpamentio iusticiali et toti⁹ corpiſ humani: aut cu ti ipate, pportionato ut v̄r inuere. A. Ne aut videſ ar pdcā gratis aſtruere adducā ſermōes ſapiēti et rōes. Ptolemeus quoqz i libro ſibi ad ariē ſpeſ i cā cōpato p̄dictā ſniam p̄firmās ingt. Et oꝝ ne op̄ nemur q̄ zōna pusta cū totalitate ſua ſit ihabitabilis. Iā. n. venerūt qdam i diversis locis ei⁹ inuentum ē plm ei⁹ ihabitari. Et ppter hoc narrat qdā locū me die zōne puste magis habitatū q̄ ſinēs ei⁹. Et apolo nius qdē auctor enūciatōis fecit libru et ſcripſit eū de locis habitatōis q̄ ſūt ſub eq̄toze diei. Et illi habitatōis loca ſūt illa que ſūt in' mediu mīlōi puste zōne: et ſunt loca habitatōis ei⁹ q̄ habitat̄ r̄patoris p̄plonis q̄ loca habitatōis duoz ſiniū ei⁹. vñ Albategni p̄ ſermonē ei⁹ p̄missuz anteſ ſubdit. A. Sane tñ itel ligentib⁹ iſtius linee p̄plonem r̄patam et p̄cipiēduz ē. et p̄bat qz neqz ſol multū remouef ab ea neqz diu tinā morā in ei⁹ directo. ſacit iō tam eſtivale q̄ hyems male ſpaciu in ea bone p̄plonis habef. Qd̄ et ondit et regionibus circūiacentibus in q̄b̄ ſere attigit hoc idē. Ea quoqz firſt habitabile testat̄ Jo. damascenus in aphorismis. In india et apud habitatōes ſub egnociali due hyemes due estatōes: duos autūni et duo v̄a in anno ſiunt. vñ illis fructus abūdantia arbores, p̄creant: et memoria ſubtilis ē et alia multa. Haly aut̄ rodoan medicus et astrologus p̄ſpi. unſ fo qdripti. Dies et noꝝ ē apud illos q̄ morant̄ in linea egnociali ſp equalis et hoc facit q̄ dies nō ſit v̄lo tpe ſupremi caloriz. Et ppter hoc moratōes in ipsa linea ſūt crocei coloris et nō nigri aut bruni ſicut Xsus tropicum canceri cōmoratōes et in ſeo ē aer p̄rehēdēs ipos minoris caloriz eo q̄ cōprehēdit nigros. Hanc quoqz ſniam marie aſtruit. A. p̄io p̄ia. c. i. de p̄plonib⁹ et p̄io fa. c. 8. doctrine fe. t. 9. aialium. Plo. n. ſclū v̄l̄ hunc locū habitabile v̄ez oibus cōpartiorē fore n̄iſ adſint montes aut maria vel aliud occurrēs tpa mentū puerēs: et q̄ oēs dſpōnes morantū in linea egnociali ſunt nobiles filies: neqz ac illiſ nocumen to ipeditur ſenſibili: ſed eoꝝ cōplonibus ſp est filis. Ep̄le. n. p̄e ceteris virilior extitit in hac p̄ſirmando

ſniam. Testans et ad hoc p̄ſirmandū demōſtrat̄ deſ alibi aſtuliffe. Cum bis et ſit Nicolans et Jude⁹ al mageſti cōmētatores. Hoc idē aſtruiſ ſignis: quoni am album aſtar dialogoz ad ſadām libro ait. In re glionibus zinzoſ appet ſtella magna vt ſacc⁹ et noui hoīm q̄ vidit ipſaz et dixit mibi q̄ b̄ lumen modicū ſicur pena nobis et eſt ſemp australis. De ipa queqz cū alijs mibi retrulit Marcus venetus oium quoꝝ vñqz ſcītu orbis maior circuitor et diligēs idagator q̄ tandem vidit ſtellā ſub polo antartico: et emagnas hīſis caudā cuī ſinēt p̄nxit talē ſore ſigurā. Rettulit et q̄ vidit polū antarticū a terra eleatū q̄titate lancee militis longe in appendia et articulū occultatū. In de et nobis cāphorā lignum aloes et verzi exportari nūciāt. Testatur illic calorē intensum et habitatiōes paucas: hec qdem vidit in quadā insula ad quaꝝ per mare adiuit. Dicit et illic hoīes ſore et arietes q̄ma gnos valde hūtes lanas grossas et duras ut ſete ſat porcoz noſtroz. Et q̄ ad huiusmō loca nō p̄z niſi q̄ mare accessus. Adhuc haly fo quadripti. Et alig dicit q̄ in ambobus capitib⁹ et in ſeptētrione q̄ in meridie ſunt hoīes alios hoīes comedētes: et iſtis ſunt hūtes facies corruptas et turpes. Et ego vidi ex iſtis hoīes q̄ dicebant p̄ mūdum euntes ſcīplos vidille uel ut ē reperire et pbalarin. Ethicoz et. 7. Et hermes dixit in libro latitudinis q̄ in ſine ſeptētrionis et meti diei moran̄ ſpūs et diaboli et bestie ledentes alios. Quod aut̄ ſub polo artico ſint hoīes alios p̄dentes adhuc hodie reperit ſicut mihi petro padubanēti re latū ē a dignis ſide viris in perufia. Silr. n. gallicis enſ p̄ibus audiui a ſociorū ſidelifimo. in ſinib⁹ Mo roegie ſore ſpūs q̄multos quos homies ſignaculis crucis expellūt ex illis ſemitas lateraliſ conſtruentes a qbus diversis aboleſ inviſus. Ex his igis teſtimo niſi in diſcas linea eq̄litatis ſore habitabile: et aliquos illuc iuſſe: et itex adueniſſe poſtq̄ ſit trāſit⁹ de hac habitatōe ad illā i qua polus antarticū elevat⁹ apperit: quod nullo mō ſieri potuit niſi p̄ ſub eq̄toze irā ſeudo cum toti ab oriente in occidēs ini ciatur orbi. Preditū totū et rōib⁹ cōuincit plurimis: qm̄ intra tropicū canceri et capricorni ē et habitatio vbi et ſol trā ſit bis in anno ſuper capitū illoꝝ zenith: et p̄ modicū ſpaciū puto mēſis aut duoz vel triū ſeu quatuor. Et eti ſub tropico cācri vbi et ſclū ad zenith in āno caput eoꝝ diu p̄manēs accedit: iuxta ilind Lucani: Muſqz ſlectenteſ vmbraſ ſyene. Et. n. ciuitas ſub tropico canceri ſirmata: i q̄ cum ſol accedit ad primū minutū canceri vna die anni in meridie b̄ ſectanū brā in ſeipſaz versaz: et ad nullā prem declinatā. mul to igis melius ſub linea egnociali cum ſpacium vñ trāſitus ſuper zenithb̄ ibi exiſtū diſter ab alio ſer menſiū ſpecio: et vt ondetur ſuper eoꝝ transiens nō moratur ſenſibili capitū. Quod autem preinducta ha bitentur loca teſtant̄ et Ptolemeus fo qdripti: et Alfagrānus cum alijs in climatū diſtinctionib⁹. De his quoqz iſtis ſere diebus hec incoſtentibus clima ta transcripſit epiftolam frater Jo. Ordelarius ex regione mohabar in die in horis in qbus corpus iacet Thome apostoli dicens q̄ in india ſp est eſtas et non eſtas: qz cōiter ſunt venti q̄ temperant cſlo:em Hyems non eſt ibi: qz ſol. q. ſemper directe ſuper illiſ habitantium transit capita parum declinādo in meridiē et arbon. vnde. 23. die auguſti vidi oculis

sparsis & pbaus q; radius solis ita directe sup capite cadebat habitantiū q; non faciebat umbrā aliquā ex aduerso: t h̄t circa finē contingit martij. Sic igit̄ s̄m hoc v̄ q; circulus paellus in quo illoꝝ figurat capitū eē nīb̄ trāscat p septimū aut octauū gradū Xginis. tūc enī. 25. die augusti sol illuc erat: t per. 22. aut. 33. gradiū arietis: pp̄ qd̄ non vident̄ sic distare ab idūnisi bilitate ēt equatoris nisi spaciū octo gradū t. q. 40. minitorū latitudinali diūtātia. Testaſ ēt q; stella transmontana dicta sic i basso illuc extitit q; vir pōt videri pp̄ter qd̄ arbitraf̄ q; de aliquo loco alto posset vide ri altera transmontana Xsus meridiē. Hoc tū verū nō existit si vt pbant astrologi terra nulli⁹ sit q̄titatis ad celū dūmodo i loco dep̄ſio nō esset qd̄ ipediens visi onē fieri. Dicit̄ ēt q; vidi signa circūvoluētia se circa piea alteri⁹ transmontane: ipam̄ tū nō vidit. Et hoc for te resert esse pp̄ter vapoꝝ multos ascēdentes circa ptes illas. Appar et igit̄ declarata rōcinationis al ſuptio: vñ t pcluſio inſerēt necessario. Eti: Sol pag morat ſupra capitū eoz cenith: imo celerit̄ transit vñ Ptoleme⁹ in libro pdicto ſibi cōpato t pmo fa: cre di d3 ſimo q; terra que ē ſub eqnoctiali ē circa equalitatē: qm̄ cā calefaciōs vna exiſtit q; eſt ſolis oppofitio capitū: que qd̄ ſola nō grandeſ ſacit ipreſſionē: ſz q; magnā inſerti ipreſſionē eſt pduratio oppofitōis. Et ſdeo videm⁹ in autūni pncipio: t circa horā nonā pp̄ter morā maiore caliditatē generari q̄z i estate t me ridie: tſi tunc ſit rectior oppofitio. nā i terra linee ſup poſita eqnoctiali ſol cenith capitū habitantiū non oppo niſ nīſ dieb⁹ paucis deinde etio elongat. ſz ſol cui puenit ad tropicū cancri aut capricorni p eandē viꝝ accedēt t recedēt diu ſit ſup illoꝝ cenith capitū. ſpa ciō enī qnqz dierū aut pluriū nō appetet remor⁹ abi de pp̄ter qd̄ eos incessant caleſacit. Et iō ter: a linee ſuppoſita eqnoctiali eſt temperata. Suppoſite autē tropicis diſtemperate ad caliditatē marie: ſub tropicis enī occurrit mora t pp̄inquitas rectitudinis t pp̄in quitas v̄tualis: qd̄ ſic non ſub linea contingit equatoris: pp̄ter qd̄ Ptolemeus: Dz ut ſit locus hm̄i in habitabilis pp̄ter ſupfluatē caliditatis: t ſi habitatur tunc cū labore quodā t nō cōtinua habitatione. Inceſ ſns at ſolis ſup equatorē diei: t eius pmutatio ab eo ſit cū velocitate. D portet ḡ er hoc q; ſint loca habitatiōnis que ſunt ſub equatore diei tpata. amp. ſub linea eq̄litatis cū dies calidus nocti adequeſ ſp vnuꝝ alte rum cont̄pabit frigidum v̄z t caliduꝝ adeo q; habitatio t cont̄pamentū pſurger: qd̄ apud illos q; circa ſtim: aut ſub tropico habitant nō evenit cancri aut capricorni. Adbuc et multis parū diſtemparis t breui bus vnum pſurgit tpamentum. H̄t ſub linea contingit eqnoctiali. dictum enī eſt illuc fore octo tpai anno: nullum ēt tpum ipſoꝝ in alioꝝ qualitatū excedit ut m̄a. Itidē vbi pſtant venti p̄lini aere cōpantes t radioꝝ refractōes ſolarū phibentes: t leuanꝝ vapoꝝ multi a marib⁹ ſuminiſbus t lacub⁹ color: red dif tpatus. Sed hoc evenit ſub eq̄tore: qz idem contingit intra equatorē tropicū cancri: puta in india ut re citatione adduri Lordellarij vbi minus v̄: qz mul to amplius ſub eq̄litate hiſ caliditas int̄peramentū remittere. Kursus: Radii ſup celeſtium: qz ſub eq̄tore pueniunt ad apiceꝝ conuerti terre diſpersi nō poterunt ſic refrangi vt peruenientes ad ſupſiciem planam aut concavag ſicut ſentiant̄ et perſpectui quod

alijs non ſit contingit locis. Adbuc vbi eſt multa co porum celeſtū radioꝝ reflextio t concuſſus ad inuicē illuc pſſibilis eſt habitatio t tpata: cum nāe ſuperiorum compate in adiuicē ad caliditatē t humiditatē cōplexioni humane tendant pporionatā: vt declaratum dria. io. Similiū t ſol cum alijs planetis p eius ad nos accessum cā gnationis t v̄te t per recessū opoſiti de ge. t cor. fo. cum igit̄ hec meliori occurrat modo ſub equatore locus erit habitabilis t temperat⁹ q; aut̄ perſuadent ḡdam eo q; ſpūs circa nativitatē ſibi ſicus attulit recenter maturas non valz: qm̄ ab in dia potuissz portasse in q ſructus ſunt horā: a c̄mni recētes matuti ſicut Damascenus t Cordelarius testat pp̄ter hoc igit̄ t ſimilia pcluſia ſcludendā eſt ſub linea equalitatis ſore habitatione t ſēperataꝝ adeo q; fm. A. in hoc erit tpamentum iuſlitiale modo ēt ſ. do relatuꝝ.

Lirca extrema v̄o quarti climatis t ide eſt ſēperamentū relatu alicui cōplerionum quatuor ſimpliciū ſdiſtemperatū fm partem t cont̄paturum. In pri mo aut̄ t ſecondo climate pncipio tertij t ſine qui ſer to t ſeptimo eſt diſtemperantia q̄tnor diſtempatus oī no cōplerionibus cōpoſitiſ relata. Neqz eſt dicendum q; pp̄ter caliditatē tollat ſub equatore tpame tum: qz vita ēt noſtra cū calido ſtat valde extenſo nō aut̄ ſic ex m̄ frigido. Qd̄ eſt apparet per primū fa: ca. 2. doctrine ſecunde dicentē aerem quantuncuꝝ calidum ſore frigidum noſtro corpori t marie ſpiritibus ſparatuꝝ. Calidio: igit̄ aer multū hic noſtro eſt corpori ſparatus. Lirca quoqz predicta dubitare contingit: qz Ba. tertia pticula aphorismoꝝ t ſlibi videt ponere regiones temperatā inquiens. Que vere cētiffima euſrata t media zōna orbis terrarū oriens eſt t occidens que per indiam t choum eſt t per regiones quecunqz non multū ab his ſeſſerunt aut̄ ad ortum: vel ad occasum. Ercoſitare vero te oꝝ quas dicit. f. Hippocrates: regiones t orientem occidenſe rectam quandā lineam tansam vt vocatā euſrata ſonam a versuſ qui circa talia certissime intelligas. Mult igit̄ temperatōrem habitationē certissime cōtineri a duabus lineis ptenſis ab oriente in occiden tem quarum vna tranſeat per indiam que eſt locus in oppoſito. Constantinopolis Xsus oriens ſituat⁹ t altera per chouū dictum: hodie lango insulā terraꝝ Hippocratis quoꝝ diſtantia latitudinalis circa. 300. eſt miliaria. he aut̄ linee continent aliquid quinti climaſio: t magnam partem quarti. vñ. i. theorice ca. 19. Temperate regiones que ſub recta poſite ſunt linea ab oriente vſqz ad occidens: t que bis proxime ſunt t confines vt quartum clima in habitantes inter duo extrema caliditatis t frigiditatis ſunt mediij Maly. quoqz approbat temperamentum climatis quartii t tertii declinantis ſupra mare ſalſum. Adbuc Albumasar tertio introductorij dicit ibidem ſore terram prophetarum t ſapientum ſicut in ſecundo etiam apparet quadripartit. Auer. quoqz ſecundo collz: cap. vltimo. Licho ſimilatus laudat quintum p̄e ceteris quod forte evenit quia regionem voluit cōmendare ſuam. Quilibet enim locum naturaliter proprium diligit cum ad ipſis generationem faciat t conſervationem. Nullus quoqz iſtorum locorum eſt ſub equatore propter quod cum tantos non ſit dare inſufficientes negligendo equalitatis linee temperamentum id non videſ ſorc. Subdit etiā ſub lan

re diei non est ipsi ipatum ut multi opinantur hominum et dicit alias declaratū fuisse. Ad primū quidem dōmīnia premissa iocōcussa seruata q̄bi medicis existentes rāq̄ sensibiles et appentes cū medicoꝝ perscrutato sensū nō transcenderat: et quod p̄lm euēnit cōsiderant. T̄pamentū x̄o equatoris q̄ plurimis ē ignotum ut rangeat tacuerūt: que nāq̄ in medicina considerant ex p̄gimento p̄cipiūtur sensibiliori marie Aver. quoq̄ b̄ nō teneo cū le despatiōe. i.e. metha. reddiderit suspectū in his que astrologie consideratōi subdūt ḡegd. p̄misit iuuenescēs: fo celi et mūdi. Aut sortassis asserit sub lance diei. i. sub equatore vbi radins directa et scuat velut lancea: vel vt lances libre ut obuiet. A. hec sentienti. Eius. n. solicitude plurim extitit in illiꝝ alijs obuiatōe. P̄opter h̄mōi s̄m sciēdum q̄qdā mathematicoꝝ direrūt regionē iterceptā iter tropicū capricorni et palellū antarticū nō bitari: tum pp̄ solis circuli ecētricitatē p̄batā a P̄tholemeo. 3. vt dec̄ Alimagesti: et ita pp̄ p̄pigratē: tū pp̄ directōnē: tāq̄ ppter moraz. he. n. tres cāe caliditatis sub tropico capricorni vidēt p̄currē: due at̄ he sub tropico cācri. Quidā quoq̄ voluerūt ibabitabile ipsa se re ppter aquaz unētitatē eo q̄ terra sit versus artuz eleuata methau. fo. P̄rimis sigdē ſuī fūmōes p̄ induci. Adhuc p̄pigras duar̄ ptiū cū dimidia. s. ad terrā maior sole i fine sagittarij ente nō p̄t ob caliditatē habita: oēm penit̄ remouere. Aut tñm concludit̄ solū q̄ circa tropicū capricorni non adeo sit possibile vt sic habitari velut sub circa tropicū cācri: aut sortassis capricorni signū subseqns frigidū et fiscū caliditatē remittit solarē ppter et saturni horietatē ibi domiſicati. Alijs et soluēdū qr̄ l; loca illa nō fint ut appūt̄ ficas hec nr̄a habitata fntq̄ maris illic et aq̄ q̄ plūrime. vñ Maly. fo q̄dripti. Mars tropici hyemalis depopulata. Insule tñ et terra habitabiles sunt non paucē. Qd̄ et vñ posse oñdi eo q̄ ille loc⁹ est derter et superior magis ut sensit aris. fo celi et mūdi. Hui⁹ tñ oppositū fo indicat methauroꝝ: ponēs būc poluz superiorē nostrū ut ceteri astrologi et alterꝝ inferiorem.

P̄opter q̄rtū sigdem ad auctoritates prias aris. et alioꝝ dicēdū aut eos illius fuisse opinionis: quam nūc nō approbo. vel torridā zonā itellererūt ptes illicis tropici p̄pinq̄s que sunt ibabitabiles pp̄ imēlā caliditatē. Sermo tñ relingt aris. ne vltra tropicū cancri sit habitatio: qd̄ appz ex eo q̄ dicit vmbra sp̄ sore ad artū et p̄n⁹ deficēt habitatio q̄ mutet ad meridiē. P̄opter qd̄ dōm̄ q̄ aris. tūc nōdum eripientia qd̄ declaratū est audiuerat. aliquo. n. ptes nūc habitant q̄ olim nō habitabant. fūi nāq̄ eundem methauroꝝ fo. Obi nūc est mare olim fuit arida et eō. et pbl. 15. idicat libyam vltra versiones estivas sore ac vmbraz in meridie iacere. Alexāder quoq̄ fo eorūdem ibidez recitat quō dī q̄ circa syenē sunt ethiopes habitates et q̄ in quolibet ethiopum vmbra cadit ad ptes meridianas. Quib⁹ respondet q̄ si hui⁹ ptes sunt habitate et er dicētibus de his et putatibus cōtradicē. aris. Onofris credit ppter cauma ibabitabiles has ptes sore. aiunt. n. ipsos quātum ad plurima in aqua morari et preter nām quandam viuere: aut sub tropicis habitates vel breue aliqd distantes. vltiora qd̄ tropicū habitabilia ppter cauma. Huius quoq̄ sermonis primū Alexandri. A. pungit q̄ linea egnocialem posuit ipatam. Scđo vero suspectum se reddit

Etin ō isum sit q̄ sub tropicis versus linea egnocialem remittit continue calidū et acgritur ipatum neq̄ saluar. aris. vt ō isum prīns. Ad aliud dōm̄ q̄ aliqui ut appūt̄ ex recitationibus fidelium post ipa P̄tholemei ad nos illinc transēutes puenerē: aut ut inductū ē per librū ad artē spericā et s̄m P̄tholemeū alig puenerūt ad has regiones de locis egnocialiū. Nō enī incōueniēs q̄ idē hō senserit diversis temporib⁹ oppofita. Dicūt̄ ē illuc et arim civitatem indie exire. Quidā tñ aiunt hinc illud aut ecōverso nō posse tranſitū p̄pleri: qm̄ illuc sunt montes qui nām habēt homines ad se trahendi sicut adamās attrahit ferrū. Dicūt̄ et q̄ rident dum attrahūt̄ et attracti et inueniuntur. adbuc Seneca quinto naturaliū qōnum. Et s̄ar qd̄em vt aliaz virtutum ita veritatis in primis amississimus ad inueſigandū caput. Mili miserat centuriones duos audiri narrantes illos longū iter pegilse cū a Rege ethiopie instructi auxilio cōmendatiꝝ primis regibus penetrassent vltiora et aiebāt puenimus ad imensas paludes quarū eritū nec icolenerant: nec separare quisq̄ p̄t̄ ita implicate ags herbe sunt et aqua nec pediti eluctabilis nec nauigio ibs ingūt̄ vidimus duas petras: ex qbus ingēs via fluis excidebat: s̄z siue caput illa siue accessio est nili: siue tūc nascatur in terras seu ex priorē recepta cursu redit nescit. Reserūt nōnulli tñ sore desertuz et locū arenosū plenūq̄ serpentibus et aialibus venenosis et ags dulcib⁹ vt et nullus de facili illinc transire possit. vñ et pax ante ista ipa ianuenses duas parauere oībus necessarijs munitas galeas q̄ per gades herculis in fine hispanie situatas transire. Quid aut̄ illis contigerit iā spacio fere trigesimo ignorat anno. Transitus tñ nūc patens ē per magnos tartaros eādo versus aglonem deinde se in oriēs et meridiē congiando. Quidā nāq̄ dī erūt hoc euēnire p̄p̄ oceānū in v̄trosq̄ tropicos expansum quoꝝ iā p̄empta ē p̄o. alij x̄o caliditatē sub duobus adustiū exītē tropicis. Huius et positionis falsitas iam apparuit manifesta. Et hī qd̄em coalludūt ei quod dicūt fides les nostri paradisum terrenū seu delitiaz sub linea egnocialem versus oriens situatas et muro igneo a terra v̄sq̄ ad celum perfecte vallatum. Hic et cherubin asserūt flāmineo gladio antestare p̄bident̄ volētes adire. In quo Adam et Eva fuerūt p̄ducti: denum peccato gulle expulsi. In eoq̄ positi Enoch volūptuanī et Melyas morituri manibus antiripi. Hūc quoq̄ allegorice flāmeū gladiū audire q̄ volūt caliditatē imēlāz sub capite cranci et capricorni existente vñ. Isydorus ethyologiarū testatur padisum deliciarum in loco alto versus orientem situm ad globū lune fere attingentem. quod idem Beda testatus angelicus. Quod autem intantum elcuetur vt ad globū lunarem. q̄ perueniat ignis speram incurrēt veritatem non continet: nisi nalo cereo alijs subiungatur contorto intellectus. In mappis quoque mundi et ſigurationibus terre conſribitar q̄ ſit locus omni amenitate: conſpicuns hominibus inhabitalis igneo muro v̄sq̄ in celum incinctus in qua et vite confita permanet arbor et alia q̄ plurima: vt expositores genēeos profinentur. Martires autē huīs rei preinducti teſtantur vñani miter de parado buiūſimo di nihil ſentire. Ad aliud iam oſtenſum quid dicendum per predicta. Ad nota chimi et

plurimū tangentia se transulerunt. Ad aliud dicendum q; sub linea equalitatis nō pervenit caliditatis cā p̄cipue. Ad ora enim potissime caloris cā illic mīme vt dictū rep̄f. Effectus ēt directionis puta reflexio in rectū & arem phibetur radioꝝ: tū ppter apicē sūnum rotūditatis ibidē: tū etiam ppter ventos & vapores illic mōros radios disp̄gentes & remouentes Neq; p̄pinq̄itas iñ maior reddit: qn non sibi eidē h̄ operatio accidat ppter motus velocitatem in locis eisdē vt oīsum est prius. Ad aliud dicēdū q; trāitus in anno semel sup cenitū capitū habitantū sub capite concri aut capricorni valde plus vt declaratū locū inflāmat & dislēpat q̄z bini situs sup sumitate capiti habitantū sub eq̄litatis linea cū nor diei equeſt cōtinue & nō iterueniat mōra. Ad aliud dicēdū iā appuis se quō radj̄ disgregent & impotentes reddant. Ipsi enī sub linea eq̄litatis icidunt in cōuerum: nō aut in decanū aut planū. q aut tales satis minime calefaciūt sūm p̄spectivis. Ipi. n. seip̄s p̄pant. Ad aliud dicēdū q; nō est simile. nam vita stat cū elevatiōne majorii calido vt oīsum. 6i. dīa q̄z cū frigido eo q; caliditas est amica nāc: frigiditas aut paralyticās & mortiferum reddens ibidē. Adhuc ratio nec non cōvincit caliditatez excedentē sore sub equatore vt apparuit. s̄ ali bi magis vt sub duob; tropicis denotatis. Ad aliud dicendum q; est dare locum inhabilitatem ppter caliditatem sicut ppter frigiditatem vi sub tropico cācri & capricorni: non aut sub egnociali determinato.

Dhuc circa id quod dictum ventos aerez cōtemperare dubitatur: quoniam ventus oīs frigidus: pbl. quita. Molin: ventus sit ab eratione sicca vt fluat a frigore pulsa: in de mundo sed quod tale non contemperat imo infigidat amplius. Et: ventus causatur ex motu aeris: est nāq; ipsius ppter passio talis aut infigidat. nam motus facit frigidum. Unus signum quia mota infigidant calida pbl. 25. Et vt in plantibus & mouentibus ollas q̄ bulliunt accedit pbl. 5. qd̄ mota denorat aq. Amplius quod calcfacit non dētempat huiusmodi est vētus cum sit in motu vt tactum. Minus aut calefacit unde pbl. ibidem: Motus caliditatem facit. quare in eorundē. 13. & de ge. aīalium sc̄bo: Calidum motū unde pbl. 26. propter quid venti frigidi existentes a motu calidi. Adhuc non cōtemperant ppter aarem humidissimū huius impedimentū cuius est passio. Tidem quia dictū ab eratione ip̄s causari sicca. ventus igitur aerē non temperat. In oppositum quia illud aerē cōtemperat quod depurat clarificat & subtillat ip̄m eius alterationem phibens & corruptionē talis vero ventus extat vt aqua etiam ostēdit mota.

Propter p̄mū quidē sciendū primitus qd̄ sit venus & unde causetur & quomodo. Sc̄bo quot sunt & quales monstrantur. Tertio eoz representativa perigraphia depingantur vt & tandem appareant arguta.

Propter igitur p̄mmū sciendū q; ventus est aer motus a determinato loco ab eralatōis sicce sumose multitudine, sc̄bo apparen̄s metbauroꝝ. Quidaz vero dixerunt ventum sole aereum motū qui detestatur tropicoꝝ. 6. & metbauroꝝ secundo. Non enī quo modolibet aer motus causat ventum cēu neq; aqua fluuium sed solū cuius principium est a fonte originali a quo continue aque cōfluit multitudo. Quod si mutatur quia illud quod sūm naturā suam humiduz est

non est illud quod siccum. sed aer naturaliter est humidus. Primitus enī humiditas sibi adest vt visib; dīa. ventus autem est siccus cum sit exalatio sumosa sicca. Tidē sequeretur ventos vt aerē omnes esse cōtinuos & vnam ventū sicut vnu est aer. Ad buc q; omnes simul flarent si oēs partes aeris simul moveantur: qd̄ est contra sūm metbauroꝝ: continetem duos ventos contrarios non posse simul flare: & de hoc amplius mōstratiꝝ pble. 25. De mundo vero dicitur q; sit aer multus fluens & subitus & subtilis. Seneca questionum naturaliū quarto est aer agitatus in vna partē. Quinto autem theof. ca. 8. Da por est siccus a terre resolutus. curis siquidē descriptiones columnari possunt excepta prima vñcunq;.

Propter sūm autem huius sciendū q; eius causa est dupler. Una quidez materialis vt eralatio sicca sumosa resoluta maxime a terra s̄z: tamē amplius & minus diversificata vt iam indicatū. Altera vero esficiens sicut sol potissime motu suo & calido ac etiam cū alijs plāctis signa. nā saturni cū eo mouet vētos orientales: ven⁹ meridionales. luna cū marte occidentales. Jupit̄ cū mercurio septētrionales. Triplicitas est ignea vt arietis leonis & sagitarij cōcitat vētos orientales. Terrea cēn thauri virginis & capricorni meridionales. Aerea sicut geminoꝝ libre & aquarij occidentales. sed aqua q̄lis cācri & orionis piscis septētrionales. 15. etiam stelle fire poris magnitudinis ornati suo & occasu cōrouent ventos: pbl. p̄ma: & arte sperica Ptolemei: & de aere & aqua cum aphorismo rum terria. Sit autem ita quia ppter calidum subincusum in poris terre eralatio causatur sumosa sicca que eius virtute directe deducitur sursum donec int̄stitutum aeris medium contingat strūm quo refrangit lateraliter & oblique insufflando deorsum. vnde metbauroꝝ secundo: Motus quidē venti desuper: sed materie generationis principium de subitus & obliqui ipsius latitudo. Circa enim terram stat. quare primo s̄: Ricet p̄mū materierū ventoꝝ principiū sit ab inferiori motū & exsufflationē ac turbinis initius ē a superiori & id est in dictū cōe aut sūm plurimū. Propt̄ sc̄bz quidem sciendū ventos sore. 12. in nīe plaga habitationis nocte sūm q; 12. sunt puncta in ipsa. vñ origine sunt vel iuxta. 12. apud astrologos signa. Primū autē punctū est qd̄ proportionat̄ loco equatoris apte orientis vbi zodiaco intersecat̄ imobili; aut vbi ortus equinoctialis & dicitur apoliotes seu solanus & aliquā eurus. Sunt & alij duo huic collaterales finistra equidem sicut eurus proprie dextra vero vt kekias sive vulturinus. quorum primus notatur ī punto parallelli tropici capricorni seu ortu hyemali. alter vero ī punto proportionato parallelo cancri vel ortu estivali. In parte vero meridie sub tropico cancri notetur punctus a quo nascuntur austri siue euro austri vel euro nothus īter eurum & strūm. a finistra vero vt ab. m. puncto nullus ponitur flare metbauro. secundo. sed in de mundo dicitur: Inter libānū & notum quidam libanictum. alij vero libaphynta vocant. Lōmuniter vero austro aſtricum. Qui. punto quoq; proportionato sectiori zodiaci immobilis ab equatore sive ab occasiō equinoctiali per oppositum subsolano. Consurgit Zephyrus sen faniomus: cni siquidem dextra corref-

pondet puncto tropici capricorni vel occasu byemali
ipsi sive aphricus. At sinistra $\text{\textcircled{X}}$ apud paratellum
tropici cāctivel occidēs et inale situa fargetes olym
pia yapia syrosona sive choros. S_z in punto septentri
onis circa polū articū nascitur aptias boreas vel lep
tētrio cui numerū collateralis dexter ē trechias vel cir
tius: simister vō messes sive aglo. Nec autē ventorū
sitatio sumpta plus ē et in eibau. q̄z varro. Gene
ra de q̄nibus naturalibus. et Isidorus ethimolo
giaz imitanſ. Malibbas tñ quin theo. c. s. parū se
cedit ab iſis. nam choz scribit vbi ponitur cirtius.
In oībus autē cōcicit cū alijs. Propriez qd dcm cōe
videtur satis deuianis ab his fallari ut poete. Sunt
subiolans vulturn⁹ curus eous. Atq; die medio
noth⁹ eret aphricus austro. Liru⁹ occasu⁹ zephyr
tulq; sazoni⁹ afflant. Eueniūt aglo boreas et choros
ab aribo. Sunt at horum q̄tuor principales ut a q̄
tuor punctis denotatis venientes orientali meridiona
li occidentali et septentrionali. signis ēt q̄tuor atriventi
ariet. s. capricorno libre et cācro. O cō $\text{\textcircled{X}}$ collate
rales et consocij. Soli autē naue. 16. ponūt eis empe
ria suas in mari naues gubernātes quoꝝ octo vocat
principales et octo mediūculos inter illos aincrurim
q̄s fitos. Huius autē in nostra plaga. 12. fore qm in pla
ga que p̄portionatur huic iter tropicum cancri et pa
ratellum antarticū locata que habitabilit̄ extat me
thauroꝝ fo sunt. 12. h̄c itidē dispositi: et ita. 2. 4. erūt
Apud antipodes $\text{\textcircled{X}}$. i. eoꝝ q̄ habitant fū opposi
tu peccū iuxta Pibolemeū in arte spērica. 2. 4. simili
ter erūt. Scđm nāqz duplicein habitatiōcm superio
rem pretactā duplex erit et iserior ut in vniuerso. 4. 8
sunt venti. Differūt tñ gdam ventorū exūtium in liz
periodi emisperio ab his q̄ sunt in iserion: q̄ qui i liz
periodi orientales in iste. iou occidentales et conuerto
hic. 16. apparent. pbl. et methauroꝝ v̄tūq; fo. O r̄
bahus autē tertia apho:sl. dicit quodam posuisse du
os ventos ppter oīes et occidēs. Alij quatuor pro
priez quatuor: plagas mūdi. Alij. 12. ppter ipa quatu
or: diuisio vnoquoq; in tres mēses. et ualitas et na
tura oīis venti rōe materie ē sicca magis ac ēt frigida
S_z ex parte forme diversificatur per loca vñ transi
tam et pte lolis q̄ elemētaris materie. nam vēti ori
entales: q̄ nascentur sub radiis solis cū nōdū iamē
extat in suo vigore neq; duo sint sub eo erūt calidi me
furate: ac q̄: transēti per loca altiora sicca et modicū
aquosa induūt aliquā si. citatem. Molti $\text{\textcircled{X}}$ q̄ veni
unt de sub sole cu est in eius potētia: suntq; diu secū
Et q̄ per maria et aquatica paludosa p̄mcant calidi
sant et humidi distempate. zephyri autē q̄ flant sole
recedente et inuigorato fridi sunt v̄tūq;: et q̄ loca p
meant multū aquosa. vnde. pbl. 16. Ad agnitudo et
p̄funditas maris est apud occasum redundit ampli
humidi. Septentrionales $\text{\textcircled{X}}$ q̄: distant a solis incel
su et super loca transēti arida cōgelata frigidū sunt et
sicci valde. Temperationis igitur nāc sunt orientales
deinde occidentales dislēmpati autē reliqui. Quoru
samores ēt per se orientales extant magis. Septen
trionales qđem per accidens: deteriores vero meri
ditiones: quasi autē medi occidentales. Nec autē ve
rificant vñ ad inuitū. dispō. n. ma. is montu⁹ et loco
ru desertoꝝ adustoz humidi permixt quandoq;
ut assamaym dicti primo fa. c. 8. docirine ſe ondat
venti. Propriez tertiu $\text{\textcircled{X}}$ scienduz q̄z cōter fū

guretur descriptio ventoz circularis cū que map
pe timpanalis: audiēda tñ magis cū talis fit terrena
firmitas. habitatio. Describat igif figura cū circulis
lineis pūctis et ventis in ea opportunis. Cuius hec
fit reputatio. Propriez quartū autē dōm q̄ omnis
ventū est frigidus ut visuꝝ rōe māe. vel melius h̄ di
cendū q̄ frigidus est ppter ea q̄ depellens aerē no
bis p̄tignū tepefactum calore nostro frigidus sentit
vnde. pbl. 5. Semper corpus nostꝝ ppterum quēdā
tepidū vaporē emittit a se q̄ calefacit ppterum aerez
sicut titio pñs. Ad aliud qd dicendū apparet. ventus
nāqz siccus ē multū: frigidus rōe māe. Ad aliud di
cendū q̄ motus ut motus nō ifridat: imo calefacit
dispōne quacunq; vñ tñ in rebus subtilibꝝ ut aere ac
ēt aqua il. idare ppter quod declaratum in parguti
solutiōe. vel q̄ remouet aliam cām que erat pcepta
potior ifrigidatōis cā q̄ venitus calefactōis ut in sus
flantibus et mouētibus ollas ppter aerē quē impels
lāt in eas et diuisionē liquoris ebūlētis q̄ calidū era
lans remittitur et phibitōe refractōis radiorū motu
aque in ea cōcidēte et ppter velociori ut declarauit p
ble. 5. Ad aliud ēt qd dōm apper motus enī per se
calefacit. per accidēs $\text{\textcircled{X}}$ ut oīsum ifrigidat. Ad ali dōm q̄z aer sit humidus nō tñ ventus q̄ talis pas
sio nō est ipfius tñ sed magis acq̄fita ab exalatoe sic
ca sumosa et solis motu. Similē et ad aliud qd dicē
dum apparet.

Differencia. 68.

Vod carnes limaciārum sint ceteris lauda
biliois nutrimenti ostendit: q̄ etiācē ex
hibentur. silz et cancroꝝ et entibus laudabili
nutrimento quod eorum indicat extenuatio cuꝝ vir
tutis debilitate. Quod antē que p̄scium vñ: quoniā
vna conditionū ut ostendetur laudabilis alimētū est
quod sit facile digestibile. huiusmodi autē sunt que pi
scium cum sint molles quod ipsa cīta ostendit deco
ctio. ppter quod carnes limaciārum et p̄scium sunt ali
oī laudabiliōres. Cuius oppositum tenēt p̄e ceteris
bis carniū ut monstrabitur plures. Sed q̄ quadru
pedum exenti meliores ostendit: ceteris: q̄ nutriti
onis ratio filitudine perficitur. Nutritio enim ē as
similatio nutrientis in nutritiū perfecta. Tales autē
religis nobis similiores exūt ut notant pōnes figure
ac dispōnes omnis corporis vtrinq; et ideo deauicē
humanas ceteris fore laudabiliōres tanq; proporsi
onales marime: quod ostendit bonitas lactis et uani
ad id qd aliorū. Propriez qd Ba. vñ in de ingenio
7. c. 5. porcinas cunctis in nutrimento p̄serre cuꝝ fili
ores ipsas religis nobis incident existerē. vñ alimēto
rū teruo. c. 1. Porcinarum carnium filitudinem est
adiscere ex eo q̄ gdam comedebāt humanas carnes
ut porcinas nullam s. spitionem hātes fū gustuz ip
sarium et odorem. Compertum enim idem iaz a ma
lis receptoribus hospitum et alijs gbusdā et occulta
tum sunt quousq; inuenti fuerunt in eis digni hoīes:
can. fo. c. de sanguine qd nūc ēt actum in alpibꝝ flo
rentinis ab hospite scelerato qui adueniētes decoll
ans et expolians p̄ carnis vendebat porcinis in
quarum comestioe concitati sapore inouevant hoīes
anide. adhuc bis vñ q̄ testudinū carnes iſtircuz et crī
tiorum sint laudabiliōres cum eoꝝ super fluidates in
teitas emitant et sp̄nas cū p̄scis laudant squamo
fiores p̄p qd hmōi elegatiōes. opp̄fū quoq; boꝝ
carnes ondat volatiliū et maxie q̄ pullorū cum iuit.

spate et op̄lōni humāne āpliūs affīnes humānis exē
pus; coll̄ q̄nto ca. si opatio medicinaz possit demō
stratōe op̄bēdi. Sūt etiā mollioris subē ac ratiōis.
qđ aut̄ h̄i plus digōni obediēs ē et penetratōis et de
mū nutritōis celerrime. Itaqz he laude ceteras aī/
cedunt. Prop̄ p̄mū qđē sciend̄. qđ fū caro qđ
tū ad ip̄ins op̄lōnē actuāle sufficiēt on̄suz ē dīia. 42.
Vicet nāqz caro, p̄prie dicat̄ corp̄ calidū et humidiū
mollē ex sanguie ḡnātū et ita tm̄ aīaliū; metabōp̄ra tū
pōt dici in carctibus et sanguie qđ ei p̄portionabile ca
ro. Quid at̄ sit nutrīmētū et quoties dīdra on̄dit. 53.
suscipit at̄ hic alimētū fz̄ qđ est qđ remotissimū adhuc
eris̄t̄ ex corpus; iūta illud p̄mī p̄me. Iūtīes ma
sticatōe: Lāus vero attendit nutrīmētū in eo qđ sit fa
cile digestibile non viscosū grossū modicā h̄is super
fluitatē neqz tñ adeo subtile ut celerius ex p̄tib̄ eua
poret ac familiarē et coinnatā h̄is ei qđ nutrit̄. Xvii
7. ca. 6. appens de ige. et alimētōz ho. Quedā nāqz
multi extat nutrīmētū lantqz nāc humāne affīnes sed
dure lunt digōis et tardi p̄ p̄tes icellus ut porcoz car
nes cuz lunt viscole ac sup̄fluis plene. Aliq̄ x̄o sunt
digōnis celeris nō viscole; lz̄ qđ cuius evaporaī mo
dicuz alimētū et imāsiū dant corpori ut qđ auium
mīmaz. Diversificat et carniū platio penes elemē
tis. Nec et diversificat rōe p̄onis loci t̄pis vite ac
exercitij sicut libri alimētōz on̄dunt et dietarū. Que
sitū nāqz h̄ existit adeo plixū ut m̄ non p̄uus possit
tract̄ p̄poni; tū p̄pter naturā rei; tūqz p̄pter loquē
tūm in ip̄o discordiā cuidentē. Reculerūt̄ vēitas i
dagabif̄ eiusdē. Vlr. n. terrestria et aēra laudabilio
ris et plis sunt nutrīmētū qđ aētica et que terre pluris
qđ que aeris sed nō ita laudabile. Diversificat et nu
trīmētū triplicat et rōe alimentū qđ h̄is p̄dicta extat lau
dabile. Alce p̄te aliti. qđ. n. bñ sapit nutritibilius sit
et laudabilius iuxta illud veteris. Parū dēterior cib̄
et potus. vn̄ Malia. Bonus cib̄ generat malū san
guinē malusqz bonū. Et ex p̄te virtusqz ut sit virtus
qdā occulta iter virtutqz. Nā lz̄ determinat̄ cibus
diffinitē spēbus ascribat̄ histoi. 7. velut bobus oro/
bū porcī glans. Indiduo et attribuit̄; imo et mēbro
et ideo videm̄ aliquos vnū nutrīmētū adoptare ide
qđ laudabilr̄ p̄nutrirī. secus x̄o i alijs: ceu ego ipse
gaudens vidēs lac comedentē et maxie panē im̄scen
tez mor ad vomitū icitor cū m̄ id alimentū sit plurib̄
amētū. Luī qđē cām centiloquiū conat̄ assignare.
vn̄. 7. de inge. ca. 6. Duplex est aptitudinis cibario
rū intētio. vna qđem cibari; nā. reliq̄ familiaris et coi
nata virtus alēdi. Estqz hic sermo i co:pe et audien
tis mensuratio magis. vn̄ alimentoz. 5. ca. 14. Ad
p̄mensuratā p̄onem re ierre f̄monē dignificauit lemp
f̄m tractatus meos oēs et i regimie magis sanatio.
filoz̄ cañ. P̄parationis postenlo: dīia. 22. qđē codem
tertio. ca. i. qđi andies me cōparantez adinuic̄ spēs
aīalium ingre discernere ac discute scrinonez et expi
entia non bene nutritū et pingue gracili et non cibato
spares neqz qđ iūvene senescēti. P̄raua. n. bce. in
insta p̄atio. Prop̄ f̄m x̄o sciendū qđ lz̄ a pluri
mis gentiū appetant̄ pisces qđ italiū āpliū: cum eis
babeant meliores: nullus m̄ oīo p̄posuit vniſormē
nutrimenta coz ei qđ terrestriū et volatiliū. P̄foruz
tū landat Ba. p̄ceteris marinos. Quidā. n. naſcun

tur i marī t illuc morātur. Alij ḥo hinc ad aq̄s pue-
nuunt dulces. qdā vero in aq̄ orūnū dulci: t vtpiutū
mū pascūt in eadez rari⁹ accedētes ad salsa. Alij ḥo
in vtraq; nascunt⁹ t vescunt⁹ q oēs diuerſificant⁹ vt te-
ctū ratione ſpēi loci t exerciti. Speciali⁹ āt comēdat
pifces petrinos cū alijs coꝝ bonitatibus ouicos bu-
glossas torpigines ſcaros laurices trilias pelagines
cephaloꝝ cobios spinulas t ſimiles. De qdrupedib⁹
āt p. eſert non paxt q porcoꝝ carnes t marie in pluri-
mū nutrire. vñ Dicinocru⁹: Porcine carnes qn bñ
digeste fuerint ſanguinē nutritiū optimū. Nibit. n.
melius in nūtrimento corpis iuueniunt maiores tñ
etate vitam⁹. qre alimentoꝝ tertio ca. i. Quid edu-
lio:ū caro porcoꝝ eſt marie nutritiū cui⁹ expientiaꝝ
bñt euide. tiffunā athlete t. s. de inge. ca. 2. Porco-
rum meliores carnes he que ex montib⁹ dei. eſps āt
eis bedi. Et qnto theource ca. i. Quadrupedū caro
laudabilior eſt porcina in calore t i humiditate tpa-
ta eiusq; cibis plūn⁹ t ſanguis ab ea gnatū ci me-
lior eti languie. vñ cañ. fo. ca. de carne. Christiani
dicūt t q̄cos unitant⁹ q melior caro eſt caro porciſil
uestris. Et tñ iponit coll⁹ qnto. ca. de bonitate t ma-
litia carniū hec ſe. i. a. inq: Melior carniū eſt ca-
ro porcina. t ſentit q̄ illa caro fit. q. nālior hoib⁹ q̄
alia caro aī liūgmbulantiū t expientia h̄ doceſ. Et
hi aio respererūt magis has carnes put plurimum
dant alumenium corporibusq; nr̄is ſimili⁹. Qd c. n
ualementes onduni inde celerius restaurati. ſunt. tñ
difficilis digone t alimen: i vñcoſi niſi locus t exer-
citum t vñr vita ea remittat. vñ. 7. de inge. c. 6. Si
cibus ſeipſum digereret t assimilareſ nutritiendis tūc
opus eſtet nutritiū ſibai hs. led q̄ non idei eſt qd
nutrit t digestionē operat ideo non ſolū eligere oꝝ
qd nutritiū ſimilum eſt de ſe alumeniuin ſed qd poſ-
ſit celeriter digeri nutritiū ſtia tpatum erib⁹
oiquaq;. Mo enun nutritiū ſimilum pōt eſſe digesti-
bilissimū. Tertio quoq; Alimāloris. c. i. preſcri he-
dulina: eſt naq; tpatā nullā habēs in ſe malitie ad-
mitionem. vnde in dictis pticularibus lactēis hi-
corum ceteris aialib⁹ ſunt meliores in ſapore. ſ. nu-
trumento digone ac boni ſanguinis gnatōne. Quid
ſiſus vero. Hedia caro ſit indigēta t caro agnorū.
vñ quinto coll⁹. ca. pdicto: Maior ps medicoꝝ ab
hoian⁹ carnes agnorū in eo q̄ multa humiditas do-
minat ſup eos t laudat carnes arietum iuueniū. ſ.
conuenies dicere q̄ carnes agnoꝝ ſunt poſt bonita-
tem carniū bedulox. Et ralis ita ſentit ac euā. A.
cum haly. Inter vero filicſtres prelaudant⁹ que ca-
precoꝝ. vnde Alimanlor t. A. Caro gazel inter fil-
icſtres carnes melior: habeſ cum ſua inclinatōne ad
meliam: ppiter qd eligenda que iuueniū. Et qua i-
diens vñibus ois filicſtria ſnialia non ſaporiua neq;
nutribilia ſunt ſicui domēſtica preter capriolos qui
ſunt filicſtri ſaporiſiores nutritiōres t laudabiliō-
res. Et numio. n. motu. t labore ſanguis ſubtiliatur
pori aperiuntur: t eorum ſuperfluitates ppelluntur
Et ēt predicta diſſidia. i. diſcordia in volatilibus
maior. Ba. naq; alimen: torum tertio. ca. i. 7. Diſ-
ſibilior eſt caro volatiliū t maxime pōcīs frāguel-
lū i colube galline ac galli turdorum aut merloꝝ ac
paruoꝝ paſſerū inter quos ſunt turiles diuiores ipis
eſt t aobnac magis turriū iſ ſeffe t anatis. Similis
autem ei que gallorum t falionorum ad digestionē

et alimento eris ea que sum etiis delectatōe. Durior autem et difficile digestibilis et magis idonea est his quod per uonū. Octauo autem dicitur. c. 2. Ex volatilibus autem optime quod p̄dices filii cum morianis oibus passerib⁹ deinceps aut galline et fasanū et nonne colubē nec cohibeāt inter manere nec be. Talia. n. superfluitatē colliguntur vniuersa quod exercitata et oīo que stagnodea et plaudestria. p̄ passores autem p̄missos audio aues minutas et non passores predictos. Et aliudissimi. n. sūt et luxuriā incitātes Isa ac. Almāsor vero cōmēdat pre ceteris sternā. Starne caro oīi carne aviū leuior iuueniē atq; his quod subtili vobis cuiusodī regumē p̄ueniētior potest qua coturnicis caro i bonitate extat ha. Caro itē pulloꝝ post istam ponit. Coturnicis tamen caro melioris est gnatua san. et sp̄matas augmentativa; p̄dicis nāq; caro illis grossior et tenuis vētrē stringit et multū nutrit. Inviliorib⁹ vero dicitur: quedā ipsa sit p̄one ut gallina galli: alia fricta tamētō in attinētia sicut starne pulli. In p̄ticula ribus vero ceteris volatilibus sterna est subtilior et pulli p̄dicū et pulli gallinaꝝ: post quos p̄dix fasan⁹ et gallina. Religis vero volatilibus sūt duriora et granio: a grues et pauones. Et demū pulli sūt leuiores digōe ceteris domesticis volatilibus: et laudabiliores gnat sanguinē: et appetitus p̄ orationē sūt et oīb⁹ nāis p̄uiciētes. Maly. quoq; zoar auer. et Almāsor p̄ ceteris laudat que pulloꝝ carnes et marie galline que nō dū pepit et galli quod nō dū calcauit. sūt. n. facilis pueriōis i san. et superfluitatē pancax p̄prietatē mirabile hūtes in ipando p̄onē et hūores. Cui⁹ brodiū optima leprosis ē medicina. A. vero. Volucris qđem caro melior ē caro adūrā. i. turturis et gallinaꝝ et subtilior carū et nō sunt cū nutrimentō alcobueā. i. p̄dicum et alteā. i. adexari quod demū de durā ait. Caro durā melior ē caro pulloꝝ fortasse: quod pluris ē alumēti. Hec igit̄ ē diversitas plurima et fortassis alia nō p̄ua quod auctores in hac rep̄is mā. Scđm nāq; diuersas laudabiliores nutrimenti p̄prietates ac ei⁹ quod nutriti lanuitas vel robois intentōem carnes laudat varie. Vnde Ha. respiciēs facile alteratōem et subtilitatē in carnis p̄dicū et passorex expositarū p̄tulit easdē. q̄re. A. Caro alcubungi ē de subtiliorib⁹ carnib⁹. Almāsor vero cū Isaac aduertēs subtilitatē starne ac leuitatē ipsa ceteris p̄tulit p̄der starna quoq; potest intelligi aut quis magnavelut anser grisea cinerea cuius caro laudabilis maxie cū iuuenis fuerit ab Almāsore iaz ceteris plata vel maneries perdicis parue iuuta Tuscos quā Moyses videt audire Judeis ignes. Silī starne nō vident p̄ dñō nō q̄r ventrē costringunt. Hac vero p̄prietate p̄dicib⁹ p̄stant ceteri: sūt q̄r post starnaz subdidit Almāsor coturnicē: dubitandū ē q̄r vel eo intelligit autē p̄dice maiore eiusdem vero coloris cū rubetis pedibus et rostro; saporis delectabilioris dicta coturnit italica lingua. et ita ei⁹ audiēdus ē sermo: vel per hāc intelligitur ortigo sine gſcula et tūc cū nō accepto cū hec sit carni volatiliū deterior sere līz saprositor. vñ bo cañ. Et comestione carniū coturnicis timeat tetanus et spasim⁹ nō q̄r comedat ellīm tñ sūt q̄r insuba eaz est hec vīns. Isaac quoq;. Coturnices ceteris sūt peiores sicut nec nūtrimentō nec digōi laudabiles, ppter quod comestōem accīna quādoq; ipsi p̄pere sensi spasmota ut et aliorū sensibilissimi. Isaac est tamen diuersas intentōes carnes volatiliū laudauit diuersas. Et de gallinaꝝ sīlē ē diuersitas. A. tñ plus

ab alijs vñ discedere cum adeo turturum laudet carneo. Et fortassis in eius terris ē ipsarū rāta bonitas ppter reliq; aut aduertit ad p̄prietatē qua roborat in collectū fīm tñ Ha. postponit ut appuit pluribus multū. Juxta vero auer. aut ē Almāsor caliditati ac tinēt et leuitati laudabiliores tñ sūt colubis. Propter tertium qđem scicndū ut ad suū dicere quod ilāgū neꝝ carnes dicte et que aquatīcoꝝ vñ illaudabiliores sūt reliq;. Et que volatiliū his quod terrestriū laudabiliores līz minoris extēt nutrimenti et fortitudinis sīlē vñ oīo dicere quod ad augmētū tendit ceteris meliores: que tñ sicce sūt cōplonis ut bedox et p̄uox sunt p̄uenientiores. Cū tñ caprina p̄cedēs non sit bona. Dis. n. setus hūdus iuxta veteris pītā quāto plus p̄pingor tanto deterior et quāto p̄portioabiliter remoñor laudabilior. In hīccō vero ecoira. Et que māscloꝝ laudabiliores sunt his que sciaꝝ. vñ baly. Dis sciaꝝ caro sanguinē gnat malū. Isaac vero ab hoc excipit capras. vult. n. eas minus illaudabiliores vñ balyis fore nutrimenti. Adhuc fīm oribasiꝝ. Diūm crescentiū caro melius digerit ea que declinātū. Que vero medie habitudinis iter pinguedine et subtilitatē saniores: et que castratoꝝ alijs eligibiliōres. Adhuc carnes nigroꝝ aīalium saniores et leuiores alijs et marie albis. que itidē motu exercitantē sufficiētē conuenientiores oppositis. Deinceps quoq; p̄ticularius dicēdū quod cancri in fontib⁹ repti quod forma et molles sūt ut eoz quod dicuntur grāci laudabilius hic cū fōrtes fuerint hūdū ceteris quod sīle carni. vñ ethicis valēt et p̄sumptis cū sīnt hūdū molles p̄ueriū facile et in pingatiū cū p̄dictoꝝ remittant calorē et siccitatē. blyeni ppter dicuntur cācti: q̄re histio. q̄rio et p̄tius. Ceteri solus talū sīue v̄:epigio. i. caudali de ḡbus audiendis cū ethicis dari iubētur et cōsumptis: eo quod cācti cōiter vocati his p̄serūt mīme nocētes ampliū cū sīnt digōnis dure nisi fortassis cū fuerint mollo chie appellati. Pisces autem laudati apud nos marini sunt pectines aurate guy cephalī folia et trilie. De aqua vero dulci p̄cha quā et Ha. cōmēdat p̄ui petrinus lus carpio lucius et truta marie deaurata spinosa. sapidissimus autem p̄pis. iūm est salmo. cōsor vero carnis terrestris sīlētudinē dicit. Quadrupedum autem domesti corū hedū apud patauos marie p̄ferēs lactentē. Et cōatīs qm̄ i regiōibus calidis multū ei siccis minus app̄ciādus est agno: deinde annualē agnū et postea vñtū lactatēs et deinde porcū. Silvestriū autem p̄ferendū est capoꝝ et ppter lactatēs. Caro nāq; blyeo quod si āgilis digestibilis neq; abhoībilis eius p̄guedicēt p̄pori cōvenientēs fīm Isaac: deinde porc⁹ silvestris certus lep⁹ canicul⁹ crūt⁹ vīsus et qui dciceps. De volatiliū quoq; caponū gallinarū iuueniū laudabiliores sunt carnes. Quod ipsorum ostendunt oua cū galloꝝ testiculē et marie quod circuī p̄nt iteri⁹ nō cohibite habitare: et demū qui columbarum anserū et anatū iuueniū. Silvestriū quoq; laudabilis es sūt fasanī et ad sanitatēs et robur. Et fortassis etiā vñiuet saliter domesticis cum sint gallinis propinquissimi et eiusdem speciei sere: sintq; illis siccioris aeris et alimenti ac exercicij amplioris. Post quos sunt perdices starne coturnices maiores laudati frangueli laudule turtures columbe turdi merule parones pauones grues et que demum. Sed circa predicta dubitatur quāmāz. 6. d. r. f. ca. 7. p̄ponūt quod p̄dicib⁹ ita:

Opis caro ad tales dispōnes est q̄liarū pdicū t̄ sta
gmox t̄ c. he aut̄ vitupate sūt coturnicū vocatione. Di
cendū q̄ scriptor seu trāslator l̄ram corruptit. Vbi enī
scriptū q̄learū debuit scriber̄ montanarū: sicut dicit
in greco orinon qd̄ apper̄ qr̄ mox s̄l̄r̄ scrib̄ grece lo
eo o:inō origioꝝ volucrū volēs formā latinā idusceſ
qd̄ pbaſ t̄ si laꝝ motum qm̄ capones laudatissimos
cū fuerint pingueꝝ detestat̄ in dispōne de qua fimo
calculosa corp̄ ficcō. Vitupant̄ i gr̄ marie qualie
cū sint pingueꝝ t̄ abhōiales. Adhuc dicit qualea
rū fine copula. vnde apper̄ q̄ nō diversitatē denorat
sed vniſormitatē. Breccus. n. t̄ marie ga. sp̄ vñt̄ in
v̄sis copula t̄ nō loco illiꝝ pñcto. quarū qd̄ ordina
tionū cām t̄ falc. mētū ex aindictis i his q̄ ad nutrimentū
t̄ laude dicta sunt diligēs gr̄a breuitatis poterit itel
lectus allignare. laudātur ēt aut̄ vitupanf carnes a
pnibus: qm̄ que dextrop̄ laudabiliōres. s̄l̄r̄ t̄ que cir
ca ossa t̄ mēf ulop̄ media t̄ q̄ h̄ aut̄ alterius mēbri
ceu p̄ticulariꝝ tertio similitoꝝ t̄ in dietis miraf. Iti
dē domesticoꝝ vtilior est nā ea q̄ filiestrū ppter aetē
vita t̄ ocū illiꝝ aut̄ oppositū inest t̄ marie mōtamis.
Caro ēt hoc minus p̄putrēscit melioris chimi t̄ sup
finitatis pauce. Hec āt p̄testare faciunt expimētū t̄
rō ex hogeneitate ac eins ſ̄rio hocꝝ ad corpus nutrītē
q̄ū ſimpia t̄ er nā ipoꝝ ſim q̄ facilē alterabiliā ſtran
gibilia vel difficile ſeu celerius aut tardius penetra
bilia vt fimo alimētoꝝ oñdit. P̄opter q̄rtū vero
ad p̄mūz dōm q̄ lumacie danf p̄ſupliꝝ q̄: alūt marie
Etqz adherēs ipaꝝ alimentū: digōnis in sunt diffi
ciliſ. vñ alimentoꝝ. 3. c. 2. Cochias quottidie oēs
greci comedunt hntes qd̄ durā carnē t̄ pp̄ hoc idi
gētibilis: ſi in digerat marie nutritina. Ad aliud de
cāris appuit qd̄ dōm. 13. n. laudabile nutrimentiū i
ſuo exhibeāt gnē p̄ſuptis non ſimpliꝝ in ampliꝝ pluri
mis. Ad aliud dōm q̄: pſices no ſunt digēnī ſimpliꝝ
ſacilis cum ſint ſr̄ aquosi nec mollicies eoz est aetē
ca. t̄ hu. digōni apta ſ̄ ſr̄ aqua. laudandi in ſu ſuo
modo pſan medioctiū carnū entes. q̄ enī molliū car
niū valde aut duax mīme alimentoꝝ itio. Ad aliud
dicēduꝝ q̄: 13. q̄drupedia nob̄ p̄lm ſilēnt actu non in
v̄tute que i h̄ petiſ q̄ſtio. Mo. n. vt dictū eſt alimen
tu ſemet corpi imergit ſed v̄tute idiget digerēte ve
hiculāte t̄ apponēte qd̄ i eis nō euénit ppter carnū
ipoꝝ duriciē t̄ vſcositatē cuꝝ ſint diſtempata terrea
multū coplōnis humanc respectu t̄ ſubē. At q̄ ca
ro hominis carni p̄portionat humane mō quoqz
laudabiliōris ſoret alimēti niſi abhoiaſio itercideret.
For̄tassis quoqz pp̄ eiꝝ facile nutrire ac multū egr̄
itudinē celerius i caute replonalē cāret. Quidā tamē
brutaliū ſubalierutroꝝ poloz degentū hoies truci
dātes comedūt; d. ia. 67. Et ſ̄l̄r̄ de porcoꝝ carnibꝝ
qd̄ dicendū appuit. nā illa ſimilitudinē ipedit digōis
gravitas t̄ alimēti vſcositas. Ad aliud dōm q̄: 13. te
ſudines pp̄ ſupfluītates q̄s in erriseca p̄pellūt lau
dabiliōris reddant nutrimentū nō in ita vt alioꝝ plu
rima cū nutrimentū ipaꝝ ſit vñctuosū valde t̄ abhoia
bile q̄uiꝝ ſpas ponat. Iſaac et mā cui eq̄lit̄ q̄tuor clā
. 1. grauia t̄ levia ſūt itermixta. Iſta in mixtura nō eſt
vera vt q̄ corporis humani in q̄ matie minūmū vñ
tangit alterius minūmū; ſ̄ ſinxta positionē ſere. Eri
ti ſ̄l̄r̄ ſm Iſaac ac histrices cū eo q̄ plures ab eis ſu
perfluītates excidūt p̄au remanēt adhuc alimēti t̄
medicinalis magis. Drinā. n. prouocat critiū caro t̄

vētē ſoluit q̄ magne tpe marie coitns t̄ ſemelle ꝑ
cipue. Ad aliud q̄ dicendū appariit. Dria. 69.
Mod̄ ouī albumen ſit calidū t̄ vitellus frigi
dus: monſtrat̄ ex tertio de ge. aialū. Ampli
us id in quo ſialis principiū inētisit eſt cali
dum. In calido. n. p̄ncipiū aiale ibidē: cuꝝ aia t̄ vi
ta p̄ſtent corporibꝝ per calidū. h̄ āt eſt albuꝝ cū ipm ſp
mati aſſumilatum idqz ſit ex quo p̄creat pullus. Ru
beum aut̄ eſt terrefre grossū ex quo huiriſ: tale vero
frigidum. Albuꝝ in auiū paludofis ſupabundat vi
telius minus in ru. t̄ humidus t̄ minuſ albumen.
In cāpeſtrībꝝ No eſt. ſed ille frigidiores t̄ humidis
ores ſunt ſim nām cāpeſtrībꝝ in eodē. albumē vero
t̄ vitellus ouī p̄tes ab illis decife caꝝ retinebūt nām
cum p̄ducenſ ſp notā obtineat qd̄ p̄ductū. Kur
ſus qd̄ ſegregat circularit̄ a pñcto p̄ modū cuiuſdā
ebulutōis huic feruesſetie calidū extat cu huuſmodi
ſit eius nā. Sic āt albumē cū eſſet p̄us vñtū rubeo
v̄i ondē ſequeſtratur ab iplo ibidē rubeo intus ran
q̄ ſter eſtre ſubſidete. qd̄ ondunt oua in patella con
fracta ignis motui occurētia leui. Lius. n. qd̄ albuꝝ
circulariter videbis aſſitere rubeo. Et: qd̄ attrahit
t̄ qd̄ traſmutat̄ eſt calidum. talē āt quendā acuim
albumē inducit in rubeum. ipſu attrahēs t̄ in alimen
tum pulli p̄mutans. Et naqz tanqz i lac agēs coagu
lum. Kursus albumē p̄portionat ſomati. rubeum
āt ſan. vñ in dietis vñtibus: Sic ſan. ſpma ſunt.
mā t̄ nutrimentū ſialū gradētū ita oua ma t̄ nutri
mentū ſolatū. ſpma No calidus ſanguic deno
tat. Itaqz albuꝝ ē caliduꝝ rubeuꝝ āt ſim. In op
pohi. eſt ois medicoꝝ turba ponēs q̄ l̄ ouuꝝ toruꝝ
equitati attineat albuꝝ in ſriditati p̄tinet vñctuꝝ: t̄ iō
ipſum grossū t̄ difficile digestibile. i. de inge. c. 5.
vñctus vero caliditati: q̄re huic oppoſita teſtant in
eſſe. Mālū: qd̄ eſt infipiduꝝ eſt ſim qd̄ āt dulce cali
dum. talia No ſunt albumen t̄ rubeū. Adhuc qd̄ ce
lerit digerit t̄ in corp̄ traſmutatur humanuꝝ calidū
extat t̄ hu. tale naqz ipſuꝝ. buiū ſit dicunt ſore vitel
lum t̄ no albumen. Et: rubeus color vitelli atteſta
tur caliditati: albus vero albuminis ſritati. vñ Ar.
in quibusdā. pbl. hbi attributis: Eſteuz ouī vt ter
re ſrigidum t̄ ſiccū: humidum eiꝝ aqueum: ſpūs aut̄
qui in iplo humidus t̄ calidus t̄ ipate ſiccus. Vide
tur em mūdi humis ouū imago. Humis ap̄parat eiꝝ
album lacti p̄portionari: rubeū ſit ſanguini. h̄ autem
calidior erit lacate. Kursus qd̄ cōſert egritudinibꝝ
calidio id eſt h̄ in cum p̄ſerentia in bis pſiciat ſ̄rio.
buiūmodi ve. o album. vnde. 13. de inge. c. 5. Adi
bi vñ veteres cū multa circuſcrutatione ad humili
dum ouorum deueniſſe qd̄ in ordacissimū t̄ vñ
ſam eligentes. quare Diſcorides. Album ouī cō
buſtioneibus medicat̄. Itaqz albumez eſt ſiria: vitel
lus aut calidus. P̄opt̄ primū qd̄ dem ſciendum q̄
ouuꝝ eſt alīl potentia ex ouificātis. p̄ductum ſuper
flu. Mo. n. ipſuꝝ ppter c̄ ſimpfectionē p̄t intrase
immediate aial p̄ducere vt qd̄ p̄iectū: ſed alio vt ouo
mediate. Eſtutuſt̄ ēt ex ſialis ſuperfluītate: q̄ ſi de
ſiba ſoret gnātis dudū ſāt̄ eſſeffet t̄ ipſa: dria. 34.
boc aut̄ ſupfluū et quo cōſtituit̄ eſt ſanguis mēſtruo
p̄portionat̄ q̄ in ſubrubeū p̄densat̄ coloꝝ in quo
ma p̄ſinēt̄ adhuc albugis. Et viuello demū calidi
oribꝝ ouātuꝝ p̄ viā cuuſdā ebullitiſ ſit vt p̄tactū al
bū ſegregatur t̄ vñctuꝝ circuſkās efficiſ ſubco vt z

ipm in medio albo pmaneat velut terra in aq t aeris
in medio. A. aialium. i7. Que aut ouisicatim sunt
fria: qd iterius ovi oē pmanet indiscretū. Talr. n. al
bū pfundit t rubeū vna vt monocolorata eē appeat
In autib⁹ quoqz ouū alligat inatrici p ei⁹ acumē quo
ad se h̄bit alimetū ita vt ab eo absoluat pfectio. Sic
em̄ extermīnat vt eius nihil appearat: cū egredit vesti
gi⁹ alligantis velut vmbiculi. Testa quoqz submoll
etūs ono iam pfecto iteri⁹ pmanēt cū fo:as educit:
iduraf celeriter evaporate ipsius būido iā paucifica
to t derelicto quo terrestri. q̄ egdē diuerhificat ex his
q̄ p sciphis ierit t occurritibus aliud. P̄drio qdem
multiplē: q: aut rōe illoꝝ a qb⁹ pducūt: qm̄ qda pra
missimi sit chimi vt que aviū paludestrū. quēdā opti
mi ceu plurū cāpestriū vt galline fasiani t perdicis;
alia v̄ media; multū m̄ ab his declinātia sicut anse
ru t anatū; vel expte p̄onis qz aliq̄ sūt ex aialib⁹ tpa
tio laudabilis etribus nutrītū: quēdā ex distpatis
labētib⁹ nō p̄p̄ i excessus p̄orib⁹ h̄l opposita. v̄l etā
tis grā: qm̄ quēdā sūt ex autib⁹ adolescentib⁹: alia ex iu
uenib⁹: nōnulla v̄o ex decreptis quoꝝ media s̄t lau
dabiliora: seu ex p̄te habit⁹: qm̄ aut sunt piguiꝝ aut
extenuataꝝ vel mediocriū que ceteris pfectiora: vel rō
ne mōi coꝝ pductōis: q: que calcata delectabiliora
exītia pg magis eē digesta. In oib⁹. n. qd digestus
dulci⁹ d̄ ge. aialiu. aut nō calcata ouia ipnētia sive ze
phryia dcā p̄satis opposita que ēt gallo su pascētē
valēt adhuc p̄sici dūm̄lō iteruencrit albi a vitello di
scetio ita vt t gall⁹ alteri⁹ ēt spēi supcoiēs suā in g
buscūqz ouox ipingat formā: vel ex p̄te loci ceu r̄gio
cū sicut loc⁹ ē ita na op̄f. Que. n. sūt i regiob⁹ cali
oib⁹ aut froriob⁹ p̄tia extat h̄noris t ifipidi. que v̄o
i medijs laudabilis t saporosi cum sapores medijs vt
v̄ntuolus t dulcis nutritibiles ex mēsuratis assurgat
cāis. Et his quoqz q̄ forinsec⁹ adueniunt vel pg ips
qm̄ quēdā sūt p̄ni p̄xia: alia remota nōnulla media
quoꝝ optia sunt p̄nia ceu pessima opposita medijs ve
ro iter v̄traqz iudicatis: aut ppter artifciū decoctio
nis iploꝝ: qd ēt variat duplē: vel rōe mōi decoctōis
vel quātūtate. P̄mit⁹ qdem qm̄ quēdā sub cineri
b⁹ coquūtur. alia v̄o in tiganis fr̄r āt que abo praua
aliq̄ v̄o fracta cū oleo garo t modico vino tūdunt
admixta t in vas p̄siciū obturatū in lebete positū
sub quo ebulliat aq donec p̄sistentiam recipiat medio
crē. Silia quoqz sere sūt p̄si acta sup aquā bulitē in
tiganū vel caldariā p̄iectā: alimētoꝝ. c. 20. Quinto
v̄o coll⁹. c. de ouis. Quū p̄qslatū cū oleo t acetō t
treinulū sc̄m est valde bonū. Decoctū. n. cū oleo me
liorat t marie nouo: qm̄ el̄ t qatū attinēs calitatī t
ipinguat ep̄r ipsius adaugēs l̄bam. Et ppter ea re
ligion oleo v̄tentes pigues sūt t rotudi. t bū p̄pa
tionis modi laudabiliores exīt. Nōnulla vero igne
itegra affanf: quēdā aqua elixant: alia cū carne t her
bis viscerata. nōnulla v̄o aqua decoquūt ur oleo sa
le p̄dūtis vt cepe pipe cinamomo t h̄libus que me
dia iudicant iter pdicta. Ex p̄te qdem quantitatī d
coctionis: qm̄ alia minus: quēdā amplius: nōnulla
v̄o mediocriter decoquūt: quoꝝ laudabiliora sūt p
ma sicut reliq̄ datoria. Et si fortassis que media pl⁹
corpori exhibeat alimetū ceu alteꝝ extremoz mani
num in ampli⁹. qd aut calidū t frigidū d̄ria signat. i5
P̄opter fm qdē sciendū q̄ aliḡ dixerūt albū oui
ēt calidi⁹ rubeo q̄tuz ad ei⁹ p̄tem acutā in qua caput

dc̄m situatur galli: q̄tuz v̄o ad alias ipsius p̄tes mi
nime. qd t stare nō p̄t qm̄ sicut se b̄z ps circa quam
caput ē galli ad quandā p̄tē vitelli: sic alia ad alias t
p̄ 2̄ns ois ad oēm. Sz que circa caput galli ponūtū
rubeo calidior ē t merito qz totū albū b̄z calischeri ex
capite galli t informari totū ēt sc̄m est per modū ebū
lutionis cuiusdā t ascētus calidioris ac leuioris vndē
qz. Silr. Ar. p̄nūciare v̄t ab solute albū calidius ru
beo p̄stere: quare tc. Alij v̄o dixerūt art. expōnē
tes albū calidius fore rubeo caliditate que in actu vo
lētes medicus audiisse vitellū illo calidiorē calidi
tate potētialī. quod ēt nō valer: qm̄ sicut se b̄z actus
ad actuū ita potētia ad potētā v̄lerioris act⁹ respectu
q̄ corpe acq̄siti qd in ceteris ē declarare. Nam sicut
leo viuēs aut anas ē calidior sue vel p̄dice actu: ita t
mortua potētia talia sc̄a nutrītū corporib⁹ p̄stāt
illis calidi⁹. Quod silr in vegetabilib⁹ rep̄tūt l̄s nō
ad eo extet diuersitas in his manifesta qz iploꝝ calim
magis est in potentia qz actu: ēt viuētia vegetabiliū
coll⁹. 5. potentia ponūtū calida. Est. n. eoꝝ calidū
p̄fractū sōpūtū respectu aialium calidi. Adhuc ouū i
frigidat ouisicatum ut calidū euolit actuale. No i
tur sic dicentē incōueniēs cōtingit euadere. P̄drio
pter tertū v̄o sciendū q̄ id quesitū p̄t terminati. us
26. calidū esse duplē quoddā nāqz viuētū aereū t
v̄tūqz aquosuz mulcedre t delectabile plurima etiā
caliditate affeciū celesti gonima faciēt sp̄matā. d̄ria
36. Et ita q̄ albū calidius vitello. qd sic inuit de ge
aialium tertio. Gnatiōis qdem principiū ex albo
accipit aial. In calo. n. aiale principiū t demū albū
nā qdem būdū in seipso caliditatē b̄z aiam. Et ex
alterū calidū cōsūptū ignētū s̄bo ihtū terrestriū: i an
tiabile t insuave qz minus calido participas celestis
quo vitellus calidior ē albo qd indicat ibidē cuꝝ d̄r.
D̄mne terrestre grossaz p̄tū quod nō est gnatiōis
principiū v̄p̄ magis nutrītū: p̄portionat nāqz sā
guini ceu albū sp̄mati qd oñdunt passiōes a calo t
frigido: his qdē filos alijs āt occurrentes opposite
vii. i7. aialiu. A. Albū oui ē aquosuz valde t est i eo
multū de aere i quo agēs calor id segregat a vitello
cū sit terrestre siccū. Lui⁹ calor ē iancē corpox terre
striū albumis v̄o ē ceu corpox aereoꝝ aliquatulum
aquosoz. Et ppter ea albū magis cōueniēs vt siant
ex ipso corporis radicalia t vitell⁹. q. nutrītū qm̄
ē sanguis mutat⁹ ad l̄bam sp̄mati icōplete. qd aut
albumē vitello calidi⁹ app̄et q: illō calidi⁹ qd magis
p̄cipiat principijs aie i introductiūs cū h̄i⁹ calidū sic
istim nāe principali⁹: tale qd albumis p̄inductū. qd
t caput dc̄m oñdit galli in ipſi⁹ rep̄tūtū acūine. Ku
beū aut per oppositū: qz terrestre grossaz p̄tū cidez
vehementias iberet: calidū sere ignētū. Calidū nāqz ē
his duob⁹ ita se v̄i h̄re velut in liquore ac lapide im
p̄slum. Sic itaqz albū vno mō calidi⁹: reliquo au: ē
erit rubeo. Nosce tū q̄ vitellus corpori relat⁹ sp̄ato bū
mano: nō aut vt pulli gnatiō calidior sicut rōne s̄: pi
unt medici ē albo ppter calidū fort⁹ inherētē cidez tā
q̄ terrestriō subiecto fulcito tū ēt ppter saporē ipſi
us dulcē ac eius etherogeneitatem corpori humano
albumine affiniorem: sc̄us autem contingit in al
bumine. Adhuc quid potentia inius calidum exis
tens in v̄leriorē actuū caliditatis potest cleuarī
alio calidiori ppter calidum corporis ipsum extermi
nās eiquaꝝ vt omne quod ipſius calidum potentia